

МІНІСТЕРСТВО ЕНЕРГЕТИКИ УКРАЇНИ
(Міненерго)

вул. Хрещатик, 30, м. Київ, 01601, тел.: (044) 531-36-93; 206-38-45
E-mail: kanc@mev.gov.ua, сайт: <http://mre.kmu.gov.ua>, ідентифікаційний код 37552996

На № _____

Державна регуляторна служба
України

Про погодження
проекту Закону України

Відповідно до статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» Міністерство енергетики України повторно направляє на погодження проект Закону України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики».

- Додатки:
1. Проект Закону України на 36 арк.;
 2. Пояснювальна записка до проекту Закону України на 5 арк.;
 3. Порівняльна таблиця до проекту Закону України на 35 арк.;
 4. Аналіз регуляторного впливу до проекту Закону України на 15 арк.;
 5. Копія повідомлення про оприлюднення проекту Закону України на 2 арк.;
 6. Копія наказу Міненерго від 14.12.2021 №333 на 17 арк.

Міністр

Герман ГАЛУЩЕНКО

Капелюш Олег, 594-66-58
oleg.kapelush@mev.gov.ua

ГП
Міністерство енергетики України
№26/1-1-3-5-15202 від 13.10.2022
КЕЛІ: Галущенко Г. В. 13.10.2022 17:47
3ED5083160D8C59B040000007C1D0600E0AE7A00
Сертифікат дієвий з 29.04.2022 10:07 до 29.04.2023 10:07

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ
до проекту Закону України «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики»

Зміст положення акта законодавства	Зміст відповідного положення проекту акта
Лісовий кодекс України	
<p>Стаття 46. Зміст лісовпорядкування</p> <p>Лісовпорядкування передбачає:</p> <p>1) відновлення у встановленому порядку меж території лісового фонду України і визначення внутрігосподарської організації;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 46. Зміст лісовпорядкування</p> <p>Лісовпорядкування передбачає:</p> <p>1) відновлення у встановленому порядку меж території лісового фонду України і визначення внутрігосподарської організації та внесення відповідних відомостей до Державного земельного кадастру України відповідно до вимог Закону України «Про Державний земельний кадастр»;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 58. Вирішення питань про збереження або вирубування дерев і чагарників у разі зміни цільового призначення земельних лісових ділянок з метою їх використання в цілях, не пов'язаних з веденням лісового господарства</p> <p>...</p> <p>Рішення про вирубування дерев і чагарників приймається за погодженням з органом виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища Автономної Республіки Крим, обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями. У разі прийняття рішення щодо вирубування дерев і чагарників обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями таке рішення погоджується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища. Прийняття рішень Кабінетом Міністрів України не потребує погоджень з іншими органами.</p>	<p>Стаття 58. Вирішення питань про збереження або вирубування дерев і чагарників у разі зміни цільового призначення земельних лісових ділянок з метою їх використання в цілях, не пов'язаних з веденням лісового господарства</p> <p>...</p> <p>Рішення про вирубування дерев і чагарників приймається в двомісячний строк за погодженням з органом виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища Автономної Республіки Крим, обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями. У разі прийняття рішення щодо вирубування дерев і чагарників обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями таке рішення приймається та погоджується в двомісячний строк центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища. Прийняття рішень Кабінетом Міністрів України не потребує погоджень з іншими органами.</p>

Водний кодекс України	
<p>Стаття 85. Користування землями водного фонду</p> <p>Порядок надання земель водного фонду в користування та припинення права користування ними встановлюється земельним законодавством.</p> <p>У постійне користування землі водного фонду надаються військовим частинам Державної прикордонної служби України з метою забезпечення національної безпеки і оборони для будівництва, облаштування та утримання інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій, водогосподарським спеціалізованим організаціям, іншим підприємствам, установам і організаціям, в яких створено спеціалізовані служби по догляду за водними об'єктами, прибережними захисними смугами, смугами відведення, береговими смугами водних шляхів, гідротехнічними спорудами та підтриманню їх у належному стані.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 85. Користування землями водного фонду</p> <p>Порядок надання земель водного фонду в користування та припинення права користування ними встановлюється земельним законодавством.</p> <p>У постійне користування землі водного фонду надаються військовим частинам Державної прикордонної служби України з метою забезпечення національної безпеки і оборони для будівництва, облаштування та утримання інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій, оператору газотранспортної системи, оператору установок LNG, оператору газосховищ та оператору системи передачі для розміщення об'єктів енергетичної інфраструктури та їх обслуговування, водогосподарським спеціалізованим організаціям, іншим підприємствам, установам і організаціям, в яких створено спеціалізовані служби по догляду за водними об'єктами, прибережними захисними смугами, смугами відведення, береговими смугами водних шляхів, гідротехнічними спорудами та підтриманню їх у належному стані.</p> <p>...</p>
Земельний кодекс України	
<p>Стаття 59. Право на землі водного фонду</p> <p>....</p> <p>3.Землі водного фонду за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування надаються у постійне користування:</p> <p>....</p> <p>г) військовим частинам Державної прикордонної служби України у межах прикордонної смуги з метою забезпечення національної безпеки і оборони для будівництва, облаштування та утримання інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій.</p> <p><i>Положення відсутні</i></p>	<p>Стаття 59. Право на землі водного фонду</p> <p>....</p> <p>3.Землі водного фонду за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування надаються у постійне користування:</p> <p>....</p> <p>г) військовим частинам Державної прикордонної служби України у межах прикордонної смуги з метою забезпечення національної безпеки і оборони для будівництва, облаштування та утримання інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій;</p> <p>г) оператору газотранспортної системи, оператору установки LNG, оператору газосховищ та оператору системи передачі для розміщення</p>

...	об'єктів енергетичної інфраструктури та їх обслуговування. ...
Стаття 92. Право постійного користування земельною ділянкою ... 1. Права постійного користування земельною ділянкою із земель державної та комунальної власності набувають: ... е) оператор газотранспортної системи, оператор газосховища та оператор системи передачі; ...	Стаття 92. Право постійного користування земельною ділянкою ... 2. Права постійного користування земельною ділянкою із земель державної та комунальної власності набувають: ... е) оператор газотранспортної системи, оператор газосховища, оператор установки LNG та оператор системи передачі; ...
Стаття 123. Порядок надання земельних ділянок державної або комунальної власності у користування ... 3. Відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування в межах їх повноважень у місячний строк розглядає клопотання і дає дозвіл на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки або надає мотивовану відмову у його наданні. Підставою відмови у наданні такого дозволу може бути лише невідповідність місця розташування земельної ділянки вимогам законів, прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів, а також генеральних планів населених пунктів, іншої містобудівної документації, схем землеустрою і техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектів землеустрою щодо впорядкування території населених пунктів, затверджених у встановленому законом порядку. ... У разі якщо у місячний строк з дня реєстрації клопотання Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, відповідний орган виконавчої влади або орган	Стаття 123. Порядок надання земельних ділянок державної або комунальної власності у користування ... 3. Відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування в межах їх повноважень у місячний строк розглядає клопотання і дає дозвіл на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки або надає мотивовану відмову у його наданні. Підставою відмови у наданні такого дозволу може бути лише невідповідність місця розташування земельної ділянки вимогам законів, прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів, а також генеральних планів населених пунктів, іншої містобудівної документації, схем землеустрою і техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектів землеустрою щодо впорядкування території населених пунктів, затверджених у встановленому законом порядку. ... У разі якщо у місячний строк з дня реєстрації клопотання Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого

<p>місцевого самоврядування, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у користування відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, не надав дозволу на розроблення документації із землеустрою або мотивовану відмову у його наданні, особа, зацікавлена в одержанні у користування земельної ділянки із земель державної або комунальної власності, і якій належить право власності на об'єкт нерухомості (жилий будинок, іншу будівлю, споруду), розташований на такій земельній ділянці, у місячний строк з дня закінчення зазначеного строку має право замовити розроблення документації із землеустрою без надання такого дозволу, про що письмово повідомляє Верховну Раду Автономної Республіки Крим, Раду міністрів Автономної Республіки Крим, відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування. До письмового повідомлення додається договір на виконання робіт із землеустрою щодо відведення земельної ділянки.</p> <p>...</p>	<p>самоврядування, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у користування відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, не надав дозволу на розроблення документації із землеустрою або мотивовану відмову у його наданні, особа, зацікавлена в одержанні у користування земельної ділянки із земель державної або комунальної власності, і якій належить право власності на об'єкт нерухомості (жилий будинок, іншу будівлю, споруду) або такий об'єкт нерухомості (жилий будинок, інша будівля, споруда) перебуває в господарському віданні або оперативному управлінні, розташований на такій земельній ділянці, у місячний строк з дня закінчення зазначеного строку має право замовити розроблення документації із землеустрою без надання такого дозволу, про що письмово повідомляє Верховну Раду Автономної Республіки Крим, Раду міністрів Автономної Республіки Крим, відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування протягом одного місяця. До письмового повідомлення додається копія договору (договорів), який передбачає виконання робіт із розроблення документації із землеустрою.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 141. Підстави припинення права користування земельною ділянкою</p> <p>Підставами припинення права користування земельною ділянкою є:</p> <p>а) добровільна відмова від права користування земельною ділянкою;</p> <p>...</p> <p>Положення відсутнє.</p>	<p>Стаття 141. Підстави припинення права користування земельною ділянкою</p> <p>Підставами припинення права користування земельною ділянкою є:</p> <p>а) добровільна відмова від права користування земельною ділянкою;</p> <p>...</p> <p>з) припинення права господарського відання або оперативного управління жилим будинком, будівлею або спорудою».</p>
<p>Стаття 151. Порядок погодження питань, пов'язаних з викупом земельних ділянок для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності</p> <p>1. Юридичні особи, зацікавлені у викупі земельних ділянок, що перебувають у власності громадян чи юридичних осіб, для суспільних потреб та з мотивів суспільної необхідності, зобов'язані до початку проведення проектних робіт погодити з власниками землі, крім викупу</p>	<p>Стаття 151. Порядок погодження питань, пов'язаних з викупом земельних ділянок для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності</p> <p>1. Юридичні особи, зацікавлені у викупі земельних ділянок, що перебувають у власності громадян чи юридичних осіб, для суспільних потреб та з мотивів суспільної необхідності, зобов'язані до початку проведення проектних робіт погодити з власниками землі, крім викупу</p>

<p>земельних ділянок з підстав, що допускають можливість їх примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності, і органами державної влади, Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим або органами місцевого самоврядування, згідно з їх повноваженнями, місце розташування об'єкта, розмір земельної ділянки та умови її викупу з урахуванням комплексного розвитку території, який би забезпечував нормальне функціонування на цій ділянці і прилеглих територіях усіх об'єктів та умови проживання населення і охорону довкілля.</p> <p>2. Погодження матеріалів місць розташування об'єктів на особливо цінних землях, а також земельних ділянок для розміщення та обслуговування будівель і споруд дипломатичних представництв та консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних організацій провадиться Верховною Радою України.</p> <p>3. Погодження питань, пов'язаних з викупом земельних ділянок, крім тих, що передбачені частиною другою цієї статті, провадиться відповідно Кабінетом Міністрів України, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями, міськими, селищними, сільськими радами згідно з їх повноваженнями щодо викупу цих ділянок.</p> <p>4. У разі викупу земельних ділянок під об'єкти містобудування, розміщення яких визначено містобудівною або землевпорядною документацією (генеральні плани населених пунктів, проекти детального планування, інша містобудівна документація, техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальних утворень, проекти землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів тощо), погодження місця розташування об'єкта не проводиться.</p> <p>5. Юридичні особи, зацікавлені у викупі земельних ділянок, звертаються з клопотанням про погодження місця розташування об'єкта до відповідної сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевої державної адміністрації. Клопотання щодо погодження місця розташування об'єкта за рахунок земель, викуп яких провадиться Кабінетом Міністрів України та Верховною Радою Автономної Республіки Крим, подається</p>	<p>земельних ділянок з підстав, що допускають можливість їх примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності, і органами державної влади, Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим або органами місцевого самоврядування, згідно з їх повноваженнями, місце розташування об'єкта, розмір земельної ділянки та умови її викупу з урахуванням комплексного розвитку території, який би забезпечував нормальне функціонування на цій ділянці і прилеглих територіях усіх об'єктів та умови проживання населення і охорону довкілля.</p> <p>2. Погодження матеріалів місць розташування об'єктів на особливо цінних землях, а також земельних ділянок для розміщення та обслуговування будівель і споруд дипломатичних представництв та консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних організацій провадиться Верховною Радою України.</p> <p>3. Погодження питань, пов'язаних з викупом земельних ділянок, крім тих, що передбачені частиною другою цієї статті, провадиться відповідно Кабінетом Міністрів України, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями, міськими, селищними, сільськими радами згідно з їх повноваженнями щодо викупу цих ділянок.</p> <p>4. У разі викупу земельних ділянок під об'єкти містобудування, розміщення яких визначено містобудівною або землевпорядною документацією (генеральні плани населених пунктів, проекти детального планування, інша містобудівна документація, техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальних утворень, проекти землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів тощо), погодження місця розташування об'єкта не проводиться.</p> <p>5. Юридичні особи, зацікавлені у викупі земельних ділянок, звертаються з клопотанням про погодження місця розташування об'єкта до відповідної сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевої державної адміністрації. Клопотання щодо погодження місця розташування об'єкта за рахунок земель, викуп яких провадиться Кабінетом Міністрів України та Верховною Радою Автономної Республіки Крим, подається відповідно до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та</p>
---	---

<p>відповідно до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій.</p> <p>6. До клопотання додаються:</p> <p>а) обґрунтування необхідності викупу та/або відведення земельної ділянки;</p> <p>б) зазначене на відповідному графічному матеріалі бажане місце розташування об'єкта з орієнтовними розмірами земельної ділянки;</p> <p>в) нотаріально засвідчена письмова згода землевласника (землекористувача) на викуп земельної ділянки (її частини) (крім викупу земельної ділянки (її частини) з підстав, що допускають можливість її примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності) із зазначенням розмірів передбаченої для викупу земельної ділянки та умов її викупу;</p> <p>г) копія установчих документів.</p> <p>7. Типова форма клопотання про погодження місця розташування об'єкта затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>8. Відповідний орган виконавчої влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим або орган місцевого самоврядування згідно із своїми повноваженнями у тижневий строк з дня реєстрації клопотання направляє:</p> <p>оригінал клопотання з додатками до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, за місцем розташування земельної ділянки;</p> <p>копію клопотання та додатків до нього до структурного підрозділу районної державної адміністрації у сфері містобудування та архітектури, а якщо місто не входить до території певного району, - до виконавчого органу міської ради у сфері містобудування та архітектури, а в разі, якщо такий орган не утворений, - до органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань містобудування та архітектури чи структурного підрозділу обласної державної адміністрації з питань містобудування та архітектури.</p> <p>Органи, зазначені в абзацах другому і третьому цієї частини,</p>	<p>Севастопольської міських державних адміністрацій.</p> <p>6. До клопотання додаються:</p> <p>а) обґрунтування необхідності викупу та/або відведення земельної ділянки, а у разі реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики рішення Кабінету Міністрів України про включення проекту у перелік проектів національного інтересу у сфері енергетики;</p> <p>б) зазначене на відповідному графічному матеріалі бажане місце розташування об'єкта з орієнтовними розмірами земельної ділянки;</p> <p>в) нотаріально засвідчена письмова згода землевласника (землекористувача) на викуп земельної ділянки (її частини) (крім викупу земельної ділянки (її частини) з підстав, що допускають можливість її примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності) із зазначенням розмірів передбаченої для викупу земельної ділянки та умов її викупу;</p> <p>г) копія установчих документів.</p> <p>7. Типова форма клопотання про погодження місця розташування об'єкта затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>8. Відповідний орган виконавчої влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим або орган місцевого самоврядування згідно із своїми повноваженнями у тижневий строк з дня реєстрації клопотання направляє:</p> <p>оригінал клопотання з додатками до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, за місцем розташування земельної ділянки;</p> <p>копію клопотання та додатків до нього до структурного підрозділу районної державної адміністрації у сфері містобудування та архітектури, а якщо місто не входить до території певного району, - до виконавчого органу міської ради у сфері містобудування та архітектури, а в разі, якщо такий орган не утворений, - до органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань містобудування та архітектури чи структурного підрозділу обласної державної адміністрації з питань містобудування та архітектури.</p> <p>Органи, зазначені в абзацах другому і третьому цієї частини, протягом</p>
---	---

<p>протягом десяти днів з дня одержання клопотання надають відповідному органу виконавчої влади, Верховній Раді Автономної Республіки Крим, Раді міністрів Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування висновок про погодження місця розташування об'єкта або про відмову в такому погодженні.</p> <p>9. Якщо викуп земельних ділянок провадиться за погодженням з Верховною Радою України, відповідні органи державної влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим або органи місцевого самоврядування готують свої висновки і подають матеріали погодження місця розташування об'єкта до Кабінету Міністрів України, який розглядає ці матеріали і подає їх до Верховної Ради України для прийняття відповідного рішення.</p> <p>10. Якщо викуп земельних ділянок здійснюється Верховною Радою Автономної Республіки Крим, матеріали погодження місця розташування об'єкта подаються до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, яка розглядає ці матеріали і в місячний строк подає свої пропозиції до Верховної Ради Автономної Республіки Крим.</p> <p>Положення відсутнє.</p> <p>...</p>	<p>десяти днів з дня одержання клопотання надають відповідному органу виконавчої влади, Верховній Раді Автономної Республіки Крим, Раді міністрів Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування висновок про погодження місця розташування об'єкта або про відмову в такому погодженні.</p> <p>9. Якщо викуп земельних ділянок провадиться за погодженням з Верховною Радою України, відповідні органи державної влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим або органи місцевого самоврядування готують свої висновки і в місячний строк подають матеріали погодження місця розташування об'єкта до Кабінету Міністрів України, який розглядає ці матеріали і в місячний строк з дня одержання матеріалів погодження подає їх до Верховної Ради України для прийняття відповідного рішення.</p> <p>10. Якщо викуп земельних ділянок здійснюється Верховною Радою Автономної Республіки Крим, матеріали погодження місця розташування об'єкта подаються до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, яка розглядає ці матеріали і в місячний строк подає свої пропозиції до Верховної Ради Автономної Республіки Крим.</p> <p>10¹. Якщо викуп земельних ділянок здійснюється з метою реалізації проєктів національного інтересу у сфері енергетики та потребують погодження та/або прийняття рішення Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, матеріали погодження місця розташування об'єкта розглядаються в першочерговому порядку.</p>
<p>Стаття 186. Погодження і затвердження документації із землеустрою</p> <p>...</p> <p>5. Технічна документація із землеустрою погоджується і затверджується у такому порядку:</p> <p>...</p> <p>1) технічна документація із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок затверджується власником</p>	<p>Стаття 186. Погодження і затвердження документації із землеустрою</p> <p>...</p> <p>5. Технічна документація із землеустрою погоджується і затверджується у такому порядку:</p> <p>...</p> <p>1) технічна документація із землеустрою щодо поділу та об'єднання</p>

<p>(розпорядником) земельних ділянок, а щодо земельних ділянок державної або комунальної власності - Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органом виконавчої влади, органом місцевого самоврядування, уповноваженими розпоряджатися земельними ділянками відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу;</p> <p>...</p> <p style="text-align: center;">Положення відсутні.</p> <p>...</p>	<p>земельних ділянок затверджується власником (розпорядником) земельних ділянок, а щодо земельних ділянок державної або комунальної власності - Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органом виконавчої влади, органом місцевого самоврядування, уповноваженими розпоряджатися земельними ділянками відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу.</p> <p>У разі розроблення технічної документації із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок за рішенням суду, лише після прийняття такого рішення та у разі будівництва проектів національного інтересу в сфері енергетики така технічна документація із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок затверджується особою, яка ініціює відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності;</p> <p>...</p>
Закон України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень»	
<p>Стаття 18. Проведення державної реєстрації прав</p> <p>...</p> <p>9. Заява про державну реєстрацію прав подається окремо щодо кожного об'єкта нерухомого майна.</p> <p>...</p> <p>Під час проведення державної реєстрації права власності на будівлю або споруду набутого внаслідок переходу такого права до нового власника, який є оператором системи розподілу відповідно до закону, одночасно проводиться державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою попереднього власника будівлі або споруди, на якій вони розташовані, якщо сторонами договору, на підставі якого оператор системи розподілу набуває право власності на будівлю або споруду, не встановлено інше. Державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою проводиться без подання відповідної заяви одночасно з державною реєстрацією</p>	<p>Стаття 18. Проведення державної реєстрації прав</p> <p>...</p> <p>9. Заява про державну реєстрацію прав подається окремо щодо кожного об'єкта нерухомого майна.</p> <p>...</p> <p>Під час проведення державної реєстрації права власності або право господарського відання чи права оперативного управління на будівлю або споруду набутого внаслідок переходу такого права до нового власника або користувача, який є оператором системи розподілу або оператором системи передачі відповідно до закону, одночасно проводиться державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою попереднього власника будівлі або споруди (особи, за якою будівлі або споруди закріплені на праві господарського відання чи прав оперативного управління), на якій вони розташовані, якщо сторонами договору, на підставі якого оператор системи розподілу</p>

<p>переходу права власності на відповідну будівлю або споруду. У разі якщо умовами договору встановлено інше, з підстав, що на такій земельній ділянці розташовано/здійснюється будівництво іншого об'єкта нерухомого майна попереднього власника, державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою, на якій розташована будівля або споруда, права на які переходять до оператора системи розподілу, проводиться після виділення оператору системи розподілу частини земельної ділянки під такою будівлею або спорудою з урахуванням охоронної зони в окрему земельну ділянку та присвоєння їй окремого кадастрового номера. У такому разі згода попереднього землекористувача на перехід права користування на частину земельної ділянки під будівлею або спорудою з урахуванням охоронної зони до оператора систем розподілу не вимагається.</p> <p>...</p>	<p>або оператор системи передачі набуває право власності або право господарського відання чи право оперативного управління на будівлю або споруду, не встановлено інше. Державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою проводиться без подання відповідної заяви одночасно з державною реєстрацією переходу права власності на відповідну будівлю або споруду (права господарського відання чи права оперативного управління будівлі або споруди). У разі якщо умовами договору встановлено інше, з підстав, що на такій земельній ділянці розташовано/здійснюється будівництво іншого об'єкта нерухомого майна попереднього власника, державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою, на якій розташована будівля або споруда, права на які переходять до оператора системи розподілу або оператора системи передачі, проводиться після виділення оператору системи розподілу або оператору системи передачі частини земельної ділянки під такою будівлею або спорудою з урахуванням охоронної зони в окрему земельну ділянку та присвоєння їй окремого кадастрового номера. У такому разі згода попереднього землекористувача на перехід права користування на частину земельної ділянки під будівлею або спорудою з урахуванням охоронної зони до оператора систем розподілу або оператора системи передачі не вимагається.</p> <p>...</p>
<p>Закон України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності»</p>	
<p>Стаття 4¹. Основні вимоги до порядку видачі документів дозвільного характеру або відмови в їх видачі, переоформлення, анулювання документів дозвільного характеру</p> <p>...</p> <p>Строк видачі документів дозвільного характеру становить десять робочих днів, якщо інше не встановлено законом. Документи дозвільного характеру видаються безоплатно, на необмежений строк, якщо інше не встановлено законом.</p>	<p>Стаття 4¹. Основні вимоги до порядку видачі документів дозвільного характеру або відмови в їх видачі, переоформлення, анулювання документів дозвільного характеру</p> <p>...</p> <p>Строк видачі документів дозвільного характеру становить десять робочих днів, якщо інше не встановлено законом. Документи дозвільного характеру видаються безоплатно, на необмежений строк, якщо інше не встановлено законом або передбачено комплексним рішенням щодо реалізації проекту національного інтересу у сфері енергетики.</p>
<p>Закон України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності»</p>	

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб - передача земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, за їх згодою у державну чи комунальну власність для задоволення суспільних потреб шляхом укладення договору купівлі-продажу чи іншого правочину у порядку, встановленому законом;

викупна ціна – вартість земельної ділянки (її частини), житлового будинку, інших будівель, споруд, багаторічних насаджень, що на ній розміщені, з урахуванням збитків, завданих власнику внаслідок викупу земельної ділянки, у тому числі збитків, що будуть завдані власнику у зв'язку з достроковим припиненням його зобов'язань перед третіми особами, зокрема упущена вигода;

...

відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності - перехід права власності на земельні ділянки, інші об'єкти нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, за плату в державну чи комунальну власність шляхом їх викупу чи примусового відчуження для потреб держави, територіальної громади, суспільства в цілому;

Положення відсутні.

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб - передача земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, за їх згодою у державну чи комунальну власність **або у власність осіб, які ініціювали відчуження об'єктів нерухомого майна**, для задоволення суспільних потреб шляхом укладення договору купівлі-продажу чи іншого правочину у порядку, встановленому законом;

викупна ціна – вартість земельної ділянки (її частини), житлового будинку, інших будівель, споруд, багаторічних насаджень, що на ній розміщені, з урахуванням збитків, завданих власнику внаслідок викупу земельної ділянки, у тому числі збитків, що будуть завдані власнику у зв'язку з достроковим припиненням його зобов'язань перед третіми особами, зокрема упущена вигода;

...

відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності - перехід права власності на земельні ділянки, інші об'єкти нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, за плату в державну чи комунальну власність **або у власність осіб, які ініціювали відчуження об'єктів нерухомого майна** шляхом їх викупу чи примусового відчуження для потреб держави, територіальної громади, суспільства в цілому;

примусове відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності - перехід права власності на земельні ділянки, інші об'єкти нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, до держави чи територіальної громади з мотивів суспільної необхідності **або осіб, які ініціювали відчуження об'єктів нерухомого майна, для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, за рішенням**

<p>примусове відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності - перехід права власності на земельні ділянки, інші об'єкти нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, до держави чи територіальної громади з мотивів суспільної необхідності за рішенням суду;</p> <p>...</p> <p>Положення відсутні.</p>	<p>суду;</p> <p>...</p> <p>2. Термін «об'єкт енергетики» вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в <u>Законі України</u> «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів».</p> <p>Терміни «енергетична інфраструктура» та «проект національного інтересу в сфері енергетики» вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в <u>Законі України</u> «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики».</p> <p>Термін «будівництво» вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в <u>Законі України</u> «Про регулювання містобудівної діяльності».</p>
<p>Стаття 2. Сфера дії цього Закону</p> <p>1. Дія цього Закону поширюється на суспільні відносини, пов'язані з викупом земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, для забезпечення суспільних потреб чи пов'язані з примусовим відчуженням зазначених об'єктів нерухомого майна з мотивів суспільної необхідності, якщо такі потреби не можуть бути забезпечені шляхом використання земель державної чи комунальної власності.</p>	<p>Стаття 2. Сфера дії цього Закону</p> <p>1. Дія цього Закону поширюється на суспільні відносини, пов'язані з викупом земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, для забезпечення суспільних потреб чи пов'язані з примусовим відчуженням зазначених об'єктів нерухомого майна з мотивів суспільної необхідності, якщо такі потреби не можуть бути забезпечені шляхом використання земель державної чи комунальної власності, а також у разі необхідності при реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики.</p>
<p>Стаття 5. Порядок визначення викупної ціни</p> <p>1. Викупна ціна включає вартість земельної ділянки (її частини), житлового будинку, інших будівель, споруд, багаторічних насаджень, що на ній розміщені, з урахуванням збитків, завданих власнику</p>	<p>Стаття 5. Порядок визначення викупної ціни</p> <p>1. Викупна ціна складається з вартості земельної ділянки (її частини, яка в результаті поділу формує окрему земельну ділянку), визначеної згідно з експертною грошовою оцінкою, та вартості збитків, завданих</p>

<p>внаслідок викупу земельної ділянки, у тому числі збитків, що будуть завдані власнику у зв'язку з достроковим припиненням його зобов'язань перед третіми особами, зокрема унущена вигода, у повному обсязі. Розмір викупної ціни затверджується рішенням органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування, що здійснює викуп земельної ділянки, або встановлюється за рішенням суду.</p> <p>...</p> <p>4. Суб'єкти оціночної діяльності для проведення такої оцінки визначаються органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування або особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна в порядку, визначеному законом, а вартість надання послуг з рецензування або проведення державної експертизи звітів з експертної грошової оцінки сплачується за рахунок коштів відповідних бюджетів.</p> <p>Положення відсутнє.</p> <p>5. У разі якщо власник виступає проти відчуження свого нерухомого майна за оцінкою, проведеною суб'єктом оціночної діяльності, визначеним органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування, він може залучити іншого суб'єкта оціночної діяльності для визначення вартості нерухомого майна чи проведення рецензування звіту з оцінки такого майна. У цьому разі витрати на виконання таких послуг несе власник майна.</p> <p>Стаття 7. Викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого</p>	<p>власнику внаслідок викупу земельної ділянки, визначених в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Якщо до особи, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна, для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, переходить право на житловий будинок, інші будівлі, споруди, вартість такого майна включається до викупної ціни без повторного включення вартості відповідної земельної ділянки. Розмір викупої ціни узгоджується власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, та особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, та затверджується рішенням органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування, що приймає рішення про викуп земельної ділянки, або встановлюється за рішенням суду.</p> <p>...</p> <p>4. Суб'єкти оціночної діяльності для проведення такої оцінки визначаються органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування або особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна в порядку, визначеному законом, а вартість надання послуг з рецензування або проведення державної експертизи звітів з експертної грошової оцінки сплачується за рахунок коштів відповідних бюджетів.</p> <p>В ході реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики заходи з визначення викупної ціни та витрати на них здійснює особа, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності.</p> <p>5. У разі якщо власник виступає проти відчуження свого нерухомого майна за оцінкою, проведеною суб'єктом оціночної діяльності, визначеним органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування або викупною ціною, запропонованою особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, він може залучити іншого суб'єкта оціночної діяльності для визначення вартості нерухомого майна чи проведення рецензування звіту з оцінки такого майна. У цьому разі витрати на виконання таких послуг несе власник майна.</p> <p>Стаття 7. Викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна,</p>
--	--

Отформатовано: українский

<p>майна, що на них розміщені, для суспільних потреб</p> <p>1. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування відповідно до своїх повноважень та в порядку, визначених цим Законом, мають право викупу земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, для таких суспільних потреб:</p> <p>забезпечення національної безпеки і оборони;</p> <p>будівництво, капітальний ремонт, реконструкція та обслуговування лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, нафто-, газо- та водопроводів, ліній електропередачі, зв'язку, аеропортів, морських портів, нафтових і газових терміналів, електростанцій) та об'єктів, необхідних для їх експлуатації;</p> <p>...</p> <p>розташування об'єктів природно-заповідного фонду.</p> <p>2. Рішення про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб, визначених частиною першою цієї статті, органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування приймають на підставі відповідної містобудівної документації (комплексних планів просторового розвитку територій територіальних громад, генеральних планів населених пунктів, детальних планів територій), проектів землеустрою щодо відведення земельної ділянки та іншої документації із землеустрою, затверджених у встановленому законодавством порядку, матеріалів погодження місця розташування відповідних об'єктів.</p> <p>У разі прийняття рішення про викуп чи примусове відчуження частини земельної ділянки для суспільних потреб виділення такої частини в окрему земельну ділянку здійснюється за відповідною технічною документацією із землеустрою, підставою для розроблення якої є згода власника земельної ділянки на поділ земельної ділянки, підпис на якій засвідчується нотаріально чи рішенням суду.</p> <p>Положення відсутнє.</p>	<p>що на них розміщені, для суспільних потреб</p> <p>1. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування відповідно до своїх повноважень або особи, що ініціюють відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, в порядку, визначених цим Законом, мають право викупу земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, для таких суспільних потреб:</p> <p>забезпечення національної безпеки і оборони;</p> <p>будівництво лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, нафто-, газо- та водопроводів, ліній електропередачі, зв'язку, аеропортів, морських портів, нафтових і газових терміналів, електростанцій, підстанцій), включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти, необхідні для їх обслуговування;</p> <p>...</p> <p>розташування об'єктів природно-заповідного фонду.</p> <p>2. Рішення про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб, визначених частиною першою цієї статті, органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування приймають на підставі відповідної містобудівної документації (комплексних планів просторового розвитку територій територіальних громад, генеральних планів населених пунктів, детальних планів територій), проектів землеустрою щодо відведення земельної ділянки та іншої документації із землеустрою, затверджених у встановленому законодавством порядку, матеріалів погодження місця розташування відповідних об'єктів.</p> <p>У разі прийняття рішення про викуп чи примусове відчуження частини земельної ділянки для суспільних потреб виділення такої частини в окрему земельну ділянку здійснюється за відповідною технічною документацією із землеустрою, підставою для розроблення якої є згода власника земельної ділянки на поділ земельної ділянки, підпис на якій засвідчується нотаріально, чи рішенням суду.</p> <p>Підставою для звернення до суду особи, як ініціє відчуження</p>
--	--

	<p>об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності є:</p> <p>відмова власника(ів) у прийнятті рішення про поділ земельної ділянки;</p> <p>відмова заставодержателів, користувачів земельної ділянки надати згоду на поділ земельної ділянки.</p> <p>Відмовою вважається також відсутність відповіді власника(ів), заставодержателів, користувачів земельної ділянки протягом місяця з дати отримання ними пропозиції щодо прийняття рішення про поділ земельної ділянки та надання згоди на поділ земельної ділянки, особою, яка ініціює відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності.</p> <p>У разі відмови власником(ами), заставодержателями, користувачами земельної ділянки щодо прийняття рішення про поділ земельної ділянки та надання згоди на поділ земельної ділянки, та у разі будівництва проектів національного інтересу в сфері енергетики документація із землеустрою розробляється за рішенням суду та лише після прийняття такого рішення, і затверджується особою, яка ініціює відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності.</p> <p>3. Рішення органів місцевого самоврядування, відповідно до своїх повноважень, про затвердження проектів землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб, можуть містити рішення про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб.</p>
<p>Стаття 8. Повноваження органів виконавчої влади щодо викупу земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб</p> <p>1. Органи виконавчої влади відповідно до своїх повноважень та в порядку, визначених цим Законом, приймають рішення про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені (крім об'єктів, викуп яких віднесено до повноважень органів місцевого самоврядування), для таких суспільних потреб:</p>	<p>Стаття 8. Повноваження органів виконавчої влади щодо викупу земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб</p> <p>1. Органи виконавчої влади відповідно до своїх повноважень приймають рішення про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені (крім об'єктів, викуп яких віднесено до повноважень органів місцевого самоврядування), для таких суспільних потреб:</p>

<p>забезпечення національної безпеки і оборони;</p> <p>будівництво, капітальний ремонт, реконструкція та обслуговування лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, нафто-, газо- та водопроводів, ліній електропередачі, зв'язку, аеропортів, морських портів, нафтових і газових терміналів, електростанцій) та об'єктів, необхідних для їх експлуатації;</p> <p>...</p>	<p>забезпечення національної безпеки і оборони;</p> <p>будівництво лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, нафто-, газо- та водопроводів, ліній електропередачі, зв'язку, аеропортів, морських портів, нафтових і газових терміналів, електростанцій, підстанцій), включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти, необхідні для їх обслуговування;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 9. Повноваження органів місцевого самоврядування щодо викупу земельних ділянок та інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб</p> <p>1. Сільські, селищні, міські ради, Київська і Севастопольська міські ради в межах території здійснення їх повноважень приймають рішення про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, у порядку, визначеному цим Законом, для таких суспільних потреб:</p> <p>будівництво, капітальний ремонт, реконструкція та обслуговування лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури, пов'язаних з обслуговуванням відповідно територіальної громади села, селища, міста (доріг, мостів, естакад, газо- та водопроводів, ліній електропередачі, зв'язку, аеропортів, нафтових та газових терміналів, електростанцій), та об'єктів, необхідних для їх експлуатації;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 9. Повноваження органів місцевого самоврядування щодо викупу земельних ділянок та інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб</p> <p>1. Сільські, селищні, міські ради, Київська і Севастопольська міські ради в межах території здійснення їх повноважень приймають рішення про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, у порядку, визначеному цим Законом, для таких суспільних потреб:</p> <p>будівництво лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури, пов'язаних з обслуговуванням відповідно територіальної громади села, селища, міста (доріг, мостів, естакад, газо- та водопроводів, ліній електропередачі, зв'язку, аеропортів, нафтових та газових терміналів, електростанцій, підстанцій), включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти, необхідні для їх обслуговування»;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 10. Порядок та умови прийняття рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб</p> <p>4. Ініціатива щодо викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб може належати лише органам виконавчої влади чи органам місцевого</p>	<p>Стаття 10. Порядок та умови прийняття рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб</p> <p>1. Ініціатива щодо викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб може належати лише органам виконавчої влади чи органам місцевого</p>

<p>самоврядування, спеціальним адміністраціям щодо управління територіями та об'єктами природно-заповідного фонду, особам, які отримали спеціальний дозвіл (ліцензію) на користування надрами, і підприємствам, які здійснюють будівництво, <i>капітальний ремонт, реконструкцію</i>, експлуатацію об'єктів транспортної та енергетичної інфраструктури, захисних гідротехнічних споруд і які погодили місце розташування таких об'єктів у винадках та в порядку, визначених статтею 151 Земельного кодексу України.</p> <p>За наслідками розгляду пропозицій суб'єктів, зазначених в абзаці першому частини першої цієї статті, відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування у місячний строк з дня надходження такої пропозиції приймає рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб.</p> <p>...</p> <p>3. Інформація (письмове повідомлення) надсилається власнику (власникам) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, рекомендованим листом з повідомленням про вручення або вручається йому (їм) особисто під розписку.</p> <p>...</p> <p>4. Орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування зобов'язаний забезпечити отримання власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо яких прийнято рішення про їх викуп, письмового повідомлення в обсязі, передбаченому цією статтею.</p> <p>...</p>	<p>самоврядування, спеціальним адміністраціям щодо управління територіями та об'єктами природно-заповідного фонду, особам, які отримали спеціальний дозвіл (ліцензію) на користування надрами, і юридичним особам, які здійснюють будівництво та експлуатацію об'єктів транспортної та енергетичної інфраструктури, захисних гідротехнічних споруд, а також реалізують проекти національного інтересу в сфері енергетики, і які погодили місце розташування таких об'єктів у порядку, встановленому законодавством.</p> <p>За наслідками розгляду пропозицій суб'єктів, зазначених в абзаці першому частини першої цієї статті, відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування у місячний строк з дня надходження такої пропозиції приймає рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб.</p> <p>...</p> <p>3. Інформація (письмове повідомлення) надсилається особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, власнику (власникам) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, місце проживання яких відомо, рекомендованим листом з повідомленням про вручення або вручається йому (їм) особисто під розписку.</p> <p>...</p> <p>4. Особа, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна, через органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування та/або іншими засобами зобов'язана забезпечити отримання власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо яких прийнято рішення про їх викуп, письмового повідомлення в обсязі, передбаченому цією статтею.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 11. Проведення переговорів щодо умов викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для</p>	<p>Стаття 11. Проведення переговорів щодо умов викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для</p>

Отформатовано: український

<p>суспільних потреб</p> <p>1. Власник (власники) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, протягом одного місяця з дня отримання інформації (письмового повідомлення) згідно із статтею 10 цього Закону письмово повідомляє відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування про надання згоди на проведення переговорів щодо умов викупу або відмову від такого викупу.</p> <p>...</p> <p>3. У разі надання власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, згоди на проведення переговорів щодо умов їх викупу представники органу, який прийняв рішення про їх викуп, після отримання власником (власниками) цих об'єктів інформації (письмового повідомлення) проводять переговори з власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо викупної ціни, строків та інших умов викупу.</p>	<p>суспільних потреб</p> <p>1. Власник (власники) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, протягом одного місяця з дня отримання інформації (письмового повідомлення) згідно із статтею 10 цього Закону письмово повідомляє особу, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, про надання згоди на проведення переговорів щодо умов викупу або відмову від такого викупу.</p> <p>...</p> <p>3. У разі надання власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, згоди на проведення переговорів щодо умов їх викупу особа, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, після отримання власником (власниками) цих об'єктів інформації (письмового повідомлення) проводять переговори з власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо викупної ціни, строків та інших умов викупу.</p>
<p>Стаття 12. Порядок викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб</p> <p>...</p> <p>3. У разі якщо протягом одного року з дня прийняття рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб (крім випадків, коли допускається примусове відчуження цих об'єктів з мотивів суспільної необхідності) договір купівлі-продажу (іншого правочину, що передбачає передачу права власності) з власником земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, не укладений, таке рішення втрачає чинність.</p> <p>Рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб з підстав, які допускають примусове відчуження цих об'єктів з мотивів суспільної необхідності, втрачає чинність у разі, якщо протягом одного року з дня прийняття рішення відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування не звернувся до суду з позовом про</p>	<p>Стаття 12. Порядок викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб</p> <p>...</p> <p>Виключити.</p> <p>Рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб з підстав, які допускають примусове відчуження цих об'єктів з мотивів суспільної необхідності, втрачає чинність у разі, якщо протягом трьох років з дня прийняття рішення особа, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної</p>

<p>примусове відчуження цих об'єктів або якщо рішення суду про відмову у задоволенні цього позову набрало законної сили.</p> <p>...</p> <p>4. Власник земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо яких органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування прийнято рішення про викуп з підстав, які допускають примусове відчуження такого майна з мотивів суспільної необхідності, зобов'язаний сприяти представникам — зазначених органів і суб'єктам, уповноваженим на проведення експертної грошової оцінки вартості такої земельної ділянки та оцінки житлового будинку, інших будівель, споруд, багаторічних насаджень, що на ній розміщені, у визначенні розміру збитків, що підлягають відшкодуванню, доступі до об'єктів оцінки і до наявної у власника інформації про них.</p> <p>...</p>	<p>необхідності, не звернулася до суду з позовом про примусове відчуження цих об'єктів або якщо рішення суду про відмову у задоволенні цього позову набрало законної сили.</p> <p>...</p> <p>4. Власник земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо яких органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування прийнято рішення про викуп з підстав, які допускають примусове відчуження такого майна з мотивів суспільної необхідності, зобов'язаний сприяти особі, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, у проведенні експертної грошової оцінки вартості такої земельної ділянки та оцінки житлового будинку, інших будівель, споруд, багаторічних насаджень, що на ній розміщені, у визначенні розміру збитків, що підлягають відшкодуванню, доступі до об'єктів оцінки і до наявної у власника інформації про них.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 15. Підстави для примусового відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності</p> <p>1. У разі неотримання згоди власника земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, з викупом цих об'єктів для суспільних потреб зазначені об'єкти можуть бути примусово відчужені у державну чи комунальну власність лише як виняток з мотивів суспільної необхідності і виключно під розміщення:</p> <p>об'єктів національної безпеки і оборони;</p> <p>лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, магістральних трубопроводів, ліній електропередачі, аеропортів, морських портів, нафтових і газових терміналів, електростанцій) та об'єктів, необхідних для їх експлуатації;</p>	<p>Стаття 15. Підстави для примусового відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності</p> <p>1. У разі неотримання згоди власника земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, з викупом цих об'єктів для суспільних потреб зазначені об'єкти можуть бути примусово відчужені у державну чи комунальну власність, або у власність іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, лише як виняток з мотивів суспільної необхідності і виключно під розміщення:</p> <p>об'єктів національної безпеки і оборони;</p> <p>лінійних об'єктів, об'єктів енергетики та транспортної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, магістральних трубопроводів, ліній електропередачі, аеропортів, морських портів, нафтових і газових терміналів, електростанцій, підстанцій), включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти необхідні для їх обслуговування;</p>

<p>...</p> <p>У разі недосягнення згоди щодо умов договору купівлі-продажу (іншого правочину, що передбачає передачу права власності) протягом шести місяців з дня прийняття рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, зазначені об'єкти можуть бути примусово відчужені у державну чи комунальну власність лише як виняток з мотивів суспільної необхідності і виключно для будівництва автомобільних доріг загального користування державного значення, мостів, естакад та об'єктів, необхідних для їх експлуатації, на умовах концесії.</p>	<p>...</p> <p>У разі недосягнення згоди щодо умов договору купівлі-продажу (іншого правочину, що передбачає передачу права власності) протягом шести місяців з дня прийняття рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, зазначені об'єкти можуть бути примусово відчужені у державну чи комунальну власність лише як виняток з мотивів суспільної необхідності і виключно для будівництва автомобільних доріг загального користування державного значення, мостів, естакад та об'єктів, необхідних для їх експлуатації, на умовах концесії та при реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики.</p>
<p>Стаття 16. Порядок примусового відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності</p> <p>1. Орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування, що прийняв рішення про відчуження земельної ділянки, у разі недосягнення згоди з власником земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо їх викупу для суспільних потреб відповідно до розділу <u>II</u> цього Закону звертається до адміністративного суду із позовом про примусове відчуження зазначених об'єктів.</p> <p>2. Вимога про примусове відчуження земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, підлягає задоволенню, у разі якщо позивач доведе, що будівництво, капітальний ремонт, реконструкція об'єктів, під розміщення яких відчужується відповідне майно, є неможливим без припинення права власності на таке майно попереднього власника.</p> <p>...</p> <p>4. Рішення суду про примусове відчуження земельної ділянки,</p>	<p>Стаття 16. Порядок примусового відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності</p> <p>1. Орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування, що прийняв рішення про відчуження земельної ділянки, або інша особа, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності за письмової згоди згаданого органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування, у разі недосягнення згоди з власником земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо їх викупу для суспільних потреб відповідно до розділу <u>II</u> цього Закону звертається до адміністративного суду із позовом про примусове відчуження зазначених об'єктів.</p> <p>2. Вимога про примусове відчуження земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, підлягає задоволенню, у разі якщо позивач доведе, що будівництво об'єктів, під розміщення яких відчужується відповідне майно, є неможливим без припинення права власності на таке майно попереднього власника.</p> <p>...</p> <p>4. Рішення суду про примусове відчуження земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, разом із документами, що підтверджують попередню та повну сплату колишньому власнику</p>

<p>інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, разом із документами, що підтверджують попередню та повну сплату колишньому власнику викупної ціни або державну реєстрацію права власності на нерухоме майно, надане замість відчуженого, є підставою для державної реєстрації права власності держави чи територіальної громади на зазначені об'єкти.</p> <p>5. Попереднє повне відшкодування вартості земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, у грошовій формі здійснюється шляхом внесення органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування, що прийняв рішення про відчуження земельної ділянки, коштів на депозит нотаріальної контори в порядку, встановленому законом, за місцем розташування земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, або перерахування коштів на зазначений власником цих об'єктів банківський рахунок.</p>	<p>викупної ціни або державну реєстрацію права власності на нерухоме майно, надане замість відчуженого, є підставою для державної реєстрації права власності держави чи територіальної громади, або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, на зазначені об'єкти.</p> <p>5. Попереднє повне відшкодування вартості земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, у грошовій формі здійснюється шляхом внесення особою, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, коштів на депозит нотаріальної контори в порядку, встановленому законом, за місцем розташування земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, або перерахування коштів на зазначений власником цих об'єктів банківський рахунок.</p>
<p>Стаття 18. Перехід права власності на відчужену земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, та порядок їх використання</p> <p>1. Право власності на земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, викуплені для суспільних потреб, переходить до держави чи територіальної громади після укладення договору купівлі-продажу (іншого правочину, що передбачає передачу права власності) та державної реєстрації такого права.</p> <p>Державна реєстрація права власності держави чи територіальної громади на земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, примусово відчужені з мотивів суспільної необхідності, здійснюється після перерахування попередньому власнику викупної ціни в повному обсязі, що підтверджується відповідними розрахунковими документами, а у випадках, визначених законом, - документом про внесення коштів на депозит нотаріальної контори, та/або після виникнення права власності на нерухоме майно, надане замість викупленого.</p>	<p>Стаття 18. Перехід права власності на відчужену земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, та порядок їх використання</p> <p>1. Право власності на земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, викуплені для суспільних потреб, переходить до держави чи територіальної громади, або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, після укладення договору купівлі-продажу (іншого правочину, що передбачає передачу права власності) та державної реєстрації такого права.</p> <p>Державна реєстрація права власності держави чи територіальної громади, або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності на земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, примусово відчужені з мотивів суспільної необхідності, здійснюється після перерахування попередньому власнику викупної ціни в повному обсязі, що підтверджується відповідними розрахунковими документами, а у випадках, визначених законом, - документом про внесення коштів на депозит нотаріальної контори, та/або після виникнення права власності на</p>

<p>2. У разі викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб або їх примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності припиняється дія обмежень (обтяжень) прав на такі об'єкти, що унеможливають їх використання для таких потреб. Особи, на користь яких були встановлені обмеження (обтяження) прав на відчужену земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, мають право вимагати відшкодування збитків або встановлення обмежень (обтяжень) прав для користувача відчуженого об'єкта у встановленому законом порядку.</p> <p>3 моменту переходу до держави або територіальної громади права власності на земельну ділянку, відчужену для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності, право оренди, емфітевзису, суперфіцію щодо неї припиняється.</p> <p>Державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою здійснюється за заявою органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування, які здійснюють реалізацію права власності держави, територіальної громади на землю, чи однієї із сторін договору.</p> <p>...</p>	<p>нерухоме майно, надане замість викупленого.</p> <p>2. У разі викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб або їх примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності припиняється дія обмежень (обтяжень) прав на такі об'єкти, що унеможливають їх використання для таких потреб. Особи, на користь яких були встановлені обмеження (обтяження) прав на відчужену земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, мають право вимагати відшкодування збитків або встановлення обмежень (обтяжень) прав для користувача відчуженого об'єкта у встановленому законом порядку.</p> <p>3 моменту переходу до держави або територіальної громади, чи іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, права власності на земельну ділянку, відчужену для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності, право оренди, емфітевзису, суперфіцію щодо неї припиняється.</p> <p>Державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою здійснюється за заявою органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування, які здійснюють реалізацію права власності держави, територіальної громади, або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності на землю чи однієї із сторін договору.</p> <p>...</p>
Закон України «Про землеустрій»	
<p>Стаття 51. Проекти землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб</p> <p>...</p> <p>Проекти землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб включають:</p> <p>а) завдання на складання проекту землеустрою;</p>	<p>Стаття 51. Проекти землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб</p> <p>...</p> <p>Проекти землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб включають:</p> <p>а) завдання на складання проекту землеустрою;</p>

<p>...</p> <p><i>Положення відсутнє.</i></p>	<p>...</p> <p>Рішення про затвердження проектів землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб, які передбачають викуп земельної (-их) ділянки (-ок) для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності для будівництва об'єктів, передбачених проектами національного інтересу у сфері енергетики, та об'єктів, необхідних для її обслуговування, повинне бути прийнято в місячний термін з моменту надходження на розгляд до органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування. Таке рішення має містити наступні положення:</p> <p>затвердження проекту щодо впорядкування території для містобудівних потреб;</p> <p>вилучення земельних ділянок державної та/або комунальної власності у землекористувачів із затвердженням умов вилучення земельних ділянок (у разі необхідності);</p> <p>надання земельних ділянок державної та/або комунальної власності у користування із затвердженням умов надання, у тому числі вимог щодо відшкодування втрат сільськогосподарського та/або лісогосподарського виробництва (у разі необхідності);</p> <p>відомості щодо переліку земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які підлягають викупу для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності для будівництва об'єктів, передбачених проектами національного інтересу у сфері енергетики, та об'єктів, необхідних для її обслуговування, відповідно до Закону України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності», а також розмір викупної суми (у разі необхідності).</p>
<p>Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності»</p>	
<p>Стаття 1. Визначення термінів</p>	<p>Стаття 1. Визначення термінів</p>

<p>...</p> <p>2. Термін "лінійний об'єкт енергетичної інфраструктури" вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України "Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів".</p> <p>Термін "оператор системи розподілу" вживається у цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України "Про ринок електричної енергії".</p> <p>Положення відсутнє.</p>	<p>...</p> <p>2. Термін "лінійний об'єкт енергетичної інфраструктури" вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України "Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів".</p> <p>Термін "оператор системи розподілу" вживається у цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України "Про ринок електричної енергії".</p> <p>Термін «проект національного інтересу в сфері енергетики» вживається у цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про проекти національно інтересу в сфері енергетики».</p>
<p>Стаття 3. Законодавство у сфері містобудівної діяльності</p> <p>1. Відносини у сфері містобудівної діяльності регулюються Конституцією України, Цивільним, Господарським і Земельним кодексами України, цим Законом, законами України «Про Генеральну схему планування території України», «Про основи містобудування», «Про архітектурну діяльність», «Про комплексну реконструкцію кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду», «Про землеустрій», іншими нормативно-правовими актами.</p> <p>Особливості регулювання містобудівної діяльності на територіях, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, у межах зони відчуження та зони безумовного (обов'язкового) відселення території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, визначаються <u>Законом України</u> «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи».</p> <p>Положення відсутнє.</p>	<p>Стаття 3. Законодавство у сфері містобудівної діяльності</p> <p>1. Відносини у сфері містобудівної діяльності регулюються Конституцією України, Цивільним, Господарським і Земельним кодексами України, цим Законом, законами України «Про Генеральну схему планування території України», «Про основи містобудування», «Про архітектурну діяльність», «Про комплексну реконструкцію кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду», «Про землеустрій», іншими нормативно-правовими актами.</p> <p>Особливості регулювання містобудівної діяльності на територіях, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, у межах зони відчуження та зони безумовного (обов'язкового) відселення території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, визначаються <u>Законом України</u> «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи».</p> <p>Проектування та будівництво проектів національного інтересу у сфері енергетики здійснюється з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики».</p>
<p>Стаття 22¹. Єдина державна електронна система у сфері будівництва</p> <p>...</p> <p>5. Електронна система створюється та функціонує за такими</p>	<p>Стаття 22¹. Єдина державна електронна система у сфері будівництва</p> <p>...</p> <p>5. Електронна система створюється та функціонує за такими</p>

<p>принципами:</p> <p>1) автоматизації процесів створення, прийняття, збирання, накопичення, обробки, обліку та надання інформації (даних) у сфері будівництва;</p> <p>...</p> <p>Положення відсутнє.</p> <p>6. Електронна система створюється з використанням програмного забезпечення, яке забезпечує його сумісність і електронну інформаційну взаємодію у режимі реального часу з іншими електронними інформаційними системами та мережами, що становлять інформаційний ресурс держави, у тому числі Державним земельним кадастром, Державним реєстром речових прав на нерухоме майно, Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, Єдиним реєстром з оцінки впливу на довкілля, Єдиним державним реєстром судових рішень, Єдиним державним реєстром виконавчих документів, Державним реєстром нерухомих пам'яток України, Державним реєстром загальнообов'язкового державного соціального страхування, інтегрованою автоматизованою системою державного нагляду (контролю). Програмне забезпечення електронної системи повинно забезпечувати можливість електронної інформаційної взаємодії у режимі реального часу з електронними інформаційними системами та мережами, що становлять інформаційні ресурси органів місцевого самоврядування, інших суб'єктів надання вихідних даних, саморегульованих організацій.</p> <p>Електронна інформаційна взаємодія електронної системи з електронними інформаційними системами та мережами (крім Єдиного державного реєстру судових рішень) здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України в Порядку організації електронної інформаційної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів.</p> <p>Електронна інформаційна взаємодія електронної системи з Єдиним</p>	<p>принципами:</p> <p>1) автоматизації процесів створення, прийняття, збирання, накопичення, обробки, обліку та надання інформації (даних) у сфері будівництва;</p> <p>...</p> <p>12) можливості обробки інформації (даних), яка міститься в електронній системі, у разі реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики».</p> <p>6. Електронна система створюється з використанням програмного забезпечення, яке забезпечує його сумісність і електронну інформаційну взаємодію у режимі реального часу з іншими електронними інформаційними системами та мережами, що становлять інформаційний ресурс держави, у тому числі Державним земельним кадастром, Державним реєстром речових прав на нерухоме майно, Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, Єдиним реєстром з оцінки впливу на довкілля, Єдиним державним реєстром судових рішень, Єдиним державним реєстром виконавчих документів, Державним реєстром нерухомих пам'яток України, Державним реєстром загальнообов'язкового державного соціального страхування, інтегрованою автоматизованою системою державного нагляду (контролю). Програмне забезпечення електронної системи повинно забезпечувати можливість електронної інформаційної взаємодії у режимі реального часу з електронними інформаційними системами та мережами, що становлять інформаційні ресурси органів місцевого самоврядування, інших суб'єктів надання вихідних даних, саморегульованих організацій.</p> <p>Електронна інформаційна взаємодія електронної системи з електронними інформаційними системами та мережами (крім Єдиного державного реєстру судових рішень) здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України в Порядку організації електронної інформаційної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів.</p> <p>Електронна інформаційна взаємодія електронної системи з Єдиним державним реєстром судових рішень здійснюється в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та</p>
--	---

<p>державним реєстром судових рішень здійснюється в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері будівництва, архітектури, містобудування, спільно з Державною судовою адміністрацією України.</p> <p>Положення відсутнє.</p> <p>...</p>	<p>реалізує державну політику у сфері будівництва, архітектури, містобудування, спільно з Державною судовою адміністрацією України.</p> <p>Електронна система передбачає функцію першочергової обробки інформації (даних), яка міститься в електронній системі, для проєктів національного інтересу у сфері енергетики.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 22². Реєстр будівельної діяльності¹. Реєстр будівельної діяльності є компонентом електронної системи, який забезпечує створення, збирання, накопичення, обробку, захист, облік такої інформації:</p> <p>1) містобудівних умов та обмежень;</p> <p>...</p> <p>Положення відсутнє.</p> <p>В електронній системі може забезпечуватися створення, збирання, накопичення, обробка, захист, облік іншої інформації, визначеної Кабінетом Міністрів України в Порядку ведення електронної системи.</p> <p>2. З використанням Реєстру будівельної діяльності створюються такі електронні документи (крім документів, які містять відомості, що становлять державну таємницю) та здійснюються такі дії:</p> <p>1) містобудівні умови та обмеження, зміни до них, відмова у їх наданні, скасування містобудівних умов та обмежень;</p>	<p>Стаття 22². Реєстр будівельної діяльності</p> <p>1. Реєстр будівельної діяльності є компонентом електронної системи, який забезпечує створення, збирання, накопичення, обробку, захист, облік такої інформації:</p> <p>1) містобудівних умов та обмежень;</p> <p>...</p> <p>16) рішення Кабінету Міністрів України щодо включення об'єкта будівництва з переліку проєктів національного інтересу в сфері енергетики.</p> <p>В електронній системі може забезпечуватися створення, збирання, накопичення, обробка, захист, облік іншої інформації, визначеної Кабінетом Міністрів України в Порядку ведення електронної системи.</p> <p>2.3 використанням Реєстру будівельної діяльності створюються такі електронні документи (крім документів, які містять відомості, що становлять державну таємницю) та здійснюються такі дії:</p> <p>1) містобудівні умови та обмеження, зміни до них, відмова у їх наданні, скасування містобудівних умов та обмежень;</p>
<p>...</p> <p>Перелік відомостей, які містяться у документах, визначених цією частиною (крім містобудівних умов та обмежень), та заявах про їх видачу, затверджується Кабінетом Міністрів України в Порядку ведення</p>	<p>...</p> <p>Перелік відомостей, які містяться у документах, визначених цією частиною (крім містобудівних умов та обмежень), та заявах про їх видачу, затверджується Кабінетом Міністрів України в Порядку ведення</p>

<p>електронної системи.</p> <p>Положення відсутнє.</p> <p>3. Документи та інформація за результатами проведення дій, визначених <u>частиною другою</u> цієї статті (крім інвентаризаційних справ та матеріалів технічної інвентаризації), доводяться до відома заявника у порядку, визначеному <u>статтею 26</u>¹ цього Закону.</p> <p>...</p>	<p>електронної системи.</p> <p>У разі реалізації проекту національного інтересу в сфері енергетики електронні документи опрацьовуються та створюються з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики».</p> <p>3. Документи та інформація за результатами проведення дій, визначених частиною другою цієї статті (крім інвентаризаційних справ та матеріалів технічної інвентаризації), доводяться до відома заявника у порядку, визначеному статтею 26¹ цього Закону.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 22³. Електронний кабінет</p> <p>1. Електронний кабінет є компонентом електронної системи, який забезпечує електронну взаємодію між фізичними та юридичними особами, державними органами, органами місцевого самоврядування, центрами надання адміністративних послуг.</p> <p>Електронний кабінет призначений для:</p> <p>1) подання та отримання документів у електронній формі, пов'язаних з:</p> <p>ліцензуванням господарської діяльності з будівництва об'єктів, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів із середніми (СС2) та значними (СС3) наслідками;</p> <p>...</p> <p>11) подання повідомлення про технічні помилки, виявлені в роботі електронного кабінету;</p> <p>Положення відсутнє.</p>	<p>Стаття 22³. Електронний кабінет</p> <p>1. Електронний кабінет є компонентом електронної системи, який забезпечує електронну взаємодію між фізичними та юридичними особами, державними органами, органами місцевого самоврядування, центрами надання адміністративних послуг.</p> <p>Електронний кабінет призначений для:</p> <p>1) подання та отримання документів у електронній формі, пов'язаних з:</p> <p>ліцензуванням господарської діяльності з будівництва об'єктів, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів із середніми (СС2) та значними (СС3) наслідками;</p> <p>...</p> <p>11) подання повідомлення про технічні помилки, виявлені в роботі електронного кабінету;</p> <p>12) завантаження рішення Кабінету Міністрів України щодо включення об'єкта будівництва до переліку проектів національного</p>

...	інтересу в сфері енергетики. ...
<p>Стаття 24. Особливості регулювання земельних відносин при здійсненні містобудівної діяльності</p> <p>...</p> <p>3. Передача (надання) земельних ділянок із земель державної або комунальної власності у власність чи користування фізичним або юридичним особам для містобудівних потреб допускається за умови, що відповідні земельні ділянки розташовані в межах території, щодо якої затверджено принаймні один із таких видів містобудівної документації на місцевому рівні:</p> <p>комплексний план, складовою частиною якого є план зонування території;</p> <p>генеральний план населеного пункту, складовою якого є план зонування території;</p> <p>план зонування території як окремий вид містобудівної документації на місцевому рівні, затверджений до набрання чинності <u>Законом України</u> «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо планування використання земель»;</p> <p>детальний план території.</p> <p>Обмеження щодо передачі (надання) земельних ділянок із земель державної або комунальної власності у власність чи користування фізичним або юридичним особам, визначені цією частиною, не поширюються на випадки:</p> <p>розташування на земельній ділянці будівлі (споруди), що перебуває у власності фізичної або юридичної особи;</p> <p>приватизації громадянином земельної ділянки, наданої йому в користування відповідно до закону;</p> <p>надання земельної ділянки, розташованої на території зони відчуження чи зони безумовного (обов'язкового) відселення, що зазнали</p>	<p>Стаття 24. Особливості регулювання земельних відносин при здійсненні містобудівної діяльності</p> <p>...</p> <p>3. Передача (надання) земельних ділянок із земель державної або комунальної власності у власність чи користування фізичним або юридичним особам для містобудівних потреб допускається за умови, що відповідні земельні ділянки розташовані в межах території, щодо якої затверджено принаймні один із таких видів містобудівної документації на місцевому рівні:</p> <p>комплексний план, складовою частиною якого є план зонування території;</p> <p>генеральний план населеного пункту, складовою якого є план зонування території;</p> <p>план зонування території як окремий вид містобудівної документації на місцевому рівні, затверджений до набрання чинності <u>Законом України</u> «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо планування використання земель»;</p> <p>детальний план території.</p> <p>Обмеження щодо передачі (надання) земельних ділянок із земель державної або комунальної власності у власність чи користування фізичним або юридичним особам, визначені цією частиною, не поширюються на випадки:</p> <p>розташування на земельній ділянці будівлі (споруди), що перебуває у власності фізичної або юридичної особи;</p> <p>приватизації громадянином земельної ділянки, наданої йому в користування відповідно до закону;</p> <p>надання земельної ділянки, розташованої на території зони відчуження чи зони безумовного (обов'язкового) відселення, що зазнали</p>

<p>радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи;</p> <p>надання земельної ділянки для розміщення лінійних об'єктів енергетичної та транспортної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, зв'язку);</p> <p>буріння, влаштування та підключення нафтових і газових свердловин за межами населених пунктів;</p> <p>будівництва, експлуатації військових та інших оборонних об'єктів.</p> <p>Передача (надання) земельних ділянок із земель державної або комунальної власності у випадках, визначених абзацами сьомим - дванадцятим цієї частини, за відсутності принаймні одного виду містобудівної документації, визначеного абзацами другим - п'ятим цієї частини, не допускається, якщо земельна ділянка:</p> <p>розташована в межах зелених зон населених пунктів, внутрішньоквартальних територій (територій міжрайонного озеленення, елементів благоустрою, спортивних майданчиків, майданчиків відпочинку та соціального обслуговування населення);</p> <p>віднесена до категорії земель природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, історико-культурного призначення, рекреаційного призначення (крім земельних ділянок для дачного будівництва), лісгосподарського призначення.</p>	<p>радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи;</p> <p>надання земельної ділянки для розміщення лінійних об'єктів енергетичної та транспортної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, зв'язку), а також магістральних та промислових трубопроводів;</p> <p>буріння, влаштування та підключення нафтових і газових свердловин за межами населених пунктів;</p> <p>будівництва, експлуатації військових та інших оборонних об'єктів.</p> <p>Передача (надання) земельних ділянок із земель державної або комунальної власності у випадках, визначених абзацами сьомим - дванадцятим цієї частини, за відсутності принаймні одного виду містобудівної документації, визначеного абзацами другим - п'ятим цієї частини, не допускається, якщо земельна ділянка:</p> <p>розташована в межах зелених зон населених пунктів, внутрішньоквартальних територій (територій міжрайонного озеленення, елементів благоустрою, спортивних майданчиків, майданчиків відпочинку та соціального обслуговування населення);</p> <p>віднесена до категорії земель природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, історико-культурного призначення, рекреаційного призначення (крім земельних ділянок для дачного будівництва), лісгосподарського призначення.</p>
<p>Стаття 29. Вихідні дані</p> <p>...</p> <p>2. Фізична або юридична особа, яка має намір щодо забудови земельної ділянки, що перебуває у власності або користуванні такої особи, повинна одержати містобудівні умови та обмеження для проектування об'єкта будівництва.</p> <p>Містобудівні умови, обмеження та технічні умови для проектування об'єктів будівництва в рамках здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, можуть надаватися приватному партнеру, концесіонеру на підставі документа, що засвідчує право користування земельною ділянкою,</p>	<p>Стаття 29. Вихідні дані</p> <p>...</p> <p>2. Фізична або юридична особа, яка має намір щодо забудови земельної ділянки, що перебуває у власності або користуванні такої особи, повинна одержати містобудівні умови та обмеження для проектування об'єкта будівництва.</p> <p>Містобудівні умови, обмеження та технічні умови для проектування об'єктів будівництва в рамках здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, можуть надаватися приватному партнеру, концесіонеру на підставі документа, що засвідчує право користування земельною ділянкою,</p>

<p>виданого підприємству, установі, організації, що є балансоутримувачем майна, що передається у концесію, за умови, що така земельна ділянка (або її частина) відповідно до положень договору необхідна для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.</p> <p>Положення відсутнє.</p>	<p>виданого підприємству, установі, організації, що є балансоутримувачем майна, що передається у концесію, за умови, що така земельна ділянка (або її частина) відповідно до положень договору необхідна для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.</p> <p>Для реконструкції, капітального ремонту, нового будівництва об'єктів (будівель і споруд) газотранспортної системи надання містобудівних умов та обмежень може здійснюватися за відсутності оформленого речового права на земельну ділянку у випадку передачі замовнику будівництва на праві господарського відання об'єктів права державної власності, що використовуються у процесі провадження діяльності з транспортування природного газу магістральними трубопроводами, на яких планується виконання будівельних робіт. У таких випадках надання містобудівних умов та обмежень відбувається на підставі засвіченої копії договору про передачу на праві господарського відання об'єкта газотранспортної системи державної форми власності.</p> <p>Для реконструкції, капітального ремонту, нового будівництва об'єктів (будівель і споруд) газотранспортної системи, в межах території діючого об'єкта, будівництво яких не призведе до зміни зовнішніх меж об'єкта газотранспортної системи в цілому, містобудівні умови та обмеження не надаються. У таких випадках рішення про відсутність необхідності отримання містобудівних умов та обмежень приймає замовник будівництва, в господарському віданні якого знаходяться такі об'єкти державної власності.</p>
<p>Стаття 34. Право на виконання будівельних робіт</p> <p>...</p> <p>4. Реконструкція, реставрація або капітальний ремонт об'єктів будівництва без зміни зовнішніх геометричних розмірів їхніх фундаментів у плані, реконструкція або капітальний ремонт автомобільних доріг, залізничних колій, ліній електропередачі, зв'язку, трубопроводів, інших лінійних комунікацій у межах земель їх розміщення, а також комплексна реконструкція кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду і нове будівництво об'єктів інженерно-транспортної інфраструктури відповідно до містобудівної документації</p>	<p>Стаття 34. Право на виконання будівельних робіт</p> <p>...</p> <p>4. Реконструкція, реставрація або капітальний ремонт об'єктів будівництва без зміни зовнішніх геометричних розмірів їхніх фундаментів у плані, реконструкція або капітальний ремонт автомобільних доріг, залізничних колій, ліній електропередачі, зв'язку, трубопроводів, інших лінійних комунікацій у межах земель їх розміщення, а також комплексна реконструкція кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду і нове будівництво об'єктів інженерно-транспортної та енергетичної інфраструктури відповідно до містобудівної документації на замовлення</p>

<p>на замовлення органів державної влади чи органів місцевого самоврядування на відповідних землях державної чи комунальної власності можуть здійснюватися за відсутності документа, що засвідчує право власності чи користування земельною ділянкою.</p> <p>...</p>	<p>органів державної влади чи органів місцевого самоврядування або проектної документації на замовлення організатора (замовника) проекту на відповідних землях державної чи комунальної власності можуть здійснюватися за відсутності документа, що засвідчує право власності чи користування земельною ділянкою.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 37. Дозвіл на виконання будівельних робіт</p> <p>...</p> <p>3. Для отримання дозволу подається заява, до якої додаються:</p> <p>1) копія документа, що посвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, або копія договору суперфіцію;</p> <p>...</p> <p>Копія документа, що посвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, копія договору суперфіцію або копія документа, що посвідчує право власності на будинок чи споруду, не подається у разі, якщо державна реєстрація такого права здійснювалася у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. У цьому випадку інформація про документ, який посвідчує відповідне речове право, зазначається у заяві про видачу дозволу на виконання будівельних робіт.</p> <p>Положення відсутнє.</p>	<p>Стаття 37. Дозвіл на виконання будівельних робіт</p> <p>...</p> <p>3. Для отримання дозволу подається заява, до якої додаються:</p> <p>1) копія документа, що посвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, або копія договору суперфіцію;</p> <p>...</p> <p>Копія документа, що посвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, копія договору суперфіцію або копія документа, що посвідчує право власності на будинок чи споруду, не подається у разі, якщо державна реєстрація такого права здійснювалася у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. У цьому випадку інформація про документ, який посвідчує відповідне речове право, зазначається у заяві про видачу дозволу на виконання будівельних робіт.</p> <p>Для реконструкції, капітального ремонту, нового будівництва об'єктів (будівель і споруд) газотранспортної системи надання дозволу на виконання будівельних робіт може здійснюватися за відсутності оформленого речового права на земельну ділянку у випадку передачі замовнику будівництва на праві господарського відання об'єктів права державної власності, що використовуються у процесі провадження діяльності з транспортування природного газу магістральними трубопроводами, на яких планується виконання будівельних робіт. У таких випадках видача дозволу на виконання будівельних робіт відбувається на підставі засвіченої копії договору про передачу на праві господарського відання об'єкта газотранспортної системи державної форми власності.</p>
<p>Закон України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг»</p>	

Стаття 17. Функції та повноваження Регулятора

1. Для ефективного виконання завдань державного регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг Регулятор:

...

3) розробляє та затверджує нормативно-правові акти, зокрема:

...

Положення відсутні.

...

25) проводить консультації з Секретаріатом Енергетичного Співтовариства з метою отримання висновків щодо застосування європейського енергетичного права;

Положення відсутні.

Стаття 17. Функції та повноваження Регулятора

1. Для ефективного виконання завдань державного регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг Регулятор:

...

3) розробляє та затверджує нормативно-правові акти, зокрема:

...

критерії та методологію оцінки інвестицій в проекти національного інтересу в сфері енергетики та пов'язані із ними підвищені ризики, що виникають в процесі будівництва, експлуатації або обслуговування таких проектів.

...

25) проводить консультації з Секретаріатом Енергетичного Співтовариства з метою отримання висновків щодо застосування європейського енергетичного права;

25¹) співпрацює з національними регуляторами держав -членів Європейського Союзу та Договірних Сторін Договору про заснування Енергетичного Співтовариства, Секретаріатом Енергетичного Співтовариства, Радою Регуляторів Енергетичного Співтовариства, Європейською Комісією та іншими органами Європейського Союзу з приводу реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики, проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу відповідно до цього Закону та міжнародних договорів України;

25²) узгоджує з національними регуляторами держав -членів Європейського Союзу та Договірних сторін Договору про заснування Енергетичного Співтовариства питання транскордонного розподілу витрат щодо проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу;

25³) співпрацює з Секретаріатом Енергетичного Співтовариства, Радою регуляторних органів Енергетичного Співтовариства та регулюючими органами інших держав з метою виконання функцій та завдань, що визначені Регламентом (ЄС) 347/2013 від 17 квітня 2013 року про настанови для транс -європейської енергетичної інфраструктури та скасування рішення 1364/2006/ЄС та внесення змін і доповнень до Регламентів (ЄС) 713/2009, (ЄС) 714/2009 та (ЄС)

...	<p>715/2009, адаптованого та включеного до законодавства Енергетичного Співтовариства Рішенням Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства 2015/09/МСЕпС від 16 жовтня 2015 року;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 18. Питання транскордонної торгівлі</p> <p>1. Співпраця Регулятора з регулюючими органами інших держав і Радою регуляторних органів Енергетичного Співтовариства, а також на регіональному рівні здійснюється з метою:</p> <p>1) сприяння застосуванню оперативних заходів для оптимального управління мережею (системою);</p> <p>2) сприяння об'єднанню ринків електричної енергії та природного газу, спільному розподілу транскордонної пропускної потужності та забезпеченню належного рівня міжсистемної пропускної потужності, у тому числі нових міжсистемних з'єднань у регіоні або між регіонами, для забезпечення розвитку ефективної конкуренції та підвищення безпеки постачання без дискримінації постачальників у різних державах - членах Енергетичного Співтовариства;</p> <p>3) координації розроблення кодексів мереж (систем) для відповідних операторів та інших суб'єктів ринків електричної енергії та природного газу та їх періодичного перегляду;</p> <p>4) координації розроблення правил управління перевантаженням.</p> <p>Положення відсутні.</p>	<p>Стаття 18. Питання транскордонної торгівлі</p> <p>1. Співпраця Регулятора з регулюючими органами інших держав і Радою регуляторних органів Енергетичного Співтовариства, а також на регіональному рівні здійснюється з метою:</p> <p>1) сприяння застосуванню оперативних заходів для оптимального управління мережею (системою);</p> <p>2) сприяння об'єднанню ринків електричної енергії та природного газу, спільному розподілу транскордонної пропускної потужності та забезпеченню належного рівня міжсистемної пропускної потужності, у тому числі нових міжсистемних з'єднань у регіоні або між регіонами, для забезпечення розвитку ефективної конкуренції та підвищення безпеки постачання без дискримінації постачальників у різних державах - членах Енергетичного Співтовариства;</p> <p>3) координації розроблення кодексів мереж (систем) для відповідних операторів та інших суб'єктів ринків електричної енергії та природного газу та їх періодичного перегляду;</p> <p>4) координації розроблення правил управління перевантаженням;</p> <p>5) сприяння в межах своєї компетенції реалізації проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, проектів взаємного інтересу та проектів національного інтересу у сфері енергетики, включаючи транскордонний розподіл витрат та надання відповідних стимулів.</p>

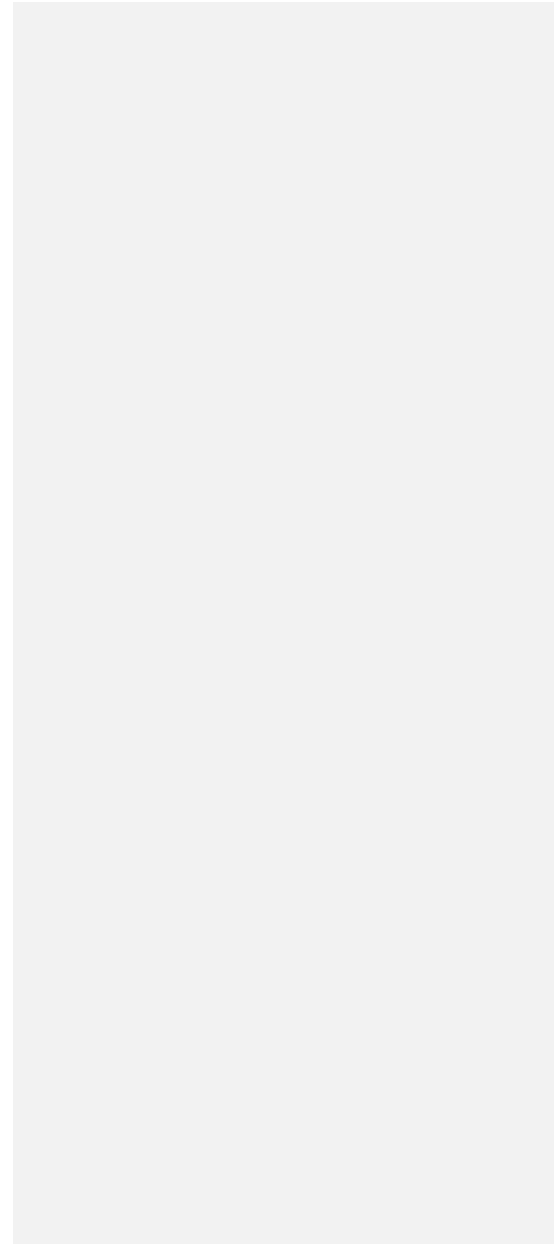
Закон України «Про оцінку впливу на довкілля»	
<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>...</p> <p>2. Термін "Єдина державна електронна системи у сфері будівництва" у цьому Законі вживається у значенні, наведеному в Законі України "Про регулювання містобудівної діяльності".</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>...</p> <p>3. Термін "Єдина державна електронна системи у сфері будівництва" у цьому Законі вживається у значенні, наведеному в Законі України "Про регулювання містобудівної діяльності".</p> <p>Термін «проект національного інтересу в сфері енергетики» вживається у цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики».</p>
<p>Стаття 2. Зміст і суб'єкти оцінки впливу на довкілля</p> <p>...</p> <p>2. Оцінка впливу на довкілля здійснюється з дотриманням вимог законодавства про охорону навколишнього природного середовища, з урахуванням стану довкілля в місці, де планується провадити плановану діяльність, екологічних ризиків і прогнозів, перспектив соціально-економічного розвитку регіону, потужності та видів сукупного впливу (прямого та опосередкованого) на довкілля, у тому числі з урахуванням впливу наявних об'єктів, планованої діяльності та об'єктів, щодо яких отримано рішення про провадження планованої діяльності або розглядається питання про прийняття таких рішень.</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 2. Зміст і суб'єкти оцінки впливу на довкілля</p> <p>...</p> <p>2. Оцінка впливу на довкілля здійснюється з дотриманням вимог законодавства про охорону навколишнього природного середовища, з урахуванням стану довкілля в місці, де планується провадити плановану діяльність, екологічних ризиків і прогнозів, перспектив соціально-економічного розвитку регіону, потужності та видів сукупного впливу (прямого та опосередкованого) на довкілля, у тому числі з урахуванням впливу наявних об'єктів, планованої діяльності та об'єктів, щодо яких отримано рішення про провадження планованої діяльності або розглядається питання про прийняття таких рішень.</p> <p>Оцінка впливу на довкілля проектів національного інтересу в сфері енергетики здійснюється з урахуванням вимог Закону України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики».</p>
<p>Стаття 3. Сфера застосування оцінки впливу на довкілля</p> <p>...</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 3. Сфера застосування оцінки впливу на довкілля</p> <p>...</p> <p>6. Проекти національного інтересу у сфері енергетики розглядаються з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики»..</p>

<p>Стаття 5. Повідомлення про плановану діяльність, яка підлягає оцінці впливу на довкілля, визначення обсягу досліджень та рівня деталізації інформації</p> <p>...</p> <p>3. У повідомленні про плановану діяльність, яка підлягає оцінці впливу на довкілля, наводиться інформація про:</p> <p>1) суб'єкта господарювання - назва (прізвище, ім'я, по батькові), юридична адреса (адреса реєстрації), контактний номер телефону;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 5. Повідомлення про плановану діяльність, яка підлягає оцінці впливу на довкілля, визначення обсягу досліджень та рівня деталізації інформації</p> <p>...</p> <p>2. У повідомленні про плановану діяльність, яка підлягає оцінці впливу на довкілля, наводиться інформація про:</p> <p>1) суб'єкта господарювання - назва (прізвище, ім'я, по батькові), юридична адреса (адреса реєстрації), контактний номер телефону;</p> <p>...</p> <p>16) у разі реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики рішення Кабінету Міністрів України їх про включення до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики.</p>
<p>Стаття 14. Оцінка транскордонного впливу на довкілля</p> <p>...</p> <p>15. З метою поліпшення управління процедурою оцінки транскордонного впливу на довкілля можуть утворюватися тимчасові або постійно діючі спільні органи з іншими державами. Статус і порядок функціонування таких органів визначаються відповідними двосторонніми чи багатосторонніми угодами.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 14. Оцінка транскордонного впливу на довкілля</p> <p>...</p> <p>15. З метою поліпшення управління процедурою оцінки транскордонного впливу на довкілля можуть утворюватися тимчасові або постійно діючі спільні органи з іншими державами. Статус і порядок функціонування таких органів визначаються відповідними двосторонніми чи багатосторонніми угодами.</p> <p>16. У разі реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики Уповноважений центральний орган в обов'язковому порядку інформує про статус проекту, що враховується в ході консультації із зачепленою державою (державами), а також спільного громадського обговорення громадськістю цих держав таких проектів та звіту з оцінки впливу на довкілля. Такі консультації не повинні тривати більше двох місяців.</p> <p>...</p>

Міністр енергетики України

Герман ГАЛУЩЕНКО

_____ 2022 р.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту Закону України «Про проекти національного інтересу у
сфері енергетики»

1. Мета

Проект акта розроблено з метою імплементації Регламенту (ЄС) 347/2013 від 17 квітня 2013 р. про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури та визначення правових, економічних та організаційних засад державної політики щодо сприяння спільним регіональним інвестиціям в енергетичний сектор та сприяння реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики за категоріями об'єктів енергетичної інфраструктури та Регламенту (ЄС) 2022/869 Європейського Парламенту та Ради від 30 травня 2022 р. про керівні принципи транс'європейської енергетичної інфраструктури, що вносить зміни до Регламентів (ЄС) № 715/2009, (ЄС) 2019/942 та (ЄС) 2019/943 і Директиви 2009/73/ЄС і (ЄС) 2019/944, а також про скасування Регламенту (ЄС) № 347/2013.

2. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Проект акта розроблено на виконання пункту 30 Плану заходів щодо виконання зобов'язань в рамках Договору про заснування Енергетичного Співтовариства, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 03 серпня 2011 р. № 733-р, пункту 63 Плану заходів з реалізації етапу «Реформування енергетичного сектору (до 2020 року) Енергетичної стратегії України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність», затвердженого розпорядження Кабінету Міністрів України від 06 червня 2018 р. № 497-р, пункту 745 Плану заходів з виконання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 жовтня 2017 р. № 1106.

Проект акта спрямований на імплементацію Регламенту (ЄС) 347/2013 від 17 квітня 2013 р. про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури та скасування Рішення 1364/2006/ЄС та внесення змін і доповнень до регламентів (ЄС) 713/2009, (ЄС) 714/2009 та (ЄС) 715/2009, адаптованого та включеного до законодавства Енергетичного Співтовариства Рішенням Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства 2015/09/МС-EnC від 16 жовтня 2015 р. щодо імплементації Регламенту (ЄС) 347/2013 Європейського парламенту та Ради про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури, з урахуванням положень Регламенту (ЄС) 2022/869 Європейського Парламенту та Ради від 30 травня 2022 р. про керівні принципи транс'європейської енергетичної інфраструктури, що вносить зміни до Регламентів (ЄС) № 715/2009,

Міністерство енергетики України
№26/1.1-3.5-15202 від 13.10.2022
КЕІІ: Галушенко І. В. 13.10.2022 17:47
3ED5083160DHC59B04000007C1D30600E0AE7A00
Сертифікат дієвий з 29.04.2022 10:07 до 29.04.2023 10:07

(ЄС) 2019/942 та (ЄС) 2019/943 і Директиви 2009/73/ЄС і (ЄС) 2019/944, а також про скасування Регламенту (ЄС) № 347/2013.

Через складну процедуру отримання дозволів, регуляторні бар'єри або фінансові питання, з якими стикаються інфраструктурні проекти, які є вирішальними для ЄС та Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства, було прийнято рішення про обов'язковість імплементації Регламент 347/2013 в рамках Енергетичного Співтовариства.

Метою Регламенту є упорядкування процедури надання дозволів та полегшення інвестицій в енергетичну інфраструктуру, а саме в проекти спільного інтересу Енергетичного Співтовариства (РЕСІ) та проекти взаємного інтересу (РМІ), для досягнення енергетичних і природоохоронних цілей Енергетичного Співтовариства.

З урахуванням положень адаптованого Регламенту 347/2013 за технічної допомоги проекту EU4Energy розроблено проект акта, який передбачає запровадження зрозумілої та прозорої процедури реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики, сприятиме сталому розвитку енергетичної інфраструктури України, надійному та безперебійному постачанню енергоресурсів, інтеграції України в енергетичний простір Європейського Союзу, розвитку рівноправних взаємовигідних відносин з іншими державами.

В рамках створеної Міненерго робочої групи згаданий проект акта доопрацьовано з Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (НКРЕКП) та компаніями АТ «Магістральні газопроводи України», НАК «Нафтогаз України», ТОВ «Оператор ГТС України», АТ «Укртранснафта», ПрАТ «НЕК «Укренерго» та АТ «Укртрансгаз».

3. Основні положення проекту акта

Положеннями проекту акта передбачено:

визначення поняття «проектів національного інтересу в сфері енергетики», «проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства» та «проектів взаємного інтересу», а також запровадження зрозумілої та прозорої процедури їх реалізації;

формування переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики, в який в обов'язковому порядку включатимуться проекти спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проекти взаємного інтересу. Згаданий перелік та критерії відбору проектів затверджуватиме Кабінет Міністрів України;

створення Міжвідомчої комісії із забезпечення реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики, яка складатиметься з представників органів державної влади та органів місцевого самоврядування та основною задачею якої є здійснення всіх необхідних заходів з метою надання відповідних дозволів, погоджень тощо для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики;

визначення ключових енергетичних інфраструктурних проектів, а саме: проектів взаємного інтересу, проектів національного інтересу у сфері енергетики та проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, а також запровадження зрозумілої та прозорої процедури їх реалізації;

визначення Міненерго компетентним органом, що сприятиме отриманню дозвільних документів шляхом координації дій організатора (замовника) проекту, органів державної влади, органів місцевого самоврядування, установ, організацій та підприємств;

встановлення строків надання необхідних дозвільних документів органами влади;

підготовку посібника процедур, який затверджуватиметься Міжвідомчою комісією із забезпечення реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики та буде містити покроковий опис отримання дозвільних документів;

залучення громадськості під час підготовки та прийняття комплексного рішення щодо проектів національного інтересу у сфері енергетики;

надання стимулів проектам національного інтересу у сфері енергетики, організатори (замовники) яких несуть підвищені ризики у процесі їх реалізації.

Також проектом акта передбачено внесення змін до законодавчих актів, що дозволить забезпечити реалізацію проектів національного інтересу у сфері енергетики відповідно до визначених проектом акта процедур.

4. Правові аспекти

Нормативно-правові акти, що діють у даній сфері суспільних відносин:

Земельний кодекс України;

Лісовий кодексу України;

Водний кодекс України;

Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

Закон України «Про публічні закупівлі»;

Закон України «Про ринок природного газу»;

Закон України «Про ринок електричної енергії»;

Закон України «Про нафту і газ»;

Закон України «Про трубопровідний транспорт»;

Закон України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг»;

Закон України «Про оцінку впливу на довкілля»;

Закон України «Про оренду землі»;

Закон України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності»;

Закон України «Про природно-заповідний фонд України»;

Закон України «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів»;

Закон України «Про інвестиційну діяльність»;

Закон України «Про ратифікацію Протоколу про приєднання України до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства»;

Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація проекту акта не потребує додаткового фінансування з державного чи місцевих бюджетів.

Фінансово-економічні розрахунки щодо впливу реалізації акта на надходження державного та/або місцевих бюджетів не проводилися, оскільки наявні методики проведення відповідних розрахунків не регламентують механізм кількісного визначення гіпотетичних інфраструктурних проектів, які можуть реалізовуватися у відповідності із положеннями проекту акта, оскільки наразі Кабінетом Міністрів не визначено відповідного переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики.

6. Позиція заінтересованих сторін

Проект акта не стосується питань: функціонування місцевого самоврядування, прав та інтересів територіальних громад, місцевого та регіонального розвитку; соціально-трудої сфери; прав осіб з інвалідністю; функціонування і застосування української мови як державної; наукової та науково-технічної діяльності.

7. Оцінка відповідності

У проекті акта містяться положення що стосуються зобов'язань України у сфері європейської інтеграції.

У проекті акта відсутні положення, що: стосуються прав та свобод, гарантованих Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод; впливають на забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків; містять ризики вчинення корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією; створюють підстави для дискримінації.

Проект акта буде направлено до Національного агентства з питань запобігання корупції для визначення необхідності проведення антикорупційної експертизи.

8. Прогноз результатів

Прийняття проекту акта забезпечить: державну підтримку реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики та запровадження зрозумілої та прозорої процедури їх реалізації; прискорення процесу отримання всіх необхідних дозволів для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики; надання організатору (замовнику) проекту національного інтересу у

сфері енергетики, який несе підвищені ризики у процесі його реалізації, будівництва, експлуатації або обслуговування, відповідних стимулів.

Заінтересована сторона	Вплив реалізації акта на заінтересовану сторону	Пояснення очікуваного впливу
Держава	позитивний	Виконання зобов'язань України за Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони; залучення міжнародних інвестицій до розбудови енергетичної інфраструктури в Україні та розвитку рівноправних взаємовигідних відносин з іншими державами
Оператор системи передачі та/або оператор газотранспортної системи, оператор системи розподілу та/або оператор газорозподільної системи, оператор нафтотранспортної системи, оператор газосховищ та/або оператор установки LNG, інший оператор, що розробляє проект національного інтересу в сфері енергетики	позитивний	Запровадження зрозумілої та прозорої процедури реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики, прискорення процесу надання дозволів; встановлення правил щодо транскордонного розподілу витрат; надання стимулів проектам національного інтересу у сфері енергетики, організатори (замовники) яких несуть підвищені ризики у процесі їх реалізації
Потенційні інвестори	позитивний	

Міністр енергетики України

Герман ГАЛУЩЕНКО

_____ 2022 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про проекти національного інтересу у сфері енергетики

Цей Закон визначає правові, економічні та організаційні засади державної політики щодо сприяння спільним регіональним інвестиціям в енергетичний сектор, реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики за категоріями об’єктів енергетичної інфраструктури, сприяння їх реалізації, отримання документів дозвільного характеру у розумні строки, посилення участі громадськості, встановлення правил щодо транскордонного розподілу витрат та стимулювання проектів національного інтересу у сфері енергетики, пов’язаних з ризиками їх реалізації.

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) енергетична інфраструктура – сукупність фізичного обладнання або споруд, або структур, та/або складних конструкцій в рамках інфраструктури в сфері енергетики для передачі/транспортування, розподілу та зберігання електричної енергії, газу та нафти, яка знаходиться на території України або пов’язує її територію з територіями Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства або держав-членів Європейського Союзу та забезпечує надійне та безперебійне постачання енергоресурсів до споживачів;

2) компетентний орган – центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у паливно-енергетичному комплексі або інший центральний орган виконавчої влади, визначений Кабінетом Міністрів України під час внесення проекту до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики;

3) комплексне рішення – сукупність документів дозвільного характеру, що видаються органами державної влади та органами місцевого самоврядування організатору (замовнику) проекту до початку будівництва за координації

компетентного органу відповідно до законодавства України з містобудівної діяльності з урахуванням вимог цього Закону;

4) організатор (замовник) проекту – юридична особа, зареєстрована відповідно до законодавства України, яка ініціювала проект спільного інтересу Енергетичного Співтовариства або проект взаємного інтересу, або має намір підготувати та впровадити інший проект національного інтересу у сфері енергетики, який не має статусу проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства або проекту взаємного інтересу, та подала відповідний запит у порядку, передбаченому цим Законом;

5) перелік проектів взаємного інтересу – перелік проектів взаємного інтересу, затверджений рекомендацією Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства;

6) перелік проектів національного інтересу у сфері енергетики – перелік інфраструктурних проектів національного інтересу у сфері енергетики, що затверджується Кабінетом Міністрів України відповідно до цього Закону

7) перелік проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства – перелік проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, затверджених рішенням Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства;

8) посібник процедур – перелік умов, правил та порядку надання комплексного рішення, які встановлені законодавством України з урахуванням вимог цього Закону, що складається та оновлюється компетентним органом у разі внесення змін до законодавства України компетентним органом, та публікується на його офіційному веб-сайті;

9) проект – комплекс заходів для створення (будівництва) міждержавних зв'язків та внутрішніх мереж, установок або нового обладнання в сфері енергетики за категоріями об'єктів енергетичної інфраструктури, який відповідає критеріям, визначеним у порядку, встановленому цим Законом;

10) проект взаємного інтересу – інфраструктурний проект між Україною, як Договірною стороною Енергетичного Співтовариства, та державою-членом Європейського Союзу, який не має статусу проекту спільного інтересу Європейського Співтовариства та затверджений рекомендацією Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства;

11) проект національного інтересу у сфері енергетики – проект спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, проект взаємного інтересу та/або проект, що має на меті задовольнити суспільні потреби у надійному і безперебійному постачанні та/або споживанні енергоресурсів та забезпечити реалізацію національних інтересів України, який включений до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики відповідно до цього Закону і який реалізується в пріоритетному порядку відповідно до цього Закону;

12) проект спільного інтересу Енергетичного Співтовариства – інфраструктурний проект між Україною та іншими Договірними Сторонами Енергетичного Співтовариства або між Україною та державою-членом Європейського Союзу, який отримав статус проекту спільного інтересу в Європейському Союзі та затверджений відповідним рішенням Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства;

13) Регулятор – Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

2. Інші терміни вживаються у цьому Законі у значеннях, наведених у Господарському кодексі України, Цивільному кодексі України, законах України «Про ринок природного газу», «Про ринок електричної енергії», «Про нафту і газ», «Про регулювання містобудівної діяльності», «Про оцінку впливу на довкілля», «Про стратегічну екологічну оцінку», «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» та інших законодавчих актах України.

Стаття 2. Законодавство у сфері реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики

1. Законодавство у сфері реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики складається з цього Закону, Земельного кодексу України, Лісового кодексу України, Водного кодексу України, законів України «Про регулювання містобудівної діяльності», «Про ринок природного газу», «Про ринок електричної енергії», «Про нафту і газ», «Про трубопровідний транспорт», «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг», «Про оцінку впливу на довкілля», «Про оренду землі», «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності», «Про природно-заповідний фонд України», «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів», «Про правовий режим земель охоронних зон об'єктів магістральних трубопроводів», «Про державний земельний кадастр», «Про інвестиційну діяльність» та інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини у зазначеній сфері, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що визначені цим Законом, застосовуються положення такого міжнародного договору.

3. На виконання зобов'язань України за Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, цей Закон спрямований на імплементацію Регламенту (ЄС) 347/2013 від 17 квітня 2013 року про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури та скасування Рішення 1364/2006/ЄС та внесення змін і доповнень до регламентів (ЄС) 713/2009, (ЄС) 714/2009 та (ЄС) 715/2009, адаптованого та включеного до законодавства Енергетичного Співтовариства Рішенням Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства 2015/09/МС-EnC від 16 жовтня 2015 року щодо імплементації Регламенту (ЄС) 347/2013 Європейського парламенту та Ради про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури.

Стаття 3. Проекти національного інтересу у сфері енергетики

1. Кабінет Міністрів України затверджує перелік проектів національного інтересу у сфері енергетики, поданий компетентним органом та сформований за пропозицією організатора (замовника) проекту. До переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики включаються проекти, які сприяють сталому розвитку енергетичної інфраструктури України, надійному та безперебійному постачанню енергоресурсів, інтеграції України в енергетичний простір Європейського Союзу, розвитку рівноправних взаємовигідних відносин з іншими державами, а також проекти спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проекти взаємного інтересу.

Порядок затвердження переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики та внесення змін до нього встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Такий порядок визначає категорії об'єктів енергетичної інфраструктури та критерії, за якими їх вносять до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики, порядок та підстави їх виключення з переліку національного інтересу у сфері енергетики, перелік категорій об'єктів енергетичної інфраструктури, які можуть претендувати на отримання технічної та фінансової допомоги Європейського Союзу, а також щодо яких організатор (ініціатор) проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства може подавати запит на транскордонний розподіл інвестиційних витрат відповідно до пункту 13 статті 13 цього Закону.

2. Проекти спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проекти взаємного інтересу включаються до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики і реалізуються з урахуванням положень цього Закону.

3. Підтримка реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики забезпечується шляхом:

отримання всіх необхідних документів дозвільного характеру для реалізації проекту з дотриманням вимог цього Закону;

сприяння реалізації проекту у розумні строки та з дотриманням вимог цього Закону;

їх стимулювання відповідно до цього Закону;

забезпечення взаємодії із компетентними органами зацікавлених Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства та/або державами-членами Європейського Союзу.

4. Організатор (замовник) проекту після того, як його проект був включений до переліку проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства або переліку проектів взаємного інтересу в порядку, встановленому Договором про заснування Енергетичного Співтовариства та процедурними актами Енергетичного Співтовариства, подає запит до

компетентного органу на включення цього проекту до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики відповідно до порядку, затвердженого Кабінетом Міністрів України. Не пізніше ніж через три місяці після надходження відповідного запиту Кабінет Міністрів України приймає рішення про включення проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та/або проекту взаємного інтересу до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики.

5. Проектам національного інтересу у сфері енергетики надається пріоритет щодо фінансування при включенні до інвестиційної програми, якщо організатором (замовником) проекту є оператор системи передачі, оператори систем розподілу, оператор газотранспортної системи, оператор газосховищ або оператор установки LNG.

6. Інші проекти в сфері енергетики за категоріями об'єктів енергетичної інфраструктури, які не належать до проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу, можуть бути внесені до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики за пропозицією організатора (замовника) проекту, якщо вони відповідають критеріям, встановленим Кабінетом Міністрів України.

7. Проекти національного інтересу в сфері енергетики повинні бути невід'ємною частиною плану розвитку системи передачі на наступні десять років або планів розвитку систем розподілу на наступні п'ять років з урахуванням плану розвитку системи передачі на наступні десять років, або відповідати заходам із запобігання дефіциту генеруючої та передавальної потужності відповідно до звіту з оцінки відповідності (достатності) генеруючих потужностей для покриття прогнозованого попиту на електричну енергію та забезпечення необхідного резерву згідно із Законом України «Про ринок електричної енергії» або плану розвитку газотранспортної системи, або плану розвитку газосховищ на наступні десять років відповідно до Закону України «Про ринок природного газу», або інших документів, якими передбачається розвиток енергетичної інфраструктури, передбачених законодавством України та іншими актами Кабінету Міністрів України.

8. Виключення проекту з переліку проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства або переліку проектів взаємного інтересу є підставою для його виключення з переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики.

Проект має бути виключено з переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики у разі виявлення недостовірної інформації, наданої організатором (замовником) проекту під час включення до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики та/або переліку проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства.

9. У разі виключення проекту з переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики документи дозвільного характеру, отримані в процесі надання комплексного рішення, залишаються чинними на строк їх дії.

З дня прийняття рішення Кабінетом Міністрів України щодо виключення проекту з переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики припиняється стимулювання інвестицій в такий проект, передбачене статтею 12 цього Закону.

10. У разі виключення проекту з переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики він втрачає всі права та обов'язки, передбачені цим Законом.

Стаття 4. Міжвідомча комісія

1. Для забезпечення координації діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування та сприяння отриманню комплексного рішення відповідно до плану реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики Кабінет Міністрів України утворює міжвідомчу комісію із забезпечення реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики (далі – міжвідомча комісія), яка складається з представників органів державної влади та органів місцевого самоврядування, які задіяні в процесі надання комплексного рішення для проектів національного інтересу у сфері енергетики.

2. Інформаційне, організаційне, матеріальне та інше забезпечення діяльності міжвідомчої комісії здійснює компетентний орган.

3. Положення про міжвідомчу комісію затверджується Кабінетом Міністрів України.

4. Міжвідомча комісія забезпечує:

1) спільно з компетентним органом координацію дій органів державної влади, органів місцевого самоврядування, установ, організацій та підприємств в процесі надання комплексного рішення;

2) підтримку організатора (замовника) проекту у отриманні комплексного рішення щодо реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики у строки, встановлені статтею 8 цього Закону;

3) розроблення згідно законодавства України рекомендацій заінтересованим органам державної влади, органам місцевого самоврядування, установам, організаціям та підприємствам щодо розумного строку, протягом якого має видаватися відповідний документ дозвільного характеру погодження з урахуванням строків, визначених у статті 8;

4) розроблення рекомендацій щодо подовження строку надання комплексного рішення, якщо організатор (замовник) проекту подає відповідний запит через затримки чи інші ускладнення у реалізації графіку надання комплексного рішення;

5) виконання інших завдань, передбачених положенням про міжвідомчу комісію.

5. Міжвідомча комісія за поданням компетентного органу затверджує:

1) графік надання комплексного рішення, підготовлений організатором (замовником) проекту;

2) зміни до графіку надання комплексного рішення, підготовлені організатором (замовником) проекту, у разі затримки чи інших ускладнень в дотриманні строків видачі документів дозвольного характеру, зазначених у затвердженому графіку надання комплексного рішення;

3) посібник процедур, передбачений статтею 9 цього Закону;

4) інші документи, передбачені положенням про міжвідомчу комісію.

6. Якщо органами державної влади, органами місцевого самоврядування, установами, організаціями чи підприємствами не було видано у строки, встановлені графіком надання комплексного рішення, передбаченим підпунктом «д» пункту 5 частини другої статті 7 цього Закону, відповідний документ дозвольного характеру, необхідний для реалізації проекту національного інтересу у сфері енергетики, міжвідомча комісія має право вимагати від таких органів надати в 10-денний термін пояснення щодо причин затримки, вичерпний перелік зауважень до наданих організатором (замовником) документів та матеріалів, а також визначення обґрунтованого строку, необхідного для видачі такого документу дозвольного характеру, якщо інше не передбачено законодавством України.

При повторному розгляді документів та матеріалів, поданих організатором (замовником) проекту, не допускається відмова у видачі документів дозвольного характеру погодження з причин, які раніше не були зазначені органами державної влади, органами місцевого самоврядування, установами, організаціями чи підприємствами, у разі якщо такі документи та матеріали не були істотно змінені.

Дозвіл на виконання будівельних робіт видається органами державного архітектурно-будівельного контролю у порядку, встановленому законодавством в сфері містобудування.

Стаття 5. Компетентний орган

1. Компетентний орган в процесі надання комплексного рішення у строки, визначені статтею 8 цього Закону, забезпечує діяльність міжвідомчої комісії та взаємодіє з організатором (замовником) проекту, органами державної влади, органами місцевого самоврядування, установами, організаціями та підприємства при підготовці та видачі документів дозвольного характеру згідно законодавства України.

2. Якщо підготовка проекту національного інтересу в сфері енергетики суперечить вимогам незалежності оператора системи передачі та оператора газотранспортної системи відповідно до законів України «Про ринок електричної енергії», «Про ринок природного газу», Кабінет Міністрів України

визначає компетентним органом інший центральний орган виконавчої влади під час затвердження переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики.

Інформацію про таке рішення Кабінету Міністрів України визначений компетентний орган в тижневий строк після прийняття рішення Кабінетом Міністрів України надає Секретаріату Енергетичного Співтовариства та опубліковує на своєму офіційному веб-сайті. Організатор (ініціатор) проекту також опубліковує таку інформацію на своєму офіційному веб-сайті.

3. До повноважень компетентного органу у сфері реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики належить:

1) подання пропозицій Кабінету Міністрів України щодо формування переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики та внесення змін до нього;

2) взаємодія спільно із міжвідомчою комісією з організатором (замовником) проекту, органами державної влади, органами місцевого самоврядування, установами, організаціями та підприємствами під час отримання необхідних документів дозвільного характеру, що надаються органами державної влади та органами місцевого самоврядування;

3) подання на розгляд міжвідомчій комісії графіку надання комплексного рішення відповідно до статті 8 цього Закону;

4) погодження концепції участі громадськості, або змін до неї, що надаються організатором (замовником) проекту відповідно до статті 11 цього Закону;

5) співробітництво з Енергетичним Співтовариством в ході відбору проектів до переліку проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та переліку проектів взаємного інтересу та під час їх реалізації;

6) співпраця з компетентними органами держав-членів Європейського Союзу та Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства, а також інших заінтересованих держав при підготовці спільних планів реалізації проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу;

7) подання Секретаріату Енергетичного Співтовариства до 30 квітня кожного року наступного за роком включення проекту до переліку проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства або до переліку проектів взаємного інтересу річного звіту про хід реалізації проекту та, у разі необхідності, про затримки чи інші ускладнення в наданні документів дозвільного характеру, передбачених графіком надання комплексного рішення під час реалізації проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу;

8) підготовка, подання на розгляд міжвідомчій комісії, публікація на своєму веб-сайті та підтримання спільно з міжвідомчою комісією в актуальному стані посібника процедур відповідно до статті 9 цього Закону.

Стаття 6. Відносини між органами державної влади та органами місцевого самоврядування

1. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, установи, організації, та підприємства в рамках виконання цього Закону відповідно до законодавства України та своїх повноважень:

приймають відповідні рішення, надають документи дозвільного характеру, необхідні для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики в строки, визначені законодавством та/або передбачені графіком надання комплексного рішення, затвердженим міжвідомчою комісією;

співпрацюють з компетентним органом та міжвідомчою комісією з метою забезпечення ефективної реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики в строки, передбачені графіком надання комплексного рішення.

Стаття 7. Організатор (замовник) проекту

1. Організатор (замовник) проекту забезпечує розробку та реалізацію проектів національного інтересу у сфері енергетики. Організатором (замовником) проекту можуть бути:

- 1) оператор системи передачі та/або оператор газотранспортної системи;
- 2) оператор системи розподілу та/або оператор газорозподільної системи;
- 3) оператор газосховищ та/або оператор установки LNG;
- 4) інший оператор або інвестор, що розробляє проект національного інтересу в сфері енергетики;
- 5) юридична особа, яка була визначена домовленістю, що оформлена угодою між кількома операторами системи розподілу та/або операторами газорозподільної системи, іншими операторами, інвесторами або їх групами та яка має право брати на себе юридичні та фінансові зобов'язання та нести відповідальність від імені сторін такої угоди.

2. Організатор (замовник) проекту зобов'язаний:

1) подати до компетентного органу запит на включення проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проекту взаємного інтересу до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики;

2) підготувати та надати відповідним органам державної влади та органам місцевого самоврядування всі документи та матеріали, необхідні для отримання документів дозвільного характеру з метою отримання комплексного рішення для реалізації проекту національного інтересу у сфері енергетики відповідно до законодавства;

3) організувати фінансування проекту національного інтересу у сфері енергетики та здійснювати покриття витрат, необхідних для отримання комплексного рішення;

4) дотримуватись процедури та строків надання комплексного рішення, визначених у статті 8 цього Закону;

5) розробити та в продовж трьох місяців після прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про включення проекту до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики подати в паперовій та електронній формі на розгляд компетентному органу план реалізації проекту національного інтересу в сфері енергетики, який включає:

а) розроблення проектної документації;

б) проведення експертизи, оцінки впливу на довкілля та затвердження проектної документації на будівництво об'єктів енергетичної інфраструктури;

в) концепцію участі громадськості;

г) отримання у власність чи на праві користування земельних ділянок, з урахуванням вимог екологічної безпеки, збереження природоохоронних територій та об'єктів, інформації щодо наявності особливо цінних земель, необхідності компенсації збитків власникам та землекористувачам, спричинених тимчасовим зайняттям або вилученням (викупом) земельних ділянок, компенсації втрат власникам і користувачам земельних ділянок у разі встановлення обмежень на використання належних їм земельних ділянок у зв'язку з встановленням охоронних зон, необхідності розробки документації із землеустрою, викупної ціни чи розміру плати за користування земельними ділянками (оренда, суборенда, сервітут, суперфіцій);

д) графік надання комплексного рішення;

е) виконання підготовчих та будівельних робіт, прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів;

6) подавати до компетентного органу річний звіт до 31 березня кожного року, наступного за роком включення проекту до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики, що має включати інформацію про:

а) хід реалізації проекту;

б) затримки в отриманні необхідних документів дозвільного характеру, що видаються органами державної влади, органами місцевого самоврядування, установами, організаціями чи підприємствами (у разі наявності);

7) подавати до Секретаріату Енергетичного Співтовариства та компетентного органу до 31 березня кожного року наступного за роком включення проекту до переліку проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства або до переліку проектів взаємного інтересу річний звіт за

кожним таким проектом українською та англійською мовами, що має включати інформацію про:

- а) хід реалізації проекту;
- б) затримки в його реалізації в порівнянні з погодженим графіком надання комплексного рішення (у разі наявності);
- в) зміни до графіку надання комплексного рішення (у разі наявності);
- 8) розробити та подати до компетентного органу впродовж трьох місяців від початку процедури надання комплексного рішення відповідно до статті 8 цього Закону концепцію участі громадськості та, у разі наявності зауважень, на вимогу компетентного органу внести зміни до такої концепції;
- 9) підготувати звіт про результати діяльності, пов'язаної з участю громадськості до подання повідомлення про початок процедури надання комплексного рішення, включаючи ті заходи, які відбувалися до початку процесу отримання комплексного рішення;
- 10) у разі потреби, подати запит на транскордонний розподіл інвестиційних витрат відповідно до статті 13 цього Закону;
- 11) створити веб-сайт та/або сторінку на власному веб-сайті з інформацією про проект національного інтересу у сфері енергетики та забезпечити їх регулярне оновлення.

3. Організатор (замовник) проекту має право:

- 1) подати запит до компетентного органу на включення його проекту до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики, якщо такий проект відповідає вимогам, визначеним цим Законом, та критеріям, встановленим Кабінетом Міністрів України;
- 2) приймати рішення щодо фінансування проекту національного інтересу у сфері енергетики;
- 3) отримувати підтримку міжвідомчої комісії у разі затримок у наданні комплексного рішення чи у процесі реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики;
- 4) інформувати компетентний орган про затримки чи інші ускладнення, що виникають під час процедури надання комплексного рішення, подавати обґрунтовані пропозиції щодо зміни графіку надання комплексного рішення;
- 5) отримувати документи дозвільного характеру, необхідні для реалізації проекту в строки, визначені законодавством та/або передбачені графіком надання комплексного рішення, затвердженим міжвідомчою комісією;
- 6) подати запит на транскордонний розподіл витрат на реалізацію проекту відповідно до цього Закону;
- 7) подати запит на отримання стимулів у випадках та на умовах, визначених відповідно до цього Закону;

8) в ході підготовки графіку надання комплексного рішення запропонувати розумні скорочені строки видачі документів дозвільного характеру органами державної влади, органами місцевого самоврядування, установами, організаціями чи підприємствами з урахуванням передбачених законодавством термінів (за необхідності).

Стаття 8. Процедура підготовки та прийняття комплексного рішення

1. Процедура підготовки та прийняття комплексного рішення щодо проектів національного інтересу у сфері енергетики складається з двох етапів:

- 1) попередня процедура прийняття комплексного рішення;
- 2) нормативна процедура прийняття комплексного рішення.

2. Для отримання комплексного рішення, організатор (замовник) проекту в продовж трьох місяців після прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про включення проекту до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики подає в паперовій та електронній формі на розгляд компетентному органу план реалізації проекту національного інтересу в сфері енергетики разом з повідомленням про початок процедури надання комплексного рішення (далі – повідомлення про проект).

Компетентний орган в тримісячний строк з моменту отримання від організатора (замовника) проекту плану реалізації проекту національного інтересу в сфері енергетики розглядає та узгоджує його спільно з відповідними органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, які будуть задіяні в процесі надання комплексного рішення для проектів національного інтересу у сфері енергетики.

У разі відсутності зауважень до плану реалізації проекту компетентний орган направляє графік надання комплексного рішення на затвердження міжвідомчої комісії та погоджує концепцію участі залучення громадськості, про що інформує у тижневий строк організатора (замовника) проекту. Графік надання комплексного рішення у місячний строк розглядається та затверджується міжвідомчою комісією.

У разі наявності істотних зауважень до плану реалізації проекту компетентний орган надає письмове повідомлення організатору (замовнику) проекту щодо необхідності внесення змін до нього із зазначення терміну, протягом якого необхідно внести такі зміни, та надає аргументацію щодо необхідних змін до плану реалізації проекту.

Після затвердження міжвідомчою комісією графіка комплексного рішення компетентний орган у тижневий строк в письмовій формі підтверджує початок процедури надання комплексного рішення.

Для проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу, компетентний орган з компетентними органами інших залучених держав узгоджують спільний графік надання комплексних рішень. 3. З метою отримання комплексного рішення, організатор (замовник) проекту надає всі необхідні для цього документи та матеріали відповідним органам державної влади та органам місцевого самоврядування для розгляду відповідно до законодавства, про що у триденний строк інформує компетентний орган. Документи дозвільного характеру в процесі реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики надаються згідно процедури, визначеної законодавством, та у строки, визначені законодавством та/або передбачені графіком надання комплексного рішення, затвердженим міжвідомчою комісією. Відповідний орган державної влади, орган місцевого самоврядування, підприємство, установа чи організація розглядає подані йому документи відповідно до законодавства України і направляє організатору (замовнику) проекту своє рішення у визначені законодавством строки та/або передбачені графіком надання комплексного рішення, затвердженим міжвідомчою комісією, про що організатор (замовник) проекту інформує компетентний орган.

У разі необхідності подання додаткових документів чи виправлення наданих документів організатор (замовник) проекту в найкоротший можливий строк, але не більше ніж місячний строк, подає необхідні додаткові чи виправлені документи відповідному органу державної влади, органу місцевого самоврядування, установі, організації чи підприємству, про що інформує компетентний орган.

4. Попередня процедура прийняття комплексного рішення охоплює період до затвердження проектної документації на будівництво об'єктів енергетичної інфраструктури відповідно до вимог законодавства в сфері містобудування та починається з моменту направлення організатором (замовником) проекту повідомлення про проект.

У разі надання комплексного рішення проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, який реалізують [дві або більше Договірні Сторони Енергетичного Співтовариства та/або держав-членів Європейського Союзу](#) дата підтвердження відповідним компетентним органом останнього повідомлення про проект є початком процесу видачі дозволів.

5. Попередня процедура надання комплексного рішення не повинна перевищувати два роки з моменту направлення організатором (замовником) проекту повідомлення про початок процедури надання комплексного рішення та включає наступні етапи:

- 1) набуття прав на земельні ділянки відповідно до законодавства України, яке регулює земельні відносини (у разі необхідності);
- 2) затвердження міжвідомчою комісією графіку надання комплексного рішення та погодження компетентним органом концепції участі громадськості.

Для проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу, компетентний орган з компетентними органами інших залучених держав узгоджують спільний графік надання комплексних рішень;

3) отримання вихідних даних щодо проекту відповідно до чинного законодавства в сфері містобудування (у разі необхідності);

4) розроблення проектної документації відповідно до чинного законодавства в сфері містобудування;

5) залучення громадськості, передбачене статтею 11 цього Закону та отримання позитивного висновку з оцінки впливу на довкілля відповідно до Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» ;

6) проведення експертизи та затвердження проектної документації на будівництво об'єктів енергетичної інфраструктури відповідно до чинного законодавства в сфері містобудування;

7) підготовка інвестиційного проекту, який має включати проект будівництва, розроблений відповідно до законодавства (у разі необхідності).

6. Організатор (замовник) проекту співпрацює з компетентним органом та міжвідомчою комісією з метою надання інформації, необхідної для отримання документів дозвільного характеру та погоджень, та дотримання кінцевих строків і графіку надання комплексного рішення.

7. Нормативна процедура надання комплексного рішення охоплює період з дати затвердження проектної документації на будівництво об'єктів енергетичної інфраструктури відповідно до законодавства України до дати надання дозволу на виконання будівельних робіт та не повинна перевищувати одного року та шести місяців.

8. Загальна тривалість процедури надання комплексного рішення не повинна перевищувати три роки та шість місяців. У разі якщо компетентний орган вважатиме, що процедура надання комплексного рішення не буде завершена у строки, визначені цією статтею, після відповідного подання міжвідомчій комісії, вона може прийняти рішення продовжити ці строки до дев'яти місяців.

9. У випадку продовження строків процедури надання комплексного рішення щодо проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства чи проекту взаємного інтересу компетентний орган у тижневий термін після прийняття міжвідомчою комісією відповідного рішення інформує про це Секретаріат Енергетичного Співтовариства та надає перелік заходів, що вжиті або які необхідно вжити для завершення процесу видачі дозволів в найкоротший строк.

Стаття 9. Посібник процедур

1. Компетентний орган складає посібник процедур, що використовується під час надання комплексного рішення для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики відповідно до цього Закону, інших законів України,

що визначають порядок підготовки та реалізації проектів в сфері енергетики та нормативно-правових актів, прийнятих на їх виконання та подає на розгляд та затвердження міжвідомчої комісії.

2. Посібник процедур має включати опис процедур, визначених у статті 8 цього Закону, процедур реалізації та моніторингу проектів національного інтересу у сфері енергетики, процедур взаємодії органів державної влади та органів місцевого самоврядування та відповідати процедурам, які визначені іншими нормативно-правовими актами України, включаючи нормативно-правові акти у дозвільній сфері та сфері містобудування.

3. Посібник процедур також повинен містити наступну інформацію:

1) найменування та реквізити компетентного органу, інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування та інших організацій, установ та підприємств;

2) посилання на положення відповідних нормативно-правових актів України, які регулюють порядок та умови надання документів дозвільного характеру, необхідних для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики, включаючи екологічні та будівельні норми;

3) форми та інформацію про перелік та структуру документів, що подаються в рамках попередньої та нормативної процедури надання комплексного рішення;

4) перелік документів дозвільного характеру, які повинен отримати організатор (замовник) проекту;

5) послідовність дій в процесі надання комплексного рішення із інформацією щодо кожної стадії процесу, включаючи орієнтовний графік процесу отримання комплексного рішення та часові рамки кожного етапу;

6) опис етапів та способів участі громадськості у процесі надання комплексних рішень, включаючи рекомендації та вимоги щодо розробки та подання до компетентного органу концепції участі громадськості;

7) рекомендації щодо інформації та її змісту, що розміщується організатором (замовником) проекту на веб-сторінці проекту.

4. Компетентний орган опубліковує посібник процедур на своєму офіційному веб-сайті та спільно з міжвідомчою комісією забезпечує підтримання його в актуальному стані з урахуванням змін, що вносяться до нормативно-правових актів, зазначених в частинах першій та третій цієї статті.

5. Порядок складання, оновлення та опублікування посібника процедур встановлюється компетентним органом і оприлюднюється на його офіційному веб-сайті.

Стаття 10. Земельні питання

1. Оформлення прав на земельні ділянки для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики здійснюється відповідно до Закон

України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень».

2. У разі необхідності викуп земельних ділянок та інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, здійснюється шляхом укладення відповідного договору чи у порядку, встановленому Законом України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності».

Стаття 11. Залучення громадськості

1. Організатор (замовник) проекту протягом трьох місяців з дня після прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про включення проекту до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики розробляє та подає концепцію участі громадськості до компетентного органу з дотриманням вимог цього Закону та рекомендацій, викладених в посібнику процедур.

2. Концепція участі громадськості має містити інформацію про:

1) зацікавлених осіб, в тому числі представників відповідних територіальних громад;

2) заплановані заходи, включаючи місця та дати проведення громадських слухань та їх графіки;

3) ресурси, виділені на проведення громадських обговорень.

3. Компетентний орган впродовж трьох місяців з дня отримання від організатора (замовника) проекту концепції участі громадськості за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища погоджує її або у разі потреби надає письмове повідомлення щодо необхідності внесення змін до неї із зазначення терміну, протягом якого необхідно внести такі зміни.

4. У разі внесення істотних (суттєвих) змін до погодженої концепції участі громадськості організатор (замовник) проекту повинен узгодити їх з компетентним органом.

5. Організатор (замовник) проекту під час попередньої процедури надання комплексного рішення має провести не менше одного громадського обговорення, враховуючи рекомендації, викладені в посібнику процедур, та підготувати звіт про його результати.

6. Зацікавлені особи мають право подавати будь-які зауваження чи пропозиції, які, на їх думку, стосуються проектів національного інтересу у сфері енергетики, з належним обґрунтуванням (зауваження та пропозиції, подані без належного обґрунтування не можуть прийматися до уваги під час публічних обговорень).

Зауваження та пропозиції можуть подаватися в письмовій формі (у тому числі в електронній формі) протягом 20 робочих днів з дня оприлюднення повідомлення про початок проведення громадського обговорення та усно під час громадського обговорення із занесенням до протоколу громадських обговорень.

7. Після подання повідомлення про проект організатор (замовник) проекту повинен:

1) опублікувати інформаційний буклет, дотримуючись цього Закону та рекомендацій, викладених в посібнику процедур, та інформувати всіх зацікавлених сторін про проект на своєму офіційному веб-сайті в мережі Інтернет та через інші інформаційні засоби;

2) запросити у письмовій формі відповідні зацікавлені сторони на громадські обговорення.

8. Для проектів, що перетинають кордон двох або більше держав, громадські обговорення повинні проводитись не більше двох місяців з дати початку першого громадського обговорення, передбаченого частиною п'ятою цієї статті.

9. Організатор (замовник) проекту не пізніше трьох місяців з моменту прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про включення проекту до переліку проектів національного інтересу повинен створити та регулярно оновлювати веб-сайт та/або веб-сторінку на власному веб-сайті із відповідною інформацією про проект національного інтересу у сфері енергетики.

Оприлюднення інформації здійснюється з дотриманням вимог законодавства щодо захисту інформації.

Компетентний орган розміщує інформацію щодо проектів національного інтересу у сфері енергетики на своєму веб-сайті з посиланнями на відповідні веб-сайти організаторів (замовників) проекту.

10. Залучення громадськості, включаючи громадські обговорення, передбачені іншими законами України, здійснюється у порядку встановленому законодавством України.

Стаття 12. Стимулювання інвестицій у проекти національного інтересу у сфері енергетики

1. Регулятор визначає перелік індикаторів та відповідні референтні значення для порівняння питомих інвестиційних витрат для порівнюваних проектів за категоріями об'єктів енергетичної інфраструктури з урахуванням індикаторів та їх референтних значень та оприлюднює його на своєму офіційному веб-сайті. Такі референтні значення мають використовуватися організаторами (замовниками) проекту для проведення аналізу витрат і вигід для їхніх проектів, а також можуть використовуватися операторами газотранспортної системи та системи передачі для проведення аналізу витрат і вигід для проектів плану розвитку газотранспортної системи на наступні десять років та плану розвитку системи передачі на наступні десять років.

2. Якщо організатор (замовник) проекту несе підвищені ризики у процесі реалізації, будівництва, експлуатації або обслуговування проекту національного інтересу у сфері енергетики у порівнянні з ризиками, які виникають у аналогічному інфраструктурному проекті, такому проекту має бути надано відповідних стимулів у встановленому законодавством порядку.

3. Регулятор складає та затверджує методика та критерії оцінки інвестицій в інфраструктурні проекти в електроенергетиці та газовій сфері та пов'язаних із ними підвищених ризиків, що виникають в процесі будівництва, експлуатації або обслуговування проекту національного інтересу у сфері енергетики, оприлюднює її на своєму офіційному веб-сайті, а також надсилає до Ради регуляторів Енергетичного Співтовариства.

4. У рішенні Регулятора про стимулювання проектів національного інтересу у сфері енергетики, за винятком проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства чи проектів взаємного інтересу, зазначених у частині другій цієї статті, мають бути враховані результати аналізу витрат та вигід, який розробляється та надається організатором (замовником) проекту з використанням референтних значень, зазначених у частині першій цієї статті.

5. У рішенні Регулятора про стимулювання, проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства чи проектів взаємного інтересу мають бути враховані результати аналізу витрат та вигід, який розробляється та надається організатором (замовником) проекту, та має враховувати результати аналізу витрат та вигід проекту, зробленого Секретаріатом Енергетичного Співтовариства, зокрема, вивчаючи:

позитивні зовнішні ефекти проекту для Енергетичного Співтовариства та на регіональному рівні;

специфічні ризики, понесені організатором (замовником) проекту, пов'язані з новими технологіями передачі, як на суші, так і в морі, ризики, пов'язані з недостатнім покриттям витрат та ризиками розвитку, а також заходи щодо пом'якшення наслідків, вжиті організатором проекту.

6. Регулятор на основі аналізу витрат та вигід проекту, наданого організатором (замовником) проекту, аналізує конкретні ризики, яких зазнає організатор (замовник) проекту, вжиті заходи щодо зменшення ризику та обґрунтування цього ризику з огляду на позитивний вплив, який здійснюється проектом, порівняно з альтернативним проектом з меншим ризиком. Допустимі ризики, зокрема, включають ризики, пов'язані з новими технологіями передачі/транспортування, як на суші, так і в морі, ризики, пов'язані з недоокупністю витрат та ризиками розвитку.

7. Стимули, надані відповідним рішенням Регулятора, мають враховувати специфічний характер відповідного ризику і, зокрема, можуть охоплювати:

правила для попередніх інвестицій;

правила визнання ефективно здійснених витрат до введення проекту;

правила забезпечення додаткового повернення капіталу, інвестованого в проект;

інші стимули згідно нормативно-правовими актами Регулятора.

8. Стимули, передбачені цією статтею, не надаються, якщо проект національного інтересу у сфері енергетики отримав звільнення від застосування окремих положень статей 38, 39 Закону України «Про ринок електричної енергії» щодо нових міждержавних ліній електропередачі або статей 19, 23, 56 Закону України «Про ринок природного газу» щодо нової інфраструктури.

Регулятор повинен уникати подвійного стимулювання проектів національного інтересу спільного інтересу.

Стаття 13. Міждержавне співробітництво

1. Для формування переліку проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та переліку проектів взаємного інтересу, а також реалізації вказаних проектів в рамках Енергетичного Співтовариства компетентний орган, Регулятор, оператор системи передачі електричної енергії, оператор газотранспортної системи та організатор (замовник) проекту взаємодіють з Секретаріатом Енергетичного Співтовариства, компетентними та регуляторними органами, операторами систем передачі та/або газотранспортної системи Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства, держав-членів Європейського Союзу та іншими організаціями відповідно до встановлених процедур.

2. Інвестиційні витрати за проектом національного інтересу в сфері енергетики повинні покриватися за рахунок користувачів системи передачі/розподілу, газотранспортної/газорозподільних системи та інших систем. Розподіл таких інвестиційних витрат має гарантувати, що ціно- та тарифоутворення для кінцевих споживачів не буде непропорційним та дискримінаційним.

3. Проекти спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, критерії яких будуть затверджені у порядку, визначеному частиною першою статті 3 цього Закону, повинні мати право на транскордонний розподіл інвестиційних витрат, якщо оцінка ринкового попиту або очікуваного впливу на тарифи вказує на те, що витрати не можуть бути відшкодовані за рахунок тарифів, які сплачують користувачі, визначені в частині другій цієї статті.

4. У випадку, якщо організатор (замовник) проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства планує здійснити транскордонний розподіл інвестиційних витрат на реалізацію проекту, після підготовки до будівництва проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та консультацій з оператором системи передачі та/або оператором газотранспортної системи України інших Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства та/або держав-членів Європейського Союзу, на які проект має значний позитивний загальний

вплив, подає Регулятору запит на транскордонний розподіл інвестиційних витрат за проектами спільного інтересу Енергетичного Співтовариства відповідно до порядку, встановленого Регулятором в своїх нормативно-правових актах.

Запити на транскордонний розподіл інвестиційних витрат подаються також до регуляторних органів Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства та/або держав-членів Європейського Союзу, яких стосується проект, відповідно до встановленої цими регуляторними органами процедури.

Регулятор не пізніше наступного дня з моменту отримання запиту надає копію отриманого інвестиційного запиту на транскордонний розподіл інвестиційних витрат до Ради регуляторів Енергетичного Співтовариства.

Якщо проект розробляється кількома організаторами (замовниками) проекту, вони повинні подати спільний запит на транскордонний розподіл інвестиційних витрат.

5. Запит на транскордонний розподіл інвестиційних витрат, який розробляється та надається Регулятору організатором (замовником) проекту, повинен включати запит на транскордонний розподіл інвестиційних витрат та містити:

1) аналіз витрат і вигід, розроблений організатором (замовником) проекту, при проведенні відбору проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства чи проектів взаємного інтересу,

2) бізнес-план з оцінкою фінансової життєздатності проекту з зазначенням джерела фінансування проекту;

3) результати ринкових досліджень, де це передбачено нормативно-правовими актами Регулятора;

4) спільної обґрунтованої пропозиції щодо транскордонного розподілу інвестиційних витрат (за згодою організаторів (замовників) проекту).

6. Під час розгляду інвестиційного запиту на транскордонний розподіл інвестиційних витрат Регулятор співпрацює з відповідними організаторами (замовниками) проекту, Секретаріатом Енергетичного Співтовариства, регулюючими органами Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства та/або держав-членів Європейського Союзу, до яких подано аналогічні запити про транскордонний розподіл інвестиційних витрат.

7. Інвестиційні витрати, пов'язані із реалізацією проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства враховуються в плані розвитку відповідним оператором системи передачі/оператором газотранспортної системи або організатором (замовником) проекту з урахуванням вимог кодексу системи передачі, кодексу газотранспортної системи, кодексу газосховищ, інших нормативно-правових актів Регулятора.

8. За результатами розгляду інвестиційного запиту на транскордонний розподіл витрат протягом шести місяців з дня його подання Регулятор приймає

рішення, узгоджене з іншими регуляторними органами Договірних Сторін Договору про заснування Енергетичного Співтовариства та/або держав-членів Європейського Союзу.

У ході розподілу витрат Регулятор повинен враховувати фактичні або прогнозні величини:

плати за перевантаження або інших надходжень від сплати тарифів;

доходів від механізму компенсації між операторами системи передачі в рамках їх співробітництва з Європейською мережею операторів системи передачі (ENTSO-E).

При ухваленні рішення про транскордонний розподіл інвестиційних витрат Регулятор враховує очікуваний вплив (економічні, соціальні та екологічні вигоди і наслідки) реалізації проекту для України, інших Договірних Сторін Договору про заснування Енергетичного Співтовариства та відповідних держав-членів Європейського Союзу, а також можливу потребу у фінансовій підтримці, відомості про які надаються Регулятору організатором (замовником) проекту.

9. Регулятор спільно з регулюючими органами Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства та/або держав-членів Європейського Союзу, до яких подано аналогічні запити на транскордонний розподіл інвестиційних витрат, повинен впродовж 10 робочих днів повідомити про рішення щодо транскордонного розподілу інвестиційних витрат Раду регуляторів Енергетичного Співтовариства та надати інформацію, що містить підстави для розподілу коштів між Україною та відповідною Договірною Стороною Енергетичного Співтовариства та державою-членом Європейського Союзу, а саме:

1) інформацію щодо впливу інвестиційних витрат, в тому числі на тариф з розподілу/передачі електричної енергії або тариф з розподілу/транспортування природного газу, на кожну з держав;

2) оцінку бізнес-плану, передбаченого частиною п'ятою цієї статті;

3) можливі позитивні зовнішні ефекти від проекту для регіону або Європейського Союзу;

4) результати громадських обговорень та консультацій, проведених організатором (замовником) проекту, та наданих Регулятору.

Рішення про розподіл витрат оприлюднюється на офіційному веб-сайті Регулятора.

10. У разі якщо Регулятор спільно з відповідними національними регуляторними органами Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства не досягли згоди щодо запиту на транскордонний розподіл інвестиційних витрат протягом шести місяців з дня отримання такого запиту останнім з національних регуляторних органів Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства, вони невідкладно повідомляють про це Раду регуляторів Енергетичного Співтовариства, Секретаріат Енергетичного Співтовариства та/або Європейську

Комісію. У такому випадку для запитів на транскордонний розподіл інвестиційних витрат щодо проекту, який має транскордонний вплив виключно на Договірні Сторони Енергетичного Співтовариства, рішення щодо інвестиційного запиту, транскордонного розподілу інвестиційних витрат та підходу щодо врахування відповідних витрат у тарифах приймається Радою регуляторів Енергетичного Співтовариства у встановленому порядку.

11. На основі прийнятого рішення про транскордонний розподіл інвестиційних витрат Регулятор враховує відповідні витрати, понесені організатором (замовником) проекту при встановленні або затвердженні тарифів відповідно до Закону України «Про ринок природного газу» або Закону України «Про ринок електричної енергії».

12. Організатори (замовники) проекту, до яких застосовано цю статтю, щороку до прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, передбачених проектом, повинні надавати Регулятору інформацію про стан реалізації проекту, понесені витрати та впливи, які спричинив цей проект.

13. Положення, передбачені частинами другою – восьмою цієї статті не застосовуються, якщо проект національного інтересу у сфері енергетики отримав звільнення від застосування окремих положень статей 38, 39 Закону України «Про ринок електричної енергії» щодо нових міждержавних ліній електропередачі або статей 19 23, 5 6 Закону України «Про ринок природного газу» щодо нової інфраструктури.

14. У разі, якщо за пропозиції Секретаріату Енергетичного Співтовариства було призначено координатора проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства або проекту взаємного інтересу в Україні, органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування та організатор (замовник) проекту повинен всебічно співпрацювати з координатором у виконанні завдань, покладених на нього Постійною групою високого рівня Енергетичного Співтовариства.

15. Організатор (ініціатор) проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства мають право на отримання технічної та фінансової допомоги Європейського Союзу у формі грантів на їх підготовку та будівництво.

Для отримання грантів під будівництво проект спільного інтересу Енергетичного Співтовариства повинен відповідати таким вимогам:

1) аналіз витрат і вигід проекту відповідно до частини п'ятої цієї статті повинен містити підтвердження наявності значних позитивних зовнішніх ефектів, таких як безпека постачання, гнучкість системи, солідарність або інноваційність;

2) щодо проекту було винесено рішення про транскордонний розподіл інвестиційних витрат відповідно до цієї статті (у разі потреби);

3) проект не є комерційно рентабельним відповідно до бізнес-плану та інших оцінок, проведених, зокрема, можливими інвесторами, кредиторами або

національним регуляторним органом. Під час оцінювання комерційної рентабельності проекту серед іншого враховується рішення щодо стимулювання проекту.

Стаття 14 Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Внести зміни до таких законів України:

1) у Лісовому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 17, ст. 99; 2009 р., № 45, ст. 684; 2013 р., № 46, ст. 640):

пункт 1 статті 46 після слів «визначення внутрігосподарської організації» доповнити словами «та внесення відповідних відомостей до Державного земельного кадастру України відповідно до вимог Закону України «Про Державний земельний кадастр»;

у частині четвертій статті 58:

після слова «приймається» доповнити словами «в двомісячний строк»;

слово «погоджується» замінити словами «приймається та погоджується в двомісячний строк»;

2) частину другу статті 85 Водного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 24, ст. 189; 2013 р., № 46, ст. 640; 2016 р., № 46, ст. 780; 2019 р., № 51, ст. 379) після слів «прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій,» доповнити словами «оператору газотранспортної системи, оператору установок LNG, оператору газосховищ та оператору системи передачі для розміщення об'єктів енергетичної інфраструктури та їх обслуговування,»;

3) у Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3, ст. 27; 2005 р., № 2, ст. 25; 2006 р., № 26, ст. 209; 2007 р., № 9, ст. 78; 2008 р., № 27, ст. 253; 2010 р., № 9, ст. 86; 2012 р., № 29, ст. 338; 2013 р., № 7, ст. 65, № 41, ст. 551, № 43, ст. 616; 2014 р., № 1, ст. 3, № 17, ст. 587; 2015 р., № 52, ст. 483; 2016 р., № 47, ст. 801; 2018 р., № 5, ст. 36, № 37, ст. 277; 2019 р., № 13, ст. 465, № 51, ст. 379; 2021 р. № 44, ст. 354;):

частину третю статті 59 доповнити пунктом «г) такого змісту:

«г) оператору газотранспортної системи, оператору установки LNG, оператору газосховищ та оператору системи передачі для розміщення об'єктів енергетичної інфраструктури та їх обслуговування»;

у пункті «е» частини другої статті 92 після слів «оператор газосховищ» доповнити словами «оператор установки LNG»;

абзац третій частини третьої статті 123:

після слів «на об'єкт нерухомості (жилий будинок, іншу будівлю, споруду)» доповнити словами «або такий об'єкт нерухомості (жилий будинок, інша будівля, споруда) перебуває в господарському віданні або оперативному управлінні»;

після слів «повідомляє Верховну Раду Автономної Республіки Крим, Раду міністрів Автономної Республіки Крим, відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування» доповнити словами «протягом одного місяця»;

слова «договір на виконання робіт із землеустрою щодо відведення земельної ділянки» замінити словами «копія договору (договорів), який передбачає виконання робіт із розроблення документації із землеустрою»; статтю 141 доповнити пунктом «з» такого змісту:

«з) припинення права господарського відання або оперативного управління жилим будинком, будівлею або спорудою.»;

у статті 151:

пункт а) частини шостої викласти у такій редакції:

«а) обґрунтування необхідності викупу та/або відведення земельної ділянки, а у разі реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики рішення Кабінету Міністрів України про включення проекту у перелік проектів національного інтересу у сфері енергетики;»;

частину дев'яту викласти у такій редакції:

«9. Якщо викуп земельних ділянок провадиться за погодженням з Верховною Радою України, відповідні органи державної влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим або органи місцевого самоврядування готують свої висновки і в місячний строк подають матеріали погодження місця розташування об'єкта до Кабінету Міністрів України, який розглядає ці матеріали і в місячний строк з дня одержання матеріалів погодження подає їх до Верховної Ради України для прийняття відповідного рішення.»;

доповнити частиною такого змісту:

«10¹. Якщо викуп земельних ділянок здійснюється з метою реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики та потребують погодження та/або прийняття рішення Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, матеріали погодження місця розташування об'єкта розглядаються в першочерговому порядку.»

пункт 2 частини п'ятої статті 186 доповнити новим абзацом такого змісту:

«У разі розроблення технічної документації із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок за рішенням суду, лише після прийняття такого рішення та у разі будівництва проектів національного інтересу в сфері енергетики, така технічна документація із землеустрою щодо поділу та

об'єднання земельних ділянок затверджується особою, яка ініціює відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності;»;

4) абзац шостий частини дев'ятої статті 18 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 51, ст. 553; 2019 р., № 47, ст. 312; 2021 р., № 44, ст. 354) викласти у такій редакції:

«Під час проведення державної реєстрації права власності або право господарського відання чи права оперативного управління на будівлю або споруду набутого внаслідок переходу такого права до нового власника або користувача, який є оператором системи розподілу або оператором системи передачі відповідно до закону, одночасно проводиться державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою попереднього власника будівлі або споруди (особи, за якою будівлі або споруди закріплені на праві господарського відання чи праві оперативного управління), на якій вони розташовані, якщо сторонами договору, на підставі якого оператор системи розподілу або оператор системи передачі набуває право власності або право господарського відання чи право оперативного управління на будівлю або споруду, не встановлено інше. Державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою проводиться без подання відповідної заяви одночасно з державною реєстрацією переходу права власності на відповідну будівлю або споруду (права господарського відання чи права оперативного управління будівлі або споруди). У разі якщо умовами договору встановлено інше, з підстав, що на такій земельній ділянці розташовано/здійснюється будівництво іншого об'єкта нерухомого майна попереднього власника, державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою, на якій розташована будівля або споруда, права на які переходять до оператора системи розподілу або оператора системи передачі, проводиться після виділення оператору системи розподілу або оператору системи передачі частини земельної ділянки під такою будівлею або спорудою з урахуванням охоронної зони в окрему земельну ділянку та присвоєння їй окремого кадастрового номера. У такому разі згода попереднього землекористувача на перехід права користування на частину земельної ділянки під будівлею або спорудою з урахуванням охоронної зони до оператора систем розподілу або оператора системи передачі не вимагається.»;

5) абзац четвертий частини першої статті 4¹ Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483) після слів «якщо інше не встановлено законом» доповнити словами та знаком «або передбачено комплексним рішенням щодо реалізації проекту національного інтересу у сфері енергетики.»;

6) у Законі України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності,

для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 1, ст. 2; 2012 р., № 8, ст. 61; 2013 р., № 7, ст. 65 № 28, ст. 303; 2015 р., № 52, ст. 482; 2018 р., № 14, ст. 80; 2020 р., № 46, ст. 394):

у частині першій статті 1:

у частині першій:

абзац другий викласти у такій редакції:

«викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб – передача земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, за їх згодою у державну чи комунальну власність або у власність осіб, зацікавлених у викупі земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, для задоволення суспільних потреб шляхом укладення договору купівлі-продажу чи іншого правочину у порядку, встановленому законом;»;

абзац четвертий викласти у такій редакції:

«відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності – перехід права власності на земельні ділянки, інші об'єкти нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, за плату в державну чи комунальну власність або у власність осіб, які ініціювали відчуження об'єктів нерухомого майна, шляхом їх викупу чи примусового відчуження для потреб держави, територіальної громади, суспільства в цілому;»

абзац сьомий викласти у такій редакції:

«примусове відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності – перехід права власності на земельні ділянки, інші об'єкти нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, до держави чи територіальної громади з мотивів суспільної необхідності або осіб, які ініціювали відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, за рішенням суду;»;

доповнити частиною другою у такій редакції:

«2. Термін «об'єкт енергетики» вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в [Законі України](#) «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів».

Терміни «енергетична інфраструктура» та «проект національного інтересу в сфері енергетики» вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в [Законі України](#) «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики».

Термін «будівництво» вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в [Законі України](#) «Про регулювання містобудівної діяльності».

частину першу статті 2 після слів «шляхом використання земель державної чи комунальної власності» доповнити словами «а також у разі необхідності при реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики»;

у статті 5:

частину першу викласти у такій редакції:

«1. Викупна ціна складається з вартості земельної ділянки (її частини, яка в результаті поділу формує окрему земельну ділянку), визначеної згідно з експертною грошовою оцінкою, та розміру збитків, завданих власнику внаслідок викупу земельної ділянки, визначених в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Якщо до особи, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, переходить право на житловий будинок, інші будівлі, споруди, вартість такого майна включається до викупної ціни без повторного включення вартості відповідної земельної ділянки. Розмір викупої ціни узгоджується власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, та особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб та затверджується рішенням органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування, що приймає рішення про викуп земельної ділянки, або з мотивів суспільної необхідності, або встановлюється за рішенням суду.»;

частину четверту доповнити абзацом у такій редакції:

«В ході реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики заходи з визначення викупної ціни та витрати на них здійснює особа, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності.»;

в частині п'ятій після слів «оцінкою, проведеною суб'єктом оціночної діяльності, визначеним органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування» доповнити словами «або викупною ціною, запропонованою особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності,»

у статті 7:

у частині першій:

у абзаці першому після слів «Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування відповідно до своїх повноважень та» вставити слова та знаки «, особи, що ініціюють відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності,»;

у абзаці третьому:

слова «, капітальний ремонт, реконструкція та обслуговування» вилучити;

після слів «нафтових і газових терміналів, електростанцій» доповнити словом «підстанцій»;

слова «та об'єктів, необхідних для їх експлуатації» замінити словами «включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти, необхідні для їх обслуговування»;

у частині другій:

у абзаці другому слова «нотаріально чи рішенням суду» замінити словами «нотаріально, чи рішення суду»;

після абзацу другого доповнити новими абзацами такого змісту:

«Підставою для звернення до суду особи, як ініціює відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності є:

відмова власника(ів) у прийнятті рішення про поділ земельної ділянки;

відмова заставодержателів, користувачів земельної ділянки надати згоду на поділ земельної ділянки.

Відмовою вважається також відсутність відповіді власника(ів), заставодержателів, користувачів земельної ділянки протягом місяця з дати отримання ними пропозиції щодо прийняття рішення про поділ земельної ділянки та надання згоди на поділ земельної ділянки, особою, яка ініціює відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності.

У разі відмови власником(ами), заставодержателями, користувачами земельної ділянки щодо прийняття рішення про поділ земельної ділянки та надання згоди на поділ земельної ділянки, та у разі будівництва проектів національного інтересу в сфері енергетики документація із землеустрою розробляється за рішенням суду та лише після прийняття такого рішення і затверджується особою, яка ініціює відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності.»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Рішення органів місцевого самоврядування, відповідно до своїх повноважень, про затвердження проектів землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб, можуть містити рішенням про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб.»;

у частині першій статті 8:

у абзаці першому слова «та в порядку, визначених цим Законом,» виключити;

у абзаці третьому:

слова та символи «, капітальний ремонт, реконструкція та обслуговування» видалити;

після слів «нафтових і газових терміналів, електростанцій» доповнити словом «підстанцій»;

слова «та об'єктів, необхідних для їх експлуатації» замінити словами «включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти, необхідні для їх обслуговування»;

у абзаці другому частини першої статті 9:

слова та символи «, капітальний ремонт, реконструкція та обслуговування» видалити;

після слів «нафтових та газових терміналів, електростанцій» доповнити словом «підстанцій»;

слова «та об'єктів, необхідних для їх експлуатації» замінити словами «включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти, необхідні для їх обслуговування»;

у статті 10:

у абзаці першому частини першої:

слово «підприємствам» замінити словами «юридичним особам»;

слова та символи «будівництво, капітальний ремонт, реконструкцію,» замінити словами «будівництво та»;

після слів «захисних гідротехнічних споруд» доповнити словами «а також реалізують проекти національного інтересу в сфері енергетики»;

слова «у випадках та в порядку визначених статтею 151 Земельного кодексу України» замінити словами «у порядку встановленому законодавством»;

абзац перший частини третьої викласти у такій редакції:

«Інформація (письмове повідомлення) надсилається особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, власнику (власникам) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, місце проживання яких відомо, рекомендованим листом з повідомленням про вручення або вручається йому (їм) особисто під розписку.»;

у частині четвертій слова «Орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування зобов'язаний» замінити словами «Особа, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна, через органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування та/або іншими засобами зобов'язана»;

у статті 11:

в частині першій слова «відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування» замінити словами «особу, що ініціювала відчуження

об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності,»;

в частині третій слова «представники органу, який прийняв рішення про їх викуп» замінити словами «особу, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності»;

у статті 12:

абзац перший частини третьої виключити;

у абзаці другому частини третьої:

слова «одного року» замінити словами «трьох років»;

слова «відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування не звернувся» замінити словами «особа, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, не звернулася»;

у частині четвертій слова «представникам зазначених органів і суб'єктам, уповноваженим на проведення» замінити словами «особі, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, у проведенні»;

у статті 15:

в частині першій:

абзац перший після слів «державну чи комунальну власність» доповнити «, або у власність іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності,»;

абзац сьомий доповнити словами «та при реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики»;

у абзаці третьому частини першої:

слова «транспортної і енергетичної» замінити словами «енергетики та транспортної»;

після слів «нафтових і газових терміналів, електростанцій» доповнити словом «підстанцій»;

слова «та об'єктів, необхідних для їх експлуатації» замінити словами «включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти необхідні для їх обслуговування»;

у статті 16:

у абзаці першому частини першої після слів «Орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування, що прийняв рішення про відчуження земельної ділянки» доповнити «або інша особа, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності

за письмової згоди згаданого органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування»;

у частині другій слова «, капітальний ремонт, реконструкція» виключити;

частину четверту після слів «держави чи територіальної громади» доповнити словами «або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності,»;

у частині п'ятій слова «органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування, що прийняв рішення про відчуження земельної ділянки» замінити словами «особою, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності,»;

у статті 18:

абзац перший частини першої після слів «держави чи територіальної громади» доповнити словами «або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності»;

абзац другий частини першої після слів «держави чи територіальної громади» доповнити словами «або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності»;

абзац другий частини другої після слів «держави або територіальної громади» доповнити словами «чи іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності»;

абзац третій частини другої після слів «територіальної громади» доповнити словами «або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності»;

7) у статтю 51 Закону України «Про землеустрій» (Відомості Верховної Ради України, 2003, № 36, ст.282) доповнити новими абзацами такого змісту:

«Рішення про затвердження проектів землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб, які передбачають викуп земельної (-их) ділянки (-ок) для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності для будівництва об'єктів, передбачених проектами національного інтересу у сфері енергетики, та об'єктів, необхідних для її обслуговування, повинне бути прийнято в двомісячний термін з моменту надходження на розгляд до органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування. Таке рішення має містити наступні положення:

затвердження проекту щодо впорядкування території для містобудівних потреб;

вилучення земельних ділянок державної та/або комунальної власності у землекористувачів із затвердженням умов вилучення земельних ділянок (у разі необхідності);

надання земельних ділянок державної та/або комунальної власності у користування із затвердженням умов надання, у тому числі вимог щодо відшкодування втрат сільськогосподарського та/або лісгосподарського виробництва (у разі необхідності);

відомості щодо переліку земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які підлягають викупу для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності для будівництва об'єктів, передбачених проектами національного інтересу у сфері енергетики, та об'єктів, необхідних для її обслуговування, відповідно до Закону України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності», а також розмір викупної суми (у разі необхідності).»

8) у Законі України «Про регулювання містобудівної діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст. 343; 2016 р., № 34, ст. 592; 2017 р., № 29, ст. 315; 2018 р., № 15, ст. 121; 2019 р., № 48, ст. 325, № 51, ст. 377):

частину другу статті 1 доповнити новим абзацом такого змісту:

«Термін «проект національного інтересу в сфері енергетики» вживається у цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики»»;

частину першу статті 3 доповнити новим абзацом такого змісту:

«Проектування та будівництво проектів національного інтересу у сфері енергетики здійснюється з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики.»;

у статті 22¹:

частину п'яту доповнити пунктом 12 такого змісту:

«12) можливості обробки інформації (даних), яка міститься в електронній системі, у разі реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики.»»;

частину шосту доповнити новим абзацом такого змісту:

«Електронна система передбачає функцію першочергової обробки інформації (даних), яка міститься в електронній системі, для проектів національного інтересу у сфері енергетики.»;

у статті 22²:

частину першу доповнити пунктом такого змісту:

«16) рішення Кабінету Міністрів України щодо включення об'єкта будівництва до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики.»;

частину другу доповнити новим абзацом такого змісту:

«У разі реалізації проекту національного інтересу в сфері енергетики електронні документи опрацьовуються та створюються з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики»;

частину першу статті 22³ доповнити пунктом 12 такого змісту:

«12) завантаження рішення Кабінету Міністрів України щодо включення об'єкта будівництва до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики.»;

абзац десятий частини третьої статті 24 після слів «(доріг, мостів, естакад, зв'язку),» доповнити словами «, а також магістральних та промислових трубопроводів»;

частину другу статті 29 доповнити абзацами третім – четвертим такого змісту:

«Для реконструкції, капітального ремонту, нового будівництва об'єктів (будівель і споруд) газотранспортної системи надання містобудівних умов та обмежень може здійснюватися за відсутності оформленого речового права на земельну ділянку у випадку передачі замовнику будівництва на праві господарського відання об'єктів права державної власності, що використовуються у процесі провадження діяльності з транспортування природного газу магістральними трубопроводами, на яких планується виконання будівельних робіт. У таких випадках надання містобудівних умов та обмежень відбувається на підставі засвіченої копії договору про передачу на праві господарського відання об'єкта газотранспортної системи державної форми власності.

Для реконструкції, капітального ремонту, нового будівництва об'єктів (будівель і споруд) газотранспортної системи, в межах території діючого об'єкта, будівництво яких не призведе до зміни зовнішніх меж об'єкта газотранспортної системи в цілому, містобудівні умови та обмеження не надаються. У таких випадках рішення про відсутність необхідності отримання містобудівних умов та обмежень приймає замовник будівництва, в господарському віданні якого знаходяться такі об'єкти державної власності.»;

абзац перший частини четвертої статті 34 викласти в такій редакції:

«4. Реконструкція, реставрація або капітальний ремонт об'єктів будівництва без зміни зовнішніх геометричних розмірів їхніх фундаментів у плані, реконструкція або капітальний ремонт автомобільних доріг, залізничних колій, ліній електропередачі, зв'язку, трубопроводів, інших лінійних комунікацій у межах земель їх розміщення, а також комплексна реконструкція кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду і нове будівництво

об'єктів інженерно-транспортної та енергетичної інфраструктури відповідно до містобудівної документації на замовлення органів державної влади чи органів місцевого самоврядування або проектної документації на замовлення організатора (замовника) проекту на відповідних землях державної чи комунальної власності можуть здійснюватися за відсутності документа, що засвідчує право власності чи користування земельною ділянкою.»;

частину третю статті 37 після абзацу десятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Для реконструкції, капітального ремонту, нового будівництва об'єктів (будівель і споруд) газотранспортної системи надання дозволу на виконання будівельних робіт може здійснюватися за відсутності оформленого речового права на земельну ділянку у випадку передачі замовнику будівництва на праві господарського відання об'єктів права державної власності, що використовуються у процесі провадження діяльності з транспортування природного газу магістральними трубопроводами, на яких планується виконання будівельних робіт. У таких випадках видача дозволу на виконання будівельних робіт відбувається на підставі засвіченої копії договору про передачу на праві господарського відання об'єкта газотранспортної системи державної форми власності.»;

У зв'язку з цим абзац одинадцятий вважати абзацом дванадцятим;

9) у Законі України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 51, ст. 833; 2020 р., № 2, ст. 6, № 26, ст. 172):

у частині першій статті 17:

пункт 3 після абзацу шістнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

методику та критерії оцінки інвестицій в проекти національного інтересу в сфері енергетики та пов'язані із ними підвищені ризики»;

доповнити пунктами 25¹, 25² та 25³ такого змісту:

«25¹) співпрацює з національними регуляторами держав-членів Європейського Союзу та Договірних Сторін Договору про заснування Енергетичного Співтовариства, Секретаріатом Енергетичного Співтовариства, Радою Регуляторів Енергетичного Співтовариства, Європейською Комісією та іншими органами Європейського Союзу з приводу реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики, проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу відповідно до цього Закону та міжнародних договорів України;

25²) узгоджує з національними регуляторами держав-членів Європейського Союзу та Договірних сторін Договору про заснування Енергетичного Співтовариства питання транскордонного розподілу витрат щодо проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного

інтересу;

25³) співпрацює з Секретаріатом Енергетичного Співтовариства, Радою регуляторних органів Енергетичного Співтовариства та регулюючими органами інших держав з метою виконання функцій та завдань, що визначені Регламентом (ЄС) 347/2013 від 17 квітня 2013 року про настанови для транс-європейської енергетичної інфраструктури та скасування рішення 1364/2006/ЄС та внесення змін і доповнень до Регламентів (ЄС) 713/2009, (ЄС) 714/2009 та (ЄС) 715/2009, адаптованого та включеного до законодавства Енергетичного Співтовариства Рішенням Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства 2015/09/МС-EnC від 16 жовтня 2015 року;»;

частину першу статті 18 доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) сприяння в межах своєї компетенції реалізації проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, проектів взаємного інтересу та проектів національного інтересу у сфері енергетики, включаючи транскордонний розподіл витрат та їх стимулювання.»;

11) у Законі України «Про оцінку впливу на довкілля» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 29, ст. 315; 2021 р., № 44, ст. 354)

частину другу статті 1 доповнити абзацом такого змісту:

«Термін «проект національного інтересу в сфері енергетики» вживається у цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики.»»

частину другу статті 2 доповнити абзацом такого змісту:

«Оцінка впливу на довкілля проектів національного інтересу в сфері енергетики здійснюється з урахуванням вимог Закону України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики.»

статтю 3 доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. Проекти національного інтересу у сфері енергетики розглядаються з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики.»»;

у частині другій статті 5 доповнити абзацом такого змісту:

«16) у разі реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики рішення Кабінету Міністрів України їх про включення до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики.»

статтю 14 доповнити частиною шістнадцять такого змісту:

«16. У разі реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики Уповноважений центральний орган в обов'язковому порядку інформує про статус проекту, що враховується в ході консультації із зачепленою державою (державами), а також спільного громадського обговорення громадськістю цих держав таких проектів та звіту з оцінки впливу на довкілля. Такі консультації не повинні тривати більше двох місяців.»

3. Кабінету Міністрів України, Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону, та привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

4. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

створити міжвідомчу комісію із забезпечення реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики та затвердити-положення про неї;

розробити Порядок затвердження переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики та внесення змін до нього;

доповнити Порядок ведення електронної системи та Порядок ведення Єдиного реєстру з оцінки впливу на довкілля технічною можливістю першочергової та прискореної обробки повідомлень (запитів) щодо отримання відповідних документів дозвільного характеру при реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики;

внести зміни до Порядку видачі дозволу на переведення земельних лісових ділянок до нелісових земель у цілях, пов'язаних із веденням лісового господарства, без їх вилучення у постійного лісокористувача або відмови в його видачі, переоформлення, видачі дубліката зазначеного дозволу з метою визначення строків надання такого дозволу під час реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність з цим Законом.

Голова

Верховної Ради України

Р. СТЕФАНЧУК

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про проекти національного інтересу у сфері енергетики

Цей Закон визначає правові, економічні та організаційні засади державної політики щодо сприяння спільним регіональним інвестиціям в енергетичний сектор, реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики за категоріями об'єктів енергетичної інфраструктури, сприяння їх реалізації, отримання документів дозвільного характеру у розумні строки, посилення участі громадськості, встановлення правил щодо транскордонного розподілу витрат та стимулювання проектів національного інтересу у сфері енергетики, пов'язаних з ризиками їх реалізації.

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) енергетична інфраструктура – сукупність фізичного обладнання або споруд, або структур, та/або складних конструкцій в рамках інфраструктури в сфері енергетики для передачі/транспортування, розподілу та зберігання електричної енергії, газу та нафти, яка знаходиться на території України або пов'язує її територію з територіями Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства або держав-членів Європейського Союзу та забезпечує надійне та безперебійне постачання енергоресурсів до споживачів;

2) компетентний орган – центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у паливно-енергетичному комплексі або інший центральний орган виконавчої влади, визначений Кабінетом Міністрів України під час внесення проекту до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики;

3) комплексне рішення – сукупність документів дозвільного характеру, що видаються органами державної влади та органами місцевого самоврядування організатору (замовнику) проекту до початку будівництва за координації

компетентного органу відповідно до законодавства України з містобудівної діяльності з урахуванням вимог цього Закону;

4) організатор (замовник) проекту – юридична особа, зареєстрована відповідно до законодавства України, яка ініціювала проект спільного інтересу Енергетичного Співтовариства або проект взаємного інтересу, або має намір підготувати та впровадити інший проект національного інтересу у сфері енергетики, який не має статусу проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства або проекту взаємного інтересу, та подала відповідний запит у порядку, передбаченому цим Законом;

5) перелік проектів взаємного інтересу – перелік проектів взаємного інтересу, затверджений рекомендацією Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства;

6) перелік проектів національного інтересу у сфері енергетики – перелік інфраструктурних проектів національного інтересу у сфері енергетики, що затверджується Кабінетом Міністрів України відповідно до цього Закону

7) перелік проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства – перелік проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, затверджених рішенням Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства;

8) посібник процедур – перелік умов, правил та порядку надання комплексного рішення, які встановлені законодавством України з урахуванням вимог цього Закону, що складається та оновлюється компетентним органом у разі внесення змін до законодавства України компетентним органом, та публікується на його офіційному веб-сайті;

9) проект – комплекс заходів для створення (будівництва) міждержавних зв'язків та внутрішніх мереж, установок або нового обладнання в сфері енергетики за категоріями об'єктів енергетичної інфраструктури, який відповідає критеріям, визначеним у порядку, встановленому цим Законом;

10) проект взаємного інтересу – інфраструктурний проект між Україною, як Договірною стороною Енергетичного Співтовариства, та державою-членом Європейського Союзу, який не має статусу проекту спільного інтересу Європейського Співтовариства та затверджений рекомендацією Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства;

11) проект національного інтересу у сфері енергетики – проект спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, проект взаємного інтересу та/або проект, що має на меті задовольнити суспільні потреби у надійному і безперебійному постачанні та/або споживанні енергоресурсів та забезпечити реалізацію національних інтересів України, який включений до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики відповідно до цього Закону і який реалізується в пріоритетному порядку відповідно до цього Закону;

12) проект спільного інтересу Енергетичного Співтовариства – інфраструктурний проект між Україною та іншими Договірними Сторонами Енергетичного Співтовариства або між Україною та державою-членом Європейського Союзу, який отримав статус проекту спільного інтересу в Європейському Союзі та затверджений відповідним рішенням Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства;

13) Регулятор – Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

2. Інші терміни вживаються у цьому Законі у значеннях, наведених у Господарському кодексі України, Цивільному кодексі України, законах України «Про ринок природного газу», «Про ринок електричної енергії», «Про нафту і газ», «Про регулювання містобудівної діяльності», «Про оцінку впливу на довкілля», «Про стратегічну екологічну оцінку», «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» та інших законодавчих актах України.

Стаття 2. Законодавство у сфері реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики

1. Законодавство у сфері реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики складається з цього Закону, Земельного кодексу України, Лісового кодексу України, Водного кодексу України, законів України «Про регулювання містобудівної діяльності», «Про ринок природного газу», «Про ринок електричної енергії», «Про нафту і газ», «Про трубопровідний транспорт», «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг», «Про оцінку впливу на довкілля», «Про оренду землі», «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності», «Про природно-заповідний фонд України», «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів», «Про правовий режим земель охоронних зон об'єктів магістральних трубопроводів», «Про державний земельний кадастр», «Про інвестиційну діяльність» та інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини у зазначеній сфері, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що визначені цим Законом, застосовуються положення такого міжнародного договору.

3. На виконання зобов'язань України за Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, цей Закон спрямований на імплементацію Регламенту (ЄС) 347/2013 від 17 квітня 2013 року про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури та скасування Рішення 1364/2006/ЄС та внесення змін і доповнень до регламентів (ЄС) 713/2009, (ЄС) 714/2009 та (ЄС) 715/2009, адаптованого та включеного до законодавства Енергетичного Співтовариства Рішенням Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства 2015/09/МС-EnC від 16 жовтня 2015 року щодо імплементації Регламенту (ЄС) 347/2013 Європейського парламенту та Ради про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури.

Стаття 3. Проекти національного інтересу у сфері енергетики

1. Кабінет Міністрів України затверджує перелік проектів національного інтересу у сфері енергетики, поданий компетентним органом та сформований за пропозицією організатора (замовника) проекту. До переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики включаються проекти, які сприяють сталому розвитку енергетичної інфраструктури України, надійному та безперебійному постачанню енергоресурсів, інтеграції України в енергетичний простір Європейського Союзу, розвитку рівноправних взаємовигідних відносин з іншими державами, а також проекти спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проекти взаємного інтересу.

Порядок затвердження переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики та внесення змін до нього встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Такий порядок визначає категорії об'єктів енергетичної інфраструктури та критерії, за якими їх вносять до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики, порядок та підстави їх виключення з переліку національного інтересу у сфері енергетики, перелік категорій об'єктів енергетичної інфраструктури, які можуть претендувати на отримання технічної та фінансової допомоги Європейського Союзу, а також щодо яких організатор (ініціатор) проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства може подавати запит на транскордонний розподіл інвестиційних витрат відповідно до пункту 13 статті 13 цього Закону.

2. Проекти спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проекти взаємного інтересу включаються до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики і реалізуються з урахуванням положень цього Закону.

3. Підтримка реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики забезпечується шляхом:

отримання всіх необхідних документів дозвільного характеру для реалізації проекту з дотриманням вимог цього Закону;

сприяння реалізації проекту у розумні строки та з дотриманням вимог цього Закону;

їх стимулювання відповідно до цього Закону;

забезпечення взаємодії із компетентними органами зацікавлених Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства та/або державами-членами Європейського Союзу.

4. Організатор (замовник) проекту після того, як його проект був включений до переліку проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства або переліку проектів взаємного інтересу в порядку, встановленому Договором про заснування Енергетичного Співтовариства та процедурними актами Енергетичного Співтовариства, подає запит до

компетентного органу на включення цього проекту до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики відповідно до порядку, затвердженого Кабінетом Міністрів України. Не пізніше ніж через три місяці після надходження відповідного запиту Кабінет Міністрів України приймає рішення про включення проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та/або проекту взаємного інтересу до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики.

5. Проектам національного інтересу у сфері енергетики надається пріоритет щодо фінансування при включенні до інвестиційної програми, якщо організатором (замовником) проекту є оператор системи передачі, оператори систем розподілу, оператор газотранспортної системи, оператор газосховищ або оператор установки LNG.

6. Інші проекти в сфері енергетики за категоріями об'єктів енергетичної інфраструктури, які не належать до проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу, можуть бути внесені до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики за пропозицією організатора (замовника) проекту, якщо вони відповідають критеріям, встановленим Кабінетом Міністрів України.

7. Проекти національного інтересу в сфері енергетики повинні бути невід'ємною частиною плану розвитку системи передачі на наступні десять років або планів розвитку систем розподілу на наступні п'ять років з урахуванням плану розвитку системи передачі на наступні десять років, або відповідати заходам із запобігання дефіциту генеруючої та передавальної потужності відповідно до звіту з оцінки відповідності (достатності) генеруючих потужностей для покриття прогнозованого попиту на електричну енергію та забезпечення необхідного резерву згідно із Законом України «Про ринок електричної енергії» або плану розвитку газотранспортної системи, або плану розвитку газосховищ на наступні десять років відповідно до Закону України «Про ринок природного газу», або інших документів, якими передбачається розвиток енергетичної інфраструктури, передбачених законодавством України та іншими актами Кабінету Міністрів України.

8. Виключення проекту з переліку проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства або переліку проектів взаємного інтересу є підставою для його виключення з переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики.

Проект має бути виключено з переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики у разі виявлення недостовірної інформації, наданої організатором (замовником) проекту під час включення до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики та/або переліку проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства.

9. У разі виключення проекту з переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики документи дозвільного характеру, отримані в процесі надання комплексного рішення, залишаються чинними на строк їх дії.

З дня прийняття рішення Кабінетом Міністрів України щодо виключення проекту з переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики припиняється стимулювання інвестицій в такий проект, передбачене статтею 12 цього Закону.

10. У разі виключення проекту з переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики він втрачає всі права та обов'язки, передбачені цим Законом.

Стаття 4. Міжвідомча комісія

1. Для забезпечення координації діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування та сприяння отриманню комплексного рішення відповідно до плану реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики Кабінет Міністрів України утворює міжвідомчу комісію із забезпечення реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики (далі – міжвідомча комісія), яка складається з представників органів державної влади та органів місцевого самоврядування, які задіяні в процесі надання комплексного рішення для проектів національного інтересу у сфері енергетики.

2. Інформаційне, організаційне, матеріальне та інше забезпечення діяльності міжвідомчої комісії здійснює компетентний орган.

3. Положення про міжвідомчу комісію затверджується Кабінетом Міністрів України.

4. Міжвідомча комісія забезпечує:

1) спільно з компетентним органом координацію дій органів державної влади, органів місцевого самоврядування, установ, організацій та підприємств в процесі надання комплексного рішення;

2) підтримку організатора (замовника) проекту у отриманні комплексного рішення щодо реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики у строки, встановлені статтею 8 цього Закону;

3) розроблення згідно законодавства України рекомендацій заінтересованим органам державної влади, органам місцевого самоврядування, установам, організаціям та підприємствам щодо розумного строку, протягом якого має видаватися відповідний документ дозвільного характеру погодження з урахуванням строків, визначених у статті 8;

4) розроблення рекомендацій щодо подовження строку надання комплексного рішення, якщо організатор (замовник) проекту подає відповідний запит через затримки чи інші ускладнення у реалізації графіку надання комплексного рішення;

5) виконання інших завдань, передбачених положенням про міжвідомчу комісію.

5. Міжвідомча комісія за поданням компетентного органу затверджує:

1) графік надання комплексного рішення, підготовлений організатором (замовником) проекту;

2) зміни до графіку надання комплексного рішення, підготовлені організатором (замовником) проекту, у разі затримки чи інших ускладнень в дотриманні строків видачі документів дозвольного характеру, зазначених у затвердженому графіку надання комплексного рішення;

3) посібник процедур, передбачений статтею 9 цього Закону;

4) інші документи, передбачені положенням про міжвідомчу комісію.

6. Якщо органами державної влади, органами місцевого самоврядування, установами, організаціями чи підприємствами не було видано у строки, встановлені графіком надання комплексного рішення, передбаченим підпунктом «д» пункту 5 частини другої статті 7 цього Закону, відповідний документ дозвольного характеру, необхідний для реалізації проекту національного інтересу у сфері енергетики, міжвідомча комісія має право вимагати від таких органів надати в 10-денний термін пояснення щодо причин затримки, вичерпний перелік зауважень до наданих організатором (замовником) документів та матеріалів, а також визначення обґрунтованого строку, необхідного для видачі такого документу дозвольного характеру, якщо інше не передбачено законодавством України.

При повторному розгляді документів та матеріалів, поданих організатором (замовником) проекту, не допускається відмова у видачі документів дозвольного характеру погодження з причин, які раніше не були зазначені органами державної влади, органами місцевого самоврядування, установами, організаціями чи підприємствами, у разі якщо такі документи та матеріали не були істотно змінені.

Дозвіл на виконання будівельних робіт видається органами державного архітектурно-будівельного контролю у порядку, встановленому законодавством в сфері містобудування.

Стаття 5. Компетентний орган

1. Компетентний орган в процесі надання комплексного рішення у строки, визначені статтею 8 цього Закону, забезпечує діяльність міжвідомчої комісії та взаємодіє з організатором (замовником) проекту, органами державної влади, органами місцевого самоврядування, установами, організаціями та підприємства при підготовці та видачі документів дозвольного характеру згідно законодавства України.

2. Якщо підготовка проекту національного інтересу в сфері енергетики суперечить вимогам незалежності оператора системи передачі та оператора газотранспортної системи відповідно до законів України «Про ринок електричної енергії», «Про ринок природного газу», Кабінет Міністрів України

визначає компетентним органом інший центральний орган виконавчої влади під час затвердження переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики.

Інформацію про таке рішення Кабінету Міністрів України визначений компетентний орган в тижневий строк після прийняття рішення Кабінетом Міністрів України надає Секретаріату Енергетичного Співтовариства та опубліковує на своєму офіційному веб-сайті. Організатор (ініціатор) проекту також опубліковує таку інформацію на своєму офіційному веб-сайті.

3. До повноважень компетентного органу у сфері реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики належить:

1) подання пропозицій Кабінету Міністрів України щодо формування переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики та внесення змін до нього;

2) взаємодія спільно із міжвідомчою комісією з організатором (замовником) проекту, органами державної влади, органами місцевого самоврядування, установами, організаціями та підприємствами під час отримання необхідних документів дозвільного характеру, що надаються органами державної влади та органами місцевого самоврядування;

3) подання на розгляд міжвідомчій комісії графіку надання комплексного рішення відповідно до статті 8 цього Закону;

4) погодження концепції участі громадськості, або змін до неї, що надаються організатором (замовником) проекту відповідно до статті 11 цього Закону;

5) співробітництво з Енергетичним Співтовариством в ході відбору проектів до переліку проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та переліку проектів взаємного інтересу та під час їх реалізації;

6) співпраця з компетентними органами держав-членів Європейського Союзу та Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства, а також інших заінтересованих держав при підготовці спільних планів реалізації проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу;

7) подання Секретаріату Енергетичного Співтовариства до 30 квітня кожного року наступного за роком включення проекту до переліку проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства або до переліку проектів взаємного інтересу річного звіту про хід реалізації проекту та, у разі необхідності, про затримки чи інші ускладнення в наданні документів дозвільного характеру, передбачених графіком надання комплексного рішення під час реалізації проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу;

8) підготовка, подання на розгляд міжвідомчій комісії, публікація на своєму веб-сайті та підтримання спільно з міжвідомчою комісією в актуальному стані посібника процедур відповідно до статті 9 цього Закону.

Стаття 6. Відносини між органами державної влади та органами місцевого самоврядування

1. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, установи, організації, та підприємства в рамках виконання цього Закону відповідно до законодавства України та своїх повноважень:

приймають відповідні рішення, надають документи дозвільного характеру, необхідні для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики в строки, визначені законодавством та/або передбачені графіком надання комплексного рішення, затвердженим міжвідомчою комісією;

співпрацюють з компетентним органом та міжвідомчою комісією з метою забезпечення ефективної реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики в строки, передбачені графіком надання комплексного рішення.

Стаття 7. Організатор (замовник) проекту

1. Організатор (замовник) проекту забезпечує розробку та реалізацію проектів національного інтересу у сфері енергетики. Організатором (замовником) проекту можуть бути:

- 1) оператор системи передачі та/або оператор газотранспортної системи;
- 2) оператор системи розподілу та/або оператор газорозподільної системи;
- 3) оператор газосховищ та/або оператор установки LNG;
- 4) інший оператор або інвестор, що розробляє проект національного інтересу в сфері енергетики;
- 5) юридична особа, яка була визначена домовленістю, що оформлена угодою між кількома операторами системи розподілу та/або операторами газорозподільної системи, іншими операторами, інвесторами або їх групами та яка має право брати на себе юридичні та фінансові зобов'язання та нести відповідальність від імені сторін такої угоди.

2. Організатор (замовник) проекту зобов'язаний:

1) подати до компетентного органу запит на включення проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проекту взаємного інтересу до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики;

2) підготувати та надати відповідним органам державної влади та органам місцевого самоврядування всі документи та матеріали, необхідні для отримання документів дозвільного характеру з метою отримання комплексного рішення для реалізації проекту національного інтересу у сфері енергетики відповідно до законодавства;

3) організувати фінансування проекту національного інтересу у сфері енергетики та здійснювати покриття витрат, необхідних для отримання комплексного рішення;

4) дотримуватись процедури та строків надання комплексного рішення, визначених у статті 8 цього Закону;

5) розробити та в продовж трьох місяців після прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про включення проекту до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики подати в паперовій та електронній формі на розгляд компетентному органу план реалізації проекту національного інтересу в сфері енергетики, який включає:

а) розроблення проектної документації;

б) проведення експертизи, оцінки впливу на довкілля та затвердження проектної документації на будівництво об'єктів енергетичної інфраструктури;

в) концепцію участі громадськості;

г) отримання у власність чи на праві користування земельних ділянок, з урахуванням вимог екологічної безпеки, збереження природоохоронних територій та об'єктів, інформації щодо наявності особливо цінних земель, необхідності компенсації збитків власникам та землекористувачам, спричинених тимчасовим зайняттям або вилученням (викупом) земельних ділянок, компенсації втрат власникам і користувачам земельних ділянок у разі встановлення обмежень на використання належних їм земельних ділянок у зв'язку з встановленням охоронних зон, необхідності розробки документації із землеустрою, викупної ціни чи розміру плати за користування земельними ділянками (оренда, суборенда, сервітут, суперфіцій);

д) графік надання комплексного рішення;

е) виконання підготовчих та будівельних робіт, прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів;

6) подавати до компетентного органу річний звіт до 31 березня кожного року, наступного за роком включення проекту до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики, що має включати інформацію про:

а) хід реалізації проекту;

б) затримки в отриманні необхідних документів дозвільного характеру, що видаються органами державної влади, органами місцевого самоврядування, установами, організаціями чи підприємствами (у разі наявності);

7) подавати до Секретаріату Енергетичного Співтовариства та компетентного органу до 31 березня кожного року наступного за роком включення проекту до переліку проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства або до переліку проектів взаємного інтересу річний звіт за

кожним таким проектом українською та англійською мовами, що має включати інформацію про:

- а) хід реалізації проекту;
- б) затримки в його реалізації в порівнянні з погодженим графіком надання комплексного рішення (у разі наявності);
- в) зміни до графіку надання комплексного рішення (у разі наявності);
- 8) розробити та подати до компетентного органу впродовж трьох місяців від початку процедури надання комплексного рішення відповідно до статті 8 цього Закону концепцію участі громадськості та, у разі наявності зауважень, на вимогу компетентного органу внести зміни до такої концепції;
- 9) підготувати звіт про результати діяльності, пов'язаної з участю громадськості до подання повідомлення про початок процедури надання комплексного рішення, включаючи ті заходи, які відбувалися до початку процесу отримання комплексного рішення;
- 10) у разі потреби, подати запит на транскордонний розподіл інвестиційних витрат відповідно до статті 13 цього Закону;
- 11) створити веб-сайт та/або сторінку на власному веб-сайті з інформацією про проект національного інтересу у сфері енергетики та забезпечити їх регулярне оновлення.

3. Організатор (замовник) проекту має право:

- 1) подати запит до компетентного органу на включення його проекту до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики, якщо такий проект відповідає вимогам, визначеним цим Законом, та критеріям, встановленим Кабінетом Міністрів України;
- 2) приймати рішення щодо фінансування проекту національного інтересу у сфері енергетики;
- 3) отримувати підтримку міжвідомчої комісії у разі затримок у наданні комплексного рішення чи у процесі реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики;
- 4) інформувати компетентний орган про затримки чи інші ускладнення, що виникають під час процедури надання комплексного рішення, подавати обґрунтовані пропозиції щодо зміни графіку надання комплексного рішення;
- 5) отримувати документи дозвільного характеру, необхідні для реалізації проекту в строки, визначені законодавством та/або передбачені графіком надання комплексного рішення, затвердженим міжвідомчою комісією;
- 6) подати запит на транскордонний розподіл витрат на реалізацію проекту відповідно до цього Закону;
- 7) подати запит на отримання стимулів у випадках та на умовах, визначених відповідно до цього Закону;

8) в ході підготовки графіку надання комплексного рішення запропонувати розумні скорочені строки видачі документів дозвільного характеру органами державної влади, органами місцевого самоврядування, установами, організаціями чи підприємствами з урахуванням передбачених законодавством термінів (за необхідності).

Стаття 8. Процедура підготовки та прийняття комплексного рішення

1. Процедура підготовки та прийняття комплексного рішення щодо проектів національного інтересу у сфері енергетики складається з двох етапів:

- 1) попередня процедура прийняття комплексного рішення;
- 2) нормативна процедура прийняття комплексного рішення.

2. Для отримання комплексного рішення, організатор (замовник) проекту в продовж трьох місяців після прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про включення проекту до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики подає в паперовій та електронній формі на розгляд компетентному органу план реалізації проекту національного інтересу в сфері енергетики разом з повідомленням про початок процедури надання комплексного рішення (далі – повідомлення про проект).

Компетентний орган в тримісячний строк з моменту отримання від організатора (замовника) проекту плану реалізації проекту національного інтересу в сфері енергетики розглядає та узгоджує його спільно з відповідними органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, які будуть задіяні в процесі надання комплексного рішення для проектів національного інтересу у сфері енергетики.

У разі відсутності зауважень до плану реалізації проекту компетентний орган направляє графік надання комплексного рішення на затвердження міжвідомчої комісії та погоджує концепцію участі залучення громадськості, про що інформує у тижневий строк організатора (замовника) проекту. Графік надання комплексного рішення у місячний строк розглядається та затверджується міжвідомчою комісією.

У разі наявності істотних зауважень до плану реалізації проекту компетентний орган надає письмове повідомлення організатору (замовнику) проекту щодо необхідності внесення змін до нього із зазначення терміну, протягом якого необхідно внести такі зміни, та надає аргументацію щодо необхідних змін до плану реалізації проекту.

Після затвердження міжвідомчою комісією графіка комплексного рішення компетентний орган у тижневий строк в письмовій формі підтверджує початок процедури надання комплексного рішення.

Для проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу, компетентний орган з компетентними органами інших залучених держав узгоджують спільний графік надання комплексних рішень. 3. З метою отримання комплексного рішення, організатор (замовник) проекту надає всі необхідні для цього документи та матеріали відповідним органам державної влади та органам місцевого самоврядування для розгляду відповідно до законодавства, про що у триденний строк інформує компетентний орган. Документи дозвільного характеру в процесі реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики надаються згідно процедури, визначеної законодавством, та у строки, визначені законодавством та/або передбачені графіком надання комплексного рішення, затвердженим міжвідомчою комісією. Відповідний орган державної влади, орган місцевого самоврядування, підприємство, установа чи організація розглядає подані йому документи відповідно до законодавства України і направляє організатору (замовнику) проекту своє рішення у визначені законодавством строки та/або передбачені графіком надання комплексного рішення, затвердженим міжвідомчою комісією, про що організатор (замовник) проекту інформує компетентний орган.

У разі необхідності подання додаткових документів чи виправлення наданих документів організатор (замовник) проекту в найкоротший можливий строк, але не більше ніж місячний строк, подає необхідні додаткові чи виправлені документи відповідному органу державної влади, органу місцевого самоврядування, установі, організації чи підприємству, про що інформує компетентний орган.

4. Попередня процедура прийняття комплексного рішення охоплює період до затвердження проектної документації на будівництво об'єктів енергетичної інфраструктури відповідно до вимог законодавства в сфері містобудування та починається з моменту направлення організатором (замовником) проекту повідомлення про проект.

У разі надання комплексного рішення проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, який реалізують [дві або більше Договірні Сторони Енергетичного Співтовариства та/або держав-членів Європейського Союзу](#) дата підтвердження відповідним компетентним органом останнього повідомлення про проект є початком процесу видачі дозволів.

5. Попередня процедура надання комплексного рішення не повинна перевищувати два роки з моменту направлення організатором (замовником) проекту повідомлення про початок процедури надання комплексного рішення та включає наступні етапи:

- 1) набуття прав на земельні ділянки відповідно до законодавства України, яке регулює земельні відносини (у разі необхідності);
- 2) затвердження міжвідомчою комісією графіку надання комплексного рішення та погодження компетентним органом концепції участі громадськості.

Для проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу, компетентний орган з компетентними органами інших залучених держав узгоджують спільний графік надання комплексних рішень;

3) отримання вихідних даних щодо проекту відповідно до чинного законодавства в сфері містобудування (у разі необхідності);

4) розроблення проектної документації відповідно до чинного законодавства в сфері містобудування;

5) залучення громадськості, передбачене статтею 11 цього Закону та отримання позитивного висновку з оцінки впливу на довкілля відповідно до Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» ;

6) проведення експертизи та затвердження проектної документації на будівництво об'єктів енергетичної інфраструктури відповідно до чинного законодавства в сфері містобудування;

7) підготовка інвестиційного проекту, який має включати проект будівництва, розроблений відповідно до законодавства (у разі необхідності).

6. Організатор (замовник) проекту співпрацює з компетентним органом та міжвідомчою комісією з метою надання інформації, необхідної для отримання документів дозвільного характеру та погоджень, та дотримання кінцевих строків і графіку надання комплексного рішення.

7. Нормативна процедура надання комплексного рішення охоплює період з дати затвердження проектної документації на будівництво об'єктів енергетичної інфраструктури відповідно до законодавства України до дати надання дозволу на виконання будівельних робіт та не повинна перевищувати одного року та шести місяців.

8. Загальна тривалість процедури надання комплексного рішення не повинна перевищувати три роки та шість місяців. У разі якщо компетентний орган вважатиме, що процедура надання комплексного рішення не буде завершена у строки, визначені цією статтею, після відповідного подання міжвідомчій комісії, вона може прийняти рішення продовжити ці строки до дев'яти місяців.

9. У випадку продовження строків процедури надання комплексного рішення щодо проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства чи проекту взаємного інтересу компетентний орган у тижневий термін після прийняття міжвідомчою комісією відповідного рішення інформує про це Секретаріат Енергетичного Співтовариства та надає перелік заходів, що вжиті або які необхідно вжити для завершення процесу видачі дозволів в найкоротший строк.

Стаття 9. Посібник процедур

1. Компетентний орган складає посібник процедур, що використовується під час надання комплексного рішення для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики відповідно до цього Закону, інших законів України,

що визначають порядок підготовки та реалізації проектів в сфері енергетики та нормативно-правових актів, прийнятих на їх виконання та подає на розгляд та затвердження міжвідомчої комісії.

2. Посібник процедур має включати опис процедур, визначених у статті 8 цього Закону, процедур реалізації та моніторингу проектів національного інтересу у сфері енергетики, процедур взаємодії органів державної влади та органів місцевого самоврядування та відповідати процедурам, які визначені іншими нормативно-правовими актами України, включаючи нормативно-правові акти у дозвільній сфері та сфері містобудування.

3. Посібник процедур також повинен містити наступну інформацію:

1) найменування та реквізити компетентного органу, інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування та інших організації, установ та підприємств;

2) посилання на положення відповідних нормативно-правових актів України, які регулюють порядок та умови надання документів дозвільного характеру, необхідних для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики, включаючи екологічні та будівельні норми;

3) форми та інформацію про перелік та структуру документів, що подаються в рамках попередньої та нормативної процедури надання комплексного рішення;

4) перелік документів дозвільного характеру, які повинен отримати організатор (замовник) проекту;

5) послідовність дій в процесі надання комплексного рішення із інформацією щодо кожної стадії процесу, включаючи орієнтовний графік процесу отримання комплексного рішення та часові рамки кожного етапу;

6) опис етапів та способів участі громадськості у процесі надання комплексних рішень, включаючи рекомендації та вимоги щодо розробки та подання до компетентного органу концепції участі громадськості;

7) рекомендації щодо інформації та її змісту, що розміщується організатором (замовником) проекту на веб-сторінці проекту.

4. Компетентний орган опубліковує посібник процедур на своєму офіційному веб-сайті та спільно з міжвідомчою комісією забезпечує підтримання його в актуальному стані з урахуванням змін, що вносяться до нормативно-правових актів, зазначених в частинах першій та третій цієї статті.

5. Порядок складання, оновлення та опублікування посібника процедур встановлюється компетентним органом і оприлюднюється на його офіційному веб-сайті.

Стаття 10. Земельні питання

1. Оформлення прав на земельні ділянки для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики здійснюється відповідно до Закон

України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень».

2. У разі необхідності викуп земельних ділянок та інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, здійснюється шляхом укладення відповідного договору чи у порядку, встановленому Законом України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності».

Стаття 11. Залучення громадськості

1. Організатор (замовник) проекту протягом трьох місяців з дня після прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про включення проекту до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики розробляє та подає концепцію участі громадськості до компетентного органу з дотриманням вимог цього Закону та рекомендацій, викладених в посібнику процедур.

2. Концепція участі громадськості має містити інформацію про:

1) зацікавлених осіб, в тому числі представників відповідних територіальних громад;

2) заплановані заходи, включаючи місця та дати проведення громадських слухань та їх графіки;

3) ресурси, виділені на проведення громадських обговорень.

3. Компетентний орган впродовж трьох місяців з дня отримання від організатора (замовника) проекту концепції участі громадськості за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища погоджує її або у разі потреби надає письмове повідомлення щодо необхідності внесення змін до неї із зазначення терміну, протягом якого необхідно внести такі зміни.

4. У разі внесення істотних (суттєвих) змін до погодженої концепції участі громадськості організатор (замовник) проекту повинен узгодити їх з компетентним органом.

5. Організатор (замовник) проекту під час попередньої процедури надання комплексного рішення має провести не менше одного громадського обговорення, враховуючи рекомендації, викладені в посібнику процедур, та підготувати звіт про його результати.

6. Зацікавлені особи мають право подавати будь-які зауваження чи пропозиції, які, на їх думку, стосуються проектів національного інтересу у сфері енергетики, з належним обґрунтуванням (зауваження та пропозиції, подані без належного обґрунтування не можуть прийматися до уваги під час публічних обговорень).

Зауваження та пропозиції можуть подаватися в письмовій формі (у тому числі в електронній формі) протягом 20 робочих днів з дня оприлюднення повідомлення про початок проведення громадського обговорення та усно під час громадського обговорення із занесенням до протоколу громадських обговорень.

7. Після подання повідомлення про проект організатор (замовник) проекту повинен:

1) опублікувати інформаційний буклет, дотримуючись цього Закону та рекомендацій, викладених в посібнику процедур, та інформувати всіх зацікавлених сторін про проект на своєму офіційному веб-сайті в мережі Інтернет та через інші інформаційні засоби;

2) запросити у письмовій формі відповідні зацікавлені сторони на громадські обговорення.

8. Для проектів, що перетинають кордон двох або більше держав, громадські обговорення повинні проводитись не більше двох місяців з дати початку першого громадського обговорення, передбаченого частиною п'ятою цієї статті.

9. Організатор (замовник) проекту не пізніше трьох місяців з моменту прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про включення проекту до переліку проектів національного інтересу повинен створити та регулярно оновлювати веб-сайт та/або веб-сторінку на власному веб-сайті із відповідною інформацією про проект національного інтересу у сфері енергетики.

Оприлюднення інформації здійснюється з дотриманням вимог законодавства щодо захисту інформації.

Компетентний орган розміщує інформацію щодо проектів національного інтересу у сфері енергетики на своєму веб-сайті з посиланнями на відповідні веб-сайти організаторів (замовників) проекту.

10. Залучення громадськості, включаючи громадські обговорення, передбачені іншими законами України, здійснюється у порядку встановленому законодавством України.

Стаття 12. Стимулювання інвестицій у проекти національного інтересу у сфері енергетики

1. Регулятор визначає перелік індикаторів та відповідні референтні значення для порівняння питомих інвестиційних витрат для порівнюваних проектів за категоріями об'єктів енергетичної інфраструктури з урахуванням індикаторів та їх референтних значень та оприлюднює його на своєму офіційному веб-сайті. Такі референтні значення мають використовуватися організаторами (замовниками) проекту для проведення аналізу витрат і вигід для їхніх проектів, а також можуть використовуватися операторами газотранспортної системи та системи передачі для проведення аналізу витрат і вигід для проектів плану розвитку газотранспортної системи на наступні десять років та плану розвитку системи передачі на наступні десять років.

2. Якщо організатор (замовник) проекту несе підвищені ризики у процесі реалізації, будівництва, експлуатації або обслуговування проекту національного інтересу у сфері енергетики у порівнянні з ризиками, які виникають у аналогічному інфраструктурному проекті, такому проекту має бути надано відповідних стимулів у встановленому законодавством порядку.

3. Регулятор складає та затверджує методика та критерії оцінки інвестицій в інфраструктурні проекти в електроенергетиці та газовій сфері та пов'язаних із ними підвищених ризиків, що виникають в процесі будівництва, експлуатації або обслуговування проекту національного інтересу у сфері енергетики, оприлюднює її на своєму офіційному веб-сайті, а також надсилає до Ради регуляторів Енергетичного Співтовариства.

4. У рішенні Регулятора про стимулювання проектів національного інтересу у сфері енергетики, за винятком проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства чи проектів взаємного інтересу, зазначених у частині другій цієї статті, мають бути враховані результати аналізу витрат та вигід, який розробляється та надається організатором (замовником) проекту з використанням референтних значень, зазначених у частині першій цієї статті.

5. У рішенні Регулятора про стимулювання, проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства чи проектів взаємного інтересу мають бути враховані результати аналізу витрат та вигід, який розробляється та надається організатором (замовником) проекту, та має враховувати результати аналізу витрат та вигід проекту, зробленого Секретаріатом Енергетичного Співтовариства, зокрема, вивчаючи:

позитивні зовнішні ефекти проекту для Енергетичного Співтовариства та на регіональному рівні;

специфічні ризики, понесені організатором (замовником) проекту, пов'язані з новими технологіями передачі, як на суші, так і в морі, ризики, пов'язані з недостатнім покриттям витрат та ризиками розвитку, а також заходи щодо пом'якшення наслідків, вжиті організатором проекту.

6. Регулятор на основі аналізу витрат та вигід проекту, наданого організатором (замовником) проекту, аналізує конкретні ризики, яких зазнає організатор (замовник) проекту, вжиті заходи щодо зменшення ризику та обґрунтування цього ризику з огляду на позитивний вплив, який здійснюється проектом, порівняно з альтернативним проектом з меншим ризиком. Допустимі ризики, зокрема, включають ризики, пов'язані з новими технологіями передачі/транспортування, як на суші, так і в морі, ризики, пов'язані з недоокупністю витрат та ризиками розвитку.

7. Стимули, надані відповідним рішенням Регулятора, мають враховувати специфічний характер відповідного ризику і, зокрема, можуть охоплювати:

правила для попередніх інвестицій;

правила визнання ефективно здійснених витрат до введення проекту;

правила забезпечення додаткового повернення капіталу, інвестованого в проект;

інші стимули згідно нормативно-правовими актами Регулятора.

8. Стимули, передбачені цією статтею, не надаються, якщо проект національного інтересу у сфері енергетики отримав звільнення від застосування окремих положень статей 38, 39 Закону України «Про ринок електричної енергії» щодо нових міждержавних ліній електропередачі або статей 19, 23, 56 Закону України «Про ринок природного газу» щодо нової інфраструктури.

Регулятор повинен уникати подвійного стимулювання проектів національного інтересу спільного інтересу.

Стаття 13. Міждержавне співробітництво

1. Для формування переліку проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та переліку проектів взаємного інтересу, а також реалізації вказаних проектів в рамках Енергетичного Співтовариства компетентний орган, Регулятор, оператор системи передачі електричної енергії, оператор газотранспортної системи та організатор (замовник) проекту взаємодіють з Секретаріатом Енергетичного Співтовариства, компетентними та регуляторними органами, операторами систем передачі та/або газотранспортної системи Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства, держав-членів Європейського Союзу та іншими організаціями відповідно до встановлених процедур.

2. Інвестиційні витрати за проектом національного інтересу в сфері енергетики повинні покриватися за рахунок користувачів системи передачі/розподілу, газотранспортної/газорозподільних системи та інших систем. Розподіл таких інвестиційних витрат має гарантувати, що ціно- та тарифоутворення для кінцевих споживачів не буде непропорційним та дискримінаційним.

3. Проекти спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, критерії яких будуть затверджені у порядку, визначеному частиною першою статті 3 цього Закону, повинні мати право на транскордонний розподіл інвестиційних витрат, якщо оцінка ринкового попиту або очікуваного впливу на тарифи вказує на те, що витрати не можуть бути відшкодовані за рахунок тарифів, які сплачують користувачі, визначені в частині другій цієї статті.

4. У випадку, якщо організатор (замовник) проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства планує здійснити транскордонний розподіл інвестиційних витрат на реалізацію проекту, після підготовки до будівництва проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та консультацій з оператором системи передачі та/або оператором газотранспортної системи України інших Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства та/або держав-членів Європейського Союзу, на які проект має значний позитивний загальний

вплив, подає Регулятору запит на транскордонний розподіл інвестиційних витрат за проектами спільного інтересу Енергетичного Співтовариства відповідно до порядку, встановленого Регулятором в своїх нормативно-правових актах.

Запити на транскордонний розподіл інвестиційних витрат подаються також до регуляторних органів Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства та/або держав-членів Європейського Союзу, яких стосується проект, відповідно до встановленої цими регуляторними органами процедури.

Регулятор не пізніше наступного дня з моменту отримання запиту надає копію отриманого інвестиційного запиту на транскордонний розподіл інвестиційних витрат до Ради регуляторів Енергетичного Співтовариства.

Якщо проект розробляється кількома організаторами (замовниками) проекту, вони повинні подати спільний запит на транскордонний розподіл інвестиційних витрат.

5. Запит на транскордонний розподіл інвестиційних витрат, який розробляється та надається Регулятору організатором (замовником) проекту, повинен включати запит на транскордонний розподіл інвестиційних витрат та містити:

- 1) аналіз витрат і вигід, розроблений організатором (замовником) проекту, при проведенні відбору проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства чи проектів взаємного інтересу,
- 2) бізнес-план з оцінкою фінансової життєздатності проекту з зазначенням джерела фінансування проекту;
- 3) результати ринкових досліджень, де це передбачено нормативно-правовими актами Регулятора;
- 4) спільної обґрунтованої пропозиції щодо транскордонного розподілу інвестиційних витрат (за згодою організаторів (замовників) проекту).

6. Під час розгляду інвестиційного запиту на транскордонний розподіл інвестиційних витрат Регулятор співпрацює з відповідними організаторами (замовниками) проекту, Секретаріатом Енергетичного Співтовариства, регулюючими органами Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства та/або держав-членів Європейського Союзу, до яких подано аналогічні запити про транскордонний розподіл інвестиційних витрат.

7. Інвестиційні витрати, пов'язані із реалізацією проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства враховуються в плані розвитку відповідним оператором системи передачі/оператором газотранспортної системи або організатором (замовником) проекту з урахуванням вимог кодексу системи передачі, кодексу газотранспортної системи, кодексу газосховищ, інших нормативно-правових актів Регулятора.

8. За результатами розгляду інвестиційного запиту на транскордонний розподіл витрат протягом шести місяців з дня його подання Регулятор приймає

рішення, узгоджене з іншими регуляторними органами Договірних Сторін Договору про заснування Енергетичного Співтовариства та/або держав-членів Європейського Союзу.

У ході розподілу витрат Регулятор повинен враховувати фактичні або прогнозні величини:

плати за перевантаження або інших надходжень від сплати тарифів;

доходів від механізму компенсації між операторами системи передачі в рамках їх співробітництва з Європейською мережею операторів системи передачі (ENTSO-E).

При ухваленні рішення про транскордонний розподіл інвестиційних витрат Регулятор враховує очікуваний вплив (економічні, соціальні та екологічні вигоди і наслідки) реалізації проекту для України, інших Договірних Сторін Договору про заснування Енергетичного Співтовариства та відповідних держав-членів Європейського Союзу, а також можливу потребу у фінансовій підтримці, відомості про які надаються Регулятору організатором (замовником) проекту.

9. Регулятор спільно з регулюючими органами Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства та/або держав-членів Європейського Союзу, до яких подано аналогічні запити на транскордонний розподіл інвестиційних витрат, повинен впродовж 10 робочих днів повідомити про рішення щодо транскордонного розподілу інвестиційних витрат Раду регуляторів Енергетичного Співтовариства та надати інформацію, що містить підстави для розподілу коштів між Україною та відповідною Договірною Стороною Енергетичного Співтовариства та державою-членом Європейського Союзу, а саме:

1) інформацію щодо впливу інвестиційних витрат, в тому числі на тариф з розподілу/передачі електричної енергії або тариф з розподілу/транспортування природного газу, на кожну з держав;

2) оцінку бізнес-плану, передбаченого частиною п'ятою цієї статті;

3) можливі позитивні зовнішні ефекти від проекту для регіону або Європейського Союзу;

4) результати громадських обговорень та консультацій, проведених організатором (замовником) проекту, та наданих Регулятору.

Рішення про розподіл витрат оприлюднюється на офіційному веб-сайті Регулятора.

10. У разі якщо Регулятор спільно з відповідними національними регуляторними органами Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства не досягли згоди щодо запиту на транскордонний розподіл інвестиційних витрат протягом шести місяців з дня отримання такого запиту останнім з національних регуляторних органів Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства, вони невідкладно повідомляють про це Раду регуляторів Енергетичного Співтовариства, Секретаріат Енергетичного Співтовариства та/або Європейську

Комісію. У такому випадку для запитів на транскордонний розподіл інвестиційних витрат щодо проекту, який має транскордонний вплив виключно на Договірні Сторони Енергетичного Співтовариства, рішення щодо інвестиційного запиту, транскордонного розподілу інвестиційних витрат та підходу щодо врахування відповідних витрат у тарифах приймається Радою регуляторів Енергетичного Співтовариства у встановленому порядку.

11. На основі прийнятого рішення про транскордонний розподіл інвестиційних витрат Регулятор враховує відповідні витрати, понесені організатором (замовником) проекту при встановленні або затвердженні тарифів відповідно до Закону України «Про ринок природного газу» або Закону України «Про ринок електричної енергії».

12. Організатори (замовники) проекту, до яких застосовано цю статтю, щороку до прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, передбачених проектом, повинні надавати Регулятору інформацію про стан реалізації проекту, понесені витрати та впливи, які спричинив цей проект.

13. Положення, передбачені частинами другою – восьмою цієї статті не застосовуються, якщо проект національного інтересу у сфері енергетики отримав звільнення від застосування окремих положень статей 38, 39 Закону України «Про ринок електричної енергії» щодо нових міждержавних ліній електропередачі або статей 19 23, 5 6 Закону України «Про ринок природного газу» щодо нової інфраструктури.

14. У разі, якщо за пропозиції Секретаріату Енергетичного Співтовариства було призначено координатора проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства або проекту взаємного інтересу в Україні, органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування та організатор (замовник) проекту повинен всебічно співпрацювати з координатором у виконанні завдань, покладених на нього Постійною групою високого рівня Енергетичного Співтовариства.

15. Організатор (ініціатор) проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства мають право на отримання технічної та фінансової допомоги Європейського Союзу у формі грантів на їх підготовку та будівництво.

Для отримання грантів під будівництво проект спільного інтересу Енергетичного Співтовариства повинен відповідати таким вимогам:

1) аналіз витрат і вигід проекту відповідно до частини п'ятої цієї статті повинен містити підтвердження наявності значних позитивних зовнішніх ефектів, таких як безпека постачання, гнучкість системи, солідарність або інноваційність;

2) щодо проекту було винесено рішення про транскордонний розподіл інвестиційних витрат відповідно до цієї статті (у разі потреби);

3) проект не є комерційно рентабельним відповідно до бізнес-плану та інших оцінок, проведених, зокрема, можливими інвесторами, кредиторами або

національним регуляторним органом. Під час оцінювання комерційної рентабельності проекту серед іншого враховується рішення щодо стимулювання проекту.

Стаття 14 Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Внести зміни до таких законів України:

1) у Лісовому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 17, ст. 99; 2009 р., № 45, ст. 684; 2013 р., № 46, ст. 640):

пункт 1 статті 46 після слів «визначення внутрігосподарської організації» доповнити словами «та внесення відповідних відомостей до Державного земельного кадастру України відповідно до вимог Закону України «Про Державний земельний кадастр»;

у частині четвертій статті 58:

після слова «приймається» доповнити словами «в двомісячний строк»;

слово «погоджується» замінити словами «приймається та погоджується в двомісячний строк»;

2) частину другу статті 85 Водного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 24, ст. 189; 2013 р., № 46, ст. 640; 2016 р., № 46, ст. 780; 2019 р., № 51, ст. 379) після слів «прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій,» доповнити словами «оператору газотранспортної системи, оператору установок LNG, оператору газосховищ та оператору системи передачі для розміщення об'єктів енергетичної інфраструктури та їх обслуговування,»;

3) у Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3, ст. 27; 2005 р., № 2, ст. 25; 2006 р., № 26, ст. 209; 2007 р., № 9, ст. 78; 2008 р., № 27, ст. 253; 2010 р., № 9, ст. 86; 2012 р., № 29, ст. 338; 2013 р., № 7, ст. 65, № 41, ст. 551, № 43, ст. 616; 2014 р., № 1, ст. 3, № 17, ст. 587; 2015 р., № 52, ст. 483; 2016 р., № 47, ст. 801; 2018 р., № 5, ст. 36, № 37, ст. 277; 2019 р., № 13, ст. 465, № 51, ст. 379; 2021 р. № 44, ст. 354;):

частину третю статті 59 доповнити пунктом «г) такого змісту:

«г) оператору газотранспортної системи, оператору установки LNG, оператору газосховищ та оператору системи передачі для розміщення об'єктів енергетичної інфраструктури та їх обслуговування»;

у пункті «е» частини другої статті 92 після слів «оператор газосховищ» доповнити словами «оператор установки LNG»;

абзац третій частини третьої статті 123:

після слів «на об'єкт нерухомості (жилий будинок, іншу будівлю, споруду)» доповнити словами «або такий об'єкт нерухомості (жилий будинок, інша будівля, споруда) перебуває в господарському віданні або оперативному управлінні»;

після слів «повідомляє Верховну Раду Автономної Республіки Крим, Раду міністрів Автономної Республіки Крим, відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування» доповнити словами «протягом одного місяця»;

слова «договір на виконання робіт із землеустрою щодо відведення земельної ділянки» замінити словами «копія договору (договорів), який передбачає виконання робіт із розроблення документації із землеустрою»; статтю 141 доповнити пунктом «з» такого змісту:

«з) припинення права господарського відання або оперативного управління жилим будинком, будівлею або спорудою.»;

у статті 151:

пункт а) частини шостої викласти у такій редакції:

«а) обґрунтування необхідності викупу та/або відведення земельної ділянки, а у разі реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики рішення Кабінету Міністрів України про включення проекту у перелік проектів національного інтересу у сфері енергетики;»;

частину дев'яту викласти у такій редакції:

«9. Якщо викуп земельних ділянок провадиться за погодженням з Верховною Радою України, відповідні органи державної влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим або органи місцевого самоврядування готують свої висновки і в місячний строк подають матеріали погодження місця розташування об'єкта до Кабінету Міністрів України, який розглядає ці матеріали і в місячний строк з дня одержання матеріалів погодження подає їх до Верховної Ради України для прийняття відповідного рішення.»;

доповнити частиною такого змісту:

«10¹. Якщо викуп земельних ділянок здійснюється з метою реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики та потребують погодження та/або прийняття рішення Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, матеріали погодження місця розташування об'єкта розглядаються в першочерговому порядку.»

пункт 2 частини п'ятої статті 186 доповнити новим абзацом такого змісту:

«У разі розроблення технічної документації із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок за рішенням суду, лише після прийняття такого рішення та у разі будівництва проектів національного інтересу в сфері енергетики, така технічна документація із землеустрою щодо поділу та

об'єднання земельних ділянок затверджується особою, яка ініціює відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності;»;

4) абзац шостий частини дев'ятої статті 18 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 51, ст. 553; 2019 р., № 47, ст. 312; 2021 р., № 44, ст. 354) викласти у такій редакції:

«Під час проведення державної реєстрації права власності або право господарського відання чи права оперативного управління на будівлю або споруду набутого внаслідок переходу такого права до нового власника або користувача, який є оператором системи розподілу або оператором системи передачі відповідно до закону, одночасно проводиться державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою попереднього власника будівлі або споруди (особи, за якою будівлі або споруди закріплені на праві господарського відання чи праві оперативного управління), на якій вони розташовані, якщо сторонами договору, на підставі якого оператор системи розподілу або оператор системи передачі набуває право власності або право господарського відання чи право оперативного управління на будівлю або споруду, не встановлено інше. Державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою проводиться без подання відповідної заяви одночасно з державною реєстрацією переходу права власності на відповідну будівлю або споруду (права господарського відання чи права оперативного управління будівлі або споруди). У разі якщо умовами договору встановлено інше, з підстав, що на такій земельній ділянці розташовано/здійснюється будівництво іншого об'єкта нерухомого майна попереднього власника, державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою, на якій розташована будівля або споруда, права на які переходять до оператора системи розподілу або оператора системи передачі, проводиться після виділення оператору системи розподілу або оператору системи передачі частини земельної ділянки під такою будівлею або спорудою з урахуванням охоронної зони в окрему земельну ділянку та присвоєння їй окремого кадастрового номера. У такому разі згода попереднього землекористувача на перехід права користування на частину земельної ділянки під будівлею або спорудою з урахуванням охоронної зони до оператора систем розподілу або оператора системи передачі не вимагається.»;

5) абзац четвертий частини першої статті 4¹ Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483) після слів «якщо інше не встановлено законом» доповнити словами та знаком «або передбачено комплексним рішенням щодо реалізації проекту національного інтересу у сфері енергетики.»;

6) у Законі України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності,

для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 1, ст. 2; 2012 р., № 8, ст. 61; 2013 р., № 7, ст. 65 № 28, ст. 303; 2015 р., № 52, ст. 482; 2018 р., № 14, ст. 80; 2020 р., № 46, ст. 394):

у частині першій статті 1:

у частині першій:

абзац другий викласти у такій редакції:

«викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб – передача земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, за їх згодою у державну чи комунальну власність або у власність осіб, зацікавлених у викупі земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, для задоволення суспільних потреб шляхом укладення договору купівлі-продажу чи іншого правочину у порядку, встановленому законом;»;

абзац четвертий викласти у такій редакції:

«відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності – перехід права власності на земельні ділянки, інші об'єкти нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, за плату в державну чи комунальну власність або у власність осіб, які ініціювали відчуження об'єктів нерухомого майна, шляхом їх викупу чи примусового відчуження для потреб держави, територіальної громади, суспільства в цілому;»

абзац сьомий викласти у такій редакції:

«примусове відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності – перехід права власності на земельні ділянки, інші об'єкти нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, до держави чи територіальної громади з мотивів суспільної необхідності або осіб, які ініціювали відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, за рішенням суду;»;

доповнити частиною другою у такій редакції:

«2. Термін «об'єкт енергетики» вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в [Законі України](#) «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів».

Терміни «енергетична інфраструктура» та «проект національного інтересу в сфері енергетики» вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в [Законі України](#) «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики».

Термін «будівництво» вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в [Законі України](#) «Про регулювання містобудівної діяльності».

частину першу статті 2 після слів «шляхом використання земель державної чи комунальної власності» доповнити словами «а також у разі необхідності при реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики»;

у статті 5:

частину першу викласти у такій редакції:

«1. Викупна ціна складається з вартості земельної ділянки (її частини, яка в результаті поділу формує окрему земельну ділянку), визначеної згідно з експертною грошовою оцінкою, та розміру збитків, завданих власнику внаслідок викупу земельної ділянки, визначених в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Якщо до особи, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, переходить право на житловий будинок, інші будівлі, споруди, вартість такого майна включається до викупної ціни без повторного включення вартості відповідної земельної ділянки. Розмір викупої ціни узгоджується власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, та особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб та затверджується рішенням органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування, що приймає рішення про викуп земельної ділянки, або з мотивів суспільної необхідності, або встановлюється за рішенням суду.»;

частину четверту доповнити абзацом у такій редакції:

«В ході реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики заходи з визначення викупної ціни та витрати на них здійснює особа, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності.»;

в частині п'ятій після слів «оцінкою, проведеною суб'єктом оціночної діяльності, визначеним органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування» доповнити словами «або викупною ціною, запропонованою особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності,»

у статті 7:

у частині першій:

у абзаці першому після слів «Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування відповідно до своїх повноважень та» вставити слова та знаки «, особи, що ініціюють відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності,»;

у абзаці третьому:

слова «, капітальний ремонт, реконструкція та обслуговування» вилучити;

після слів «нафтових і газових терміналів, електростанцій» доповнити словом «підстанцій»;

слова «та об'єктів, необхідних для їх експлуатації» замінити словами «включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти, необхідні для їх обслуговування»;

у частині другій:

у абзаці другому слова «нотаріально чи рішенням суду» замінити словами «нотаріально, чи рішення суду»;

після абзацу другого доповнити новими абзацами такого змісту:

«Підставою для звернення до суду особи, як ініціює відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності є:

відмова власника(ів) у прийнятті рішення про поділ земельної ділянки;

відмова заставодержателів, користувачів земельної ділянки надати згоду на поділ земельної ділянки.

Відмовою вважається також відсутність відповіді власника(ів), заставодержателів, користувачів земельної ділянки протягом місяця з дати отримання ними пропозиції щодо прийняття рішення про поділ земельної ділянки та надання згоди на поділ земельної ділянки, особою, яка ініціює відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності.

У разі відмови власником(ами), заставодержателями, користувачами земельної ділянки щодо прийняття рішення про поділ земельної ділянки та надання згоди на поділ земельної ділянки, та у разі будівництва проектів національного інтересу в сфері енергетики документація із землеустрою розробляється за рішенням суду та лише після прийняття такого рішення і затверджується особою, яка ініціює відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності.»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Рішення органів місцевого самоврядування, відповідно до своїх повноважень, про затвердження проектів землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб, можуть містити рішенням про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб.»;

у частині першій статті 8:

у абзаці першому слова «та в порядку, визначених цим Законом,» виключити;

у абзаці третьому:

слова та символи «, капітальний ремонт, реконструкція та обслуговування» видалити;

після слів «нафтових і газових терміналів, електростанцій» доповнити словом «підстанцій»;

слова «та об'єктів, необхідних для їх експлуатації» замінити словами «включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти, необхідні для їх обслуговування»;

у абзаці другому частини першої статті 9:

слова та символи «, капітальний ремонт, реконструкція та обслуговування» видалити;

після слів «нафтових та газових терміналів, електростанцій» доповнити словом «підстанцій»;

слова «та об'єктів, необхідних для їх експлуатації» замінити словами «включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти, необхідні для їх обслуговування»;

у статті 10:

у абзаці першому частини першої:

слово «підприємствам» замінити словами «юридичним особам»;

слова та символи «будівництво, капітальний ремонт, реконструкцію,» замінити словами «будівництво та»;

після слів «захисних гідротехнічних споруд» доповнити словами «а також реалізують проекти національного інтересу в сфері енергетики»;

слова «у випадках та в порядку визначених статтею 151 Земельного кодексу України» замінити словами «у порядку встановленому законодавством»;

абзац перший частини третьої викласти у такій редакції:

«Інформація (письмове повідомлення) надсилається особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, власнику (власникам) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, місце проживання яких відомо, рекомендованим листом з повідомленням про вручення або вручається йому (їм) особисто під розписку.»;

у частині четвертій слова «Орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування зобов'язаний» замінити словами «Особа, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна, через органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування та/або іншими засобами зобов'язана»;

у статті 11:

в частині першій слова «відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування» замінити словами «особу, що ініціювала відчуження

об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності,»;

в частині третій слова «представники органу, який прийняв рішення про їх викуп» замінити словами «особу, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності»;

у статті 12:

абзац перший частини третьої виключити;

у абзаці другому частини третьої:

слова «одного року» замінити словами «трьох років»;

слова «відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування не звернувся» замінити словами «особа, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, не звернулася»;

у частині четвертій слова «представникам зазначених органів і суб'єктам, уповноваженим на проведення» замінити словами «особі, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, у проведенні»;

у статті 15:

в частині першій:

абзац перший після слів «державну чи комунальну власність» доповнити «, або у власність іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності,»;

абзац сьомий доповнити словами «та при реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики»;

у абзаці третьому частини першої:

слова «транспортної і енергетичної» замінити словами «енергетики та транспортної»;

після слів «нафтових і газових терміналів, електростанцій» доповнити словом «підстанцій»;

слова «та об'єктів, необхідних для їх експлуатації» замінити словами «включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти необхідні для їх обслуговування»;

у статті 16:

у абзаці першому частини першої після слів «Орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування, що прийняв рішення про відчуження земельної ділянки» доповнити «або інша особа, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності

за письмової згоди згаданого органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування»;

у частині другій слова «, капітальний ремонт, реконструкція» виключити;

частину четверту після слів «держави чи територіальної громади» доповнити словами «або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності,»;

у частині п'ятій слова «органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування, що прийняв рішення про відчуження земельної ділянки» замінити словами «особою, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності,»;

у статті 18:

абзац перший частини першої після слів «держави чи територіальної громади» доповнити словами «або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності»;

абзац другий частини першої після слів «держави чи територіальної громади» доповнити словами «або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності»;

абзац другий частини другої після слів «держави або територіальної громади» доповнити словами «чи іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності»;

абзац третій частини другої після слів «територіальної громади» доповнити словами «або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності»;

7) у статтю 51 Закону України «Про землеустрій» (Відомості Верховної Ради України, 2003, № 36, ст.282) доповнити новими абзацами такого змісту:

«Рішення про затвердження проектів землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб, які передбачають викуп земельної (-их) ділянки (-ок) для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності для будівництва об'єктів, передбачених проектами національного інтересу у сфері енергетики, та об'єктів, необхідних для її обслуговування, повинне бути прийнято в двомісячний термін з моменту надходження на розгляд до органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування. Таке рішення має містити наступні положення:

затвердження проекту щодо впорядкування території для містобудівних потреб;

вилучення земельних ділянок державної та/або комунальної власності у землекористувачів із затвердженням умов вилучення земельних ділянок (у разі необхідності);

надання земельних ділянок державної та/або комунальної власності у користування із затвердженням умов надання, у тому числі вимог щодо відшкодування втрат сільськогосподарського та/або лісгосподарського виробництва (у разі необхідності);

відомості щодо переліку земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які підлягають викупу для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності для будівництва об'єктів, передбачених проектами національного інтересу у сфері енергетики, та об'єктів, необхідних для її обслуговування, відповідно до Закону України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності», а також розмір викупної суми (у разі необхідності).»

8) у Законі України «Про регулювання містобудівної діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст. 343; 2016 р., № 34, ст. 592; 2017 р., № 29, ст. 315; 2018 р., № 15, ст. 121; 2019 р., № 48, ст. 325, № 51, ст. 377):

частину другу статті 1 доповнити новим абзацом такого змісту:

«Термін «проект національного інтересу в сфері енергетики» вживається у цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики»»;

частину першу статті 3 доповнити новим абзацом такого змісту:

«Проектування та будівництво проектів національного інтересу у сфері енергетики здійснюється з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики.»;

у статті 22¹:

частину п'яту доповнити пунктом 12 такого змісту:

«12) можливості обробки інформації (даних), яка міститься в електронній системі, у разі реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики.»»;

частину шосту доповнити новим абзацом такого змісту:

«Електронна система передбачає функцію першочергової обробки інформації (даних), яка міститься в електронній системі, для проектів національного інтересу у сфері енергетики.»;

у статті 22²:

частину першу доповнити пунктом такого змісту:

«16) рішення Кабінету Міністрів України щодо включення об'єкта будівництва до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики.»;

частину другу доповнити новим абзацом такого змісту:

«У разі реалізації проекту національного інтересу в сфері енергетики електронні документи опрацьовуються та створюються з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики»;

частину першу статті 22³ доповнити пунктом 12 такого змісту:

«12) завантаження рішення Кабінету Міністрів України щодо включення об'єкта будівництва до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики.»;

абзац десятий частини третьої статті 24 після слів «(доріг, мостів, естакад, зв'язку),» доповнити словами «, а також магістральних та промислових трубопроводів»;

частину другу статті 29 доповнити абзацами третім – четвертим такого змісту:

«Для реконструкції, капітального ремонту, нового будівництва об'єктів (будівель і споруд) газотранспортної системи надання містобудівних умов та обмежень може здійснюватися за відсутності оформленого речового права на земельну ділянку у випадку передачі замовнику будівництва на праві господарського відання об'єктів права державної власності, що використовуються у процесі провадження діяльності з транспортування природного газу магістральними трубопроводами, на яких планується виконання будівельних робіт. У таких випадках надання містобудівних умов та обмежень відбувається на підставі засвіченої копії договору про передачу на праві господарського відання об'єкта газотранспортної системи державної форми власності.

Для реконструкції, капітального ремонту, нового будівництва об'єктів (будівель і споруд) газотранспортної системи, в межах території діючого об'єкта, будівництво яких не призведе до зміни зовнішніх меж об'єкта газотранспортної системи в цілому, містобудівні умови та обмеження не надаються. У таких випадках рішення про відсутність необхідності отримання містобудівних умов та обмежень приймає замовник будівництва, в господарському віданні якого знаходяться такі об'єкти державної власності.»;

абзац перший частини четвертої статті 34 викласти в такій редакції:

«4. Реконструкція, реставрація або капітальний ремонт об'єктів будівництва без зміни зовнішніх геометричних розмірів їхніх фундаментів у плані, реконструкція або капітальний ремонт автомобільних доріг, залізничних колій, ліній електропередачі, зв'язку, трубопроводів, інших лінійних комунікацій у межах земель їх розміщення, а також комплексна реконструкція кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду і нове будівництво

об'єктів інженерно-транспортної та енергетичної інфраструктури відповідно до містобудівної документації на замовлення органів державної влади чи органів місцевого самоврядування або проектної документації на замовлення організатора (замовника) проекту на відповідних землях державної чи комунальної власності можуть здійснюватися за відсутності документа, що засвідчує право власності чи користування земельною ділянкою.»;

частину третю статті 37 після абзацу десятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Для реконструкції, капітального ремонту, нового будівництва об'єктів (будівель і споруд) газотранспортної системи надання дозволу на виконання будівельних робіт може здійснюватися за відсутності оформленого речового права на земельну ділянку у випадку передачі замовнику будівництва на праві господарського відання об'єктів права державної власності, що використовуються у процесі провадження діяльності з транспортування природного газу магістральними трубопроводами, на яких планується виконання будівельних робіт. У таких випадках видача дозволу на виконання будівельних робіт відбувається на підставі засвіченої копії договору про передачу на праві господарського відання об'єкта газотранспортної системи державної форми власності.»;

У зв'язку з цим абзац одинадцятий вважати абзацом дванадцятим;

9) у Законі України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 51, ст. 833; 2020 р., № 2, ст. 6, № 26, ст. 172):

у частині першій статті 17:

пункт 3 після абзацу шістнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

методику та критерії оцінки інвестицій в проекти національного інтересу в сфері енергетики та пов'язані із ними підвищені ризики»;

доповнити пунктами 25¹, 25² та 25³ такого змісту:

«25¹) співпрацює з національними регуляторами держав-членів Європейського Союзу та Договірних Сторін Договору про заснування Енергетичного Співтовариства, Секретаріатом Енергетичного Співтовариства, Радою Регуляторів Енергетичного Співтовариства, Європейською Комісією та іншими органами Європейського Союзу з приводу реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики, проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу відповідно до цього Закону та міжнародних договорів України;

25²) узгоджує з національними регуляторами держав-членів Європейського Союзу та Договірних сторін Договору про заснування Енергетичного Співтовариства питання транскордонного розподілу витрат щодо проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного

інтересу;

25³) співпрацює з Секретаріатом Енергетичного Співтовариства, Радою регуляторних органів Енергетичного Співтовариства та регулюючими органами інших держав з метою виконання функцій та завдань, що визначені Регламентом (ЄС) 347/2013 від 17 квітня 2013 року про настанови для транс-європейської енергетичної інфраструктури та скасування рішення 1364/2006/ЄС та внесення змін і доповнень до Регламентів (ЄС) 713/2009, (ЄС) 714/2009 та (ЄС) 715/2009, адаптованого та включеного до законодавства Енергетичного Співтовариства Рішенням Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства 2015/09/МС-EnC від 16 жовтня 2015 року;»;

частину першу статті 18 доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) сприяння в межах своєї компетенції реалізації проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, проектів взаємного інтересу та проектів національного інтересу у сфері енергетики, включаючи транскордонний розподіл витрат та їх стимулювання.»;

11) у Законі України «Про оцінку впливу на довкілля» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 29, ст. 315; 2021 р., № 44, ст. 354)

частину другу статті 1 доповнити абзацом такого змісту:

«Термін «проект національного інтересу в сфері енергетики» вживається у цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики.»»

частину другу статті 2 доповнити абзацом такого змісту:

«Оцінка впливу на довкілля проектів національного інтересу в сфері енергетики здійснюється з урахуванням вимог Закону України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики.»

статтю 3 доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. Проекти національного інтересу у сфері енергетики розглядаються з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики.»»;

у частині другій статті 5 доповнити абзацом такого змісту:

«16) у разі реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики рішення Кабінету Міністрів України їх про включення до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики.»

статтю 14 доповнити частиною шістнадцять такого змісту:

«16. У разі реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики Уповноважений центральний орган в обов'язковому порядку інформує про статус проекту, що враховується в ході консультації із зачепленою державою (державами), а також спільного громадського обговорення громадськістю цих держав таких проектів та звіту з оцінки впливу на довкілля. Такі консультації не повинні тривати більше двох місяців.»

3. Кабінету Міністрів України, Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону, та привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

4. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

створити міжвідомчу комісію із забезпечення реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики та затвердити-положення про неї;

розробити Порядок затвердження переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики та внесення змін до нього;

доповнити Порядок ведення електронної системи та Порядок ведення Єдиного реєстру з оцінки впливу на довкілля технічною можливістю першочергової та прискореної обробки повідомлень (запитів) щодо отримання відповідних документів дозвільного характеру при реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики;

внести зміни до Порядку видачі дозволу на переведення земельних лісових ділянок до нелісових земель у цілях, пов'язаних із веденням лісового господарства, без їх вилучення у постійного лісокористувача або відмови в його видачі, переоформлення, видачі дубліката зазначеного дозволу з метою визначення строків надання такого дозволу під час реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність з цим Законом.

Голова

Верховної Ради України

Р. СТЕФАНЧУК

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ

до проекту Закону України «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики»

І. Визначення проблеми

Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода) та Договір про заснування Енергетичного Співтовариства, до якого Україна приєдналася у лютому 2011 року, створюють чіткі правові рамки, в межах яких Україна ратифікує відповідні норми законодавства Європейського Союзу, для того щоб забезпечити збалансовані умови для збільшення інвестицій, підвищення енергетичної безпеки та енергоефективності, а також покращення конкурентного середовища як ключового економічного чинника.

Одним із зобов'язань України згідно з Угодою та Договором про заснування Енергетичного Співтовариства є імплементація та впровадження Регламенту (ЄС) 347/2013 від 17 квітня 2013 року про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури. Крім того, 30 травня 2022 року на заміну згаданому Регламенту в Європейському Союзі прийнято Регламент (ЄС) 2022/869 про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури, що вносить зміни до Регламентів (ЄС) № 715/2009, (ЄС) 2019/942 та (ЄС) 2019/ 943 і Директиви 2009/73/ЄС і (ЄС) 2019/944, а також про скасування Регламенту (ЄС) № 347/2013, яким серед іншого розширено категорії об'єктів енергетичної інфраструктури, які носять пріоритетний характер в ЄС та можуть претендувати на технічну та фінансову допомогу ЄС.

Їх метою є визначення критеріїв енергетичної інфраструктури, яка може отримати пріоритетний характер, при будівництві таких об'єктів, прирівняння їх до проектів суспільного/національного інтересу, порядок відбору проектів спільного інтересу ЄС (PCI), проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства (PECI), моніторингу їх реалізації, шляхом оптимізації процедури видачі дозволів і сприяння інвестиціям в енергетичну інфраструктуру, щоб досягти цілей енергетичної та екологічної політики Енергетичного Співтовариства.

Положення згаданих регламентів сприяють модернізації, декарбонізації та об'єднанню транскордонної енергетичної інфраструктури держав-членів Європейського Союзу (TEN-E), щоб допомогти ЄС досягти цілей кліматичної нейтральності до 2050 року, крім того спрямовані на продовження забезпечення інтеграції ринку ЄС, конкурентоспроможності, безпеки постачання та сприяння спільним регіональним інвестиціям в енергетичний сектор, шляхом спрощення процедури видачі дозволів та інших регуляторних бар'єрів та їх стимулювання пріоритетних проектів в сфері енергетики.

Так, положення згаданих регламентів передбачають наступні основні переваги для проектів, які мають пріоритетний характер:

сприяє своєчасній реалізації проектів інтересу шляхом затвердження плану та графіка надання комплексного рішення та закріплення максимального строку реалізації таких проектів, а саме три роки і шість місяців;

оптимізація процедури оцінки впливу на довкілля з одночасним дотриманням законодавства Енергетичного Співтовариства,

підвищення прозорості та залучення громадськості,

встановлення правил щодо транскордонного розподілу інвестиційних витрат та стимулювання проектів національного інтересу у сфері енергетики, пов'язаних з ризиками їх реалізації.

підвищення рівня популяризації та привабливості для інвесторів проектів в сфері енергетики, завдяки удосконаленню нормативно-правової бази, внаслідок чого кошти розподіляються між країнами, які отримують найбільшу вигоду від реалізації проекту, а також

потенційну можливість отримання технічної та/або фінансової підтримки від ЄС.

Враховуючи вищевикладене, виникла необхідність приведення законодавства України у відповідність до Регламентів (ЄС).

Основні групи, на які проблема справляє вплив:

Групи	Так	Ні
<i>Громадяни</i>	-	Ні
<i>Держава</i>	Так	-
<i>Суб'єкти господарювання у тому числі суб'єкти малого підприємництва*</i>	Так	-

Проблему не може бути розв'язано за допомогою ринкових механізмів, оскільки її вирішення можливо досягнути лише шляхом заповнення прогалин в чинному законодавстві та його доповнення, з метою створення ефективних правових, економічних та організаційних засад державної політики щодо сприяння спільним регіональним інвестиціям в енергетичний сектор України та сприяння реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики в пріоритетному порядку.

Проблема не може бути розв'язана у повному обсязі за допомогою діючих регуляторних актів і потребує внесення відповідних змін.

Отже, для вирішення проблеми необхідно розробити відповідний нормативно-правовий акт, а саме, проект Закону України «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики».

II. Цілі державного регулювання

Цілями державного регулювання є необхідність приведення законодавства України у відповідність з Регламентами Комісії (ЄС), шляхом визначення правових, економічних та організаційних засад державної

політики щодо сприяння спільним регіональним інвестиціям в енергетичний сектор, реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики за категоріями об'єктів енергетичної інфраструктури, сприяння їх реалізації, закріплення максимального строку реалізації таких проектів, а саме три роки і шість місяців, отримання документів дозвільного характеру у розумні строки, посилення участі громадськості, встановлення правил щодо транскордонного розподілу витрат та стимулювання проектів національного інтересу у сфері енергетики, пов'язаних з ризиками їх реалізації.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів

Вид альтернатив	Опис альтернативи
Альтернатива 1 Залишення ситуації без змін	Не імплементація Регламенту (ЄС) 347/2013 призведе до порушення зобов'язань перед ЄС. Знизить потенційну можливість отримання технічної та/або фінансової підтримки від ЄС з фондів, які виділяються в рамках ЄС для розбудови енергетичної інфраструктури. Відсутність поняття проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та наявність чітко регламентованих строків реалізації таких проектів ускладнить збільшення інфраструктурних зв'язків з ЄС тощо.
Альтернатива 2 Прийняття регуляторного акта, а саме прийняття Закону України «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики»	Визначення правових, економічних та організаційних засад державної політики з питань реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики.

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1 Залишення ситуації без змін	-	Негативний вплив: невиконання зобов'язань України перед ЄС в рамках Угоди та Договору про заснування Енергетичного Співтовариства; невідповідність процедури реалізації проектів РЕСІ та інших пріоритетних проектів в сфері енергетики правилам і процедура, передбаченим Угодою та Договором про

		заснування Енергетичного Співтовариства; зменшення обсягів інвестування з боку міжнародних фінансових установ; відсутність технічної та фінансової допомоги для підготовки, будівництва проектів у сфері енергетики з фондів ЄС; ускладнення подальшої інтеграції до енергетичних ринків ЄС.
Альтернатива 2 <i>Прийняття регуляторного акта</i>	Позитивний вплив: встановлення переліку об'єктів енергетичної інфраструктури, пріоритетних для інвестування; пріоритетна і прозора процедура підготовки та реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики; збільшення інвестицій в сферу енергетики, зокрема в інфраструктурні проекти; покращення позиції України у міжнародних рейтингах щодо виконання міжнародних зобов'язань та прозорості інвестування в енергетичний сектор.	Витрат не передбачається

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян

Проект акта не стосується сфери інтересів громадян.

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

Показник	Великі	Середні	Малі	Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, одиниць*	3	76	—	—	79
Питома вага групи у загальній кількості, відсотків	4 %	96%	—	—	100 %

*За обліковою кількістю операторів системи передачі, газотранспортної системи, газосховищ, системи розподілу, оператор газорозподільної системи, установки LNG та інші суб'єкти господарювання, щодо здійснюють транспортування енергетичних товарів та можуть бути організатором (замовником) проекту відповідно до статті 7 законопроекту.

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1 <i>Залишення ситуації без змін</i>	-	Внаслідок недостатньої урегульованості процесу реалізації проектів в сфері енергетики можливий негативний вплив на: рівень залучення інвестицій та грантів в будівництво енергетичної інфраструктури суб'єктів господарювання в сфері енергетики; інновації та розвиток; доступ до грантів ЄС; ускладнення включення фінансування таких проектів при тарифоутворенні.
Альтернатива 2 <i>Прийняття регуляторного акта</i>	Внаслідок врегулювання процесу реалізації проектів в сфері енергетики позитивний вплив на: збільшення інтеграції та взаємозв'язків суб'єктів господарювання в сфері енергетики України та ЄС; прискорення процесу отримання всіх необхідних дозволів для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики; інновації та розвиток; стимулювання пріоритетних проектів; доступ до фінансів, в тому числі грантів ЄС.	-

Витрати, які будуть виникати внаслідок дії регуляторного акта (згідно з додатком 1 до Аналізу регуляторного впливу):

Сумарні витрати за альтернативами	Сума витрат, гривень
Альтернатива 1. Прийняття регуляторного акта	Витрати відсутні.
Альтернатива 2. Залишення наявної ситуації без змін	Витрати відсутні.

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала

<i>Альтернатива 1</i> <i>Залишення ситуації без змін</i>	1	Відсутність державного регулювання не призведе до вирішення проблеми (проблема продовжить існувати).
<i>Альтернатива 2</i> <i>Прийняття регуляторного акта</i>	4	Цілі прийняття регуляторного акта можуть бути досягнуті повною мірою (проблема більше існувати не буде).

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
<i>Альтернатива 1</i> <i>Залишення ситуації без змін</i>	Вигоди відсутні	Неузгодженість правил і порядків з Регламентами Комісії (ЄС).	2 місце альтернативи у рейтингу, так як вигоди не передбачаються.
<i>Альтернатива 2</i> <i>Прийняття регуляторного акта</i>	<p>Полегшення умов ведення бізнесу в Україні для операторів системи передачі/розподілу електричної енергії, транспортування/розподілу природного газу, оператора газосховищ, компаній, що здійснюють транспортування нафти та інших альтернативних газів, на які поширюються вимоги регламентів.</p> <p>Запровадження зрозумілої та прозорої процедури реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики.</p> <p>Підвищення рівня популяризації та привабливості для інвесторів інфраструктурних проектів в сфері енергетики.</p> <p>Інтеграція до енергосистеми ЄС.</p> <p>Усунення технічних бар'єрів під час введення в обіг та розповсюдження</p>	Не передбачаються	1 місце альтернативи у рейтингу, оскільки дає змогу повністю досягнути поставлених цілей державного регулювання.

	<p>товарів на ринку України.</p> <p>Позитивний вплив на екологічну та енергетичну ефективність в сфері енергетики.</p> <p>Зобов'язання щодо приведення у відповідність законодавства України до європейського будуть виконані, що призведе до збільшення обсягів кредитування з боку ЄС, покращення політичних та економічних відносин з європейським співтовариством.</p>		
--	--	--	--

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи/причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
<i>Альтернатива 1</i> <i>Залишення ситуації без змін</i>	У разі залишення ситуації без змін досягнення зазначених цілей неможливе.	X
<i>Альтернатива 2</i> <i>Прийняття регуляторного акта</i>	Прийняття проекту акта дозволить досягти зазначених цілей державного регулювання.	X

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Розв'язанням вирішення проблеми є прийняття проекту Закону України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики», який передбачає наступне:

введення поняття «проектів національного інтересу в сфері енергетики» та формування переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики, в який в обов'язковому порядку включатимуться проекти спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проекти взаємного інтересу;

створення міжвідомчої комісії із забезпечення реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики, яка складається з представників органів державної влади та органів місцевого самоврядування (склад та положення комісії затверджуватиметься актом Кабінету Міністрів України). Основною задачею Міжвідомчої комісії є координація всіх необхідних заходів з метою надання відповідних дозволів, погоджень тощо для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики;

визначення Міненерго компетентним органом, що спільно з міжвідомчою комісією сприяє реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики протягом трьох років та шести місяців у співпраці з організатором (замовником) проекту, органами державної влади, органами місцевого самоврядування, установами, організаціями та підприємствами;

отримання документів дозвільного характеру у розумні строки з врахуванням законодавства та дотриманням строків реалізації таких проектів в цілому;

підготовку посібника процедур, який містить покроковий опис отримання дозвільних документів;

стимулювання таких проектів;

порядок подання запиту на транскордонний розподіл інвестиційних витрат за проектами спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, а також внесення змін до деяких законодавчих актів, що дозволить забезпечити реалізацію проектів національного інтересу у сфері енергетики, зокрема в частині вирішення земельних питань.

Міністерство енергетики України для впровадження цього регуляторного акта має погодити проект із заінтересованими органами та подати його на розгляд Кабінету Міністрів України.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Витрати на виконання вимог регуляторного акта для органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування не передбачені.

Тест малого підприємництва (М-Тест) не проводився, оскільки питома вага суб'єктів малого підприємництва (малих та мікропідприємств разом) у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання, не перевищує 10 відсотків.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Строк дії регуляторного акта не обмежений у часі, що дасть змогу досягти цілей державного регулювання повною мірою.

Регуляторний акт набирає чинності відповідно до законодавства з дня, наступного за днем його офіційного опублікування.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Показники	Оцінка результативності
Розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних	0

цільових фондів, пов'язаних із дією регуляторного акта	
Кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія регуляторного акта	79 суб'єктів господарювання
Розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог регуляторного акта	0
Рівень поінформованості заінтересованих органів, суб'єктів господарювання та громадськості щодо основних положень регуляторного акта	100 % (з цією метою регуляторний акт оприлюднено на офіційному веб-сайті Верховної Ради).
Рівень поінформованості заінтересованих органів, суб'єктів господарювання та громадськості щодо переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики	100 % (з цією метою перелік буде оприлюднено на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України та Міністерства енергетики України та постійно оновлюється по мірі перегляду такого переліку).
Рівень поінформованості заінтересованих органів, суб'єктів господарювання та громадськості критеріїв включення об'єктів енергетичної інфраструктури до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики	100 % (з цією метою перелік буде оприлюднено на офіційному веб-сайті кабінету Міністрів України та Міністерства енергетики України).
Кількість проектів включених до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики	Не менше ніж 1 проект рішенням Кабінету Міністрів України включено до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики.

ІХ. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Базове відстеження результативності регуляторного акта здійснюватиметься за статистичним методом відстеження результативності після набрання чинності цим регуляторним актом.

Повторне відстеження планується здійснити через рік з дня набрання чинності регуляторним актом, але не пізніше двох років після набрання чинності регуляторним актом.

Періодичні відстеження результативності регуляторного акта здійснюються раз на кожні три роки починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта.

Відстеження результативності цього регуляторного акта буде здійснюватися за допомогою статистичного методу, виконавцем якого є Міністерство енергетики України.

Міністр енергетики України

Герман ГАЛУЩЕНКО

_____ 2022 р.

Додаток 1
до Аналізу регуляторного впливу

ВИТРАТИ
на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта

Порядковий номер	Витрати	За перший рік	За п'ять років
1	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо, гривень	0	0
2	Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів), гривень	0	0
3	Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам, гривень	0	0
4	Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/приписів тощо), гривень	0	0
5	Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо), гривень	0	0
6	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо), гривень	0	0
7	Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу, гривень	0	0
8	Інше (уточнити), гривень	0	0
9	РАЗОМ (сума рядків: 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8), гривень	0	0
10	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць	79	79
11	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на виконання регулювання (вартість регулювання) (рядок 9 x рядок 10), гривень	0	0

Розрахунок відповідних витрат на одного суб'єкта господарювання

Вид витрат	У перший рік	Періодичні (за рік)	Витрати за п'ять років
Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо	0	0	0

Вид витрат	Витрати на сплату податків та зборів (змінених/нововведених) (за рік)	Витрати за п'ять років
Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів)	0	0

Вид витрат	Витрати* на ведення обліку, підготовку та подання звітності (за рік)	Витрати на оплату штрафних санкцій за рік	Разом за рік	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам (витрати часу персоналу)	0	0	0	0

Вид витрат	Витрати* на адміністрування заходів державного нагляду (контролю) (за рік)	Витрати на оплату штрафних санкцій та усунення виявлених порушень (за рік)	Разом за рік	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/приписів тощо)	0	0	0	0

Вид витрат	Витрати на проходження відповідних процедур (витрати часу, витрати на експертизи, тощо)	Витрати безпосередньо на дозволи, ліцензії, сертифікати, страхові поліси (за рік — стартовий)	Разом за рік (стартовий)	Витрати за п'ять років
Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо)	0	0	0	0

Вид витрат	За рік (стартовий)	Періодичні (за наступний рік)	Витрати за п'ять років
Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо)	0	0	0

Вид витрат	Витрати на оплату праці додатково найманого персоналу (за рік)	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу	0	0

Додаток 2
до Аналізу регуляторного впливу

БЮДЖЕТНІ ВИТРАТИ
на адміністрування регулювання для суб'єктів великого і середнього підприємництва

Державний орган, для якого здійснюється розрахунок адміністрування регулювання:

Міністерство енергетики України

Процедура регулювання суб'єктів великого і середнього підприємництва (розрахунок на одного типового суб'єкта господарювання)	Планові витрати часу на процедуру	Вартість часу співробітника органу державної влади відповідної категорії (заробітна плата)	Оцінка кількості процедур за рік, що припадають на одного суб'єкта	Оцінка кількості суб'єктів, що підпадають під дію процедури регулювання	Витрати на адміністрування регулювання* (за рік), гривень
1. Облік суб'єкта господарювання, що перебуває у сфері регулювання	0	0	0	19	0
2. Поточний контроль за суб'єктом господарювання, що перебуває у сфері регулювання, у тому числі:	0	0	0	0	0
камеральні	0	0	0	0	0
виїзні	0	0	0	0	0
3. Підготовка, затвердження та опрацювання одного окремого акта про порушення вимог регулювання	0	0	0	0	0
4. Реалізація одного окремого рішення щодо порушення вимог регулювання	0	0	0	0	0
5. Оскарження одного окремого рішення	0	0	0	0	0

суб'єктами господарювання					
6. Підготовка звітності за результатами регулювання	0	0	0	0	0
7. Інші адміністративні процедури (уточнити)	0	0	0	0	0
Разом за рік	0	0	0	0	0
Сумарно за п'ять років	0	0	0	0	0

*Вартість витрат, пов'язаних з адмініструванням процесу регулювання державними органами, визначається шляхом множення фактичних витрат часу персоналу на заробітну плату спеціаліста відповідної кваліфікації та на кількість суб'єктів, що підпадають під дію процедури регулювання, та на кількість процедур за рік.

Державне регулювання не передбачає утворення нового державного органу (або нового структурного підрозділу діючого органу).

Порядковий номер	Назва державного органу	Витрати на адміністрування регулювання за рік, гривень	Сумарні витрати на адміністрування регулювання за п'ять років, гривень
Сумарно бюджетні витрати на адміністрування регулювання суб'єктів великого і середнього підприємництва	Міністерство енергетики України	0	0

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ

до проекту Закону України «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики»

І. Визначення проблеми

Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода) та Договір про заснування Енергетичного Співтовариства, до якого Україна приєдналася у лютому 2011 року, створюють чіткі правові рамки, в межах яких Україна ратифікує відповідні норми законодавства Європейського Союзу, для того щоб забезпечити збалансовані умови для збільшення інвестицій, підвищення енергетичної безпеки та енергоефективності, а також покращення конкурентного середовища як ключового економічного чинника.

Одним із зобов'язань України згідно з Угодою та Договором про заснування Енергетичного Співтовариства є імплементація та впровадження Регламенту (ЄС) 347/2013 від 17 квітня 2013 року про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури. Крім того, 30 травня 2022 року на заміну згаданому Регламенту в Європейському Союзі прийнято Регламент (ЄС) 2022/869 про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури, що вносить зміни до Регламентів (ЄС) № 715/2009, (ЄС) 2019/942 та (ЄС) 2019/ 943 і Директиви 2009/73/ЄС і (ЄС) 2019/944, а також про скасування Регламенту (ЄС) № 347/2013, яким серед іншого розширено категорії об'єктів енергетичної інфраструктури, які носять пріоритетний характер в ЄС та можуть претендувати на технічну та фінансову допомогу ЄС.

Їх метою є визначення критеріїв енергетичної інфраструктури, яка може отримати пріоритетний характер, при будівництві таких об'єктів, прирівняння їх до проектів суспільного/національного інтересу, порядок відбору проектів спільного інтересу ЄС (PCI), проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства (PECI), моніторингу їх реалізації, шляхом оптимізації процедури видачі дозволів і сприяння інвестиціям в енергетичну інфраструктуру, щоб досягти цілей енергетичної та екологічної політики Енергетичного Співтовариства.

Положення згаданих регламентів сприяють модернізації, декарбонізації та об'єднанню транскордонної енергетичної інфраструктури держав-членів Європейського Союзу (TEN-E), щоб допомогти ЄС досягти цілей кліматичної нейтральності до 2050 року, крім того спрямовані на продовження забезпечення інтеграції ринку ЄС, конкурентоспроможності, безпеки постачання та сприяння спільним регіональним інвестиціям в енергетичний сектор, шляхом спрощення процедури видачі дозволів та інших регуляторних бар'єрів та їх стимулювання пріоритетних проектів в сфері енергетики.

Так, положення згаданих регламентів передбачають наступні основні переваги для проектів, які мають пріоритетний характер:

сприяє своєчасній реалізації проектів інтересу шляхом затвердження плану та графіка надання комплексного рішення та закріплення максимального строку реалізації таких проектів, а саме три роки і шість місяців;

оптимізація процедури оцінки впливу на довкілля з одночасним дотриманням законодавства Енергетичного Співтовариства,

підвищення прозорості та залучення громадськості,

встановлення правил щодо транскордонного розподілу інвестиційних витрат та стимулювання проектів національного інтересу у сфері енергетики, пов'язаних з ризиками їх реалізації.

підвищення рівня популяризації та привабливості для інвесторів проектів в сфері енергетики, завдяки удосконаленню нормативно-правової бази, внаслідок чого кошти розподіляються між країнами, які отримують найбільшу вигоду від реалізації проекту, а також

потенційну можливість отримання технічної та/або фінансової підтримки від ЄС.

Враховуючи вищевикладене, виникла необхідність приведення законодавства України у відповідність до Регламентів (ЄС).

Основні групи, на які проблема справляє вплив:

Групи	Так	Ні
<i>Громадяни</i>	-	Ні
<i>Держава</i>	Так	-
<i>Суб'єкти господарювання у тому числі суб'єкти малого підприємництва*</i>	Так	-

Проблему не може бути розв'язано за допомогою ринкових механізмів, оскільки її вирішення можливо досягнути лише шляхом заповнення прогалин в чинному законодавстві та його доповнення, з метою створення ефективних правових, економічних та організаційних засад державної політики щодо сприяння спільним регіональним інвестиціям в енергетичний сектор України та сприяння реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики в пріоритетному порядку.

Проблема не може бути розв'язана у повному обсязі за допомогою діючих регуляторних актів і потребує внесення відповідних змін.

Отже, для вирішення проблеми необхідно розробити відповідний нормативно-правовий акт, а саме, проект Закону України «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики».

II. Цілі державного регулювання

Цілями державного регулювання є необхідність приведення законодавства України у відповідність з Регламентами Комісії (ЄС), шляхом визначення правових, економічних та організаційних засад державної

політики щодо сприяння спільним регіональним інвестиціям в енергетичний сектор, реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики за категоріями об'єктів енергетичної інфраструктури, сприяння їх реалізації, закріплення максимального строку реалізації таких проектів, а саме три роки і шість місяців, отримання документів дозвільного характеру у розумні строки, посилення участі громадськості, встановлення правил щодо транскордонного розподілу витрат та стимулювання проектів національного інтересу у сфері енергетики, пов'язаних з ризиками їх реалізації.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів

Вид альтернатив	Опис альтернативи
Альтернатива 1 Залишення ситуації без змін	Не імплементація Регламенту (ЄС) 347/2013 призведе до порушення зобов'язань перед ЄС. Знизить потенційну можливість отримання технічної та/або фінансової підтримки від ЄС з фондів, які виділяються в рамках ЄС для розбудови енергетичної інфраструктури. Відсутність поняття проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та наявність чітко регламентованих строків реалізації таких проектів ускладнить збільшення інфраструктурних зв'язків з ЄС тощо.
Альтернатива 2 Прийняття регуляторного акта, а саме прийняття Закону України «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики»	Визначення правових, економічних та організаційних засад державної політики з питань реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики.

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1 Залишення ситуації без змін	-	Негативний вплив: невиконання зобов'язань України перед ЄС в рамках Угоди та Договору про заснування Енергетичного Співтовариства; невідповідність процедури реалізації проектів РЕСІ та інших пріоритетних проектів в сфері енергетики правилам і процедури, передбаченим Угодою та Договором про

		заснування Енергетичного Співтовариства; зменшення обсягів інвестування з боку міжнародних фінансових установ; відсутність технічної та фінансової допомоги для підготовки, будівництва проектів у сфері енергетики з фондів ЄС; ускладнення подальшої інтеграції до енергетичних ринків ЄС.
Альтернатива 2 <i>Прийняття регуляторного акта</i>	Позитивний вплив: встановлення переліку об'єктів енергетичної інфраструктури, пріоритетних для інвестування; пріоритетна і прозора процедура підготовки та реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики; збільшення інвестицій в сферу енергетики, зокрема в інфраструктурні проекти; покращення позиції України у міжнародних рейтингах щодо виконання міжнародних зобов'язань та прозорості інвестування в енергетичний сектор.	Витрат не передбачається

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян

Проект акта не стосується сфери інтересів громадян.

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

Показник	Великі	Середні	Малі	Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, одиниць*	3	76	—	—	79
Питома вага групи у загальній кількості, відсотків	4 %	96%	—	—	100 %

*За обліковою кількістю операторів системи передачі, газотранспортної системи, газосховищ, системи розподілу, оператор газорозподільної системи, установки LNG та інші суб'єкти господарювання, щодо здійснюють транспортування енергетичних товарів та можуть бути організатором (замовником) проекту відповідно до статті 7 законопроекту.

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1 <i>Залишення ситуації без змін</i>	-	Внаслідок недостатньої урегульованості процесу реалізації проектів в сфері енергетики можливий негативний вплив на: рівень залучення інвестицій та грантів в будівництво енергетичної інфраструктури суб'єктів господарювання в сфері енергетики; інновації та розвиток; доступ до грантів ЄС; ускладнення включення фінансування таких проектів при тарифоутворенні.
Альтернатива 2 <i>Прийняття регуляторного акта</i>	Внаслідок врегулювання процесу реалізації проектів в сфері енергетики позитивний вплив на: збільшення інтеграції та взаємозв'язків суб'єктів господарювання в сфері енергетики України та ЄС; прискорення процесу отримання всіх необхідних дозволів для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики; інновації та розвиток; стимулювання пріоритетних проектів; доступ до фінансів, в тому числі грантів ЄС.	-

Витрати, які будуть виникати внаслідок дії регуляторного акта (згідно з додатком 1 до Аналізу регуляторного впливу):

Сумарні витрати за альтернативами	Сума витрат, гривень
Альтернатива 1. Прийняття регуляторного акта	Витрати відсутні.
Альтернатива 2. Залишення наявної ситуації без змін	Витрати відсутні.

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала

<i>Альтернатива 1</i> <i>Залишення ситуації без змін</i>	1	Відсутність державного регулювання не призведе до вирішення проблеми (проблема продовжить існувати).
<i>Альтернатива 2</i> <i>Прийняття регуляторного акта</i>	4	Цілі прийняття регуляторного акта можуть бути досягнуті повною мірою (проблема більше існувати не буде).

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
<i>Альтернатива 1</i> <i>Залишення ситуації без змін</i>	Вигоди відсутні	Неузгодженість правил і порядків з Регламентами Комісії (ЄС).	2 місце альтернативи у рейтингу, так як вигоди не передбачаються.
<i>Альтернатива 2</i> <i>Прийняття регуляторного акта</i>	<p>Полегшення умов ведення бізнесу в Україні для операторів системи передачі/розподілу електричної енергії, транспортування/розподілу природного газу, оператора газосховищ, компаній, що здійснюють транспортування нафти та інших альтернативних газів, на які поширюються вимоги регламентів.</p> <p>Запровадження зрозумілої та прозорої процедури реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики.</p> <p>Підвищення рівня популяризації та привабливості для інвесторів інфраструктурних проектів в сфері енергетики.</p> <p>Інтеграція до енергосистеми ЄС.</p> <p>Усунення технічних бар'єрів під час введення в обіг та розповсюдження</p>	Не передбачаються	1 місце альтернативи у рейтингу, оскільки дає змогу повністю досягнути поставлених цілей державного регулювання.

	<p>товарів на ринку України.</p> <p>Позитивний вплив на екологічну та енергетичну ефективність в сфері енергетики.</p> <p>Зобов'язання щодо приведення у відповідність законодавства України до європейського будуть виконані, що призведе до збільшення обсягів кредитування з боку ЄС, покращення політичних та економічних відносин з європейським співтовариством.</p>		
--	--	--	--

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи/причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
<i>Альтернатива 1</i> <i>Залишення ситуації без змін</i>	У разі залишення ситуації без змін досягнення зазначених цілей неможливе.	X
<i>Альтернатива 2</i> <i>Прийняття регуляторного акта</i>	Прийняття проекту акта дозволить досягти зазначених цілей державного регулювання.	X

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Розв'язанням вирішення проблеми є прийняття проекту Закону України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики», який передбачає наступне:

введення поняття «проектів національного інтересу в сфері енергетики» та формування переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики, в який в обов'язковому порядку включатимуться проекти спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проекти взаємного інтересу;

створення міжвідомчої комісії із забезпечення реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики, яка складається з представників органів державної влади та органів місцевого самоврядування (склад та положення комісії затверджуватиметься актом Кабінету Міністрів України). Основною задачею Міжвідомчої комісії є координація всіх необхідних заходів з метою надання відповідних дозволів, погоджень тощо для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики;

визначення Міненерго компетентним органом, що спільно з міжвідомчою комісією сприяє реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики протягом трьох років та шести місяців у співпраці з організатором (замовником) проекту, органами державної влади, органами місцевого самоврядування, установами, організаціями та підприємствами;

отримання документів дозвільного характеру у розумні строки з врахуванням законодавства та дотриманням строків реалізації таких проектів в цілому;

підготовку посібника процедур, який містить покроковий опис отримання дозвільних документів;

стимулювання таких проектів;

порядок подання запиту на транскордонний розподіл інвестиційних витрат за проектами спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, а також внесення змін до деяких законодавчих актів, що дозволить забезпечити реалізацію проектів національного інтересу у сфері енергетики, зокрема в частині вирішення земельних питань.

Міністерство енергетики України для впровадження цього регуляторного акта має погодити проект із заінтересованими органами та подати його на розгляд Кабінету Міністрів України.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Витрати на виконання вимог регуляторного акта для органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування не передбачені.

Тест малого підприємництва (М-Тест) не проводився, оскільки питома вага суб'єктів малого підприємництва (малих та мікропідприємств разом) у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання, не перевищує 10 відсотків.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Строк дії регуляторного акта не обмежений у часі, що дасть змогу досягти цілей державного регулювання повною мірою.

Регуляторний акт набирає чинності відповідно до законодавства з дня, наступного за днем його офіційного опублікування.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Показники	Оцінка результативності
Розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних	0

цільових фондів, пов'язаних із дією регуляторного акта	
Кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія регуляторного акта	79 суб'єктів господарювання
Розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог регуляторного акта	0
Рівень поінформованості заінтересованих органів, суб'єктів господарювання та громадськості щодо основних положень регуляторного акта	100 % (з цією метою регуляторний акт оприлюднено на офіційному веб-сайті Верховної Ради).
Рівень поінформованості заінтересованих органів, суб'єктів господарювання та громадськості щодо переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики	100 % (з цією метою перелік буде оприлюднено на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України та Міністерства енергетики України та постійно оновлюється по мірі перегляду такого переліку).
Рівень поінформованості заінтересованих органів, суб'єктів господарювання та громадськості критеріїв включення об'єктів енергетичної інфраструктури до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики	100 % (з цією метою перелік буде оприлюднено на офіційному веб-сайті кабінету Міністрів України та Міністерства енергетики України).
Кількість проектів включених до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики	Не менше ніж 1 проект рішенням Кабінету Міністрів України включено до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики.

ІХ. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Базове відстеження результативності регуляторного акта здійснюватиметься за статистичним методом відстеження результативності після набрання чинності цим регуляторним актом.

Повторне відстеження планується здійснити через рік з дня набрання чинності регуляторним актом, але не пізніше двох років після набрання чинності регуляторним актом.

Періодичні відстеження результативності регуляторного акта здійснюються раз на кожні три роки починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта.

Відстеження результативності цього регуляторного акта буде здійснюватися за допомогою статистичного методу, виконавцем якого є Міністерство енергетики України.

Міністр енергетики України

Герман ГАЛУЩЕНКО

_____ 2022 р.

Додаток 1
до Аналізу регуляторного впливу

ВИТРАТИ

на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта

Порядковий номер	Витрати	За перший рік	За п'ять років
1	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо, гривень	0	0
2	Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів), гривень	0	0
3	Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам, гривень	0	0
4	Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/приписів тощо), гривень	0	0
5	Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо), гривень	0	0
6	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо), гривень	0	0
7	Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу, гривень	0	0
8	Інше (уточнити), гривень	0	0
9	РАЗОМ (сума рядків: 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8), гривень	0	0
10	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць	79	79
11	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на виконання регулювання (вартість регулювання) (рядок 9 x рядок 10), гривень	0	0

Розрахунок відповідних витрат на одного суб'єкта господарювання

Вид витрат	У перший рік	Періодичні (за рік)	Витрати за п'ять років
Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо	0	0	0

Вид витрат	Витрати на сплату податків та зборів (змінених/нововведених) (за рік)	Витрати за п'ять років
Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів)	0	0

Вид витрат	Витрати* на ведення обліку, підготовку та подання звітності (за рік)	Витрати на оплату штрафних санкцій за рік	Разом за рік	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам (витрати часу персоналу)	0	0	0	0

Вид витрат	Витрати* на адміністрування заходів державного нагляду (контролю) (за рік)	Витрати на оплату штрафних санкцій та усунення виявлених порушень (за рік)	Разом за рік	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/приписів тощо)	0	0	0	0

Вид витрат	Витрати на проходження відповідних процедур (витрати часу, витрати на експертизи, тощо)	Витрати безпосередньо на дозволи, ліцензії, сертифікати, страхові поліси (за рік — стартовий)	Разом за рік (стартовий)	Витрати за п'ять років
Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо)	0	0	0	0

Вид витрат	За рік (стартовий)	Періодичні (за наступний рік)	Витрати за п'ять років
Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо)	0	0	0

Вид витрат	Витрати на оплату праці додатково найманого персоналу (за рік)	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу	0	0

Додаток 2
до Аналізу регуляторного впливу

БЮДЖЕТНІ ВИТРАТИ
на адміністрування регулювання для суб'єктів великого і середнього підприємництва

Державний орган, для якого здійснюється розрахунок адміністрування регулювання:

Міністерство енергетики України

Процедура регулювання суб'єктів великого і середнього підприємництва (розрахунок на одного типового суб'єкта господарювання)	Планові витрати часу на процедуру	Вартість часу співробітника органу державної влади відповідної категорії (заробітна плата)	Оцінка кількості процедур за рік, що припадають на одного суб'єкта	Оцінка кількості суб'єктів, що підпадають під дію процедури регулювання	Витрати на адміністрування регулювання* (за рік), гривень
1. Облік суб'єкта господарювання, що перебуває у сфері регулювання	0	0	0	19	0
2. Поточний контроль за суб'єктом господарювання, що перебуває у сфері регулювання, у тому числі:	0	0	0	0	0
камеральні	0	0	0	0	0
виїзні	0	0	0	0	0
3. Підготовка, затвердження та опрацювання одного окремого акта про порушення вимог регулювання	0	0	0	0	0
4. Реалізація одного окремого рішення щодо порушення вимог регулювання	0	0	0	0	0
5. Оскарження одного окремого рішення	0	0	0	0	0

суб'єктами господарювання					
6. Підготовка звітності за результатами регулювання	0	0	0	0	0
7. Інші адміністративні процедури (уточнити)	0	0	0	0	0
Разом за рік	0	0	0	0	0
Сумарно за п'ять років	0	0	0	0	0

*Вартість витрат, пов'язаних з адмініструванням процесу регулювання державними органами, визначається шляхом множення фактичних витрат часу персоналу на заробітну плату спеціаліста відповідної кваліфікації та на кількість суб'єктів, що підпадають під дію процедури регулювання, та на кількість процедур за рік.

Державне регулювання не передбачає утворення нового державного органу (або нового структурного підрозділу діючого органу).

Порядковий номер	Назва державного органу	Витрати на адміністрування регулювання за рік, гривень	Сумарні витрати на адміністрування регулювання за п'ять років, гривень
Сумарно бюджетні витрати на адміністрування регулювання суб'єктів великого і середнього підприємництва	Міністерство енергетики України	0	0

**МІНІСТЕРСТВО ЕНЕРГЕТИКИ УКРАЇНИ
(Міненерго)**

вул. Хрещатик, 30, м. Київ, 01601, тел.: (044) 531-36-93; 206-38-45
E-mail: kanc@mev.gov.ua, сайт: <http://mre.kmu.gov.ua>, ідентифікаційний код 37552996

На № _____

**Державна регуляторна служба
України**

***Про погодження
проекту Закону України***

Відповідно до статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» Міністерство енергетики України повторно направляє на погодження проект Закону України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики».

- Додатки:
1. Проект Закону України на 36 арк.;
 2. Пояснювальна записка до проекту Закону України на 5 арк.;
 3. Порівняльна таблиця до проекту Закону України на 35 арк.;
 4. Аналіз регуляторного впливу до проекту Закону України на 15 арк.;
 5. Копія повідомлення про оприлюднення проекту Закону України на 2 арк.;
 6. Копія наказу Міненерго від 14.12.2021 №333 на 17 арк.

Міністр

Герман ГАЛУЩЕНКО

МІНІСТЕРСТВО ЕНЕРГЕТИКИ УКРАЇНИ

НАКАЗ

м. Київ

Про затвердження Плану діяльності Міністерства енергетики України з підготовки проектів регуляторних актів на 2022 рік

Відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»; постанови Кабінету Міністрів України від 17.06.2020 № 507 «Про затвердження Положення про Міністерство енергетики України»,

н а к а з у ю:

1. Затвердити План діяльності Міністерства енергетики України з підготовки проектів регуляторних актів на 2022 рік, що додається.
2. Контроль за виконанням цього наказу залишаю за собою.

Міністр

Герман ГАЛУЩЕНКО

Міністерство енергетики України
№ 323 від 19.12.2022, 13.10.2022
ГВП: Полущенко Г. В. 19.12.2022 10:59
REF:5083160D8C998040000007CDD0600EEA2T200
Сертифікат дієвий до 30.04.2022 10:08:58 28 06.2022 08:58

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства енергетики
України

№

**План діяльності Міністерства енергетики України
з підготовки проєктів регуляторних актів на 2022 рік**

№ п/п	Назва проєкту регуляторного акта	Обґрунтування необхідності прийняття регуляторного акта	Центральні органи виконавчої влади, структурні підрозділи, що розроблятимуть регуляторний акт	Термін виконання
1.	Проект Закону України «Про проєкти національного інтересу у сфері енергетики»	Проект акта розробляється з метою визначення правових, економічних та організаційних засад державної політики щодо сприяння спільним регіональним інвестиціям в енергетичний сектор та сприяння реалізації проєктів національного інтересу в сфері енергетики за категоріями об'єктів енергетичної інфраструктури. Проект акта спрямований на імплементацію Регламенту (ЄС) 347/2013 від 17 квітня	Директорат стратегічного планування та європейської інтеграції	1 квартал 2022 року

		2013 року про постанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури та скасування Рішення 1364/2006/ЄС та внесення змін і доповнень до регламентів (ЄС) 713/2009, (ЄС) 714/2009 та (ЄС) 715/2009, адаптованого та включеного до законодавства Енергетичного Співтовариства Рішенням Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства 2015/09/МС-ЕпС від 16 жовтня 2015 року щодо імплементації Регламенту (ЄС) 347/2013 Європейського парламенту та Ради про постанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури.		
2.	Спільний наказ Міненерго, Мінекономіки, Мінінфраструктури «Про затвердження Інструкції про порядок приймання, транспортування, зберігання, відпуску та обліку нафти і нафтопродуктів суб'єктами господарювання України»	Метою є забезпечення вітчизняної промисловості і споживачів консолідованим нормативно-правовим документом з урегулювання організації та виконання робіт, пов'язаних з прийманням, транспортуванням, зберіганням, відпуском та обліком нафти і нафтопродуктів.	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків нафти, природного газу та нафтопродуктів	IV квартал 2022 року
3	Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження розміру страхового запасу природного газу на 2023 рік»	Виконання частини шостої статті 12 Закону України «Про ринок природного газу»	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків	IV квартал 2022 року

			нафти, природного газу та нафтопродуктів	
4.	Проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про альтернативні види палива» щодо створення Реєстру установок, що використовують тверде біопаливо як єдиний вид палива»	Зняття зайвого податкового навантаження на виробників, що здійснюють виробництво теплової та електричної енергії з біомаси, зростання інвестиційної привабливості, усунення інвестиційних бар'єрів.	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	III квартал 2022 року
5.	Проект Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо встановлення нульової ставки податку за викиди двоокису вуглецю для установок, якими здійснюються такі викиди в резу. платі спалювання біопалива»	Зняття зайвого податкового навантаження на виробників, що здійснюють виробництво теплової та електричної енергії з біомаси, зростання інвестиційної привабливості, усунення інвестиційних бар'єрів.	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	II квартал 2022 року
6.	Проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про альтернативні види палива» у зв'язку з прийняттям Закону України «Про адміністративні послуги»	На виконання вимоги статті 5 Закону України «Про адміністративні послуги» щодо внесення на рівень Закону переліку та вимоги до документів, необхідних для отримання адміністративної послуги, підстава одержання та відмови у наданні адмінпослуги, граничного строку її надання тощо та з метою удосконалення процедури надання адміністративної	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	III квартал 2022 року

7.	Проект постанови Міністрів України затвердження функціонування біометану»	Кабінету «Про Порядку реєстру	послуги з підтвердження належності палива до альтернативного. На виконання статті 8 ¹ Закону України «Про альтернативні види палива» та з метою встановлення чіткої юридичної процедури функціонування Реєстру біометану; забезпечення можливості надання гарантій походження та сертифікатів походження біометану.	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	II квартал 2022 року
8.	Проект постанови Міністрів України затвердження Порядку збору первинної інформації, моніторингу та оцінки виконання Національного плану дій з енергоефективності»	Кабінету «Про Порядку збору	Частина восьма статті 5 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	III квартал 2022 року
9.	Проект постанови Міністрів України запровадження функціонування схеми зобов'язань з енергоефективності» (У разі недосягнення цільового показника щорічного скорочення споживання енергії)	Кабінету «Про Порядку збору	Частина четверта статті 9 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	III квартал 2022 року

10.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку моніторингу та оцінки результатів досягнення цільового показника щорічного скорочення споживання енергії»	Частина десята статті 9 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	III квартал 2022 року
11.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку функціонування систем енергетичного менеджменту в органах державної влади, підприємствах, установах та організаціях, що належать до сфери їх управління»	Частина друга статті 12 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	III квартал 2022 року
12.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку надання інформації про сертифікацію систем енергетичного та/або економічного менеджменту суб'єктів господарювання»	Частина шоста статті 12 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	III квартал 2022 року
13.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку функціонування Національної системи моніторингу	Частина третя статті 13 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та	IV квартал 2022 року

	енергоефективності та організації електронного інформаційного обміну, а також переліку володільців інформації, учасників інформаційного обміну, які надають інформацію до Національної системи моніторингу енергоефективності (в т.ч. визначення технічного адміністратора системи)»		ресурсоефективної політики	
14.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку проведення та вимог до енергетичних аудитів»	Частина четверта статті 10 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	IV квартал 2022 року
15.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку ведення та оприлюднення бази даних витягів із звіту з енергетичного аудиту, незалежного моніторингу витягів із звітів з енергетичного аудиту, незалежної верифікації звітів з енергетичного аудиту» (вкл. визначення розміру плати за незалежну верифікацію звітів з	Частина шоста статті 10 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	IV квартал 2022 року

16.	енергетичного аудиту на вимогу замовника енергетичного аудиту) Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку підтвердження кваліфікації осіб, які мають намір проводити діяльність із здійснення енергетичних аудитів, та кваліфікаційних вимог до енергетичних аудиторів»	Частина перша статті 11 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	IV квартал 2022 року
17.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку обміну інформацією між центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива та кваліфікаційними організаціями»	Частина дев'ята статті 11 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	IV квартал 2022 року
18.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку формування	Частина шоста статті 8 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань	IV квартал 2022 року

	та ведення Баз даних енергоспоживної продукції»		формування енерго- та ресурсоефективної політики	
19.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку функціонування систем енергетичного менеджменту в органах державної влади, підприємствах, установах та організаціях, що належать до сфери їх управління»	Частина друга статті 12 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	III квартал 2022 року
20.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку надання інформації про сертифікацію систем енергетичного та/або екологічного менеджменту суб'єктів господарювання»	Частина шоста статті 12 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	III квартал 2022 року
21.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України» (щодо внесення змін до Технічного регламенту щодо встановлення системи для визначення вимог з екодизайну енергоспоживчих	На виконання підпунктів 8, 9 пункту 4 Плану заходів щодо розвитку системи технічного регулювання на період до 2025 року, затвердженого розпорядженням КМУ від 22.09.2021 № 1145-р.	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	II квартал 2022 року

22.	<p>продуктів та Технічного регламенту щодо вимог до екодизайну для малих, середніх та великих силових трансформаторів відповідно до оновленого законодавства СС)</p> <p>Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Технічного регламенту щодо вимог до екодизайну для холодильних приладів»</p>	<p>На виконання підпункту 10 пункту 4 Плану заходів щодо розвитку системи технічного регулювання на період до 2025 року, затвердженого розпорядженням КМУ від 22.09.2021 № 1145-р.</p>	<p>Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики</p>	<p>III квартал 2022 року</p>
23.	<p>Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Технічного регламенту щодо вимог до екодизайну для джерел світла та окремих приладів управління»</p>	<p>На виконання підпункту 10 пункту 4 Плану заходів щодо розвитку системи технічного регулювання на період до 2025 року, затвердженого розпорядженням КМУ від 22.09.2021 № 1145-р.</p>	<p>Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики</p>	<p>III квартал 2022 року</p>
24.	<p>Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Технічного регламенту щодо вимог до екодизайну для побутових посудомийних машин»</p>	<p>На виконання підпункту 10 пункту 4 Плану заходів щодо розвитку системи технічного регулювання на період до 2025 року, затвердженого розпорядженням КМУ від 22.09.2021 № 1145-р.</p>	<p>Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики</p>	<p>III квартал 2022 року</p>

25.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Технічного регламенту щодо вимог до екодизайну для побутових пральних машин та побутових прально-сушильних машин»	На виконання підпункту 10 пункту 4 Плану заходів щодо розвитку системи технічного регулювання на період до 2025 року, затвердженого розпорядженням КМУ від 22.09.2021 № 1145-р.	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	III квартал 2022 року
26.	Проект наказу Міністерства енергетики України «Про затвердження Порядку формування, оприлюднення та оновлення переліку виконавців енергосервісу, потенційних об'єктів енергосервісу або створення інформаційної системи, в якій зазначатимуться відомості щодо виконавців енергосервісу, потенційних об'єктів енергосервісу»	Частина третя статті 17 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	III квартал 2022 року
27.	Проект наказу Міністерства енергетики України «Про затвердження Порядку ведення та оприлюднення бази даних енергетичних аудиторів»	Частина сьома статті 11 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	IV квартал 2022 року

28.	Проект наказу Міністерства енергетики України «Про затвердження Методики оцінки потенціалу енергоефективності газотранспортної системи, системи передачі електричної енергії, газорозподільної системи, системи розподілу електричної енергії»	Частина друга статті 15 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	IV квартал 2022 року
29.	Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення умов підтримки виробництва електричної енергії з альтернативних джерел енергії генеруючими установками споживачів»	Виконання абзацу другого підпункту б) підпункту 4 пункту 1 Рішення Ради національної безпеки і оборони України від 30.07.2021 «Про заходи з нейтралізації загроз в енергетичній сфері», введеного в дію Указом Президента України від 28.08.2021 № 452/2021	Директорат електроенергетичного комплексу та розвитку ринку електричної енергії	II квартал 2022 року
30.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Порядку проведення аукціонів з розподілу квоти підтримки»	Внесення змін до Порядку проведення аукціонів з розподілу квоти підтримки у зв'язку з прийняттям проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо стимулювання виробництва електричної енергії з альтернативних джерел енергії на ринкових засадах».	Директорат електроенергетичного комплексу та розвитку ринку електричної енергії	II квартал 2022 року
31.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку видані, використання та принципів дії гарантії	Забезпечення реалізації абзацу чотирнадцятого частини першої статті 1, частин другої і третьої статті 9 Закону України «Про альтернативні джерела	Директорат електроенергетичного комплексу та	II квартал 2022 року

	походження електричної енергії для суб'єктів господарювання, що виробляють електричну енергію з альтернативних джерел енергії»	енергії».	розвитку ринку електричної енергії	
32.	Наказ Міністерства енергетики України «Про затвердження Порядку взяття на облік укладених договорів оренди об'єктів паливноенергетичного комплексу, що перебувають у державній власності»	Приведення наказу Міненерговугілля від 18 листопада 2014 р. № 811 «Про затвердження Порядку повідомної реєстрації укладених договорів концесії об'єктів паливноенергетичного комплексу, що перебувають у державній власності, Порядку взяття на облік укладених договорів оренди об'єктів паливноенергетичного комплексу, що перебувають у державній власності», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України від 01.12.2014 за № 1525/26302 (дати – Наказ), у відповідність до вимог статті 11 Закону України «Про особливості оренди об'єктів паливноенергетичного комплексу, що перебувають у державній власності». Скасування Порядку повідомної реєстрації укладених договорів концесії об'єктів паливноенергетичного комплексу, що перебувають у державній власності, затвердженого Наказом.	Департамент фінансів та управління публічної власності	III квартал 2022 року

33.	Проект наказу Міністерства енергетики України «Про внесення змін до уніфікованої форми акта, що складається за результатами проведення планового (позапланового) заходу державного нагляду (контролю) щодо дотримання суб'єктом господарювання вимог законодавства у сфері електроенергетики та у сфері теплостачання»	Удосконалення нормативно-правового акта за результатами його практичного застосування.	Держенергонадзид	II квартал 2022 року
34.	Проект закону «Про внесення змін до Закону України «Про альтернативні види палива» щодо розвитку торгівлі твердими біологічними видами палива»	На виконання пункту 159 Плану заходів з реалізації етапу «Реформування енергетичного сектору (до 2020 року) Енергетичної стратегії України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність», затвердженої розпорядження КМУ від 06.06.2018 № 497 та з метою розвитку ринку твердих біопалив, зниження цін на біопаливо, підвищення якості біопалива, гарантує забезпечення генеруючих потужностей біопаливом	Держенерго-ефективності	III квартал 2022 року

35.	Проект наказу Міністерства енергетики України «Про затвердження Технічного регламенту енергетичного маркування джерел світла»	На виконання підпункту 10 пункту 5 Плану заходів щодо розвитку системи технічного регулювання на період до 2025 року, затвердженого розпорядженням КМУ від 22.09.2021 № 1145-р.	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	IV квартал 2022 року
36.	Проект наказу Міністерства енергетики України «Про затвердження Технічного регламенту енергетичного маркування холодильників»	На виконання підпункту 10 пункту 5 Плану заходів щодо розвитку системи технічного регулювання на період до 2025 року, затвердженого розпорядженням КМУ від 22.09.2021 № 1145-р.	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	IV квартал 2022 року
37.	Проект наказу Міністерства енергетики України «Про затвердження Технічного регламенту енергетичного маркування побутових посудомийних машин»	На виконання підпункту 10 пункту 5 Плану заходів щодо розвитку системи технічного регулювання на період до 2025 року, затвердженого розпорядженням КМУ від 22.09.2021 № 1145-р.	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	IV квартал 2022 року
38.	Наказ Міністерства енергетики України «Про Систему управління виробництвом і охороною праці у вугільній промисловості» (СУВОП)	Встановлює єдину дієву систему управління виробництвом і охороною праці на гірничих підприємствах, спрямовану на запобігання виробничим ризикам, яка дозволить забезпечити належний рівень безпеки та дотримання вимог щодо гігєни праці під час ведення	Управління охорони праці, промислової безпеки та цивільного захисту	IV квартал 2022 року

		гірничих робіт		
39.	Проект Закону України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо відповідальності за правопорушення у сфері здійснення електронної торгівлі твердим біопаливом»	На виконання п.159 Плану заходів з реалізації етапу «Реформування енергетичного сектору (до 2020 року) Енергетичної стратегії України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність», затвердженої розпорядження КМУ від 06.06.2018 № 497 та з метою розвитку ринку твердих біопалив, зниження цін на біопаливо, підвищення якості біопалива, гарантоване забезпечення генеруючих потужностей біопаливом.	Держенерго-ефективності	1 квартал 2022 року
40.	Проект наказу Міністерства енергетики України «Про затвердження Порядку ведення реєстру суб'єктів господарювання, що отримали сертифікати систем енергетичного менеджменту та/або екологічного менеджменту»	Частина сьома статті 12 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності	IV квартал 2022 року
41.	Проект наказу Міністерства енергетики України «Про затвердження Порядку ведення реєстру органів державної влади та	Частина сьома статті 12 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності	IV квартал 2022 року

	органів місцевого самоврядування, в яких впроваджено систему енергетичного менеджменту» (в т.ч. визначення форми строків подання інформації про стан та результати впровадження систем енергетичного менеджменту)			
42.	Проект наказу Міністерства енергетики України «Про затвердження Технічного регламенту енергетичного маркування побутових пральних машин та побутових прально-сушильних машин»	На виконання підпункту 10 пункту 5 Плану заходів щодо розвитку системи технічного регулювання на період до 2025 року, затвердженого розпорядженням КМУ від 22.09.2021 № 1145-р.	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	IV квартал 2022 року

МІНІСТЕРСТВО ЕНЕРГЕТИКИ УКРАЇНИ

НАКАЗ

м. Київ

Про затвердження Плану діяльності Міністерства енергетики України з підготовки проектів регуляторних актів на 2022 рік

Відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»; постанови Кабінету Міністрів України від 17.06.2020 № 507 «Про затвердження Положення про Міністерство енергетики України»,

н а к а з у ю:

1. Затвердити План діяльності Міністерства енергетики України з підготовки проектів регуляторних актів на 2022 рік, що додається.
2. Контроль за виконанням цього наказу залишаю за собою.

Міністр

Герман ГАЛУЩЕНКО

UB
Міністерство енергетики України
№333 від 14.12.2021
КЕП: Галущенко Г. В. 14.12.2021 10:59
3ED5083160D8C59B040000007CDD06006E121200
Сертифікат дійсний з 30.04.2021 08:58 до 30.04.2022 08:58

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства енергетики
України

№

**План діяльності Міністерства енергетики України
з підготовки проєктів регуляторних актів на 2022 рік**

№ п/п	Назва проєкту регуляторного акта	Обґрунтування необхідності прийняття регуляторного акта	Центральні органи виконавчої влади, структурні підрозділи, що розроблятимуть регуляторний акт	Термін виконання
1.	Проект Закону України «Про проєкти національного інтересу у сфері енергетики»	Проект акта розробляється з метою визначення правових, економічних та організаційних засад державної політики щодо сприяння спільним регіональним інвестиціям в енергетичний сектор та сприяння реалізації проєктів національного інтересу в сфері енергетики за категоріями об'єктів енергетичної інфраструктури. Проект акта спрямований на імплементацію Регламенту (ЄС) 347/2013 від 17 квітня	Директорат стратегічного планування та європейської інтеграції	1 квартал 2022 року

		2013 року про постанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури та скасування Рішення 1364/2006/ЄС та внесення змін і доповнень до регламентів (ЄС) 713/2009, (ЄС) 714/2009 та (ЄС) 715/2009, адаптованого та включеного до законодавства Енергетичного Співтовариства Рішенням Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства 2015/09/МС-ЕпС від 16 жовтня 2015 року щодо імплементації Регламенту (ЄС) 347/2013 Європейського парламенту та Ради про постанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури.		
2.	Спільний наказ Міненерго, Мінекономіки, Мінінфраструктури «Про затвердження Інструкції про порядок приймання, транспортування, зберігання, відпуску та обліку нафти і нафтопродуктів суб'єктами господарювання України»	Метою є забезпечення вітчизняної промисловості і споживачів консолідованим нормативно-правовим документом з урегулювання організації та виконання робіт, пов'язаних з прийманням, транспортуванням, зберіганням, відпуском та обліком нафти і нафтопродуктів.	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків нафти, природного газу та нафтопродуктів	IV квартал 2022 року
3	Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження розміру страхового запасу природного газу на 2023 рік»	Виконання частини шостої статті 12 Закону України «Про ринок природного газу»	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків	IV квартал 2022 року

			нафти, природного газу та нафтопродуктів	
4.	Проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про альтернативні види палива» щодо створення Реєстру установок, що використовують тверде біопаливо як єдиний вид палива»	Зняття зайвого податкового навантаження на виробників, що здійснюють виробництво теплової та електричної енергії з біомаси, зростання інвестиційної привабливості, усунення інвестиційних бар'єрів.	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	III квартал 2022 року
5.	Проект Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо встановлення нульової ставки податку за викиди двоокису вуглецю для установок, якими здійснюються такі викиди в резу. платі спалювання біопалива»	Зняття зайвого податкового навантаження на виробників, що здійснюють виробництво теплової та електричної енергії з біомаси, зростання інвестиційної привабливості, усунення інвестиційних бар'єрів.	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	II квартал 2022 року
6.	Проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про альтернативні види палива» у зв'язку з прийняттям Закону України «Про адміністративні послуги»	На виконання вимоги статті 5 Закону України «Про адміністративні послуги» щодо внесення на рівень Закону переліку та вимоги до документів, необхідних для отримання адміністративної послуги, підстава одержання та відмови у наданні адмінпослуги, граничного строку її надання тощо та з метою удосконалення процедури надання адміністративної	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	III квартал 2022 року

7.	Проект постанови Міністрів України затвердження функціонування біометану»	Кабінету «Про Порядку реєстру	послуги з підтвердження належності палива до альтернативного. На виконання статті 8 ¹ Закону України «Про альтернативні види палива» та з метою встановлення чіткої юридичної процедури функціонування Реєстру біометану; забезпечення можливості надання гарантій походження та сертифікатів походження біометану.	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	II квартал 2022 року
8.	Проект постанови Міністрів України затвердження Порядку збору первинної інформації, моніторингу та оцінки виконання Національного плану дій з енергоефективності»	Кабінету «Про Порядку збору	Частина восьма статті 5 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	III квартал 2022 року
9.	Проект постанови Міністрів України запровадження функціонування схеми зобов'язань з енергоефективності» (У разі недосягнення цільового показника щорічного скорочення споживання енергії)	Кабінету «Про Порядку зобов'язань	Частина четверта статті 9 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	III квартал 2022 року

10.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку моніторингу та оцінки результатів досягнення цільового показника щорічного скорочення споживання енергії»	Частина десята статті 9 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	III квартал 2022 року
11.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку функціонування систем енергетичного менеджменту в органах державної влади, підприємствах, установах та організаціях, що належать до сфери їх управління»	Частина друга статті 12 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	III квартал 2022 року
12.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку надання інформації про сертифікацію систем енергетичного та/або економічного менеджменту суб'єктів господарювання»	Частина шоста статті 12 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	III квартал 2022 року
13.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку функціонування Національної системи моніторингу	Частина третя статті 13 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та	IV квартал 2022 року

	енергоефективності та організації електронного інформаційного обміну, а також переліку володільців інформації, учасників інформаційного обміну, які надають інформацію до Національної системи моніторингу енергоефективності (в т.ч. визначення технічного адміністратора системи)»		ресурсоефективної політики	
14.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку проведення та вимог до енергетичних аудитів»	Частина четверта статті 10 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	IV квартал 2022 року
15.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку ведення та оприлюднення бази даних витягів із звіту з енергетичного аудиту, незалежного моніторингу витягів із звітів з енергетичного аудиту, незалежної верифікації звітів з енергетичного аудиту» (вкл. визначення розміру плати за незалежну верифікацію звітів з	Частина шоста статті 10 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	IV квартал 2022 року

16.	енергетичного аудиту на вимогу замовника енергетичного аудиту) Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку підтвердження кваліфікації осіб, які мають намір проводити діяльність із здійснення енергетичних аудитів, та кваліфікаційних вимог до енергетичних аудиторів»	Частина перша статті 11 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	IV квартал 2022 року
17.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку обміну інформацією між центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива та кваліфікаційними організаціями»	Частина дев'ята статті 11 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	IV квартал 2022 року
18.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку формування	Частина шоста статті 8 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань	IV квартал 2022 року

	та ведення Баз даних енергоспоживної продукції»		формування енерго- та ресурсоефективної політики	
19.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку функціонування систем енергетичного менеджменту в органах державної влади, підприємствах, установах та організаціях, що належать до сфери їх управління»	Частина друга статті 12 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	III квартал 2022 року
20.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку надання інформації про сертифікацію систем енергетичного та/або екологічного менеджменту суб'єктів господарювання»	Частина шоста статті 12 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	III квартал 2022 року
21.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України» (щодо внесення змін до Технічного регламенту щодо встановлення системи для визначення вимог з екодизайну енергоспоживчих	На виконання підпунктів 8, 9 пункту 4 Плану заходів щодо розвитку системи технічного регулювання на період до 2025 року, затвердженого розпорядженням КМУ від 22.09.2021 № 1145-р.	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	II квартал 2022 року

22.	<p>продуктів та Технічного регламенту щодо вимог до екодизайну для малих, середніх та великих силових трансформаторів відповідно до оновленого законодавства СС)</p> <p>Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Технічного регламенту щодо вимог до екодизайну для холодильних приладів»</p>	<p>На виконання підпункту 10 пункту 4 Плану заходів щодо розвитку системи технічного регулювання на період до 2025 року, затвердженого розпорядженням КМУ від 22.09.2021 № 1145-р.</p>	<p>Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики</p>	<p>III квартал 2022 року</p>
23.	<p>Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Технічного регламенту щодо вимог до екодизайну для джерел світла та окремих приладів управління»</p>	<p>На виконання підпункту 10 пункту 4 Плану заходів щодо розвитку системи технічного регулювання на період до 2025 року, затвердженого розпорядженням КМУ від 22.09.2021 № 1145-р.</p>	<p>Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики</p>	<p>III квартал 2022 року</p>
24.	<p>Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Технічного регламенту щодо вимог до екодизайну для побутових посудомийних машин»</p>	<p>На виконання підпункту 10 пункту 4 Плану заходів щодо розвитку системи технічного регулювання на період до 2025 року, затвердженого розпорядженням КМУ від 22.09.2021 № 1145-р.</p>	<p>Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики</p>	<p>III квартал 2022 року</p>

25.	Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Технічного регламенту щодо вимог до екодизайну для побутових пральних машин та побутових прально-сушильних машин»	На виконання підпункту 10 пункту 4 Плану заходів щодо розвитку системи технічного регулювання на період до 2025 року, затвердженого розпорядженням КМУ від 22.09.2021 № 1145-р.	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	III квартал 2022 року
26.	Проект наказу Міністерства енергетики України «Про затвердження Порядку формування, оприлюднення та оновлення переліку виконавців енергосервісу, потенційних об'єктів енергосервісу або створення інформаційної системи, в якій зазначатимуться відомості щодо виконавців енергосервісу, потенційних об'єктів енергосервісу»	Частина третя статті 17 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	III квартал 2022 року
27.	Проект наказу Міністерства енергетики України «Про затвердження Порядку ведення та оприлюднення бази даних енергетичних аудиторів»	Частина сьома статті 11 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	IV квартал 2022 року

28.	Проект наказу Міністерства енергетики України «Про затвердження Методики оцінки потенціалу енергоефективності газотранспортної системи, системи передачі електричної енергії, газорозподільної системи, системи розподілу електричної енергії»	Частина друга статті 15 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	IV квартал 2022 року
29.	Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення умов підтримки виробництва електричної енергії з альтернативних джерел енергії генеруючими установками споживачів»	Виконання абзацу другого підпункту б) підпункту 4 пункту 1 Рішення Ради національної безпеки і оборони України від 30.07.2021 «Про заходи з нейтралізації загроз в енергетичній сфері», введеного в дію Указом Президента України від 28.08.2021 № 452/2021	Директорат електроенергетичного комплексу та розвитку ринку електричної енергії	II квартал 2022 року
30.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Порядку проведення аукціонів з розподілу квоти підтримки»	Внесення змін до Порядку проведення аукціонів з розподілу квоти підтримки у зв'язку з прийняттям проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо стимулювання виробництва електричної енергії з альтернативних джерел енергії на ринкових засадах».	Директорат електроенергетичного комплексу та розвитку ринку електричної енергії	II квартал 2022 року
31.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку видані, використання та принципів дії гарантії	Забезпечення реалізації абзацу чотирнадцятого частини першої статті 1, частин другої і третьої статті 9 Закону України «Про альтернативні джерела	Директорат електроенергетичного комплексу та	II квартал 2022 року

	походження електричної енергії для суб'єктів господарювання, що виробляють електричну енергію з альтернативних джерел енергії»	енергії».	розвитку ринку електричної енергії	
32.	Наказ Міністерства енергетики України «Про затвердження Порядку взяття на облік укладених договорів оренди об'єктів паливноенергетичного комплексу, що перебувають у державній власності»	Приведення наказу Міненерговугілля від 18 листопада 2014 р. № 811 «Про затвердження Порядку повідомної реєстрації укладених договорів концесії об'єктів паливноенергетичного комплексу, що перебувають у державній власності, Порядку взяття на облік укладених договорів оренди об'єктів паливноенергетичного комплексу, що перебувають у державній власності», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України від 01.12.2014 за № 1525/26302 (дати – Наказ), у відповідність до вимог статті 11 Закону України «Про особливості оренди об'єктів паливноенергетичного комплексу, що перебувають у державній власності». Скасування Порядку повідомної реєстрації укладених договорів концесії об'єктів паливноенергетичного комплексу, що перебувають у державній власності, затвердженого Наказом.	Департамент фінансів та управління публічної власності	III квартал 2022 року

33.	Проект наказу Міністерства енергетики України «Про внесення змін до уніфікованої форми акта, що складається за результатами проведення планового (позапланового) заходу державного нагляду (контролю) щодо дотримання суб'єктом господарювання вимог законодавства у сфері електроенергетики та у сфері теплостачання»	Удосконалення нормативно-правового акта за результатами його практичного застосування.	Держенергонадзид	II квартал 2022 року
34.	Проект закону «Про внесення змін до Закону України «Про альтернативні види палива» щодо розвитку торгівлі твердими біологічними видами палива»	На виконання пункту 159 Плану заходів з реалізації етапу «Реформування енергетичного сектору (до 2020 року) Енергетичної стратегії України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність», затвердженої розпорядження КМУ від 06.06.2018 № 497 та з метою розвитку ринку твердих біопалив, зниження цін на біопаливо, підвищення якості біопалива, гарантує забезпечення генеруючих потужностей біопаливом	Держенерго-ефективності	III квартал 2022 року

35.	Проект наказу Міністерства енергетики України «Про затвердження Технічного регламенту енергетичного маркування джерел світла»	На виконання підпункту 10 пункту 5 Плану заходів щодо розвитку системи технічного регулювання на період до 2025 року, затвердженого розпорядженням КМУ від 22.09.2021 № 1145-р.	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	IV квартал 2022 року
36.	Проект наказу Міністерства енергетики України «Про затвердження Технічного регламенту енергетичного маркування холодильників»	На виконання підпункту 10 пункту 5 Плану заходів щодо розвитку системи технічного регулювання на період до 2025 року, затвердженого розпорядженням КМУ від 22.09.2021 № 1145-р.	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	IV квартал 2022 року
37.	Проект наказу Міністерства енергетики України «Про затвердження Технічного регламенту енергетичного маркування побутових посудомийних машин»	На виконання підпункту 10 пункту 5 Плану заходів щодо розвитку системи технічного регулювання на період до 2025 року, затвердженого розпорядженням КМУ від 22.09.2021 № 1145-р.	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	IV квартал 2022 року
38.	Наказ Міністерства енергетики України «Про Систему управління виробництвом і охороною праці у вугільній промисловості» (СУВОП)	Встановлює єдину дієву систему управління виробництвом і охороною праці на гірничих підприємствах, спрямовану на запобігання виробничим ризикам, яка дозволить забезпечити належний рівень безпеки та дотримання вимог щодо гігєни праці під час ведення	Управління охорони праці, промислової безпеки та цивільного захисту	IV квартал 2022 року

		гірничих робіт		
39.	Проект Закону України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо відповідальності за правопорушення у сфері здійснення електронної торгівлі твердим біопаливом»	На виконання п.159 Плану заходів з реалізації етапу «Реформування енергетичного сектору (до 2020 року) Енергетичної стратегії України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність», затвердженої розпорядження КМУ від 06.06.2018 № 497 та з метою розвитку ринку твердих біопалив, зниження цін на біопаливо, підвищення якості біопалива, гарантоване забезпечення генеруючих потужностей біопаливом.	Держенерго-ефективності	1 квартал 2022 року
40.	Проект наказу Міністерства енергетики України «Про затвердження Порядку ведення реєстру суб'єктів господарювання, що отримали сертифікати систем енергетичного менеджменту та/або екологічного менеджменту»	Частина сьома статті 12 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності	IV квартал 2022 року
41.	Проект наказу Міністерства енергетики України «Про затвердження Порядку ведення реєстру органів державної влади та	Частина сьома статті 12 Закону України «Про енергетичну ефективність».	Держенерго-ефективності	IV квартал 2022 року

	органів місцевого самоврядування, в яких впроваджено систему енергетичного менеджменту» (в т.ч. визначення форми строків подання інформації про стан та результати впровадження систем енергетичного менеджменту)			
42.	Проект наказу Міністерства енергетики України «Про затвердження Технічного регламенту енергетичного маркування побутових пральних машин та побутових прально-сушильних машин»	На виконання підпункту 10 пункту 5 Плану заходів щодо розвитку системи технічного регулювання на період до 2025 року, затвердженого розпорядженням КМУ від 22.09.2021 № 1145-р.	Держенерго-ефективності Директорат з питань формування енерго- та ресурсоефективної політики	IV квартал 2022 року

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ
до проекту Закону України «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики»

Зміст положення акта законодавства	Зміст відповідного положення проекту акта
Лісовий кодекс України	
<p>Стаття 46. Зміст лісовпорядкування</p> <p>Лісовпорядкування передбачає:</p> <p>1) відновлення у встановленому порядку меж території лісового фонду України і визначення внутрігосподарської організації;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 46. Зміст лісовпорядкування</p> <p>Лісовпорядкування передбачає:</p> <p>1) відновлення у встановленому порядку меж території лісового фонду України і визначення внутрігосподарської організації та внесення відповідних відомостей до Державного земельного кадастру України відповідно до вимог Закону України «Про Державний земельний кадастр»;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 58. Вирішення питань про збереження або вирубування дерев і чагарників у разі зміни цільового призначення земельних лісових ділянок з метою їх використання в цілях, не пов'язаних з веденням лісового господарства</p> <p>...</p> <p>Рішення про вирубування дерев і чагарників приймається за погодженням з органом виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища Автономної Республіки Крим, обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями. У разі прийняття рішення щодо вирубування дерев і чагарників обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями таке рішення погоджується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища. Прийняття рішень Кабінетом Міністрів України не потребує погоджень з іншими органами.</p>	<p>Стаття 58. Вирішення питань про збереження або вирубування дерев і чагарників у разі зміни цільового призначення земельних лісових ділянок з метою їх використання в цілях, не пов'язаних з веденням лісового господарства</p> <p>...</p> <p>Рішення про вирубування дерев і чагарників приймається в двомісячний строк за погодженням з органом виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища Автономної Республіки Крим, обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями. У разі прийняття рішення щодо вирубування дерев і чагарників обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями таке рішення приймається та погоджується в двомісячний строк центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища. Прийняття рішень Кабінетом Міністрів України не потребує погоджень з іншими органами.</p>

Водний кодекс України	
<p>Стаття 85. Користування землями водного фонду</p> <p>Порядок надання земель водного фонду в користування та припинення права користування ними встановлюється земельним законодавством.</p> <p>У постійне користування землі водного фонду надаються військовим частинам Державної прикордонної служби України з метою забезпечення національної безпеки і оборони для будівництва, облаштування та утримання інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій, водогосподарським спеціалізованим організаціям, іншим підприємствам, установам і організаціям, в яких створено спеціалізовані служби по догляду за водними об'єктами, прибережними захисними смугами, смугами відведення, береговими смугами водних шляхів, гідротехнічними спорудами та підтриманню їх у належному стані.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 85. Користування землями водного фонду</p> <p>Порядок надання земель водного фонду в користування та припинення права користування ними встановлюється земельним законодавством.</p> <p>У постійне користування землі водного фонду надаються військовим частинам Державної прикордонної служби України з метою забезпечення національної безпеки і оборони для будівництва, облаштування та утримання інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій, оператору газотранспортної системи, оператору установок LNG, оператору газосховищ та оператору системи передачі для розміщення об'єктів енергетичної інфраструктури та їх обслуговування, водогосподарським спеціалізованим організаціям, іншим підприємствам, установам і організаціям, в яких створено спеціалізовані служби по догляду за водними об'єктами, прибережними захисними смугами, смугами відведення, береговими смугами водних шляхів, гідротехнічними спорудами та підтриманню їх у належному стані.</p> <p>...</p>
Земельний кодекс України	
<p>Стаття 59. Право на землі водного фонду</p> <p>....</p> <p>3.Землі водного фонду за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування надаються у постійне користування:</p> <p>....</p> <p>г) військовим частинам Державної прикордонної служби України у межах прикордонної смуги з метою забезпечення національної безпеки і оборони для будівництва, облаштування та утримання інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій.</p> <p><i>Положення відсутні</i></p>	<p>Стаття 59. Право на землі водного фонду</p> <p>....</p> <p>3.Землі водного фонду за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування надаються у постійне користування:</p> <p>....</p> <p>г) військовим частинам Державної прикордонної служби України у межах прикордонної смуги з метою забезпечення національної безпеки і оборони для будівництва, облаштування та утримання інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій;</p> <p>г) оператору газотранспортної системи, оператору установки LNG, оператору газосховищ та оператору системи передачі для розміщення</p>

...	об'єктів енергетичної інфраструктури та їх обслуговування. ...
<p>Стаття 92. Право постійного користування земельною ділянкою</p> <p>...</p> <p>1. Права постійного користування земельною ділянкою із земель державної та комунальної власності набувають:</p> <p>...</p> <p>е) оператор газотранспортної системи, оператор газосховища та оператор системи передачі;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 92. Право постійного користування земельною ділянкою</p> <p>...</p> <p>2. Права постійного користування земельною ділянкою із земель державної та комунальної власності набувають:</p> <p>...</p> <p>е) оператор газотранспортної системи, оператор газосховища, оператор установки LNG та оператор системи передачі;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 123. Порядок надання земельних ділянок державної або комунальної власності у користування</p> <p>...</p> <p>3. Відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування в межах їх повноважень у місячний строк розглядає клопотання і дає дозвіл на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки або надає мотивовану відмову у його наданні. Підставою відмови у наданні такого дозволу може бути лише невідповідність місця розташування земельної ділянки вимогам законів, прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів, а також генеральних планів населених пунктів, іншої містобудівної документації, схем землеустрою і техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектів землеустрою щодо впорядкування території населених пунктів, затверджених у встановленому законом порядку.</p> <p>...</p> <p>У разі якщо у місячний строк з дня реєстрації клопотання Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, відповідний орган виконавчої влади або орган</p>	<p>Стаття 123. Порядок надання земельних ділянок державної або комунальної власності у користування</p> <p>...</p> <p>3. Відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування в межах їх повноважень у місячний строк розглядає клопотання і дає дозвіл на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки або надає мотивовану відмову у його наданні. Підставою відмови у наданні такого дозволу може бути лише невідповідність місця розташування земельної ділянки вимогам законів, прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів, а також генеральних планів населених пунктів, іншої містобудівної документації, схем землеустрою і техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектів землеустрою щодо впорядкування території населених пунктів, затверджених у встановленому законом порядку.</p> <p>...</p> <p>У разі якщо у місячний строк з дня реєстрації клопотання Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого</p>

<p>місцевого самоврядування, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у користування відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, не надав дозволу на розроблення документації із землеустрою або мотивовану відмову у його наданні, особа, зацікавлена в одержанні у користування земельної ділянки із земель державної або комунальної власності, і якій належить право власності на об'єкт нерухомості (жилий будинок, іншу будівлю, споруду), розташований на такій земельній ділянці, у місячний строк з дня закінчення зазначеного строку має право замовити розроблення документації із землеустрою без надання такого дозволу, про що письмово повідомляє Верховну Раду Автономної Республіки Крим, Раду міністрів Автономної Республіки Крим, відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування. До письмового повідомлення додається договір на виконання робіт із землеустрою щодо відведення земельної ділянки.</p> <p>...</p>	<p>самоврядування, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у користування відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, не надав дозволу на розроблення документації із землеустрою або мотивовану відмову у його наданні, особа, зацікавлена в одержанні у користування земельної ділянки із земель державної або комунальної власності, і якій належить право власності на об'єкт нерухомості (жилий будинок, іншу будівлю, споруду) або такий об'єкт нерухомості (жилий будинок, інша будівля, споруда) перебуває в господарському віданні або оперативному управлінні, розташований на такій земельній ділянці, у місячний строк з дня закінчення зазначеного строку має право замовити розроблення документації із землеустрою без надання такого дозволу, про що письмово повідомляє Верховну Раду Автономної Республіки Крим, Раду міністрів Автономної Республіки Крим, відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування протягом одного місяця. До письмового повідомлення додається копія договору (договорів), який передбачає виконання робіт із розроблення документації із землеустрою.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 141. Підстави припинення права користування земельною ділянкою</p> <p>Підставами припинення права користування земельною ділянкою є:</p> <p>а) добровільна відмова від права користування земельною ділянкою;</p> <p>...</p> <p>Положення відсутнє.</p>	<p>Стаття 141. Підстави припинення права користування земельною ділянкою</p> <p>Підставами припинення права користування земельною ділянкою є:</p> <p>а) добровільна відмова від права користування земельною ділянкою;</p> <p>...</p> <p>з) припинення права господарського відання або оперативного управління жилим будинком, будівлею або спорудою».</p>
<p>Стаття 151. Порядок погодження питань, пов'язаних з викупом земельних ділянок для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності</p> <p>1. Юридичні особи, зацікавлені у викупі земельних ділянок, що перебувають у власності громадян чи юридичних осіб, для суспільних потреб та з мотивів суспільної необхідності, зобов'язані до початку проведення проектних робіт погодити з власниками землі, крім викупу</p>	<p>Стаття 151. Порядок погодження питань, пов'язаних з викупом земельних ділянок для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності</p> <p>1. Юридичні особи, зацікавлені у викупі земельних ділянок, що перебувають у власності громадян чи юридичних осіб, для суспільних потреб та з мотивів суспільної необхідності, зобов'язані до початку проведення проектних робіт погодити з власниками землі, крім викупу</p>

<p>земельних ділянок з підстав, що допускають можливість їх примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності, і органами державної влади, Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим або органами місцевого самоврядування, згідно з їх повноваженнями, місце розташування об'єкта, розмір земельної ділянки та умови її викупу з урахуванням комплексного розвитку території, який би забезпечував нормальне функціонування на цій ділянці і прилеглих територіях усіх об'єктів та умови проживання населення і охорону довкілля.</p> <p>2. Погодження матеріалів місць розташування об'єктів на особливо цінних землях, а також земельних ділянок для розміщення та обслуговування будівель і споруд дипломатичних представництв та консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних організацій провадиться Верховною Радою України.</p> <p>3. Погодження питань, пов'язаних з викупом земельних ділянок, крім тих, що передбачені частиною другою цієї статті, провадиться відповідно Кабінетом Міністрів України, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями, міськими, селищними, сільськими радами згідно з їх повноваженнями щодо викупу цих ділянок.</p> <p>4. У разі викупу земельних ділянок під об'єкти містобудування, розміщення яких визначено містобудівною або землевпорядною документацією (генеральні плани населених пунктів, проекти детального планування, інша містобудівна документація, техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальних утворень, проекти землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів тощо), погодження місця розташування об'єкта не проводиться.</p> <p>5. Юридичні особи, зацікавлені у викупі земельних ділянок, звертаються з клопотанням про погодження місця розташування об'єкта до відповідної сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевої державної адміністрації. Клопотання щодо погодження місця розташування об'єкта за рахунок земель, викуп яких провадиться Кабінетом Міністрів України та Верховною Радою Автономної Республіки Крим, подається</p>	<p>земельних ділянок з підстав, що допускають можливість їх примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності, і органами державної влади, Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим або органами місцевого самоврядування, згідно з їх повноваженнями, місце розташування об'єкта, розмір земельної ділянки та умови її викупу з урахуванням комплексного розвитку території, який би забезпечував нормальне функціонування на цій ділянці і прилеглих територіях усіх об'єктів та умови проживання населення і охорону довкілля.</p> <p>2. Погодження матеріалів місць розташування об'єктів на особливо цінних землях, а також земельних ділянок для розміщення та обслуговування будівель і споруд дипломатичних представництв та консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних організацій провадиться Верховною Радою України.</p> <p>3. Погодження питань, пов'язаних з викупом земельних ділянок, крім тих, що передбачені частиною другою цієї статті, провадиться відповідно Кабінетом Міністрів України, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями, міськими, селищними, сільськими радами згідно з їх повноваженнями щодо викупу цих ділянок.</p> <p>4. У разі викупу земельних ділянок під об'єкти містобудування, розміщення яких визначено містобудівною або землевпорядною документацією (генеральні плани населених пунктів, проекти детального планування, інша містобудівна документація, техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальних утворень, проекти землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів тощо), погодження місця розташування об'єкта не проводиться.</p> <p>5. Юридичні особи, зацікавлені у викупі земельних ділянок, звертаються з клопотанням про погодження місця розташування об'єкта до відповідної сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевої державної адміністрації. Клопотання щодо погодження місця розташування об'єкта за рахунок земель, викуп яких провадиться Кабінетом Міністрів України та Верховною Радою Автономної Республіки Крим, подається відповідно до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та</p>
---	---

<p>відповідно до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій.</p> <p>6. До клопотання додаються:</p> <p>а) обґрунтування необхідності викупу та/або відведення земельної ділянки;</p> <p>б) зазначене на відповідному графічному матеріалі бажане місце розташування об'єкта з орієнтовними розмірами земельної ділянки;</p> <p>в) нотаріально засвідчена письмова згода землевласника (землекористувача) на викуп земельної ділянки (її частини) (крім викупу земельної ділянки (її частини) з підстав, що допускають можливість її примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності) із зазначенням розмірів передбаченої для викупу земельної ділянки та умов її викупу;</p> <p>г) копія установчих документів.</p> <p>7. Типова форма клопотання про погодження місця розташування об'єкта затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>8. Відповідний орган виконавчої влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим або орган місцевого самоврядування згідно із своїми повноваженнями у тижневий строк з дня реєстрації клопотання направляє:</p> <p>оригінал клопотання з додатками до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, за місцем розташування земельної ділянки;</p> <p>копію клопотання та додатків до нього до структурного підрозділу районної державної адміністрації у сфері містобудування та архітектури, а якщо місто не входить до території певного району, - до виконавчого органу міської ради у сфері містобудування та архітектури, а в разі, якщо такий орган не утворений, - до органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань містобудування та архітектури чи структурного підрозділу обласної державної адміністрації з питань містобудування та архітектури.</p> <p>Органи, зазначені в абзацах другому і третьому цієї частини,</p>	<p>Севастопольської міських державних адміністрацій.</p> <p>6. До клопотання додаються:</p> <p>а) обґрунтування необхідності викупу та/або відведення земельної ділянки, а у разі реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики рішення Кабінету Міністрів України про включення проекту у перелік проектів національного інтересу у сфері енергетики;</p> <p>б) зазначене на відповідному графічному матеріалі бажане місце розташування об'єкта з орієнтовними розмірами земельної ділянки;</p> <p>в) нотаріально засвідчена письмова згода землевласника (землекористувача) на викуп земельної ділянки (її частини) (крім викупу земельної ділянки (її частини) з підстав, що допускають можливість її примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності) із зазначенням розмірів передбаченої для викупу земельної ділянки та умов її викупу;</p> <p>г) копія установчих документів.</p> <p>7. Типова форма клопотання про погодження місця розташування об'єкта затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>8. Відповідний орган виконавчої влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим або орган місцевого самоврядування згідно із своїми повноваженнями у тижневий строк з дня реєстрації клопотання направляє:</p> <p>оригінал клопотання з додатками до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, за місцем розташування земельної ділянки;</p> <p>копію клопотання та додатків до нього до структурного підрозділу районної державної адміністрації у сфері містобудування та архітектури, а якщо місто не входить до території певного району, - до виконавчого органу міської ради у сфері містобудування та архітектури, а в разі, якщо такий орган не утворений, - до органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань містобудування та архітектури чи структурного підрозділу обласної державної адміністрації з питань містобудування та архітектури.</p> <p>Органи, зазначені в абзацах другому і третьому цієї частини, протягом</p>
---	---

<p>протягом десяти днів з дня одержання клопотання надають відповідному органу виконавчої влади, Верховній Раді Автономної Республіки Крим, Раді міністрів Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування висновок про погодження місця розташування об'єкта або про відмову в такому погодженні.</p> <p>9. Якщо викуп земельних ділянок провадиться за погодженням з Верховною Радою України, відповідні органи державної влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим або органи місцевого самоврядування готують свої висновки і подають матеріали погодження місця розташування об'єкта до Кабінету Міністрів України, який розглядає ці матеріали і подає їх до Верховної Ради України для прийняття відповідного рішення.</p> <p>10. Якщо викуп земельних ділянок здійснюється Верховною Радою Автономної Республіки Крим, матеріали погодження місця розташування об'єкта подаються до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, яка розглядає ці матеріали і в місячний строк подає свої пропозиції до Верховної Ради Автономної Республіки Крим.</p> <p>Положення відсутнє.</p> <p>...</p>	<p>десяти днів з дня одержання клопотання надають відповідному органу виконавчої влади, Верховній Раді Автономної Республіки Крим, Раді міністрів Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування висновок про погодження місця розташування об'єкта або про відмову в такому погодженні.</p> <p>9. Якщо викуп земельних ділянок провадиться за погодженням з Верховною Радою України, відповідні органи державної влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим або органи місцевого самоврядування готують свої висновки і в місячний строк подають матеріали погодження місця розташування об'єкта до Кабінету Міністрів України, який розглядає ці матеріали і в місячний строк з дня одержання матеріалів погодження подає їх до Верховної Ради України для прийняття відповідного рішення.</p> <p>10. Якщо викуп земельних ділянок здійснюється Верховною Радою Автономної Республіки Крим, матеріали погодження місця розташування об'єкта подаються до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, яка розглядає ці матеріали і в місячний строк подає свої пропозиції до Верховної Ради Автономної Республіки Крим.</p> <p>10¹. Якщо викуп земельних ділянок здійснюється з метою реалізації проєктів національного інтересу у сфері енергетики та потребують погодження та/або прийняття рішення Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, матеріали погодження місця розташування об'єкта розглядаються в першочерговому порядку.</p>
<p>Стаття 186. Погодження і затвердження документації із землеустрою</p> <p>...</p> <p>5. Технічна документація із землеустрою погоджується і затверджується у такому порядку:</p> <p>...</p> <p>1) технічна документація із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок затверджується власником</p>	<p>Стаття 186. Погодження і затвердження документації із землеустрою</p> <p>...</p> <p>5. Технічна документація із землеустрою погоджується і затверджується у такому порядку:</p> <p>...</p> <p>1) технічна документація із землеустрою щодо поділу та об'єднання</p>

<p>(розпорядником) земельних ділянок, а щодо земельних ділянок державної або комунальної власності - Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органом виконавчої влади, органом місцевого самоврядування, уповноваженими розпоряджатися земельними ділянками відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу;</p> <p>...</p> <p style="text-align: center;">Положення відсутні.</p> <p>...</p>	<p>земельних ділянок затверджується власником (розпорядником) земельних ділянок, а щодо земельних ділянок державної або комунальної власності - Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органом виконавчої влади, органом місцевого самоврядування, уповноваженими розпоряджатися земельними ділянками відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу.</p> <p>У разі розроблення технічної документації із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок за рішенням суду, лише після прийняття такого рішення та у разі будівництва проектів національного інтересу в сфері енергетики така технічна документація із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок затверджується особою, яка ініціює відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності;</p> <p>...</p>
Закон України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень»	
<p>Стаття 18. Проведення державної реєстрації прав</p> <p>...</p> <p>9. Заява про державну реєстрацію прав подається окремо щодо кожного об'єкта нерухомого майна.</p> <p>...</p> <p>Під час проведення державної реєстрації права власності на будівлю або споруду набутого внаслідок переходу такого права до нового власника, який є оператором системи розподілу відповідно до закону, одночасно проводиться державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою попереднього власника будівлі або споруди, на якій вони розташовані, якщо сторонами договору, на підставі якого оператор системи розподілу набуває право власності на будівлю або споруду, не встановлено інше. Державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою проводиться без подання відповідної заяви одночасно з державною реєстрацією</p>	<p>Стаття 18. Проведення державної реєстрації прав</p> <p>...</p> <p>9. Заява про державну реєстрацію прав подається окремо щодо кожного об'єкта нерухомого майна.</p> <p>...</p> <p>Під час проведення державної реєстрації права власності або право господарського відання чи права оперативного управління на будівлю або споруду набутого внаслідок переходу такого права до нового власника або користувача, який є оператором системи розподілу або оператором системи передачі відповідно до закону, одночасно проводиться державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою попереднього власника будівлі або споруди (особи, за якою будівлі або споруди закріплені на праві господарського відання чи прав оперативного управління), на якій вони розташовані, якщо сторонами договору, на підставі якого оператор системи розподілу</p>

<p>переходу права власності на відповідну будівлю або споруду. У разі якщо умовами договору встановлено інше, з підстав, що на такій земельній ділянці розташовано/здійснюється будівництво іншого об'єкта нерухомого майна попереднього власника, державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою, на якій розташована будівля або споруда, права на які переходять до оператора системи розподілу, проводиться після виділення оператору системи розподілу частини земельної ділянки під такою будівлею або спорудою з урахуванням охоронної зони в окрему земельну ділянку та присвоєння їй окремого кадастрового номера. У такому разі згода попереднього землекористувача на перехід права користування на частину земельної ділянки під будівлею або спорудою з урахуванням охоронної зони до оператора систем розподілу не вимагається.</p> <p>...</p>	<p>або оператор системи передачі набуває право власності або право господарського відання чи право оперативного управління на будівлю або споруду, не встановлено інше. Державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою проводиться без подання відповідної заяви одночасно з державною реєстрацією переходу права власності на відповідну будівлю або споруду (права господарського відання чи права оперативного управління будівлі або споруди). У разі якщо умовами договору встановлено інше, з підстав, що на такій земельній ділянці розташовано/здійснюється будівництво іншого об'єкта нерухомого майна попереднього власника, державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою, на якій розташована будівля або споруда, права на які переходять до оператора системи розподілу або оператора системи передачі, проводиться після виділення оператору системи розподілу або оператору системи передачі частини земельної ділянки під такою будівлею або спорудою з урахуванням охоронної зони в окрему земельну ділянку та присвоєння їй окремого кадастрового номера. У такому разі згода попереднього землекористувача на перехід права користування на частину земельної ділянки під будівлею або спорудою з урахуванням охоронної зони до оператора систем розподілу або оператора системи передачі не вимагається.</p> <p>...</p>
<p>Закон України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності»</p>	
<p>Стаття 4¹. Основні вимоги до порядку видачі документів дозвільного характеру або відмови в їх видачі, переоформлення, анулювання документів дозвільного характеру</p> <p>...</p> <p>Строк видачі документів дозвільного характеру становить десять робочих днів, якщо інше не встановлено законом. Документи дозвільного характеру видаються безоплатно, на необмежений строк, якщо інше не встановлено законом.</p>	<p>Стаття 4¹. Основні вимоги до порядку видачі документів дозвільного характеру або відмови в їх видачі, переоформлення, анулювання документів дозвільного характеру</p> <p>...</p> <p>Строк видачі документів дозвільного характеру становить десять робочих днів, якщо інше не встановлено законом. Документи дозвільного характеру видаються безоплатно, на необмежений строк, якщо інше не встановлено законом або передбачено комплексним рішенням щодо реалізації проекту національного інтересу у сфері енергетики.</p>
<p>Закон України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності»</p>	

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб - передача земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, за їх згодою у державну чи комунальну власність для задоволення суспільних потреб шляхом укладення договору купівлі-продажу чи іншого правочину у порядку, встановленому законом;

викупна ціна – вартість земельної ділянки (її частини), житлового будинку, інших будівель, споруд, багаторічних насаджень, що на ній розміщені, з урахуванням збитків, завданих власнику внаслідок викупу земельної ділянки, у тому числі збитків, що будуть завдані власнику у зв'язку з достроковим припиненням його зобов'язань перед третіми особами, зокрема упущена вигода;

...

відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності - перехід права власності на земельні ділянки, інші об'єкти нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, за плату в державну чи комунальну власність шляхом їх викупу чи примусового відчуження для потреб держави, територіальної громади, суспільства в цілому;

Положення відсутні.

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб - передача земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, за їх згодою у державну чи комунальну власність **або у власність осіб, які ініціювали відчуження об'єктів нерухомого майна**, для задоволення суспільних потреб шляхом укладення договору купівлі-продажу чи іншого правочину у порядку, встановленому законом;

викупна ціна – вартість земельної ділянки (її частини), житлового будинку, інших будівель, споруд, багаторічних насаджень, що на ній розміщені, з урахуванням збитків, завданих власнику внаслідок викупу земельної ділянки, у тому числі збитків, що будуть завдані власнику у зв'язку з достроковим припиненням його зобов'язань перед третіми особами, зокрема упущена вигода;

...

відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності - перехід права власності на земельні ділянки, інші об'єкти нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, за плату в державну чи комунальну власність **або у власність осіб, які ініціювали відчуження об'єктів нерухомого майна** шляхом їх викупу чи примусового відчуження для потреб держави, територіальної громади, суспільства в цілому;

примусове відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності - перехід права власності на земельні ділянки, інші об'єкти нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, до держави чи територіальної громади з мотивів суспільної необхідності **або осіб, які ініціювали відчуження об'єктів нерухомого майна, для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, за рішенням**

<p>примусове відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності - перехід права власності на земельні ділянки, інші об'єкти нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, до держави чи територіальної громади з мотивів суспільної необхідності за рішенням суду;</p> <p>...</p> <p>Положення відсутні.</p>	<p>суду;</p> <p>...</p> <p>2. Термін «об'єкт енергетики» вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в <u>Законі України</u> «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів».</p> <p>Терміни «енергетична інфраструктура» та «проект національного інтересу в сфері енергетики» вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в <u>Законі України</u> «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики».</p> <p>Термін «будівництво» вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в <u>Законі України</u> «Про регулювання містобудівної діяльності».</p>
<p>Стаття 2. Сфера дії цього Закону</p> <p>1. Дія цього Закону поширюється на суспільні відносини, пов'язані з викупом земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, для забезпечення суспільних потреб чи пов'язані з примусовим відчуженням зазначених об'єктів нерухомого майна з мотивів суспільної необхідності, якщо такі потреби не можуть бути забезпечені шляхом використання земель державної чи комунальної власності.</p>	<p>Стаття 2. Сфера дії цього Закону</p> <p>1. Дія цього Закону поширюється на суспільні відносини, пов'язані з викупом земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, для забезпечення суспільних потреб чи пов'язані з примусовим відчуженням зазначених об'єктів нерухомого майна з мотивів суспільної необхідності, якщо такі потреби не можуть бути забезпечені шляхом використання земель державної чи комунальної власності, а також у разі необхідності при реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики.</p>
<p>Стаття 5. Порядок визначення викупної ціни</p> <p>1. Викупна ціна включає вартість земельної ділянки (її частини), житлового будинку, інших будівель, споруд, багаторічних насаджень, що на ній розміщені, з урахуванням збитків, завданих власнику</p>	<p>Стаття 5. Порядок визначення викупної ціни</p> <p>1. Викупна ціна складається з вартості земельної ділянки (її частини, яка в результаті поділу формує окрему земельну ділянку), визначеної згідно з експертною грошовою оцінкою, та вартості збитків, завданих</p>

<p>внаслідок викупу земельної ділянки, у тому числі збитків, що будуть завдані власнику у зв'язку з достроковим припиненням його зобов'язань перед третіми особами, зокрема унущена вигода, у повному обсязі. Розмір викупної ціни затверджується рішенням органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування, що здійснює викуп земельної ділянки, або встановлюється за рішенням суду.</p> <p>...</p> <p>4. Суб'єкти оціночної діяльності для проведення такої оцінки визначаються органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування або особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна в порядку, визначеному законом, а вартість надання послуг з рецензування або проведення державної експертизи звітів з експертної грошової оцінки сплачується за рахунок коштів відповідних бюджетів.</p> <p>Положення відсутнє.</p> <p>5. У разі якщо власник виступає проти відчуження свого нерухомого майна за оцінкою, проведеною суб'єктом оціночної діяльності, визначеним органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування, він може залучити іншого суб'єкта оціночної діяльності для визначення вартості нерухомого майна чи проведення рецензування звіту з оцінки такого майна. У цьому разі витрати на виконання таких послуг несе власник майна.</p> <p>Стаття 7. Викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого</p>	<p>власнику внаслідок викупу земельної ділянки, визначених в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Якщо до особи, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна, для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, переходить право на житловий будинок, інші будівлі, споруди, вартість такого майна включається до викупної ціни без повторного включення вартості відповідної земельної ділянки. Розмір викупої ціни узгоджується власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, та особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, та затверджується рішенням органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування, що приймає рішення про викуп земельної ділянки, або встановлюється за рішенням суду.</p> <p>...</p> <p>4. Суб'єкти оціночної діяльності для проведення такої оцінки визначаються органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування або особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна в порядку, визначеному законом, а вартість надання послуг з рецензування або проведення державної експертизи звітів з експертної грошової оцінки сплачується за рахунок коштів відповідних бюджетів.</p> <p>В ході реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики заходи з визначення викупної ціни та витрати на них здійснює особа, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності.</p> <p>5. У разі якщо власник виступає проти відчуження свого нерухомого майна за оцінкою, проведеною суб'єктом оціночної діяльності, визначеним органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування або викупною ціною, запропонованою особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, він може залучити іншого суб'єкта оціночної діяльності для визначення вартості нерухомого майна чи проведення рецензування звіту з оцінки такого майна. У цьому разі витрати на виконання таких послуг несе власник майна.</p> <p>Стаття 7. Викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна,</p>
--	--

Отформатовано: українский

<p>майна, що на них розміщені, для суспільних потреб</p> <p>1. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування відповідно до своїх повноважень та в порядку, визначених цим Законом, мають право викупу земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, для таких суспільних потреб:</p> <p>забезпечення національної безпеки і оборони;</p> <p>будівництво, капітальний ремонт, реконструкція та обслуговування лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, нафто-, газо- та водопроводів, ліній електропередачі, зв'язку, аеропортів, морських портів, нафтових і газових терміналів, електростанцій) та об'єктів, необхідних для їх експлуатації;</p> <p>...</p> <p>розташування об'єктів природно-заповідного фонду.</p> <p>2. Рішення про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб, визначених частиною першою цієї статті, органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування приймають на підставі відповідної містобудівної документації (комплексних планів просторового розвитку територій територіальних громад, генеральних планів населених пунктів, детальних планів територій), проектів землеустрою щодо відведення земельної ділянки та іншої документації із землеустрою, затверджених у встановленому законодавством порядку, матеріалів погодження місця розташування відповідних об'єктів.</p> <p>У разі прийняття рішення про викуп чи примусове відчуження частини земельної ділянки для суспільних потреб виділення такої частини в окрему земельну ділянку здійснюється за відповідною технічною документацією із землеустрою, підставою для розроблення якої є згода власника земельної ділянки на поділ земельної ділянки, підпис на якій засвідчується нотаріально чи рішенням суду.</p> <p>Положення відсутнє.</p>	<p>що на них розміщені, для суспільних потреб</p> <p>1. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування відповідно до своїх повноважень або особи, що ініціюють відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, в порядку, визначених цим Законом, мають право викупу земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, для таких суспільних потреб:</p> <p>забезпечення національної безпеки і оборони;</p> <p>будівництво лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, нафто-, газо- та водопроводів, ліній електропередачі, зв'язку, аеропортів, морських портів, нафтових і газових терміналів, електростанцій, підстанцій), включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти, необхідні для їх обслуговування;</p> <p>...</p> <p>розташування об'єктів природно-заповідного фонду.</p> <p>2. Рішення про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб, визначених частиною першою цієї статті, органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування приймають на підставі відповідної містобудівної документації (комплексних планів просторового розвитку територій територіальних громад, генеральних планів населених пунктів, детальних планів територій), проектів землеустрою щодо відведення земельної ділянки та іншої документації із землеустрою, затверджених у встановленому законодавством порядку, матеріалів погодження місця розташування відповідних об'єктів.</p> <p>У разі прийняття рішення про викуп чи примусове відчуження частини земельної ділянки для суспільних потреб виділення такої частини в окрему земельну ділянку здійснюється за відповідною технічною документацією із землеустрою, підставою для розроблення якої є згода власника земельної ділянки на поділ земельної ділянки, підпис на якій засвідчується нотаріально, чи рішенням суду.</p> <p>Підставою для звернення до суду особи, як ініціє відчуження</p>
--	--

	<p>об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності є:</p> <p>відмова власника(ів) у прийнятті рішення про поділ земельної ділянки;</p> <p>відмова заставодержателів, користувачів земельної ділянки надати згоду на поділ земельної ділянки.</p> <p>Відмовою вважається також відсутність відповіді власника(ів), заставодержателів, користувачів земельної ділянки протягом місяця з дати отримання ними пропозиції щодо прийняття рішення про поділ земельної ділянки та надання згоди на поділ земельної ділянки, особою, яка ініціює відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності.</p> <p>У разі відмови власником(ами), заставодержателями, користувачами земельної ділянки щодо прийняття рішення про поділ земельної ділянки та надання згоди на поділ земельної ділянки, та у разі будівництва проектів національного інтересу в сфері енергетики документація із землеустрою розробляється за рішенням суду та лише після прийняття такого рішення, і затверджується особою, яка ініціює відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності.</p> <p>3. Рішення органів місцевого самоврядування, відповідно до своїх повноважень, про затвердження проектів землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб, можуть містити рішення про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб.</p>
<p>Стаття 8. Повноваження органів виконавчої влади щодо викупу земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб</p> <p>1. Органи виконавчої влади відповідно до своїх повноважень та в порядку, визначених цим Законом, приймають рішення про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені (крім об'єктів, викуп яких віднесено до повноважень органів місцевого самоврядування), для таких суспільних потреб:</p>	<p>Стаття 8. Повноваження органів виконавчої влади щодо викупу земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб</p> <p>1. Органи виконавчої влади відповідно до своїх повноважень приймають рішення про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені (крім об'єктів, викуп яких віднесено до повноважень органів місцевого самоврядування), для таких суспільних потреб:</p>

<p>забезпечення національної безпеки і оборони;</p> <p>будівництво, капітальний ремонт, реконструкція та обслуговування лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, нафто-, газо- та водопроводів, ліній електропередачі, зв'язку, аеропортів, морських портів, нафтових і газових терміналів, електростанцій) та об'єктів, необхідних для їх експлуатації;</p> <p>...</p>	<p>забезпечення національної безпеки і оборони;</p> <p>будівництво лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, нафто-, газо- та водопроводів, ліній електропередачі, зв'язку, аеропортів, морських портів, нафтових і газових терміналів, електростанцій, підстанцій), включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти, необхідні для їх обслуговування;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 9. Повноваження органів місцевого самоврядування щодо викупу земельних ділянок та інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб</p> <p>1. Сільські, селищні, міські ради, Київська і Севастопольська міські ради в межах території здійснення їх повноважень приймають рішення про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, у порядку, визначеному цим Законом, для таких суспільних потреб:</p> <p>будівництво, капітальний ремонт, реконструкція та обслуговування лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури, пов'язаних з обслуговуванням відповідно територіальної громади села, селища, міста (доріг, мостів, естакад, газо- та водопроводів, ліній електропередачі, зв'язку, аеропортів, нафтових та газових терміналів, електростанцій), та об'єктів, необхідних для їх експлуатації;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 9. Повноваження органів місцевого самоврядування щодо викупу земельних ділянок та інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб</p> <p>1. Сільські, селищні, міські ради, Київська і Севастопольська міські ради в межах території здійснення їх повноважень приймають рішення про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, у порядку, визначеному цим Законом, для таких суспільних потреб:</p> <p>будівництво лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури, пов'язаних з обслуговуванням відповідно територіальної громади села, селища, міста (доріг, мостів, естакад, газо- та водопроводів, ліній електропередачі, зв'язку, аеропортів, нафтових та газових терміналів, електростанцій, підстанцій), включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти, необхідні для їх обслуговування»;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 10. Порядок та умови прийняття рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб</p> <p>4. Ініціатива щодо викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб може належати лише органам виконавчої влади чи органам місцевого</p>	<p>Стаття 10. Порядок та умови прийняття рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб</p> <p>1. Ініціатива щодо викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб може належати лише органам виконавчої влади чи органам місцевого</p>

<p>самоврядування, спеціальним адміністраціям щодо управління територіями та об'єктами природно-заповідного фонду, особам, які отримали спеціальний дозвіл (ліцензію) на користування надрами, і підприємствам, які здійснюють будівництво, <i>капітальний ремонт, реконструкцію</i>, експлуатацію об'єктів транспортної та енергетичної інфраструктури, захисних гідротехнічних споруд і які погодили місце розташування таких об'єктів у винадках та в порядку, визначених статтею 151 Земельного кодексу України.</p> <p>За наслідками розгляду пропозицій суб'єктів, зазначених в абзаці першому частини першої цієї статті, відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування у місячний строк з дня надходження такої пропозиції приймає рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб.</p> <p>...</p> <p>3. Інформація (письмове повідомлення) надсилається власнику (власникам) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, рекомендованим листом з повідомленням про вручення або вручається йому (їм) особисто під розписку.</p> <p>...</p> <p>4. Орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування зобов'язаний забезпечити отримання власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо яких прийнято рішення про їх викуп, письмового повідомлення в обсязі, передбаченому цією статтею.</p> <p>...</p>	<p>самоврядування, спеціальним адміністраціям щодо управління територіями та об'єктами природно-заповідного фонду, особам, які отримали спеціальний дозвіл (ліцензію) на користування надрами, і юридичним особам, які здійснюють будівництво та експлуатацію об'єктів транспортної та енергетичної інфраструктури, захисних гідротехнічних споруд, а також реалізують проекти національного інтересу в сфері енергетики, і які погодили місце розташування таких об'єктів у порядку, встановленому законодавством.</p> <p>За наслідками розгляду пропозицій суб'єктів, зазначених в абзаці першому частини першої цієї статті, відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування у місячний строк з дня надходження такої пропозиції приймає рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб.</p> <p>...</p> <p>3. Інформація (письмове повідомлення) надсилається особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, власнику (власникам) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, місце проживання яких відомо, рекомендованим листом з повідомленням про вручення або вручається йому (їм) особисто під розписку.</p> <p>...</p> <p>4. Особа, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна, через органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування та/або іншими засобами зобов'язана забезпечити отримання власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо яких прийнято рішення про їх викуп, письмового повідомлення в обсязі, передбаченому цією статтею.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 11. Проведення переговорів щодо умов викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для</p>	<p>Стаття 11. Проведення переговорів щодо умов викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для</p>

Отформатовано: українский

<p>суспільних потреб</p> <p>1. Власник (власники) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, протягом одного місяця з дня отримання інформації (письмового повідомлення) згідно із статтею 10 цього Закону письмово повідомляє відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування про надання згоди на проведення переговорів щодо умов викупу або відмову від такого викупу.</p> <p>...</p> <p>3. У разі надання власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, згоди на проведення переговорів щодо умов їх викупу представники органу, який прийняв рішення про їх викуп, після отримання власником (власниками) цих об'єктів інформації (письмового повідомлення) проводять переговори з власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо викупної ціни, строків та інших умов викупу.</p>	<p>суспільних потреб</p> <p>1. Власник (власники) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, протягом одного місяця з дня отримання інформації (письмового повідомлення) згідно із статтею 10 цього Закону письмово повідомляє особу, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, про надання згоди на проведення переговорів щодо умов викупу або відмову від такого викупу.</p> <p>...</p> <p>3. У разі надання власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, згоди на проведення переговорів щодо умов їх викупу особа, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, після отримання власником (власниками) цих об'єктів інформації (письмового повідомлення) проводять переговори з власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо викупної ціни, строків та інших умов викупу.</p>
<p>Стаття 12. Порядок викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб</p> <p>...</p> <p>3. У разі якщо протягом одного року з дня прийняття рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб (крім випадків, коли допускається примусове відчуження цих об'єктів з мотивів суспільної необхідності) договір купівлі-продажу (іншого правочину, що передбачає передачу права власності) з власником земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, не укладений, таке рішення втрачає чинність.</p> <p>Рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб з підстав, які допускають примусове відчуження цих об'єктів з мотивів суспільної необхідності, втрачає чинність у разі, якщо протягом одного року з дня прийняття рішення відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування не звернувся до суду з позовом про</p>	<p>Стаття 12. Порядок викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб</p> <p>...</p> <p>Виключити.</p> <p>Рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб з підстав, які допускають примусове відчуження цих об'єктів з мотивів суспільної необхідності, втрачає чинність у разі, якщо протягом трьох років з дня прийняття рішення особа, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної</p>

<p>примусове відчуження цих об'єктів або якщо рішення суду про відмову у задоволенні цього позову набрало законної сили.</p> <p>...</p> <p>4. Власник земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо яких органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування прийнято рішення про викуп з підстав, які допускають примусове відчуження такого майна з мотивів суспільної необхідності, зобов'язаний сприяти представникам — зазначених органів і суб'єктам, уповноваженим на проведення експертної грошової оцінки вартості такої земельної ділянки та оцінки житлового будинку, інших будівель, споруд, багаторічних насаджень, що на ній розміщені, у визначенні розміру збитків, що підлягають відшкодуванню, доступі до об'єктів оцінки і до наявної у власника інформації про них.</p> <p>...</p>	<p>необхідності, не звернулася до суду з позовом про примусове відчуження цих об'єктів або якщо рішення суду про відмову у задоволенні цього позову набрало законної сили.</p> <p>...</p> <p>4. Власник земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо яких органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування прийнято рішення про викуп з підстав, які допускають примусове відчуження такого майна з мотивів суспільної необхідності, зобов'язаний сприяти особі, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, у проведенні експертної грошової оцінки вартості такої земельної ділянки та оцінки житлового будинку, інших будівель, споруд, багаторічних насаджень, що на ній розміщені, у визначенні розміру збитків, що підлягають відшкодуванню, доступі до об'єктів оцінки і до наявної у власника інформації про них.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 15. Підстави для примусового відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності</p> <p>1. У разі неотримання згоди власника земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, з викупом цих об'єктів для суспільних потреб зазначені об'єкти можуть бути примусово відчужені у державну чи комунальну власність лише як виняток з мотивів суспільної необхідності і виключно під розміщення:</p> <p>об'єктів національної безпеки і оборони;</p> <p>лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, магістральних трубопроводів, ліній електропередачі, аеропортів, морських портів, нафтових і газових терміналів, електростанцій) та об'єктів, необхідних для їх експлуатації;</p>	<p>Стаття 15. Підстави для примусового відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності</p> <p>1. У разі неотримання згоди власника земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, з викупом цих об'єктів для суспільних потреб зазначені об'єкти можуть бути примусово відчужені у державну чи комунальну власність, або у власність іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, лише як виняток з мотивів суспільної необхідності і виключно під розміщення:</p> <p>об'єктів національної безпеки і оборони;</p> <p>лінійних об'єктів, об'єктів енергетики та транспортної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, магістральних трубопроводів, ліній електропередачі, аеропортів, морських портів, нафтових і газових терміналів, електростанцій, підстанцій), включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти необхідні для їх обслуговування;</p>

<p>...</p> <p>У разі недосягнення згоди щодо умов договору купівлі-продажу (іншого правочину, що передбачає передачу права власності) протягом шести місяців з дня прийняття рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, зазначені об'єкти можуть бути примусово відчужені у державну чи комунальну власність лише як виняток з мотивів суспільної необхідності і виключно для будівництва автомобільних доріг загального користування державного значення, мостів, естакад та об'єктів, необхідних для їх експлуатації, на умовах концесії.</p>	<p>...</p> <p>У разі недосягнення згоди щодо умов договору купівлі-продажу (іншого правочину, що передбачає передачу права власності) протягом шести місяців з дня прийняття рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, зазначені об'єкти можуть бути примусово відчужені у державну чи комунальну власність лише як виняток з мотивів суспільної необхідності і виключно для будівництва автомобільних доріг загального користування державного значення, мостів, естакад та об'єктів, необхідних для їх експлуатації, на умовах концесії та при реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики.</p>
<p>Стаття 16. Порядок примусового відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності</p> <p>1. Орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування, що прийняв рішення про відчуження земельної ділянки, у разі недосягнення згоди з власником земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо їх викупу для суспільних потреб відповідно до розділу <u>II</u> цього Закону звертається до адміністративного суду із позовом про примусове відчуження зазначених об'єктів.</p> <p>2. Вимога про примусове відчуження земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, підлягає задоволенню, у разі якщо позивач доведе, що будівництво, капітальний ремонт, реконструкція об'єктів, під розміщення яких відчужується відповідне майно, є неможливим без припинення права власності на таке майно попереднього власника.</p> <p>...</p> <p>4. Рішення суду про примусове відчуження земельної ділянки,</p>	<p>Стаття 16. Порядок примусового відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності</p> <p>1. Орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування, що прийняв рішення про відчуження земельної ділянки, або інша особа, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності за письмової згоди згаданого органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування, у разі недосягнення згоди з власником земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо їх викупу для суспільних потреб відповідно до розділу <u>II</u> цього Закону звертається до адміністративного суду із позовом про примусове відчуження зазначених об'єктів.</p> <p>2. Вимога про примусове відчуження земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, підлягає задоволенню, у разі якщо позивач доведе, що будівництво об'єктів, під розміщення яких відчужується відповідне майно, є неможливим без припинення права власності на таке майно попереднього власника.</p> <p>...</p> <p>4. Рішення суду про примусове відчуження земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, разом із документами, що підтверджують попередню та повну сплату колишньому власнику</p>

<p>інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, разом із документами, що підтверджують попередню та повну сплату колишньому власнику викупної ціни або державну реєстрацію права власності на нерухоме майно, надане замість відчуженого, є підставою для державної реєстрації права власності держави чи територіальної громади на зазначені об'єкти.</p> <p>5. Попереднє повне відшкодування вартості земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, у грошовій формі здійснюється шляхом внесення органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування, що прийняв рішення про відчуження земельної ділянки, коштів на депозит нотаріальної контори в порядку, встановленому законом, за місцем розташування земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, або перерахування коштів на зазначений власником цих об'єктів банківський рахунок.</p>	<p>викупної ціни або державну реєстрацію права власності на нерухоме майно, надане замість відчуженого, є підставою для державної реєстрації права власності держави чи територіальної громади, або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, на зазначені об'єкти.</p> <p>5. Попереднє повне відшкодування вартості земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, у грошовій формі здійснюється шляхом внесення особою, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, коштів на депозит нотаріальної контори в порядку, встановленому законом, за місцем розташування земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, або перерахування коштів на зазначений власником цих об'єктів банківський рахунок.</p>
<p>Стаття 18. Перехід права власності на відчужену земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, та порядок їх використання</p> <p>1. Право власності на земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, викуплені для суспільних потреб, переходить до держави чи територіальної громади після укладення договору купівлі-продажу (іншого правочину, що передбачає передачу права власності) та державної реєстрації такого права.</p> <p>Державна реєстрація права власності держави чи територіальної громади на земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, примусово відчужені з мотивів суспільної необхідності, здійснюється після перерахування попередньому власнику викупної ціни в повному обсязі, що підтверджується відповідними розрахунковими документами, а у випадках, визначених законом, - документом про внесення коштів на депозит нотаріальної контори, та/або після виникнення права власності на нерухоме майно, надане замість викупленого.</p>	<p>Стаття 18. Перехід права власності на відчужену земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, та порядок їх використання</p> <p>1. Право власності на земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, викуплені для суспільних потреб, переходить до держави чи територіальної громади, або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, після укладення договору купівлі-продажу (іншого правочину, що передбачає передачу права власності) та державної реєстрації такого права.</p> <p>Державна реєстрація права власності держави чи територіальної громади, або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності на земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, примусово відчужені з мотивів суспільної необхідності, здійснюється після перерахування попередньому власнику викупної ціни в повному обсязі, що підтверджується відповідними розрахунковими документами, а у випадках, визначених законом, - документом про внесення коштів на депозит нотаріальної контори, та/або після виникнення права власності на</p>

<p>2. У разі викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб або їх примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності припиняється дія обмежень (обтяжень) прав на такі об'єкти, що унеможливають їх використання для таких потреб. Особи, на користь яких були встановлені обмеження (обтяження) прав на відчужену земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, мають право вимагати відшкодування збитків або встановлення обмежень (обтяжень) прав для користувача відчуженого об'єкта у встановленому законом порядку.</p> <p>3 моменту переходу до держави або територіальної громади права власності на земельну ділянку, відчужену для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності, право оренди, емфітевзису, суперфіцію щодо неї припиняється.</p> <p>Державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою здійснюється за заявою органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування, які здійснюють реалізацію права власності держави, територіальної громади на землю, чи однієї із сторін договору.</p> <p>...</p>	<p>нерухоме майно, надане замість викупленого.</p> <p>2. У разі викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб або їх примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності припиняється дія обмежень (обтяжень) прав на такі об'єкти, що унеможливають їх використання для таких потреб. Особи, на користь яких були встановлені обмеження (обтяження) прав на відчужену земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, мають право вимагати відшкодування збитків або встановлення обмежень (обтяжень) прав для користувача відчуженого об'єкта у встановленому законом порядку.</p> <p>3 моменту переходу до держави або територіальної громади, чи іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, права власності на земельну ділянку, відчужену для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності, право оренди, емфітевзису, суперфіцію щодо неї припиняється.</p> <p>Державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою здійснюється за заявою органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування, які здійснюють реалізацію права власності держави, територіальної громади, або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності на землю чи однієї із сторін договору.</p> <p>...</p>
Закон України «Про землеустрій»	
<p>Стаття 51. Проекти землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб</p> <p>...</p> <p>Проекти землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб включають:</p> <p>а) завдання на складання проекту землеустрою;</p>	<p>Стаття 51. Проекти землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб</p> <p>...</p> <p>Проекти землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб включають:</p> <p>а) завдання на складання проекту землеустрою;</p>

<p>...</p> <p><i>Положення відсутнє.</i></p>	<p>...</p> <p>Рішення про затвердження проектів землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб, які передбачають викуп земельної (-их) ділянки (-ок) для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності для будівництва об'єктів, передбачених проектами національного інтересу у сфері енергетики, та об'єктів, необхідних для її обслуговування, повинне бути прийнято в місячний термін з моменту надходження на розгляд до органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування. Таке рішення має містити наступні положення:</p> <p>затвердження проекту щодо впорядкування території для містобудівних потреб;</p> <p>вилучення земельних ділянок державної та/або комунальної власності у землекористувачів із затвердженням умов вилучення земельних ділянок (у разі необхідності);</p> <p>надання земельних ділянок державної та/або комунальної власності у користування із затвердженням умов надання, у тому числі вимог щодо відшкодування втрат сільськогосподарського та/або лісогосподарського виробництва (у разі необхідності);</p> <p>відомості щодо переліку земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які підлягають викупу для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності для будівництва об'єктів, передбачених проектами національного інтересу у сфері енергетики, та об'єктів, необхідних для її обслуговування, відповідно до Закону України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності», а також розмір викупної суми (у разі необхідності).</p>
<p>Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності»</p>	
<p>Стаття 1. Визначення термінів</p>	<p>Стаття 1. Визначення термінів</p>

<p>...</p> <p>2. Термін "лінійний об'єкт енергетичної інфраструктури" вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України "Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів".</p> <p>Термін "оператор системи розподілу" вживається у цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України "Про ринок електричної енергії".</p> <p>Положення відсутнє.</p>	<p>...</p> <p>2. Термін "лінійний об'єкт енергетичної інфраструктури" вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України "Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів".</p> <p>Термін "оператор системи розподілу" вживається у цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України "Про ринок електричної енергії".</p> <p>Термін «проект національного інтересу в сфері енергетики» вживається у цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про проекти національно інтересу в сфері енергетики».</p>
<p>Стаття 3. Законодавство у сфері містобудівної діяльності</p> <p>1. Відносини у сфері містобудівної діяльності регулюються Конституцією України, Цивільним, Господарським і Земельним кодексами України, цим Законом, законами України «Про Генеральну схему планування території України», «Про основи містобудування», «Про архітектурну діяльність», «Про комплексну реконструкцію кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду», «Про землеустрій», іншими нормативно-правовими актами.</p> <p>Особливості регулювання містобудівної діяльності на територіях, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, у межах зони відчуження та зони безумовного (обов'язкового) відселення території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, визначаються <u>Законом України</u> «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи».</p> <p>Положення відсутнє.</p>	<p>Стаття 3. Законодавство у сфері містобудівної діяльності</p> <p>1. Відносини у сфері містобудівної діяльності регулюються Конституцією України, Цивільним, Господарським і Земельним кодексами України, цим Законом, законами України «Про Генеральну схему планування території України», «Про основи містобудування», «Про архітектурну діяльність», «Про комплексну реконструкцію кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду», «Про землеустрій», іншими нормативно-правовими актами.</p> <p>Особливості регулювання містобудівної діяльності на територіях, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, у межах зони відчуження та зони безумовного (обов'язкового) відселення території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, визначаються <u>Законом України</u> «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи».</p> <p>Проектування та будівництво проектів національного інтересу у сфері енергетики здійснюється з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики».</p>
<p>Стаття 22¹. Єдина державна електронна система у сфері будівництва</p> <p>...</p> <p>5. Електронна система створюється та функціонує за такими</p>	<p>Стаття 22¹. Єдина державна електронна система у сфері будівництва</p> <p>...</p> <p>5. Електронна система створюється та функціонує за такими</p>

<p>принципами:</p> <p>1) автоматизації процесів створення, прийняття, збирання, накопичення, обробки, обліку та надання інформації (даних) у сфері будівництва;</p> <p>...</p> <p>Положення відсутнє.</p> <p>6. Електронна система створюється з використанням програмного забезпечення, яке забезпечує його сумісність і електронну інформаційну взаємодію у режимі реального часу з іншими електронними інформаційними системами та мережами, що становлять інформаційний ресурс держави, у тому числі Державним земельним кадастром, Державним реєстром речових прав на нерухоме майно, Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, Єдиним реєстром з оцінки впливу на довкілля, Єдиним державним реєстром судових рішень, Єдиним державним реєстром виконавчих документів, Державним реєстром нерухомих пам'яток України, Державним реєстром загальнообов'язкового державного соціального страхування, інтегрованою автоматизованою системою державного нагляду (контролю). Програмне забезпечення електронної системи повинно забезпечувати можливість електронної інформаційної взаємодії у режимі реального часу з електронними інформаційними системами та мережами, що становлять інформаційні ресурси органів місцевого самоврядування, інших суб'єктів надання вихідних даних, саморегульованих організацій.</p> <p>Електронна інформаційна взаємодія електронної системи з електронними інформаційними системами та мережами (крім Єдиного державного реєстру судових рішень) здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України в Порядку організації електронної інформаційної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів.</p> <p>Електронна інформаційна взаємодія електронної системи з Єдиним</p>	<p>принципами:</p> <p>1) автоматизації процесів створення, прийняття, збирання, накопичення, обробки, обліку та надання інформації (даних) у сфері будівництва;</p> <p>...</p> <p>12) можливості обробки інформації (даних), яка міститься в електронній системі, у разі реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики».</p> <p>6. Електронна система створюється з використанням програмного забезпечення, яке забезпечує його сумісність і електронну інформаційну взаємодію у режимі реального часу з іншими електронними інформаційними системами та мережами, що становлять інформаційний ресурс держави, у тому числі Державним земельним кадастром, Державним реєстром речових прав на нерухоме майно, Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, Єдиним реєстром з оцінки впливу на довкілля, Єдиним державним реєстром судових рішень, Єдиним державним реєстром виконавчих документів, Державним реєстром нерухомих пам'яток України, Державним реєстром загальнообов'язкового державного соціального страхування, інтегрованою автоматизованою системою державного нагляду (контролю). Програмне забезпечення електронної системи повинно забезпечувати можливість електронної інформаційної взаємодії у режимі реального часу з електронними інформаційними системами та мережами, що становлять інформаційні ресурси органів місцевого самоврядування, інших суб'єктів надання вихідних даних, саморегульованих організацій.</p> <p>Електронна інформаційна взаємодія електронної системи з електронними інформаційними системами та мережами (крім Єдиного державного реєстру судових рішень) здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України в Порядку організації електронної інформаційної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів.</p> <p>Електронна інформаційна взаємодія електронної системи з Єдиним державним реєстром судових рішень здійснюється в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та</p>
--	---

<p>державним реєстром судових рішень здійснюється в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері будівництва, архітектури, містобудування, спільно з Державною судовою адміністрацією України.</p> <p>Положення відсутнє.</p> <p>...</p>	<p>реалізує державну політику у сфері будівництва, архітектури, містобудування, спільно з Державною судовою адміністрацією України.</p> <p>Електронна система передбачає функцію першочергової обробки інформації (даних), яка міститься в електронній системі, для проєктів національного інтересу у сфері енергетики.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 22². Реєстр будівельної діяльності¹. Реєстр будівельної діяльності є компонентом електронної системи, який забезпечує створення, збирання, накопичення, обробку, захист, облік такої інформації:</p> <p>1) містобудівних умов та обмежень;</p> <p>...</p> <p>Положення відсутнє.</p> <p>В електронній системі може забезпечуватися створення, збирання, накопичення, обробка, захист, облік іншої інформації, визначеної Кабінетом Міністрів України в Порядку ведення електронної системи.</p> <p>2. З використанням Реєстру будівельної діяльності створюються такі електронні документи (крім документів, які містять відомості, що становлять державну таємницю) та здійснюються такі дії:</p> <p>1) містобудівні умови та обмеження, зміни до них, відмова у їх наданні, скасування містобудівних умов та обмежень;</p>	<p>Стаття 22². Реєстр будівельної діяльності</p> <p>1. Реєстр будівельної діяльності є компонентом електронної системи, який забезпечує створення, збирання, накопичення, обробку, захист, облік такої інформації:</p> <p>1) містобудівних умов та обмежень;</p> <p>...</p> <p>16) рішення Кабінету Міністрів України щодо включення об'єкта будівництва з переліку проєктів національного інтересу в сфері енергетики.</p> <p>В електронній системі може забезпечуватися створення, збирання, накопичення, обробка, захист, облік іншої інформації, визначеної Кабінетом Міністрів України в Порядку ведення електронної системи.</p> <p>2.3 використанням Реєстру будівельної діяльності створюються такі електронні документи (крім документів, які містять відомості, що становлять державну таємницю) та здійснюються такі дії:</p> <p>1) містобудівні умови та обмеження, зміни до них, відмова у їх наданні, скасування містобудівних умов та обмежень;</p>
<p>...</p> <p>Перелік відомостей, які містяться у документах, визначених цією частиною (крім містобудівних умов та обмежень), та заявах про їх видачу, затверджується Кабінетом Міністрів України в Порядку ведення</p>	<p>...</p> <p>Перелік відомостей, які містяться у документах, визначених цією частиною (крім містобудівних умов та обмежень), та заявах про їх видачу, затверджується Кабінетом Міністрів України в Порядку ведення</p>

<p>електронної системи.</p> <p>Положення відсутнє.</p> <p>3. Документи та інформація за результатами проведення дій, визначених <u>частиною другою</u> цієї статті (крім інвентаризаційних справ та матеріалів технічної інвентаризації), доводяться до відома заявника у порядку, визначеному <u>статтею 26</u>¹ цього Закону.</p> <p>...</p>	<p>електронної системи.</p> <p>У разі реалізації проекту національного інтересу в сфері енергетики електронні документи опрацьовуються та створюються з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики».</p> <p>3. Документи та інформація за результатами проведення дій, визначених частиною другою цієї статті (крім інвентаризаційних справ та матеріалів технічної інвентаризації), доводяться до відома заявника у порядку, визначеному статтею 26¹ цього Закону.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 22³. Електронний кабінет</p> <p>1. Електронний кабінет є компонентом електронної системи, який забезпечує електронну взаємодію між фізичними та юридичними особами, державними органами, органами місцевого самоврядування, центрами надання адміністративних послуг.</p> <p>Електронний кабінет призначений для:</p> <p>1) подання та отримання документів у електронній формі, пов'язаних з:</p> <p>ліцензуванням господарської діяльності з будівництва об'єктів, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів із середніми (СС2) та значними (СС3) наслідками;</p> <p>...</p> <p>11) подання повідомлення про технічні помилки, виявлені в роботі електронного кабінету;</p> <p>Положення відсутнє.</p>	<p>Стаття 22³. Електронний кабінет</p> <p>1. Електронний кабінет є компонентом електронної системи, який забезпечує електронну взаємодію між фізичними та юридичними особами, державними органами, органами місцевого самоврядування, центрами надання адміністративних послуг.</p> <p>Електронний кабінет призначений для:</p> <p>1) подання та отримання документів у електронній формі, пов'язаних з:</p> <p>ліцензуванням господарської діяльності з будівництва об'єктів, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів із середніми (СС2) та значними (СС3) наслідками;</p> <p>...</p> <p>11) подання повідомлення про технічні помилки, виявлені в роботі електронного кабінету;</p> <p>12) завантаження рішення Кабінету Міністрів України щодо включення об'єкта будівництва до переліку проектів національного</p>

...	інтересу в сфері енергетики. ...
<p>Стаття 24. Особливості регулювання земельних відносин при здійсненні містобудівної діяльності</p> <p>...</p> <p>3. Передача (надання) земельних ділянок із земель державної або комунальної власності у власність чи користування фізичним або юридичним особам для містобудівних потреб допускається за умови, що відповідні земельні ділянки розташовані в межах території, щодо якої затверджено принаймні один із таких видів містобудівної документації на місцевому рівні:</p> <p>комплексний план, складовою частиною якого є план зонування території;</p> <p>генеральний план населеного пункту, складовою якого є план зонування території;</p> <p>план зонування території як окремий вид містобудівної документації на місцевому рівні, затверджений до набрання чинності <u>Законом України</u> «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо планування використання земель»;</p> <p>детальний план території.</p> <p>Обмеження щодо передачі (надання) земельних ділянок із земель державної або комунальної власності у власність чи користування фізичним або юридичним особам, визначені цією частиною, не поширюються на випадки:</p> <p>розташування на земельній ділянці будівлі (споруди), що перебуває у власності фізичної або юридичної особи;</p> <p>приватизації громадянином земельної ділянки, наданої йому в користування відповідно до закону;</p> <p>надання земельної ділянки, розташованої на території зони відчуження чи зони безумовного (обов'язкового) відселення, що зазнали</p>	<p>Стаття 24. Особливості регулювання земельних відносин при здійсненні містобудівної діяльності</p> <p>...</p> <p>3. Передача (надання) земельних ділянок із земель державної або комунальної власності у власність чи користування фізичним або юридичним особам для містобудівних потреб допускається за умови, що відповідні земельні ділянки розташовані в межах території, щодо якої затверджено принаймні один із таких видів містобудівної документації на місцевому рівні:</p> <p>комплексний план, складовою частиною якого є план зонування території;</p> <p>генеральний план населеного пункту, складовою якого є план зонування території;</p> <p>план зонування території як окремий вид містобудівної документації на місцевому рівні, затверджений до набрання чинності <u>Законом України</u> «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо планування використання земель»;</p> <p>детальний план території.</p> <p>Обмеження щодо передачі (надання) земельних ділянок із земель державної або комунальної власності у власність чи користування фізичним або юридичним особам, визначені цією частиною, не поширюються на випадки:</p> <p>розташування на земельній ділянці будівлі (споруди), що перебуває у власності фізичної або юридичної особи;</p> <p>приватизації громадянином земельної ділянки, наданої йому в користування відповідно до закону;</p> <p>надання земельної ділянки, розташованої на території зони відчуження чи зони безумовного (обов'язкового) відселення, що зазнали</p>

<p>радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи;</p> <p>надання земельної ділянки для розміщення лінійних об'єктів енергетичної та транспортної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, зв'язку);</p> <p>буріння, влаштування та підключення нафтових і газових свердловин за межами населених пунктів;</p> <p>будівництва, експлуатації військових та інших оборонних об'єктів.</p> <p>Передача (надання) земельних ділянок із земель державної або комунальної власності у випадках, визначених абзацами сьомим - дванадцятим цієї частини, за відсутності принаймні одного виду містобудівної документації, визначеного абзацами другим - п'ятим цієї частини, не допускається, якщо земельна ділянка:</p> <p>розташована в межах зелених зон населених пунктів, внутрішньоквартальних територій (територій міжрайонного озеленення, елементів благоустрою, спортивних майданчиків, майданчиків відпочинку та соціального обслуговування населення);</p> <p>віднесена до категорії земель природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, історико-культурного призначення, рекреаційного призначення (крім земельних ділянок для дачного будівництва), лісгосподарського призначення.</p>	<p>радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи;</p> <p>надання земельної ділянки для розміщення лінійних об'єктів енергетичної та транспортної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, зв'язку), а також магістральних та промислових трубопроводів;</p> <p>буріння, влаштування та підключення нафтових і газових свердловин за межами населених пунктів;</p> <p>будівництва, експлуатації військових та інших оборонних об'єктів.</p> <p>Передача (надання) земельних ділянок із земель державної або комунальної власності у випадках, визначених абзацами сьомим - дванадцятим цієї частини, за відсутності принаймні одного виду містобудівної документації, визначеного абзацами другим - п'ятим цієї частини, не допускається, якщо земельна ділянка:</p> <p>розташована в межах зелених зон населених пунктів, внутрішньоквартальних територій (територій міжрайонного озеленення, елементів благоустрою, спортивних майданчиків, майданчиків відпочинку та соціального обслуговування населення);</p> <p>віднесена до категорії земель природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, історико-культурного призначення, рекреаційного призначення (крім земельних ділянок для дачного будівництва), лісгосподарського призначення.</p>
<p>Стаття 29. Вихідні дані</p> <p>...</p> <p>2. Фізична або юридична особа, яка має намір щодо забудови земельної ділянки, що перебуває у власності або користуванні такої особи, повинна одержати містобудівні умови та обмеження для проектування об'єкта будівництва.</p> <p>Містобудівні умови, обмеження та технічні умови для проектування об'єктів будівництва в рамках здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, можуть надаватися приватному партнеру, концесіонеру на підставі документа, що засвідчує право користування земельною ділянкою,</p>	<p>Стаття 29. Вихідні дані</p> <p>...</p> <p>2. Фізична або юридична особа, яка має намір щодо забудови земельної ділянки, що перебуває у власності або користуванні такої особи, повинна одержати містобудівні умови та обмеження для проектування об'єкта будівництва.</p> <p>Містобудівні умови, обмеження та технічні умови для проектування об'єктів будівництва в рамках здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, можуть надаватися приватному партнеру, концесіонеру на підставі документа, що засвідчує право користування земельною ділянкою,</p>

<p>виданого підприємству, установі, організації, що є балансоутримувачем майна, що передається у концесію, за умови, що така земельна ділянка (або її частина) відповідно до положень договору необхідна для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.</p> <p>Положення відсутнє.</p>	<p>виданого підприємству, установі, організації, що є балансоутримувачем майна, що передається у концесію, за умови, що така земельна ділянка (або її частина) відповідно до положень договору необхідна для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.</p> <p>Для реконструкції, капітального ремонту, нового будівництва об'єктів (будівель і споруд) газотранспортної системи надання містобудівних умов та обмежень може здійснюватися за відсутності оформленого речового права на земельну ділянку у випадку передачі замовнику будівництва на праві господарського відання об'єктів права державної власності, що використовуються у процесі провадження діяльності з транспортування природного газу магістральними трубопроводами, на яких планується виконання будівельних робіт. У таких випадках надання містобудівних умов та обмежень відбувається на підставі засвіченої копії договору про передачу на праві господарського відання об'єкта газотранспортної системи державної форми власності.</p> <p>Для реконструкції, капітального ремонту, нового будівництва об'єктів (будівель і споруд) газотранспортної системи, в межах території діючого об'єкта, будівництво яких не призведе до зміни зовнішніх меж об'єкта газотранспортної системи в цілому, містобудівні умови та обмеження не надаються. У таких випадках рішення про відсутність необхідності отримання містобудівних умов та обмежень приймає замовник будівництва, в господарському віданні якого знаходяться такі об'єкти державної власності.</p>
<p>Стаття 34. Право на виконання будівельних робіт</p> <p>...</p> <p>4. Реконструкція, реставрація або капітальний ремонт об'єктів будівництва без зміни зовнішніх геометричних розмірів їхніх фундаментів у плані, реконструкція або капітальний ремонт автомобільних доріг, залізничних колій, ліній електропередачі, зв'язку, трубопроводів, інших лінійних комунікацій у межах земель їх розміщення, а також комплексна реконструкція кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду і нове будівництво об'єктів інженерно-транспортної інфраструктури відповідно до містобудівної документації</p>	<p>Стаття 34. Право на виконання будівельних робіт</p> <p>...</p> <p>4. Реконструкція, реставрація або капітальний ремонт об'єктів будівництва без зміни зовнішніх геометричних розмірів їхніх фундаментів у плані, реконструкція або капітальний ремонт автомобільних доріг, залізничних колій, ліній електропередачі, зв'язку, трубопроводів, інших лінійних комунікацій у межах земель їх розміщення, а також комплексна реконструкція кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду і нове будівництво об'єктів інженерно-транспортної та енергетичної інфраструктури відповідно до містобудівної документації на замовлення</p>

<p>на замовлення органів державної влади чи органів місцевого самоврядування на відповідних землях державної чи комунальної власності можуть здійснюватися за відсутності документа, що засвідчує право власності чи користування земельною ділянкою.</p> <p>...</p>	<p>органів державної влади чи органів місцевого самоврядування або проектної документації на замовлення організатора (замовника) проекту на відповідних землях державної чи комунальної власності можуть здійснюватися за відсутності документа, що засвідчує право власності чи користування земельною ділянкою.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 37. Дозвіл на виконання будівельних робіт</p> <p>...</p> <p>3. Для отримання дозволу подається заява, до якої додаються:</p> <p>1) копія документа, що посвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, або копія договору суперфіцію;</p> <p>...</p> <p>Копія документа, що посвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, копія договору суперфіцію або копія документа, що посвідчує право власності на будинок чи споруду, не подається у разі, якщо державна реєстрація такого права здійснювалася у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. У цьому випадку інформація про документ, який посвідчує відповідне речове право, зазначається у заяві про видачу дозволу на виконання будівельних робіт.</p> <p>Положення відсутнє.</p>	<p>Стаття 37. Дозвіл на виконання будівельних робіт</p> <p>...</p> <p>3. Для отримання дозволу подається заява, до якої додаються:</p> <p>1) копія документа, що посвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, або копія договору суперфіцію;</p> <p>...</p> <p>Копія документа, що посвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, копія договору суперфіцію або копія документа, що посвідчує право власності на будинок чи споруду, не подається у разі, якщо державна реєстрація такого права здійснювалася у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. У цьому випадку інформація про документ, який посвідчує відповідне речове право, зазначається у заяві про видачу дозволу на виконання будівельних робіт.</p> <p>Для реконструкції, капітального ремонту, нового будівництва об'єктів (будівель і споруд) газотранспортної системи надання дозволу на виконання будівельних робіт може здійснюватися за відсутності оформленого речового права на земельну ділянку у випадку передачі замовнику будівництва на праві господарського відання об'єктів права державної власності, що використовуються у процесі провадження діяльності з транспортування природного газу магістральними трубопроводами, на яких планується виконання будівельних робіт. У таких випадках видача дозволу на виконання будівельних робіт відбувається на підставі засвіченої копії договору про передачу на праві господарського відання об'єкта газотранспортної системи державної форми власності.</p>
<p>Закон України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг»</p>	

<p>Стаття 17. Функції та повноваження Регулятора</p> <p>1. Для ефективного виконання завдань державного регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг Регулятор:</p> <p>...</p> <p>3) розробляє та затверджує нормативно-правові акти, зокрема:</p> <p>...</p> <p>Положення відсутні.</p> <p>...</p> <p>25) проводить консультації з Секретаріатом Енергетичного Співтовариства з метою отримання висновків щодо застосування європейського енергетичного права;</p> <p>Положення відсутні.</p>	<p>Стаття 17. Функції та повноваження Регулятора</p> <p>1. Для ефективного виконання завдань державного регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг Регулятор:</p> <p>...</p> <p>3) розробляє та затверджує нормативно-правові акти, зокрема:</p> <p>...</p> <p>критерії та методологію оцінки інвестицій в проекти національного інтересу в сфері енергетики та пов'язані із ними підвищені ризики, що виникають в процесі будівництва, експлуатації або обслуговування таких проектів.</p> <p>...</p> <p>25) проводить консультації з Секретаріатом Енергетичного Співтовариства з метою отримання висновків щодо застосування європейського енергетичного права;</p> <p>25¹) співпрацює з національними регуляторами держав -членів Європейського Союзу та Договірних Сторін Договору про заснування Енергетичного Співтовариства, Секретаріатом Енергетичного Співтовариства, Радою Регуляторів Енергетичного Співтовариства, Європейською Комісією та іншими органами Європейського Союзу з приводу реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики, проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу відповідно до цього Закону та міжнародних договорів України;</p> <p>25²) узгоджує з національними регуляторами держав -членів Європейського Союзу та Договірних сторін Договору про заснування Енергетичного Співтовариства питання транскордонного розподілу витрат щодо проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу;</p> <p>25³) співпрацює з Секретаріатом Енергетичного Співтовариства, Радою регуляторних органів Енергетичного Співтовариства та регулюючими органами інших держав з метою виконання функцій та завдань, що визначені Регламентом (ЄС) 347/2013 від 17 квітня 2013 року про настанови для транс -європейської енергетичної інфраструктури та скасування рішення 1364/2006/ЄС та внесення змін і доповнень до Регламентів (ЄС) 713/2009, (ЄС) 714/2009 та (ЄС)</p>
--	---

<p>...</p>	<p>715/2009, адаптованого та включеного до законодавства Енергетичного Співтовариства Рішенням Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства 2015/09/МСЕпС від 16 жовтня 2015 року;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 18. Питання транскордонної торгівлі</p> <p>1. Співпраця Регулятора з регулюючими органами інших держав і Радою регуляторних органів Енергетичного Співтовариства, а також на регіональному рівні здійснюється з метою:</p> <p>1) сприяння застосуванню оперативних заходів для оптимального управління мережею (системою);</p> <p>2) сприяння об'єднанню ринків електричної енергії та природного газу, спільному розподілу транскордонної пропускної потужності та забезпеченню належного рівня міжсистемної пропускної потужності, у тому числі нових міжсистемних з'єднань у регіоні або між регіонами, для забезпечення розвитку ефективної конкуренції та підвищення безпеки постачання без дискримінації постачальників у різних державах - членах Енергетичного Співтовариства;</p> <p>3) координації розроблення кодексів мереж (систем) для відповідних операторів та інших суб'єктів ринків електричної енергії та природного газу та їх періодичного перегляду;</p> <p>4) координації розроблення правил управління перевантаженням.</p> <p>Положення відсутні.</p>	<p>Стаття 18. Питання транскордонної торгівлі</p> <p>1. Співпраця Регулятора з регулюючими органами інших держав і Радою регуляторних органів Енергетичного Співтовариства, а також на регіональному рівні здійснюється з метою:</p> <p>1) сприяння застосуванню оперативних заходів для оптимального управління мережею (системою);</p> <p>2) сприяння об'єднанню ринків електричної енергії та природного газу, спільному розподілу транскордонної пропускної потужності та забезпеченню належного рівня міжсистемної пропускної потужності, у тому числі нових міжсистемних з'єднань у регіоні або між регіонами, для забезпечення розвитку ефективної конкуренції та підвищення безпеки постачання без дискримінації постачальників у різних державах - членах Енергетичного Співтовариства;</p> <p>3) координації розроблення кодексів мереж (систем) для відповідних операторів та інших суб'єктів ринків електричної енергії та природного газу та їх періодичного перегляду;</p> <p>4) координації розроблення правил управління перевантаженням;</p> <p>5) сприяння в межах своєї компетенції реалізації проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, проектів взаємного інтересу та проектів національного інтересу у сфері енергетики, включаючи транскордонний розподіл витрат та надання відповідних стимулів.</p>
<p>...</p>	<p>...</p>

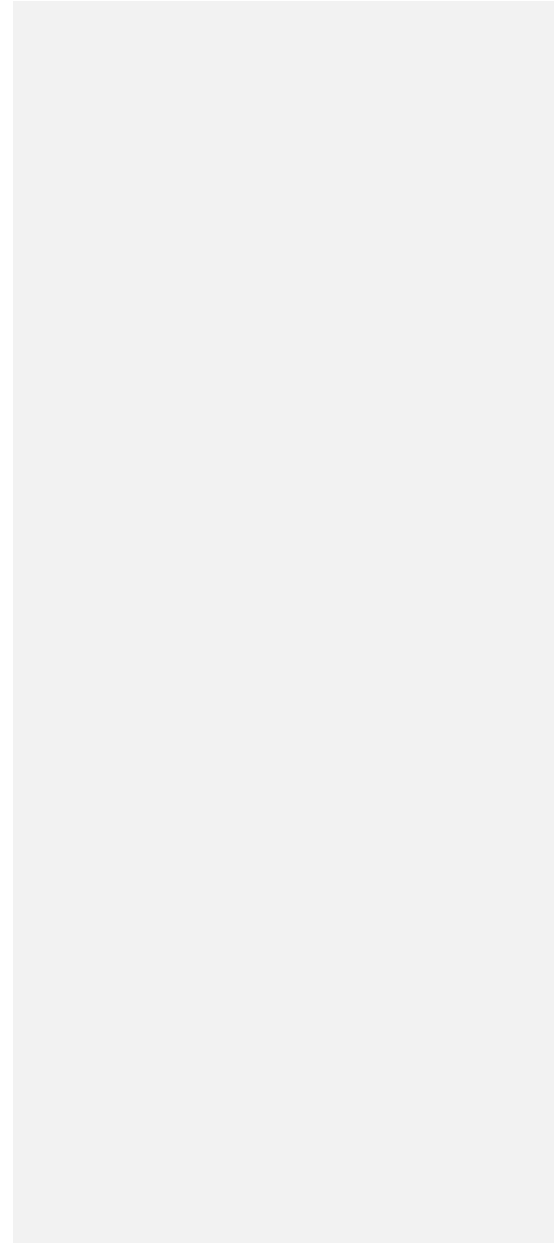
Закон України «Про оцінку впливу на довкілля»	
<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>...</p> <p>2. Термін "Єдина державна електронна системи у сфері будівництва" у цьому Законі вживається у значенні, наведеному в Законі України "Про регулювання містобудівної діяльності".</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>...</p> <p>3. Термін "Єдина державна електронна системи у сфері будівництва" у цьому Законі вживається у значенні, наведеному в Законі України "Про регулювання містобудівної діяльності".</p> <p>Термін «проект національного інтересу в сфері енергетики» вживається у цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики».</p>
<p>Стаття 2. Зміст і суб'єкти оцінки впливу на довкілля</p> <p>...</p> <p>2. Оцінка впливу на довкілля здійснюється з дотриманням вимог законодавства про охорону навколишнього природного середовища, з урахуванням стану довкілля в місці, де планується провадити плановану діяльність, екологічних ризиків і прогнозів, перспектив соціально-економічного розвитку регіону, потужності та видів сукупного впливу (прямого та опосередкованого) на довкілля, у тому числі з урахуванням впливу наявних об'єктів, планованої діяльності та об'єктів, щодо яких отримано рішення про провадження планованої діяльності або розглядається питання про прийняття таких рішень.</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 2. Зміст і суб'єкти оцінки впливу на довкілля</p> <p>...</p> <p>2. Оцінка впливу на довкілля здійснюється з дотриманням вимог законодавства про охорону навколишнього природного середовища, з урахуванням стану довкілля в місці, де планується провадити плановану діяльність, екологічних ризиків і прогнозів, перспектив соціально-економічного розвитку регіону, потужності та видів сукупного впливу (прямого та опосередкованого) на довкілля, у тому числі з урахуванням впливу наявних об'єктів, планованої діяльності та об'єктів, щодо яких отримано рішення про провадження планованої діяльності або розглядається питання про прийняття таких рішень.</p> <p>Оцінка впливу на довкілля проектів національного інтересу в сфері енергетики здійснюється з урахуванням вимог Закону України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики».</p>
<p>Стаття 3. Сфера застосування оцінки впливу на довкілля</p> <p>...</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 3. Сфера застосування оцінки впливу на довкілля</p> <p>...</p> <p>6. Проекти національного інтересу у сфері енергетики розглядаються з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики»..</p>

<p>Стаття 5. Повідомлення про плановану діяльність, яка підлягає оцінці впливу на довкілля, визначення обсягу досліджень та рівня деталізації інформації</p> <p>...</p> <p>3. У повідомленні про плановану діяльність, яка підлягає оцінці впливу на довкілля, наводиться інформація про:</p> <p>1) суб'єкта господарювання - назва (прізвище, ім'я, по батькові), юридична адреса (адреса реєстрації), контактний номер телефону;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 5. Повідомлення про плановану діяльність, яка підлягає оцінці впливу на довкілля, визначення обсягу досліджень та рівня деталізації інформації</p> <p>...</p> <p>2. У повідомленні про плановану діяльність, яка підлягає оцінці впливу на довкілля, наводиться інформація про:</p> <p>1) суб'єкта господарювання - назва (прізвище, ім'я, по батькові), юридична адреса (адреса реєстрації), контактний номер телефону;</p> <p>...</p> <p>16) у разі реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики рішення Кабінету Міністрів України їх про включення до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики.</p>
<p>Стаття 14. Оцінка транскордонного впливу на довкілля</p> <p>...</p> <p>15. З метою поліпшення управління процедурою оцінки транскордонного впливу на довкілля можуть утворюватися тимчасові або постійно діючі спільні органи з іншими державами. Статус і порядок функціонування таких органів визначаються відповідними двосторонніми чи багатосторонніми угодами.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 14. Оцінка транскордонного впливу на довкілля</p> <p>...</p> <p>15. З метою поліпшення управління процедурою оцінки транскордонного впливу на довкілля можуть утворюватися тимчасові або постійно діючі спільні органи з іншими державами. Статус і порядок функціонування таких органів визначаються відповідними двосторонніми чи багатосторонніми угодами.</p> <p>16. У разі реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики Уповноважений центральний орган в обов'язковому порядку інформує про статус проекту, що враховується в ході консультації із зачепленою державою (державами), а також спільного громадського обговорення громадськістю цих держав таких проектів та звіту з оцінки впливу на довкілля. Такі консультації не повинні тривати більше двох місяців.</p> <p>...</p>

Міністр енергетики України

Герман ГАЛУЩЕНКО

_____ 2022 р.

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ
до проекту Закону України «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики»

Зміст положення акта законодавства	Зміст відповідного положення проекту акта
Лісовий кодекс України	
<p>Стаття 46. Зміст лісовпорядкування</p> <p>Лісовпорядкування передбачає:</p> <p>1) відновлення у встановленому порядку меж території лісового фонду України і визначення внутрігосподарської організації;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 46. Зміст лісовпорядкування</p> <p>Лісовпорядкування передбачає:</p> <p>1) відновлення у встановленому порядку меж території лісового фонду України і визначення внутрігосподарської організації та внесення відповідних відомостей до Державного земельного кадастру України відповідно до вимог Закону України «Про Державний земельний кадастр»;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 58. Вирішення питань про збереження або вирубування дерев і чагарників у разі зміни цільового призначення земельних лісових ділянок з метою їх використання в цілях, не пов'язаних з веденням лісового господарства</p> <p>...</p> <p>Рішення про вирубування дерев і чагарників приймається за погодженням з органом виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища Автономної Республіки Крим, обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями. У разі прийняття рішення щодо вирубування дерев і чагарників обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями таке рішення погоджується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища. Прийняття рішень Кабінетом Міністрів України не потребує погоджень з іншими органами.</p>	<p>Стаття 58. Вирішення питань про збереження або вирубування дерев і чагарників у разі зміни цільового призначення земельних лісових ділянок з метою їх використання в цілях, не пов'язаних з веденням лісового господарства</p> <p>...</p> <p>Рішення про вирубування дерев і чагарників приймається в двомісячний строк за погодженням з органом виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища Автономної Республіки Крим, обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями. У разі прийняття рішення щодо вирубування дерев і чагарників обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями таке рішення приймається та погоджується в двомісячний строк центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища. Прийняття рішень Кабінетом Міністрів України не потребує погоджень з іншими органами.</p>

Водний кодекс України	
<p>Стаття 85. Користування землями водного фонду</p> <p>Порядок надання земель водного фонду в користування та припинення права користування ними встановлюється земельним законодавством.</p> <p>У постійне користування землі водного фонду надаються військовим частинам Державної прикордонної служби України з метою забезпечення національної безпеки і оборони для будівництва, облаштування та утримання інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій, водогосподарським спеціалізованим організаціям, іншим підприємствам, установам і організаціям, в яких створено спеціалізовані служби по догляду за водними об'єктами, прибережними захисними смугами, смугами відведення, береговими смугами водних шляхів, гідротехнічними спорудами та підтриманню їх у належному стані.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 85. Користування землями водного фонду</p> <p>Порядок надання земель водного фонду в користування та припинення права користування ними встановлюється земельним законодавством.</p> <p>У постійне користування землі водного фонду надаються військовим частинам Державної прикордонної служби України з метою забезпечення національної безпеки і оборони для будівництва, облаштування та утримання інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій, оператору газотранспортної системи, оператору установок LNG, оператору газосховищ та оператору системи передачі для розміщення об'єктів енергетичної інфраструктури та їх обслуговування, водогосподарським спеціалізованим організаціям, іншим підприємствам, установам і організаціям, в яких створено спеціалізовані служби по догляду за водними об'єктами, прибережними захисними смугами, смугами відведення, береговими смугами водних шляхів, гідротехнічними спорудами та підтриманню їх у належному стані.</p> <p>...</p>
Земельний кодекс України	
<p>Стаття 59. Право на землі водного фонду</p> <p>....</p> <p>3.Землі водного фонду за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування надаються у постійне користування:</p> <p>....</p> <p>г) військовим частинам Державної прикордонної служби України у межах прикордонної смуги з метою забезпечення національної безпеки і оборони для будівництва, облаштування та утримання інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій.</p> <p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Стаття 59. Право на землі водного фонду</p> <p>....</p> <p>3.Землі водного фонду за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування надаються у постійне користування:</p> <p>....</p> <p>г) військовим частинам Державної прикордонної служби України у межах прикордонної смуги з метою забезпечення національної безпеки і оборони для будівництва, облаштування та утримання інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій;</p> <p>г) оператору газотранспортної системи, оператору установки LNG, оператору газосховищ та оператору системи передачі для розміщення</p>

...	об'єктів енергетичної інфраструктури та їх обслуговування. ...
<p>Стаття 92. Право постійного користування земельною ділянкою</p> <p>...</p> <p>1. Права постійного користування земельною ділянкою із земель державної та комунальної власності набувають:</p> <p>...</p> <p>е) оператор газотранспортної системи, оператор газосховища та оператор системи передачі;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 92. Право постійного користування земельною ділянкою</p> <p>...</p> <p>2. Права постійного користування земельною ділянкою із земель державної та комунальної власності набувають:</p> <p>...</p> <p>е) оператор газотранспортної системи, оператор газосховища, оператор установки LNG та оператор системи передачі;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 123. Порядок надання земельних ділянок державної або комунальної власності у користування</p> <p>...</p> <p>3. Відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування в межах їх повноважень у місячний строк розглядає клопотання і дає дозвіл на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки або надає мотивовану відмову у його наданні. Підставою відмови у наданні такого дозволу може бути лише невідповідність місця розташування земельної ділянки вимогам законів, прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів, а також генеральних планів населених пунктів, іншої містобудівної документації, схем землеустрою і техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектів землеустрою щодо впорядкування території населених пунктів, затверджених у встановленому законом порядку.</p> <p>...</p> <p>У разі якщо у місячний строк з дня реєстрації клопотання Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, відповідний орган виконавчої влади або орган</p>	<p>Стаття 123. Порядок надання земельних ділянок державної або комунальної власності у користування</p> <p>...</p> <p>3. Відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування в межах їх повноважень у місячний строк розглядає клопотання і дає дозвіл на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки або надає мотивовану відмову у його наданні. Підставою відмови у наданні такого дозволу може бути лише невідповідність місця розташування земельної ділянки вимогам законів, прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів, а також генеральних планів населених пунктів, іншої містобудівної документації, схем землеустрою і техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектів землеустрою щодо впорядкування території населених пунктів, затверджених у встановленому законом порядку.</p> <p>...</p> <p>У разі якщо у місячний строк з дня реєстрації клопотання Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого</p>

<p>місцевого самоврядування, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у користування відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, не надав дозволу на розроблення документації із землеустрою або мотивовану відмову у його наданні, особа, зацікавлена в одержанні у користування земельної ділянки із земель державної або комунальної власності, і якій належить право власності на об'єкт нерухомості (жилий будинок, іншу будівлю, споруду), розташований на такій земельній ділянці, у місячний строк з дня закінчення зазначеного строку має право замовити розроблення документації із землеустрою без надання такого дозволу, про що письмово повідомляє Верховну Раду Автономної Республіки Крим, Раду міністрів Автономної Республіки Крим, відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування. До письмового повідомлення додається договір на виконання робіт із землеустрою щодо відведення земельної ділянки.</p> <p>...</p>	<p>самоврядування, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у користування відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, не надав дозволу на розроблення документації із землеустрою або мотивовану відмову у його наданні, особа, зацікавлена в одержанні у користування земельної ділянки із земель державної або комунальної власності, і якій належить право власності на об'єкт нерухомості (жилий будинок, іншу будівлю, споруду) або такий об'єкт нерухомості (жилий будинок, інша будівля, споруда) перебуває в господарському віданні або оперативному управлінні, розташований на такій земельній ділянці, у місячний строк з дня закінчення зазначеного строку має право замовити розроблення документації із землеустрою без надання такого дозволу, про що письмово повідомляє Верховну Раду Автономної Республіки Крим, Раду міністрів Автономної Республіки Крим, відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування протягом одного місяця. До письмового повідомлення додається копія договору (договорів), який передбачає виконання робіт із розроблення документації із землеустрою.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 141. Підстави припинення права користування земельною ділянкою</p> <p>Підставами припинення права користування земельною ділянкою є:</p> <p>а) добровільна відмова від права користування земельною ділянкою;</p> <p>...</p> <p>Положення відсутнє.</p>	<p>Стаття 141. Підстави припинення права користування земельною ділянкою</p> <p>Підставами припинення права користування земельною ділянкою є:</p> <p>а) добровільна відмова від права користування земельною ділянкою;</p> <p>...</p> <p>з) припинення права господарського відання або оперативного управління жилим будинком, будівлею або спорудою».</p>
<p>Стаття 151. Порядок погодження питань, пов'язаних з викупом земельних ділянок для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності</p> <p>1. Юридичні особи, зацікавлені у викупі земельних ділянок, що перебувають у власності громадян чи юридичних осіб, для суспільних потреб та з мотивів суспільної необхідності, зобов'язані до початку проведення проектних робіт погодити з власниками землі, крім викупу</p>	<p>Стаття 151. Порядок погодження питань, пов'язаних з викупом земельних ділянок для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності</p> <p>1. Юридичні особи, зацікавлені у викупі земельних ділянок, що перебувають у власності громадян чи юридичних осіб, для суспільних потреб та з мотивів суспільної необхідності, зобов'язані до початку проведення проектних робіт погодити з власниками землі, крім викупу</p>

<p>земельних ділянок з підстав, що допускають можливість їх примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності, і органами державної влади, Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим або органами місцевого самоврядування, згідно з їх повноваженнями, місце розташування об'єкта, розмір земельної ділянки та умови її викупу з урахуванням комплексного розвитку території, який би забезпечував нормальне функціонування на цій ділянці і прилеглих територіях усіх об'єктів та умови проживання населення і охорону довкілля.</p> <p>2. Погодження матеріалів місць розташування об'єктів на особливо цінних землях, а також земельних ділянок для розміщення та обслуговування будівель і споруд дипломатичних представництв та консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних організацій провадиться Верховною Радою України.</p> <p>3. Погодження питань, пов'язаних з викупом земельних ділянок, крім тих, що передбачені частиною другою цієї статті, провадиться відповідно Кабінетом Міністрів України, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями, міськими, селищними, сільськими радами згідно з їх повноваженнями щодо викупу цих ділянок.</p> <p>4. У разі викупу земельних ділянок під об'єкти містобудування, розміщення яких визначено містобудівною або землевпорядною документацією (генеральні плани населених пунктів, проекти детального планування, інша містобудівна документація, техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальних утворень, проекти землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів тощо), погодження місця розташування об'єкта не проводиться.</p> <p>5. Юридичні особи, зацікавлені у викупі земельних ділянок, звертаються з клопотанням про погодження місця розташування об'єкта до відповідної сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевої державної адміністрації. Клопотання щодо погодження місця розташування об'єкта за рахунок земель, викуп яких провадиться Кабінетом Міністрів України та Верховною Радою Автономної Республіки Крим, подається</p>	<p>земельних ділянок з підстав, що допускають можливість їх примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності, і органами державної влади, Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим або органами місцевого самоврядування, згідно з їх повноваженнями, місце розташування об'єкта, розмір земельної ділянки та умови її викупу з урахуванням комплексного розвитку території, який би забезпечував нормальне функціонування на цій ділянці і прилеглих територіях усіх об'єктів та умови проживання населення і охорону довкілля.</p> <p>2. Погодження матеріалів місць розташування об'єктів на особливо цінних землях, а також земельних ділянок для розміщення та обслуговування будівель і споруд дипломатичних представництв та консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних організацій провадиться Верховною Радою України.</p> <p>3. Погодження питань, пов'язаних з викупом земельних ділянок, крім тих, що передбачені частиною другою цієї статті, провадиться відповідно Кабінетом Міністрів України, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями, міськими, селищними, сільськими радами згідно з їх повноваженнями щодо викупу цих ділянок.</p> <p>4. У разі викупу земельних ділянок під об'єкти містобудування, розміщення яких визначено містобудівною або землевпорядною документацією (генеральні плани населених пунктів, проекти детального планування, інша містобудівна документація, техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальних утворень, проекти землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів тощо), погодження місця розташування об'єкта не проводиться.</p> <p>5. Юридичні особи, зацікавлені у викупі земельних ділянок, звертаються з клопотанням про погодження місця розташування об'єкта до відповідної сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевої державної адміністрації. Клопотання щодо погодження місця розташування об'єкта за рахунок земель, викуп яких провадиться Кабінетом Міністрів України та Верховною Радою Автономної Республіки Крим, подається відповідно до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та</p>
---	---

<p>відповідно до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій.</p> <p>6. До клопотання додаються:</p> <p>а) обґрунтування необхідності викупу та/або відведення земельної ділянки;</p> <p>б) зазначене на відповідному графічному матеріалі бажане місце розташування об'єкта з орієнтовними розмірами земельної ділянки;</p> <p>в) нотаріально засвідчена письмова згода землевласника (землекористувача) на викуп земельної ділянки (її частини) (крім викупу земельної ділянки (її частини) з підстав, що допускають можливість її примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності) із зазначенням розмірів передбаченої для викупу земельної ділянки та умов її викупу;</p> <p>г) копія установчих документів.</p> <p>7. Типова форма клопотання про погодження місця розташування об'єкта затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>8. Відповідний орган виконавчої влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим або орган місцевого самоврядування згідно із своїми повноваженнями у тижневий строк з дня реєстрації клопотання направляє:</p> <p>оригінал клопотання з додатками до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, за місцем розташування земельної ділянки;</p> <p>копію клопотання та додатків до нього до структурного підрозділу районної державної адміністрації у сфері містобудування та архітектури, а якщо місто не входить до території певного району, - до виконавчого органу міської ради у сфері містобудування та архітектури, а в разі, якщо такий орган не утворений, - до органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань містобудування та архітектури чи структурного підрозділу обласної державної адміністрації з питань містобудування та архітектури.</p> <p>Органи, зазначені в абзацах другому і третьому цієї частини,</p>	<p>Севастопольської міських державних адміністрацій.</p> <p>6. До клопотання додаються:</p> <p>а) обґрунтування необхідності викупу та/або відведення земельної ділянки, а у разі реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики рішення Кабінету Міністрів України про включення проекту у перелік проектів національного інтересу у сфері енергетики;</p> <p>б) зазначене на відповідному графічному матеріалі бажане місце розташування об'єкта з орієнтовними розмірами земельної ділянки;</p> <p>в) нотаріально засвідчена письмова згода землевласника (землекористувача) на викуп земельної ділянки (її частини) (крім викупу земельної ділянки (її частини) з підстав, що допускають можливість її примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності) із зазначенням розмірів передбаченої для викупу земельної ділянки та умов її викупу;</p> <p>г) копія установчих документів.</p> <p>7. Типова форма клопотання про погодження місця розташування об'єкта затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>8. Відповідний орган виконавчої влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим або орган місцевого самоврядування згідно із своїми повноваженнями у тижневий строк з дня реєстрації клопотання направляє:</p> <p>оригінал клопотання з додатками до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, за місцем розташування земельної ділянки;</p> <p>копію клопотання та додатків до нього до структурного підрозділу районної державної адміністрації у сфері містобудування та архітектури, а якщо місто не входить до території певного району, - до виконавчого органу міської ради у сфері містобудування та архітектури, а в разі, якщо такий орган не утворений, - до органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань містобудування та архітектури чи структурного підрозділу обласної державної адміністрації з питань містобудування та архітектури.</p> <p>Органи, зазначені в абзацах другому і третьому цієї частини, протягом</p>
---	---

<p>протягом десяти днів з дня одержання клопотання надають відповідному органу виконавчої влади, Верховній Раді Автономної Республіки Крим, Раді міністрів Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування висновок про погодження місця розташування об'єкта або про відмову в такому погодженні.</p> <p>9. Якщо викуп земельних ділянок провадиться за погодженням з Верховною Радою України, відповідні органи державної влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим або органи місцевого самоврядування готують свої висновки і подають матеріали погодження місця розташування об'єкта до Кабінету Міністрів України, який розглядає ці матеріали і подає їх до Верховної Ради України для прийняття відповідного рішення.</p> <p>10. Якщо викуп земельних ділянок здійснюється Верховною Радою Автономної Республіки Крим, матеріали погодження місця розташування об'єкта подаються до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, яка розглядає ці матеріали і в місячний строк подає свої пропозиції до Верховної Ради Автономної Республіки Крим.</p> <p>Положення відсутнє.</p> <p>...</p>	<p>десяти днів з дня одержання клопотання надають відповідному органу виконавчої влади, Верховній Раді Автономної Республіки Крим, Раді міністрів Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування висновок про погодження місця розташування об'єкта або про відмову в такому погодженні.</p> <p>9. Якщо викуп земельних ділянок провадиться за погодженням з Верховною Радою України, відповідні органи державної влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим або органи місцевого самоврядування готують свої висновки і в місячний строк подають матеріали погодження місця розташування об'єкта до Кабінету Міністрів України, який розглядає ці матеріали і в місячний строк з дня одержання матеріалів погодження подає їх до Верховної Ради України для прийняття відповідного рішення.</p> <p>10. Якщо викуп земельних ділянок здійснюється Верховною Радою Автономної Республіки Крим, матеріали погодження місця розташування об'єкта подаються до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, яка розглядає ці матеріали і в місячний строк подає свої пропозиції до Верховної Ради Автономної Республіки Крим.</p> <p>10¹. Якщо викуп земельних ділянок здійснюється з метою реалізації проєктів національного інтересу у сфері енергетики та потребують погодження та/або прийняття рішення Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, матеріали погодження місця розташування об'єкта розглядаються в першочерговому порядку.</p>
<p>Стаття 186. Погодження і затвердження документації із землеустрою</p> <p>...</p> <p>5. Технічна документація із землеустрою погоджується і затверджується у такому порядку:</p> <p>...</p> <p>1) технічна документація із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок затверджується власником</p>	<p>Стаття 186. Погодження і затвердження документації із землеустрою</p> <p>...</p> <p>5. Технічна документація із землеустрою погоджується і затверджується у такому порядку:</p> <p>...</p> <p>1) технічна документація із землеустрою щодо поділу та об'єднання</p>

<p>(розпорядником) земельних ділянок, а щодо земельних ділянок державної або комунальної власності - Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органом виконавчої влади, органом місцевого самоврядування, уповноваженими розпоряджатися земельними ділянками відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу;</p> <p>...</p> <p style="text-align: center;">Положення відсутні.</p> <p>...</p>	<p>земельних ділянок затверджується власником (розпорядником) земельних ділянок, а щодо земельних ділянок державної або комунальної власності - Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органом виконавчої влади, органом місцевого самоврядування, уповноваженими розпоряджатися земельними ділянками відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу.</p> <p>У разі розроблення технічної документації із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок за рішенням суду, лише після прийняття такого рішення та у разі будівництва проектів національного інтересу в сфері енергетики така технічна документація із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок затверджується особою, яка ініціює відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності;</p> <p>...</p>
Закон України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень»	
<p>Стаття 18. Проведення державної реєстрації прав</p> <p>...</p> <p>9. Заява про державну реєстрацію прав подається окремо щодо кожного об'єкта нерухомого майна.</p> <p>...</p> <p>Під час проведення державної реєстрації права власності на будівлю або споруду набутого внаслідок переходу такого права до нового власника, який є оператором системи розподілу відповідно до закону, одночасно проводиться державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою попереднього власника будівлі або споруди, на якій вони розташовані, якщо сторонами договору, на підставі якого оператор системи розподілу набуває право власності на будівлю або споруду, не встановлено інше. Державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою проводиться без подання відповідної заяви одночасно з державною реєстрацією</p>	<p>Стаття 18. Проведення державної реєстрації прав</p> <p>...</p> <p>9. Заява про державну реєстрацію прав подається окремо щодо кожного об'єкта нерухомого майна.</p> <p>...</p> <p>Під час проведення державної реєстрації права власності або право господарського відання чи права оперативного управління на будівлю або споруду набутого внаслідок переходу такого права до нового власника або користувача, який є оператором системи розподілу або оператором системи передачі відповідно до закону, одночасно проводиться державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою попереднього власника будівлі або споруди (особи, за якою будівлі або споруди закріплені на праві господарського відання чи прав оперативного управління), на якій вони розташовані, якщо сторонами договору, на підставі якого оператор системи розподілу</p>

<p>переходу права власності на відповідну будівлю або споруду. У разі якщо умовами договору встановлено інше, з підстав, що на такій земельній ділянці розташовано/здійснюється будівництво іншого об'єкта нерухомого майна попереднього власника, державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою, на якій розташована будівля або споруда, права на які переходять до оператора системи розподілу, проводиться після виділення оператору системи розподілу частини земельної ділянки під такою будівлею або спорудою з урахуванням охоронної зони в окрему земельну ділянку та присвоєння їй окремого кадастрового номера. У такому разі згода попереднього землекористувача на перехід права користування на частину земельної ділянки під будівлею або спорудою з урахуванням охоронної зони до оператора систем розподілу не вимагається.</p> <p>...</p>	<p>або оператор системи передачі набуває право власності або право господарського відання чи право оперативного управління на будівлю або споруду, не встановлено інше. Державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою проводиться без подання відповідної заяви одночасно з державною реєстрацією переходу права власності на відповідну будівлю або споруду (права господарського відання чи права оперативного управління будівлі або споруди). У разі якщо умовами договору встановлено інше, з підстав, що на такій земельній ділянці розташовано/здійснюється будівництво іншого об'єкта нерухомого майна попереднього власника, державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою, на якій розташована будівля або споруда, права на які переходять до оператора системи розподілу або оператора системи передачі, проводиться після виділення оператору системи розподілу або оператора системи передачі частини земельної ділянки під такою будівлею або спорудою з урахуванням охоронної зони в окрему земельну ділянку та присвоєння їй окремого кадастрового номера. У такому разі згода попереднього землекористувача на перехід права користування на частину земельної ділянки під будівлею або спорудою з урахуванням охоронної зони до оператора систем розподілу або оператора системи передачі не вимагається.</p> <p>...</p>
<p>Закон України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності»</p>	
<p>Стаття 4¹. Основні вимоги до порядку видачі документів дозвільного характеру або відмови в їх видачі, переоформлення, анулювання документів дозвільного характеру</p> <p>...</p> <p>Строк видачі документів дозвільного характеру становить десять робочих днів, якщо інше не встановлено законом. Документи дозвільного характеру видаються безоплатно, на необмежений строк, якщо інше не встановлено законом.</p>	<p>Стаття 4¹. Основні вимоги до порядку видачі документів дозвільного характеру або відмови в їх видачі, переоформлення, анулювання документів дозвільного характеру</p> <p>...</p> <p>Строк видачі документів дозвільного характеру становить десять робочих днів, якщо інше не встановлено законом. Документи дозвільного характеру видаються безоплатно, на необмежений строк, якщо інше не встановлено законом або передбачено комплексним рішенням щодо реалізації проекту національного інтересу у сфері енергетики.</p>
<p>Закон України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності»</p>	

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб - передача земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, за їх згодою у державну чи комунальну власність для задоволення суспільних потреб шляхом укладення договору купівлі-продажу чи іншого правочину у порядку, встановленому законом;

викупна ціна – вартість земельної ділянки (її частини), житлового будинку, інших будівель, споруд, багаторічних насаджень, що на ній розміщені, з урахуванням збитків, завданих власнику внаслідок викупу земельної ділянки, у тому числі збитків, що будуть завдані власнику у зв'язку з достроковим припиненням його зобов'язань перед третіми особами, зокрема упущена вигода;

...

відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності - перехід права власності на земельні ділянки, інші об'єкти нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, за плату в державну чи комунальну власність шляхом їх викупу чи примусового відчуження для потреб держави, територіальної громади, суспільства в цілому;

Положення відсутні.

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб - передача земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, за їх згодою у державну чи комунальну власність **або у власність осіб, які ініціювали відчуження об'єктів нерухомого майна**, для задоволення суспільних потреб шляхом укладення договору купівлі-продажу чи іншого правочину у порядку, встановленому законом;

викупна ціна – вартість земельної ділянки (її частини), житлового будинку, інших будівель, споруд, багаторічних насаджень, що на ній розміщені, з урахуванням збитків, завданих власнику внаслідок викупу земельної ділянки, у тому числі збитків, що будуть завдані власнику у зв'язку з достроковим припиненням його зобов'язань перед третіми особами, зокрема упущена вигода;

...

відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності - перехід права власності на земельні ділянки, інші об'єкти нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, за плату в державну чи комунальну власність **або у власність осіб, які ініціювали відчуження об'єктів нерухомого майна** шляхом їх викупу чи примусового відчуження для потреб держави, територіальної громади, суспільства в цілому;

примусове відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності - перехід права власності на земельні ділянки, інші об'єкти нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, до держави чи територіальної громади з мотивів суспільної необхідності **або осіб, які ініціювали відчуження об'єктів нерухомого майна, для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, за рішенням**

<p>примусове відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності - перехід права власності на земельні ділянки, інші об'єкти нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, до держави чи територіальної громади з мотивів суспільної необхідності за рішенням суду;</p> <p>...</p> <p>Положення відсутні.</p>	<p>суду;</p> <p>...</p> <p>2. Термін «об'єкт енергетики» вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в <u>Законі України</u> «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів».</p> <p>Терміни «енергетична інфраструктура» та «проект національного інтересу в сфері енергетики» вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в <u>Законі України</u> «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики».</p> <p>Термін «будівництво» вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в <u>Законі України</u> «Про регулювання містобудівної діяльності».</p>
<p>Стаття 2. Сфера дії цього Закону</p> <p>1. Дія цього Закону поширюється на суспільні відносини, пов'язані з викупом земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, для забезпечення суспільних потреб чи пов'язані з примусовим відчуженням зазначених об'єктів нерухомого майна з мотивів суспільної необхідності, якщо такі потреби не можуть бути забезпечені шляхом використання земель державної чи комунальної власності.</p>	<p>Стаття 2. Сфера дії цього Закону</p> <p>1. Дія цього Закону поширюється на суспільні відносини, пов'язані з викупом земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, для забезпечення суспільних потреб чи пов'язані з примусовим відчуженням зазначених об'єктів нерухомого майна з мотивів суспільної необхідності, якщо такі потреби не можуть бути забезпечені шляхом використання земель державної чи комунальної власності, а також у разі необхідності при реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики.</p>
<p>Стаття 5. Порядок визначення викупної ціни</p> <p>1. Викупна ціна включає вартість земельної ділянки (її частини), житлового будинку, інших будівель, споруд, багаторічних насаджень, що на ній розміщені, з урахуванням збитків, завданих власнику</p>	<p>Стаття 5. Порядок визначення викупної ціни</p> <p>1. Викупна ціна складається з вартості земельної ділянки (її частини, яка в результаті поділу формує окрему земельну ділянку), визначеної згідно з експертною грошовою оцінкою, та вартості збитків, завданих</p>

<p>внаслідок викупу земельної ділянки, у тому числі збитків, що будуть завдані власнику у зв'язку з достроковим припиненням його зобов'язань перед третіми особами, зокрема унущена вигода, у повному обсязі. Розмір викупної ціни затверджується рішенням органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування, що здійснює викуп земельної ділянки, або встановлюється за рішенням суду.</p> <p>...</p> <p>4. Суб'єкти оціночної діяльності для проведення такої оцінки визначаються органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування або особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна в порядку, визначеному законом, а вартість надання послуг з рецензування або проведення державної експертизи звітів з експертної грошової оцінки сплачується за рахунок коштів відповідних бюджетів.</p> <p>Положення відсутнє.</p> <p>5. У разі якщо власник виступає проти відчуження свого нерухомого майна за оцінкою, проведеною суб'єктом оціночної діяльності, визначеним органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування, він може залучити іншого суб'єкта оціночної діяльності для визначення вартості нерухомого майна чи проведення рецензування звіту з оцінки такого майна. У цьому разі витрати на виконання таких послуг несе власник майна.</p> <p>Стаття 7. Викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого</p>	<p>власнику внаслідок викупу земельної ділянки, визначених в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Якщо до особи, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна, для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, переходить право на житловий будинок, інші будівлі, споруди, вартість такого майна включається до викупної ціни без повторного включення вартості відповідної земельної ділянки. Розмір викупої ціни узгоджується власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, та особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, та затверджується рішенням органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування, що приймає рішення про викуп земельної ділянки, або встановлюється за рішенням суду.</p> <p>...</p> <p>4. Суб'єкти оціночної діяльності для проведення такої оцінки визначаються органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування або особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна в порядку, визначеному законом, а вартість надання послуг з рецензування або проведення державної експертизи звітів з експертної грошової оцінки сплачується за рахунок коштів відповідних бюджетів.</p> <p>В ході реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики заходи з визначення викупної ціни та витрати на них здійснює особа, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності.</p> <p>5. У разі якщо власник виступає проти відчуження свого нерухомого майна за оцінкою, проведеною суб'єктом оціночної діяльності, визначеним органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування або викупною ціною, запропонованою особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, він може залучити іншого суб'єкта оціночної діяльності для визначення вартості нерухомого майна чи проведення рецензування звіту з оцінки такого майна. У цьому разі витрати на виконання таких послуг несе власник майна.</p> <p>Стаття 7. Викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна,</p>
--	--

Отформатовано: українский

<p>майна, що на них розміщені, для суспільних потреб</p> <p>1. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування відповідно до своїх повноважень та в порядку, визначених цим Законом, мають право викупу земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, для таких суспільних потреб:</p> <p>забезпечення національної безпеки і оборони;</p> <p>будівництво, капітальний ремонт, реконструкція та обслуговування лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, нафто-, газо- та водопроводів, ліній електропередачі, зв'язку, аеропортів, морських портів, нафтових і газових терміналів, електростанцій) та об'єктів, необхідних для їх експлуатації;</p> <p>...</p> <p>розташування об'єктів природно-заповідного фонду.</p> <p>2. Рішення про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб, визначених частиною першою цієї статті, органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування приймають на підставі відповідної містобудівної документації (комплексних планів просторового розвитку територій територіальних громад, генеральних планів населених пунктів, детальних планів територій), проектів землеустрою щодо відведення земельної ділянки та іншої документації із землеустрою, затверджених у встановленому законодавством порядку, матеріалів погодження місця розташування відповідних об'єктів.</p> <p>У разі прийняття рішення про викуп чи примусове відчуження частини земельної ділянки для суспільних потреб виділення такої частини в окрему земельну ділянку здійснюється за відповідною технічною документацією із землеустрою, підставою для розроблення якої є згода власника земельної ділянки на поділ земельної ділянки, підпис на якій засвідчується нотаріально чи рішенням суду.</p> <p>Положення відсутнє.</p>	<p>що на них розміщені, для суспільних потреб</p> <p>1. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування відповідно до своїх повноважень або особи, що ініціюють відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, в порядку, визначених цим Законом, мають право викупу земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, для таких суспільних потреб:</p> <p>забезпечення національної безпеки і оборони;</p> <p>будівництво лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, нафто-, газо- та водопроводів, ліній електропередачі, зв'язку, аеропортів, морських портів, нафтових і газових терміналів, електростанцій, підстанцій), включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти, необхідні для їх обслуговування;</p> <p>...</p> <p>розташування об'єктів природно-заповідного фонду.</p> <p>2. Рішення про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб, визначених частиною першою цієї статті, органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування приймають на підставі відповідної містобудівної документації (комплексних планів просторового розвитку територій територіальних громад, генеральних планів населених пунктів, детальних планів територій), проектів землеустрою щодо відведення земельної ділянки та іншої документації із землеустрою, затверджених у встановленому законодавством порядку, матеріалів погодження місця розташування відповідних об'єктів.</p> <p>У разі прийняття рішення про викуп чи примусове відчуження частини земельної ділянки для суспільних потреб виділення такої частини в окрему земельну ділянку здійснюється за відповідною технічною документацією із землеустрою, підставою для розроблення якої є згода власника земельної ділянки на поділ земельної ділянки, підпис на якій засвідчується нотаріально, чи рішенням суду.</p> <p>Підставою для звернення до суду особи, як ініціє відчуження</p>
--	--

	<p>об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності є:</p> <p>відмова власника(ів) у прийнятті рішення про поділ земельної ділянки;</p> <p>відмова заставодержателів, користувачів земельної ділянки надати згоду на поділ земельної ділянки.</p> <p>Відмовою вважається також відсутність відповіді власника(ів), заставодержателів, користувачів земельної ділянки протягом місяця з дати отримання ними пропозиції щодо прийняття рішення про поділ земельної ділянки та надання згоди на поділ земельної ділянки, особою, яка ініціює відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності.</p> <p>У разі відмови власником(ами), заставодержателями, користувачами земельної ділянки щодо прийняття рішення про поділ земельної ділянки та надання згоди на поділ земельної ділянки, та у разі будівництва проектів національного інтересу в сфері енергетики документація із землеустрою розробляється за рішенням суду та лише після прийняття такого рішення, і затверджується особою, яка ініціює відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності.</p> <p>3. Рішення органів місцевого самоврядування, відповідно до своїх повноважень, про затвердження проектів землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб, можуть містити рішення про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб.</p>
<p>Стаття 8. Повноваження органів виконавчої влади щодо викупу земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб</p> <p>1. Органи виконавчої влади відповідно до своїх повноважень та в порядку, визначених цим Законом, приймають рішення про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені (крім об'єктів, викуп яких віднесено до повноважень органів місцевого самоврядування), для таких суспільних потреб:</p>	<p>Стаття 8. Повноваження органів виконавчої влади щодо викупу земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб</p> <p>1. Органи виконавчої влади відповідно до своїх повноважень приймають рішення про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені (крім об'єктів, викуп яких віднесено до повноважень органів місцевого самоврядування), для таких суспільних потреб:</p>

<p>забезпечення національної безпеки і оборони;</p> <p>будівництво, капітальний ремонт, реконструкція та обслуговування лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, нафто-, газо- та водопроводів, ліній електропередачі, зв'язку, аеропортів, морських портів, нафтових і газових терміналів, електростанцій) та об'єктів, необхідних для їх експлуатації;</p> <p>...</p>	<p>забезпечення національної безпеки і оборони;</p> <p>будівництво лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, нафто-, газо- та водопроводів, ліній електропередачі, зв'язку, аеропортів, морських портів, нафтових і газових терміналів, електростанцій, підстанцій), включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти, необхідні для їх обслуговування;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 9. Повноваження органів місцевого самоврядування щодо викупу земельних ділянок та інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб</p> <p>1. Сільські, селищні, міські ради, Київська і Севастопольська міські ради в межах території здійснення їх повноважень приймають рішення про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, у порядку, визначеному цим Законом, для таких суспільних потреб:</p> <p>будівництво, капітальний ремонт, реконструкція та обслуговування лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури, пов'язаних з обслуговуванням відповідно територіальної громади села, селища, міста (доріг, мостів, естакад, газо- та водопроводів, ліній електропередачі, зв'язку, аеропортів, нафтових та газових терміналів, електростанцій), та об'єктів, необхідних для їх експлуатації;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 9. Повноваження органів місцевого самоврядування щодо викупу земельних ділянок та інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб</p> <p>1. Сільські, селищні, міські ради, Київська і Севастопольська міські ради в межах території здійснення їх повноважень приймають рішення про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, у порядку, визначеному цим Законом, для таких суспільних потреб:</p> <p>будівництво лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури, пов'язаних з обслуговуванням відповідно територіальної громади села, селища, міста (доріг, мостів, естакад, газо- та водопроводів, ліній електропередачі, зв'язку, аеропортів, нафтових та газових терміналів, електростанцій, підстанцій), включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти, необхідні для їх обслуговування»;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 10. Порядок та умови прийняття рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб</p> <p>4. Ініціатива щодо викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб може належати лише органам виконавчої влади чи органам місцевого</p>	<p>Стаття 10. Порядок та умови прийняття рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб</p> <p>1. Ініціатива щодо викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб може належати лише органам виконавчої влади чи органам місцевого</p>

<p>самоврядування, спеціальним адміністраціям щодо управління територіями та об'єктами природно-заповідного фонду, особам, які отримали спеціальний дозвіл (ліцензію) на користування надрами, і підприємствам, які здійснюють будівництво, <i>капітальний ремонт, реконструкцію</i>, експлуатацію об'єктів транспортної та енергетичної інфраструктури, захисних гідротехнічних споруд і які погодили місце розташування таких об'єктів у винадках та в порядку, визначених статтею 151 Земельного кодексу України.</p> <p>За наслідками розгляду пропозицій суб'єктів, зазначених в абзаці першому частини першої цієї статті, відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування у місячний строк з дня надходження такої пропозиції приймає рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб.</p> <p>...</p> <p>3. Інформація (письмове повідомлення) надсилається власнику (власникам) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, рекомендованим листом з повідомленням про вручення або вручається йому (їм) особисто під розписку.</p> <p>...</p> <p>4. Орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування зобов'язаний забезпечити отримання власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо яких прийнято рішення про їх викуп, письмового повідомлення в обсязі, передбаченому цією статтею.</p> <p>...</p>	<p>самоврядування, спеціальним адміністраціям щодо управління територіями та об'єктами природно-заповідного фонду, особам, які отримали спеціальний дозвіл (ліцензію) на користування надрами, і юридичним особам, які здійснюють будівництво та експлуатацію об'єктів транспортної та енергетичної інфраструктури, захисних гідротехнічних споруд, а також реалізують проекти національного інтересу в сфері енергетики, і які погодили місце розташування таких об'єктів у порядку, встановленому законодавством.</p> <p>За наслідками розгляду пропозицій суб'єктів, зазначених в абзаці першому частини першої цієї статті, відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування у місячний строк з дня надходження такої пропозиції приймає рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб.</p> <p>...</p> <p>3. Інформація (письмове повідомлення) надсилається особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, власнику (власникам) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, місце проживання яких відомо, рекомендованим листом з повідомленням про вручення або вручається йому (їм) особисто під розписку.</p> <p>...</p> <p>4. Особа, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна, через органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування та/або іншими засобами зобов'язана забезпечити отримання власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо яких прийнято рішення про їх викуп, письмового повідомлення в обсязі, передбаченому цією статтею.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 11. Проведення переговорів щодо умов викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для</p>	<p>Стаття 11. Проведення переговорів щодо умов викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для</p>

Отформатовано: український

<p>суспільних потреб</p> <p>1. Власник (власники) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, протягом одного місяця з дня отримання інформації (письмового повідомлення) згідно із статтею 10 цього Закону письмово повідомляє відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування про надання згоди на проведення переговорів щодо умов викупу або відмову від такого викупу.</p> <p>...</p> <p>3. У разі надання власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, згоди на проведення переговорів щодо умов їх викупу представники органу, який прийняв рішення про їх викуп, після отримання власником (власниками) цих об'єктів інформації (письмового повідомлення) проводять переговори з власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо викупної ціни, строків та інших умов викупу.</p>	<p>суспільних потреб</p> <p>1. Власник (власники) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, протягом одного місяця з дня отримання інформації (письмового повідомлення) згідно із статтею 10 цього Закону письмово повідомляє особу, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, про надання згоди на проведення переговорів щодо умов викупу або відмову від такого викупу.</p> <p>...</p> <p>3. У разі надання власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, згоди на проведення переговорів щодо умов їх викупу особа, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, після отримання власником (власниками) цих об'єктів інформації (письмового повідомлення) проводять переговори з власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо викупної ціни, строків та інших умов викупу.</p>
<p>Стаття 12. Порядок викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб</p> <p>...</p> <p>3. У разі якщо протягом одного року з дня прийняття рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб (крім випадків, коли допускається примусове відчуження цих об'єктів з мотивів суспільної необхідності) договір купівлі-продажу (іншого правочину, що передбачає передачу права власності) з власником земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, не укладений, таке рішення втрачає чинність.</p> <p>Рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб з підстав, які допускають примусове відчуження цих об'єктів з мотивів суспільної необхідності, втрачає чинність у разі, якщо протягом одного року з дня прийняття рішення відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування не звернувся до суду з позовом про</p>	<p>Стаття 12. Порядок викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб</p> <p>...</p> <p>Виключити.</p> <p>Рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб з підстав, які допускають примусове відчуження цих об'єктів з мотивів суспільної необхідності, втрачає чинність у разі, якщо протягом трьох років з дня прийняття рішення особа, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної</p>

<p>примусове відчуження цих об'єктів або якщо рішення суду про відмову у задоволенні цього позову набрало законної сили.</p> <p>...</p> <p>4. Власник земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо яких органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування прийнято рішення про викуп з підстав, які допускають примусове відчуження такого майна з мотивів суспільної необхідності, зобов'язаний сприяти представникам — зазначених органів і суб'єктам, уповноваженим на проведення експертної грошової оцінки вартості такої земельної ділянки та оцінки житлового будинку, інших будівель, споруд, багаторічних насаджень, що на ній розміщені, у визначенні розміру збитків, що підлягають відшкодуванню, доступі до об'єктів оцінки і до наявної у власника інформації про них.</p> <p>...</p>	<p>необхідності, не звернулася до суду з позовом про примусове відчуження цих об'єктів або якщо рішення суду про відмову у задоволенні цього позову набрало законної сили.</p> <p>...</p> <p>4. Власник земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо яких органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування прийнято рішення про викуп з підстав, які допускають примусове відчуження такого майна з мотивів суспільної необхідності, зобов'язаний сприяти особі, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, у проведенні експертної грошової оцінки вартості такої земельної ділянки та оцінки житлового будинку, інших будівель, споруд, багаторічних насаджень, що на ній розміщені, у визначенні розміру збитків, що підлягають відшкодуванню, доступі до об'єктів оцінки і до наявної у власника інформації про них.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 15. Підстави для примусового відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності</p> <p>1. У разі неотримання згоди власника земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, з викупом цих об'єктів для суспільних потреб зазначені об'єкти можуть бути примусово відчужені у державну чи комунальну власність лише як виняток з мотивів суспільної необхідності і виключно під розміщення:</p> <p>об'єктів національної безпеки і оборони;</p> <p>лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, магістральних трубопроводів, ліній електропередачі, аеропортів, морських портів, нафтових і газових терміналів, електростанцій) та об'єктів, необхідних для їх експлуатації;</p>	<p>Стаття 15. Підстави для примусового відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності</p> <p>1. У разі неотримання згоди власника земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, з викупом цих об'єктів для суспільних потреб зазначені об'єкти можуть бути примусово відчужені у державну чи комунальну власність, або у власність іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, лише як виняток з мотивів суспільної необхідності і виключно під розміщення:</p> <p>об'єктів національної безпеки і оборони;</p> <p>лінійних об'єктів, об'єктів енергетики та транспортної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, магістральних трубопроводів, ліній електропередачі, аеропортів, морських портів, нафтових і газових терміналів, електростанцій, підстанцій), включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти необхідні для їх обслуговування;</p>

<p>...</p> <p>У разі недосягнення згоди щодо умов договору купівлі-продажу (іншого правочину, що передбачає передачу права власності) протягом шести місяців з дня прийняття рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, зазначені об'єкти можуть бути примусово відчужені у державну чи комунальну власність лише як виняток з мотивів суспільної необхідності і виключно для будівництва автомобільних доріг загального користування державного значення, мостів, естакад та об'єктів, необхідних для їх експлуатації, на умовах концесії.</p>	<p>...</p> <p>У разі недосягнення згоди щодо умов договору купівлі-продажу (іншого правочину, що передбачає передачу права власності) протягом шести місяців з дня прийняття рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, зазначені об'єкти можуть бути примусово відчужені у державну чи комунальну власність лише як виняток з мотивів суспільної необхідності і виключно для будівництва автомобільних доріг загального користування державного значення, мостів, естакад та об'єктів, необхідних для їх експлуатації, на умовах концесії та при реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики.</p>
<p>Стаття 16. Порядок примусового відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності</p> <p>1. Орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування, що прийняв рішення про відчуження земельної ділянки, у разі недосягнення згоди з власником земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо їх викупу для суспільних потреб відповідно до розділу <u>II</u> цього Закону звертається до адміністративного суду із позовом про примусове відчуження зазначених об'єктів.</p> <p>2. Вимога про примусове відчуження земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, підлягає задоволенню, у разі якщо позивач доведе, що будівництво, капітальний ремонт, реконструкція об'єктів, під розміщення яких відчужується відповідне майно, є неможливим без припинення права власності на таке майно попереднього власника.</p> <p>...</p> <p>4. Рішення суду про примусове відчуження земельної ділянки,</p>	<p>Стаття 16. Порядок примусового відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності</p> <p>1. Орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування, що прийняв рішення про відчуження земельної ділянки, або інша особа, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності за письмової згоди згаданого органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування, у разі недосягнення згоди з власником земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо їх викупу для суспільних потреб відповідно до розділу <u>II</u> цього Закону звертається до адміністративного суду із позовом про примусове відчуження зазначених об'єктів.</p> <p>2. Вимога про примусове відчуження земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, підлягає задоволенню, у разі якщо позивач доведе, що будівництво об'єктів, під розміщення яких відчужується відповідне майно, є неможливим без припинення права власності на таке майно попереднього власника.</p> <p>...</p> <p>4. Рішення суду про примусове відчуження земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, разом із документами, що підтверджують попередню та повну сплату колишньому власнику</p>

<p>інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, разом із документами, що підтверджують попередню та повну сплату колишньому власнику викупної ціни або державну реєстрацію права власності на нерухоме майно, надане замість відчуженого, є підставою для державної реєстрації права власності держави чи територіальної громади на зазначені об'єкти.</p> <p>5. Попереднє повне відшкодування вартості земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, у грошовій формі здійснюється шляхом внесення органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування, що прийняв рішення про відчуження земельної ділянки, коштів на депозит нотаріальної контори в порядку, встановленому законом, за місцем розташування земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, або перерахування коштів на зазначений власником цих об'єктів банківський рахунок.</p>	<p>викупної ціни або державну реєстрацію права власності на нерухоме майно, надане замість відчуженого, є підставою для державної реєстрації права власності держави чи територіальної громади, або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, на зазначені об'єкти.</p> <p>5. Попереднє повне відшкодування вартості земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, у грошовій формі здійснюється шляхом внесення особою, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, коштів на депозит нотаріальної контори в порядку, встановленому законом, за місцем розташування земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, або перерахування коштів на зазначений власником цих об'єктів банківський рахунок.</p>
<p>Стаття 18. Перехід права власності на відчужену земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, та порядок їх використання</p> <p>1. Право власності на земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, викуплені для суспільних потреб, переходить до держави чи територіальної громади після укладення договору купівлі-продажу (іншого правочину, що передбачає передачу права власності) та державної реєстрації такого права.</p> <p>Державна реєстрація права власності держави чи територіальної громади на земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, примусово відчужені з мотивів суспільної необхідності, здійснюється після перерахування попередньому власнику викупної ціни в повному обсязі, що підтверджується відповідними розрахунковими документами, а у випадках, визначених законом, - документом про внесення коштів на депозит нотаріальної контори, та/або після виникнення права власності на нерухоме майно, надане замість викупленого.</p>	<p>Стаття 18. Перехід права власності на відчужену земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, та порядок їх використання</p> <p>1. Право власності на земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, викуплені для суспільних потреб, переходить до держави чи територіальної громади, або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, після укладення договору купівлі-продажу (іншого правочину, що передбачає передачу права власності) та державної реєстрації такого права.</p> <p>Державна реєстрація права власності держави чи територіальної громади, або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності на земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, примусово відчужені з мотивів суспільної необхідності, здійснюється після перерахування попередньому власнику викупної ціни в повному обсязі, що підтверджується відповідними розрахунковими документами, а у випадках, визначених законом, - документом про внесення коштів на депозит нотаріальної контори, та/або після виникнення права власності на</p>

<p>2. У разі викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб або їх примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності припиняється дія обмежень (обтяжень) прав на такі об'єкти, що унеможливають їх використання для таких потреб. Особи, на користь яких були встановлені обмеження (обтяження) прав на відчужену земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, мають право вимагати відшкодування збитків або встановлення обмежень (обтяжень) прав для користувача відчуженого об'єкта у встановленому законом порядку.</p> <p>3 моменту переходу до держави або територіальної громади права власності на земельну ділянку, відчужену для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності, право оренди, емфітевзису, суперфіцію щодо неї припиняється.</p> <p>Державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою здійснюється за заявою органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування, які здійснюють реалізацію права власності держави, територіальної громади на землю, чи однієї із сторін договору.</p> <p>...</p>	<p>нерухоме майно, надане замість викупленого.</p> <p>2. У разі викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, для суспільних потреб або їх примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності припиняється дія обмежень (обтяжень) прав на такі об'єкти, що унеможливають їх використання для таких потреб. Особи, на користь яких були встановлені обмеження (обтяження) прав на відчужену земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, мають право вимагати відшкодування збитків або встановлення обмежень (обтяжень) прав для користувача відчуженого об'єкта у встановленому законом порядку.</p> <p>3 моменту переходу до держави або територіальної громади, чи іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, права власності на земельну ділянку, відчужену для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності, право оренди, емфітевзису, суперфіцію щодо неї припиняється.</p> <p>Державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою здійснюється за заявою органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування, які здійснюють реалізацію права власності держави, територіальної громади, або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності на землю чи однієї із сторін договору.</p> <p>...</p>
Закон України «Про землеустрій»	
<p>Стаття 51. Проекти землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб</p> <p>...</p> <p>Проекти землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб включають:</p> <p>а) завдання на складання проекту землеустрою;</p>	<p>Стаття 51. Проекти землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб</p> <p>...</p> <p>Проекти землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб включають:</p> <p>а) завдання на складання проекту землеустрою;</p>

<p>...</p> <p><i>Положення відсутнє.</i></p>	<p>...</p> <p>Рішення про затвердження проектів землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб, які передбачають викуп земельної (-их) ділянки (-ок) для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності для будівництва об'єктів, передбачених проектами національного інтересу у сфері енергетики, та об'єктів, необхідних для її обслуговування, повинне бути прийнято в місячний термін з моменту надходження на розгляд до органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування. Таке рішення має містити наступні положення:</p> <p>затвердження проекту щодо впорядкування території для містобудівних потреб;</p> <p>вилучення земельних ділянок державної та/або комунальної власності у землекористувачів із затвердженням умов вилучення земельних ділянок (у разі необхідності);</p> <p>надання земельних ділянок державної та/або комунальної власності у користування із затвердженням умов надання, у тому числі вимог щодо відшкодування втрат сільськогосподарського та/або лісогосподарського виробництва (у разі необхідності);</p> <p>відомості щодо переліку земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які підлягають викупу для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності для будівництва об'єктів, передбачених проектами національного інтересу у сфері енергетики, та об'єктів, необхідних для її обслуговування, відповідно до Закону України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності», а також розмір викупної суми (у разі необхідності).</p>
<p>Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності»</p>	
<p>Стаття 1. Визначення термінів</p>	<p>Стаття 1. Визначення термінів</p>

<p>...</p> <p>2. Термін "лінійний об'єкт енергетичної інфраструктури" вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України "Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів".</p> <p>Термін "оператор системи розподілу" вживається у цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України "Про ринок електричної енергії".</p> <p>Положення відсутнє.</p>	<p>...</p> <p>2. Термін "лінійний об'єкт енергетичної інфраструктури" вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України "Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів".</p> <p>Термін "оператор системи розподілу" вживається у цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України "Про ринок електричної енергії".</p> <p>Термін «проект національного інтересу в сфері енергетики» вживається у цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про проекти національно інтересу в сфері енергетики».</p>
<p>Стаття 3. Законодавство у сфері містобудівної діяльності</p> <p>1. Відносини у сфері містобудівної діяльності регулюються Конституцією України, Цивільним, Господарським і Земельним кодексами України, цим Законом, законами України «Про Генеральну схему планування території України», «Про основи містобудування», «Про архітектурну діяльність», «Про комплексну реконструкцію кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду», «Про землеустрій», іншими нормативно-правовими актами.</p> <p>Особливості регулювання містобудівної діяльності на територіях, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, у межах зони відчуження та зони безумовного (обов'язкового) відселення території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, визначаються <u>Законом України</u> «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастроф</p> <p>Положення відсутнє.</p>	<p>Стаття 3. Законодавство у сфері містобудівної діяльності</p> <p>1. Відносини у сфері містобудівної діяльності регулюються Конституцією України, Цивільним, Господарським і Земельним кодексами України, цим Законом, законами України «Про Генеральну схему планування території України», «Про основи містобудування», «Про архітектурну діяльність», «Про комплексну реконструкцію кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду», «Про землеустрій», іншими нормативно-правовими актами.</p> <p>Особливості регулювання містобудівної діяльності на територіях, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, у межах зони відчуження та зони безумовного (обов'язкового) відселення території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, визначаються <u>Законом України</u> «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастроф</p> <p>Проектування та будівництво проектів національного інтересу у сфері енергетики здійснюється з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики».</p>
<p>Стаття 22¹. Єдина державна електронна система у сфері будівництва</p> <p>...</p> <p>5. Електронна система створюється та функціонує за такими</p>	<p>Стаття 22¹. Єдина державна електронна система у сфері будівництва</p> <p>...</p> <p>5. Електронна система створюється та функціонує за такими</p>

<p>принципами:</p> <p>1) автоматизації процесів створення, прийняття, збирання, накопичення, обробки, обліку та надання інформації (даних) у сфері будівництва;</p> <p>...</p> <p>Положення відсутнє.</p> <p>6. Електронна система створюється з використанням програмного забезпечення, яке забезпечує його сумісність і електронну інформаційну взаємодію у режимі реального часу з іншими електронними інформаційними системами та мережами, що становлять інформаційний ресурс держави, у тому числі Державним земельним кадастром, Державним реєстром речових прав на нерухоме майно, Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, Єдиним реєстром з оцінки впливу на довкілля, Єдиним державним реєстром судових рішень, Єдиним державним реєстром виконавчих документів, Державним реєстром нерухомих пам'яток України, Державним реєстром загальнообов'язкового державного соціального страхування, інтегрованою автоматизованою системою державного нагляду (контролю). Програмне забезпечення електронної системи повинно забезпечувати можливість електронної інформаційної взаємодії у режимі реального часу з електронними інформаційними системами та мережами, що становлять інформаційні ресурси органів місцевого самоврядування, інших суб'єктів надання вихідних даних, саморегульованих організацій.</p> <p>Електронна інформаційна взаємодія електронної системи з електронними інформаційними системами та мережами (крім Єдиного державного реєстру судових рішень) здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України в Порядку організації електронної інформаційної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів.</p> <p>Електронна інформаційна взаємодія електронної системи з Єдиним</p>	<p>принципами:</p> <p>1) автоматизації процесів створення, прийняття, збирання, накопичення, обробки, обліку та надання інформації (даних) у сфері будівництва;</p> <p>...</p> <p>12) можливості обробки інформації (даних), яка міститься в електронній системі, у разі реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики».</p> <p>6. Електронна система створюється з використанням програмного забезпечення, яке забезпечує його сумісність і електронну інформаційну взаємодію у режимі реального часу з іншими електронними інформаційними системами та мережами, що становлять інформаційний ресурс держави, у тому числі Державним земельним кадастром, Державним реєстром речових прав на нерухоме майно, Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, Єдиним реєстром з оцінки впливу на довкілля, Єдиним державним реєстром судових рішень, Єдиним державним реєстром виконавчих документів, Державним реєстром нерухомих пам'яток України, Державним реєстром загальнообов'язкового державного соціального страхування, інтегрованою автоматизованою системою державного нагляду (контролю). Програмне забезпечення електронної системи повинно забезпечувати можливість електронної інформаційної взаємодії у режимі реального часу з електронними інформаційними системами та мережами, що становлять інформаційні ресурси органів місцевого самоврядування, інших суб'єктів надання вихідних даних, саморегульованих організацій.</p> <p>Електронна інформаційна взаємодія електронної системи з електронними інформаційними системами та мережами (крім Єдиного державного реєстру судових рішень) здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України в Порядку організації електронної інформаційної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів.</p> <p>Електронна інформаційна взаємодія електронної системи з Єдиним державним реєстром судових рішень здійснюється в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та</p>
--	---

<p>державним реєстром судових рішень здійснюється в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері будівництва, архітектури, містобудування, спільно з Державною судовою адміністрацією України.</p> <p>Положення відсутнє.</p> <p>...</p>	<p>реалізує державну політику у сфері будівництва, архітектури, містобудування, спільно з Державною судовою адміністрацією України.</p> <p>Електронна система передбачає функцію першочергової обробки інформації (даних), яка міститься в електронній системі, для проєктів національного інтересу у сфері енергетики.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 22². Реєстр будівельної діяльності¹. Реєстр будівельної діяльності є компонентом електронної системи, який забезпечує створення, збирання, накопичення, обробку, захист, облік такої інформації:</p> <p>1) містобудівних умов та обмежень;</p> <p>...</p> <p>Положення відсутнє.</p> <p>В електронній системі може забезпечуватися створення, збирання, накопичення, обробка, захист, облік іншої інформації, визначеної Кабінетом Міністрів України в Порядку ведення електронної системи.</p> <p>2. З використанням Реєстру будівельної діяльності створюються такі електронні документи (крім документів, які містять відомості, що становлять державну таємницю) та здійснюються такі дії:</p> <p>1) містобудівні умови та обмеження, зміни до них, відмова у їх наданні, скасування містобудівних умов та обмежень;</p>	<p>Стаття 22². Реєстр будівельної діяльності</p> <p>1. Реєстр будівельної діяльності є компонентом електронної системи, який забезпечує створення, збирання, накопичення, обробку, захист, облік такої інформації:</p> <p>1) містобудівних умов та обмежень;</p> <p>...</p> <p>16) рішення Кабінету Міністрів України щодо включення об'єкта будівництва з переліку проєктів національного інтересу в сфері енергетики.</p> <p>В електронній системі може забезпечуватися створення, збирання, накопичення, обробка, захист, облік іншої інформації, визначеної Кабінетом Міністрів України в Порядку ведення електронної системи.</p> <p>2.3 використанням Реєстру будівельної діяльності створюються такі електронні документи (крім документів, які містять відомості, що становлять державну таємницю) та здійснюються такі дії:</p> <p>1) містобудівні умови та обмеження, зміни до них, відмова у їх наданні, скасування містобудівних умов та обмежень;</p>
<p>...</p> <p>Перелік відомостей, які містяться у документах, визначених цією частиною (крім містобудівних умов та обмежень), та заявах про їх видачу, затверджується Кабінетом Міністрів України в Порядку ведення</p>	<p>...</p> <p>Перелік відомостей, які містяться у документах, визначених цією частиною (крім містобудівних умов та обмежень), та заявах про їх видачу, затверджується Кабінетом Міністрів України в Порядку ведення</p>

<p>електронної системи.</p> <p>Положення відсутнє.</p> <p>3. Документи та інформація за результатами проведення дій, визначених <u>частиною другою</u> цієї статті (крім інвентаризаційних справ та матеріалів технічної інвентаризації), доводяться до відома заявника у порядку, визначеному <u>статтею 26</u>¹ цього Закону.</p> <p>...</p>	<p>електронної системи.</p> <p>У разі реалізації проекту національного інтересу в сфері енергетики електронні документи опрацьовуються та створюються з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики».</p> <p>3. Документи та інформація за результатами проведення дій, визначених частиною другою цієї статті (крім інвентаризаційних справ та матеріалів технічної інвентаризації), доводяться до відома заявника у порядку, визначеному статтею 26¹ цього Закону.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 22³. Електронний кабінет</p> <p>1. Електронний кабінет є компонентом електронної системи, який забезпечує електронну взаємодію між фізичними та юридичними особами, державними органами, органами місцевого самоврядування, центрами надання адміністративних послуг.</p> <p>Електронний кабінет призначений для:</p> <p>1) подання та отримання документів у електронній формі, пов'язаних з:</p> <p>ліцензуванням господарської діяльності з будівництва об'єктів, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів із середніми (СС2) та значними (СС3) наслідками;</p> <p>...</p> <p>11) подання повідомлення про технічні помилки, виявлені в роботі електронного кабінету;</p> <p>Положення відсутнє.</p>	<p>Стаття 22³. Електронний кабінет</p> <p>1. Електронний кабінет є компонентом електронної системи, який забезпечує електронну взаємодію між фізичними та юридичними особами, державними органами, органами місцевого самоврядування, центрами надання адміністративних послуг.</p> <p>Електронний кабінет призначений для:</p> <p>1) подання та отримання документів у електронній формі, пов'язаних з:</p> <p>ліцензуванням господарської діяльності з будівництва об'єктів, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів із середніми (СС2) та значними (СС3) наслідками;</p> <p>...</p> <p>11) подання повідомлення про технічні помилки, виявлені в роботі електронного кабінету;</p> <p>12) завантаження рішення Кабінету Міністрів України щодо включення об'єкта будівництва до переліку проектів національного</p>

...	інтересу в сфері енергетики. ...
<p>Стаття 24. Особливості регулювання земельних відносин при здійсненні містобудівної діяльності</p> <p>...</p> <p>3. Передача (надання) земельних ділянок із земель державної або комунальної власності у власність чи користування фізичним або юридичним особам для містобудівних потреб допускається за умови, що відповідні земельні ділянки розташовані в межах території, щодо якої затверджено принаймні один із таких видів містобудівної документації на місцевому рівні:</p> <p>комплексний план, складовою частиною якого є план зонування території;</p> <p>генеральний план населеного пункту, складовою якого є план зонування території;</p> <p>план зонування території як окремий вид містобудівної документації на місцевому рівні, затверджений до набрання чинності <u>Законом України</u> «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо планування використання земель»;</p> <p>детальний план території.</p> <p>Обмеження щодо передачі (надання) земельних ділянок із земель державної або комунальної власності у власність чи користування фізичним або юридичним особам, визначені цією частиною, не поширюються на випадки:</p> <p>розташування на земельній ділянці будівлі (споруди), що перебуває у власності фізичної або юридичної особи;</p> <p>приватизації громадянином земельної ділянки, наданої йому в користування відповідно до закону;</p> <p>надання земельної ділянки, розташованої на території зони відчуження чи зони безумовного (обов'язкового) відселення, що зазнали</p>	<p>Стаття 24. Особливості регулювання земельних відносин при здійсненні містобудівної діяльності</p> <p>...</p> <p>3. Передача (надання) земельних ділянок із земель державної або комунальної власності у власність чи користування фізичним або юридичним особам для містобудівних потреб допускається за умови, що відповідні земельні ділянки розташовані в межах території, щодо якої затверджено принаймні один із таких видів містобудівної документації на місцевому рівні:</p> <p>комплексний план, складовою частиною якого є план зонування території;</p> <p>генеральний план населеного пункту, складовою якого є план зонування території;</p> <p>план зонування території як окремий вид містобудівної документації на місцевому рівні, затверджений до набрання чинності <u>Законом України</u> «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо планування використання земель»;</p> <p>детальний план території.</p> <p>Обмеження щодо передачі (надання) земельних ділянок із земель державної або комунальної власності у власність чи користування фізичним або юридичним особам, визначені цією частиною, не поширюються на випадки:</p> <p>розташування на земельній ділянці будівлі (споруди), що перебуває у власності фізичної або юридичної особи;</p> <p>приватизації громадянином земельної ділянки, наданої йому в користування відповідно до закону;</p> <p>надання земельної ділянки, розташованої на території зони відчуження чи зони безумовного (обов'язкового) відселення, що зазнали</p>

<p>радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи;</p> <p>надання земельної ділянки для розміщення лінійних об'єктів енергетичної та транспортної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, зв'язку);</p> <p>буріння, влаштування та підключення нафтових і газових свердловин за межами населених пунктів;</p> <p>будівництва, експлуатації військових та інших оборонних об'єктів.</p> <p>Передача (надання) земельних ділянок із земель державної або комунальної власності у випадках, визначених абзацами сьомим - дванадцятим цієї частини, за відсутності принаймні одного виду містобудівної документації, визначеного абзацами другим - п'ятим цієї частини, не допускається, якщо земельна ділянка:</p> <p>розташована в межах зелених зон населених пунктів, внутрішньоквартальних територій (територій міжрайонного озеленення, елементів благоустрою, спортивних майданчиків, майданчиків відпочинку та соціального обслуговування населення);</p> <p>віднесена до категорії земель природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, історико-культурного призначення, рекреаційного призначення (крім земельних ділянок для дачного будівництва), лісгосподарського призначення.</p>	<p>радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи;</p> <p>надання земельної ділянки для розміщення лінійних об'єктів енергетичної та транспортної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, зв'язку), а також магістральних та промислових трубопроводів;</p> <p>буріння, влаштування та підключення нафтових і газових свердловин за межами населених пунктів;</p> <p>будівництва, експлуатації військових та інших оборонних об'єктів.</p> <p>Передача (надання) земельних ділянок із земель державної або комунальної власності у випадках, визначених абзацами сьомим - дванадцятим цієї частини, за відсутності принаймні одного виду містобудівної документації, визначеного абзацами другим - п'ятим цієї частини, не допускається, якщо земельна ділянка:</p> <p>розташована в межах зелених зон населених пунктів, внутрішньоквартальних територій (територій міжрайонного озеленення, елементів благоустрою, спортивних майданчиків, майданчиків відпочинку та соціального обслуговування населення);</p> <p>віднесена до категорії земель природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, історико-культурного призначення, рекреаційного призначення (крім земельних ділянок для дачного будівництва), лісгосподарського призначення.</p>
<p>Стаття 29. Вихідні дані</p> <p>...</p> <p>2. Фізична або юридична особа, яка має намір щодо забудови земельної ділянки, що перебуває у власності або користуванні такої особи, повинна одержати містобудівні умови та обмеження для проектування об'єкта будівництва.</p> <p>Містобудівні умови, обмеження та технічні умови для проектування об'єктів будівництва в рамках здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, можуть надаватися приватному партнеру, концесіонеру на підставі документа, що засвідчує право користування земельною ділянкою,</p>	<p>Стаття 29. Вихідні дані</p> <p>...</p> <p>2. Фізична або юридична особа, яка має намір щодо забудови земельної ділянки, що перебуває у власності або користуванні такої особи, повинна одержати містобудівні умови та обмеження для проектування об'єкта будівництва.</p> <p>Містобудівні умови, обмеження та технічні умови для проектування об'єктів будівництва в рамках здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, можуть надаватися приватному партнеру, концесіонеру на підставі документа, що засвідчує право користування земельною ділянкою,</p>

<p>виданого підприємству, установі, організації, що є балансоутримувачем майна, що передається у концесію, за умови, що така земельна ділянка (або її частина) відповідно до положень договору необхідна для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.</p> <p>Положення відсутнє.</p>	<p>виданого підприємству, установі, організації, що є балансоутримувачем майна, що передається у концесію, за умови, що така земельна ділянка (або її частина) відповідно до положень договору необхідна для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.</p> <p>Для реконструкції, капітального ремонту, нового будівництва об'єктів (будівель і споруд) газотранспортної системи надання містобудівних умов та обмежень може здійснюватися за відсутності оформленого речового права на земельну ділянку у випадку передачі замовнику будівництва на праві господарського відання об'єктів права державної власності, що використовуються у процесі провадження діяльності з транспортування природного газу магістральними трубопроводами, на яких планується виконання будівельних робіт. У таких випадках надання містобудівних умов та обмежень відбувається на підставі засвіченої копії договору про передачу на праві господарського відання об'єкта газотранспортної системи державної форми власності.</p> <p>Для реконструкції, капітального ремонту, нового будівництва об'єктів (будівель і споруд) газотранспортної системи, в межах території діючого об'єкта, будівництво яких не призведе до зміни зовнішніх меж об'єкта газотранспортної системи в цілому, містобудівні умови та обмеження не надаються. У таких випадках рішення про відсутність необхідності отримання містобудівних умов та обмежень приймає замовник будівництва, в господарському віданні якого знаходяться такі об'єкти державної власності.</p>
<p>Стаття 34. Право на виконання будівельних робіт</p> <p>...</p> <p>4. Реконструкція, реставрація або капітальний ремонт об'єктів будівництва без зміни зовнішніх геометричних розмірів їхніх фундаментів у плані, реконструкція або капітальний ремонт автомобільних доріг, залізничних колій, ліній електропередачі, зв'язку, трубопроводів, інших лінійних комунікацій у межах земель їх розміщення, а також комплексна реконструкція кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду і нове будівництво об'єктів інженерно-транспортної інфраструктури відповідно до містобудівної документації</p>	<p>Стаття 34. Право на виконання будівельних робіт</p> <p>...</p> <p>4. Реконструкція, реставрація або капітальний ремонт об'єктів будівництва без зміни зовнішніх геометричних розмірів їхніх фундаментів у плані, реконструкція або капітальний ремонт автомобільних доріг, залізничних колій, ліній електропередачі, зв'язку, трубопроводів, інших лінійних комунікацій у межах земель їх розміщення, а також комплексна реконструкція кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду і нове будівництво об'єктів інженерно-транспортної та енергетичної інфраструктури відповідно до містобудівної документації на замовлення</p>

<p>на замовлення органів державної влади чи органів місцевого самоврядування на відповідних землях державної чи комунальної власності можуть здійснюватися за відсутності документа, що засвідчує право власності чи користування земельною ділянкою.</p> <p>...</p>	<p>органів державної влади чи органів місцевого самоврядування або проектної документації на замовлення організатора (замовника) проекту на відповідних землях державної чи комунальної власності можуть здійснюватися за відсутності документа, що засвідчує право власності чи користування земельною ділянкою.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 37. Дозвіл на виконання будівельних робіт</p> <p>...</p> <p>3. Для отримання дозволу подається заява, до якої додаються:</p> <p>1) копія документа, що посвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, або копія договору суперфіцію;</p> <p>...</p> <p>Копія документа, що посвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, копія договору суперфіцію або копія документа, що посвідчує право власності на будинок чи споруду, не подається у разі, якщо державна реєстрація такого права здійснювалася у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. У цьому випадку інформація про документ, який посвідчує відповідне речове право, зазначається у заяві про видачу дозволу на виконання будівельних робіт.</p> <p>Положення відсутнє.</p>	<p>Стаття 37. Дозвіл на виконання будівельних робіт</p> <p>...</p> <p>3. Для отримання дозволу подається заява, до якої додаються:</p> <p>1) копія документа, що посвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, або копія договору суперфіцію;</p> <p>...</p> <p>Копія документа, що посвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, копія договору суперфіцію або копія документа, що посвідчує право власності на будинок чи споруду, не подається у разі, якщо державна реєстрація такого права здійснювалася у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. У цьому випадку інформація про документ, який посвідчує відповідне речове право, зазначається у заяві про видачу дозволу на виконання будівельних робіт.</p> <p>Для реконструкції, капітального ремонту, нового будівництва об'єктів (будівель і споруд) газотранспортної системи надання дозволу на виконання будівельних робіт може здійснюватися за відсутності оформленого речового права на земельну ділянку у випадку передачі замовнику будівництва на праві господарського відання об'єктів права державної власності, що використовуються у процесі провадження діяльності з транспортування природного газу магістральними трубопроводами, на яких планується виконання будівельних робіт. У таких випадках видача дозволу на виконання будівельних робіт відбувається на підставі засвіченої копії договору про передачу на праві господарського відання об'єкта газотранспортної системи державної форми власності.</p>
<p>Закон України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг»</p>	

Стаття 17. Функції та повноваження Регулятора

1. Для ефективного виконання завдань державного регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг Регулятор:

...

3) розробляє та затверджує нормативно-правові акти, зокрема:

...

Положення відсутні.

...

25) проводить консультації з Секретаріатом Енергетичного Співтовариства з метою отримання висновків щодо застосування європейського енергетичного права;

Положення відсутні.

Стаття 17. Функції та повноваження Регулятора

1. Для ефективного виконання завдань державного регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг Регулятор:

...

3) розробляє та затверджує нормативно-правові акти, зокрема:

...

критерії та методологію оцінки інвестицій в проекти національного інтересу в сфері енергетики та пов'язані із ними підвищені ризики, що виникають в процесі будівництва, експлуатації або обслуговування таких проектів.

...

25) проводить консультації з Секретаріатом Енергетичного Співтовариства з метою отримання висновків щодо застосування європейського енергетичного права;

25¹) співпрацює з національними регуляторами держав -членів Європейського Союзу та Договірних Сторін Договору про заснування Енергетичного Співтовариства, Секретаріатом Енергетичного Співтовариства, Радою Регуляторів Енергетичного Співтовариства, Європейською Комісією та іншими органами Європейського Союзу з приводу реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики, проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу відповідно до цього Закону та міжнародних договорів України;

25²) узгоджує з національними регуляторами держав -членів Європейського Союзу та Договірних сторін Договору про заснування Енергетичного Співтовариства питання транскордонного розподілу витрат щодо проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу;

25³) співпрацює з Секретаріатом Енергетичного Співтовариства, Радою регуляторних органів Енергетичного Співтовариства та регулюючими органами інших держав з метою виконання функцій та завдань, що визначені Регламентом (ЄС) 347/2013 від 17 квітня 2013 року про настанови для транс -європейської енергетичної інфраструктури та скасування рішення 1364/2006/ЄС та внесення змін і доповнень до Регламентів (ЄС) 713/2009, (ЄС) 714/2009 та (ЄС)

<p>...</p>	<p>715/2009, адаптованого та включеного до законодавства Енергетичного Співтовариства Рішенням Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства 2015/09/МСЕпС від 16 жовтня 2015 року;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 18. Питання транскордонної торгівлі</p> <p>1. Співпраця Регулятора з регулюючими органами інших держав і Радою регуляторних органів Енергетичного Співтовариства, а також на регіональному рівні здійснюється з метою:</p> <p>1) сприяння застосуванню оперативних заходів для оптимального управління мережею (системою);</p> <p>2) сприяння об'єднанню ринків електричної енергії та природного газу, спільному розподілу транскордонної пропускної потужності та забезпеченню належного рівня міжсистемної пропускної потужності, у тому числі нових міжсистемних з'єднань у регіоні або між регіонами, для забезпечення розвитку ефективної конкуренції та підвищення безпеки постачання без дискримінації постачальників у різних державах - членах Енергетичного Співтовариства;</p> <p>3) координації розроблення кодексів мереж (систем) для відповідних операторів та інших суб'єктів ринків електричної енергії та природного газу та їх періодичного перегляду;</p> <p>4) координації розроблення правил управління перевантаженням.</p> <p>Положення відсутні.</p>	<p>Стаття 18. Питання транскордонної торгівлі</p> <p>1. Співпраця Регулятора з регулюючими органами інших держав і Радою регуляторних органів Енергетичного Співтовариства, а також на регіональному рівні здійснюється з метою:</p> <p>1) сприяння застосуванню оперативних заходів для оптимального управління мережею (системою);</p> <p>2) сприяння об'єднанню ринків електричної енергії та природного газу, спільному розподілу транскордонної пропускної потужності та забезпеченню належного рівня міжсистемної пропускної потужності, у тому числі нових міжсистемних з'єднань у регіоні або між регіонами, для забезпечення розвитку ефективної конкуренції та підвищення безпеки постачання без дискримінації постачальників у різних державах - членах Енергетичного Співтовариства;</p> <p>3) координації розроблення кодексів мереж (систем) для відповідних операторів та інших суб'єктів ринків електричної енергії та природного газу та їх періодичного перегляду;</p> <p>4) координації розроблення правил управління перевантаженням;</p> <p>5) сприяння в межах своєї компетенції реалізації проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, проектів взаємного інтересу та проектів національного інтересу у сфері енергетики, включаючи транскордонний розподіл витрат та надання відповідних стимулів.</p>
<p>...</p>	<p>...</p>

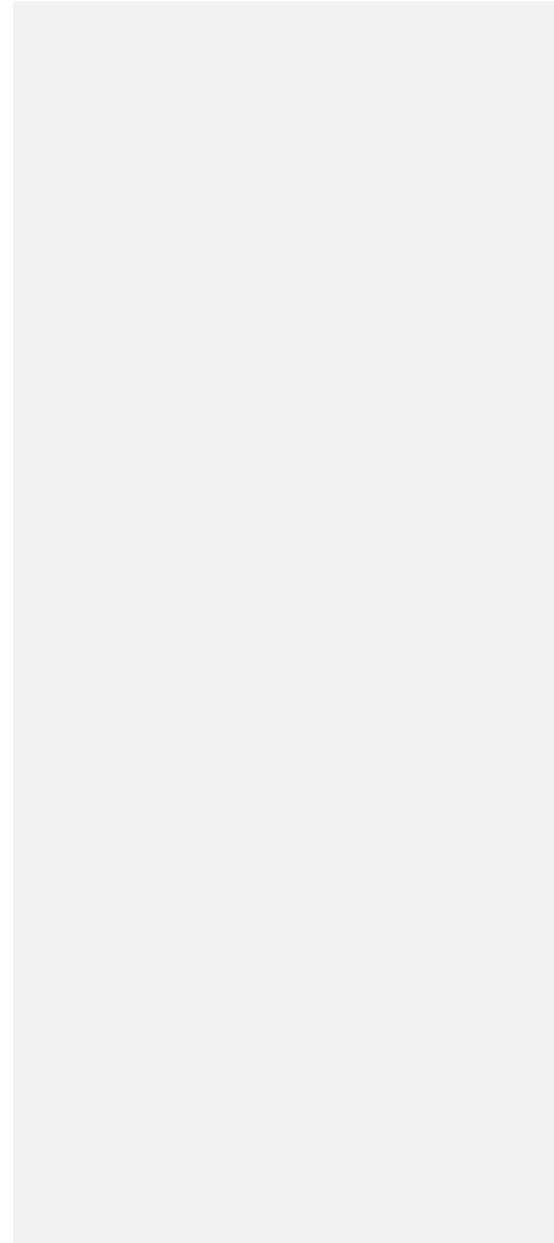
Закон України «Про оцінку впливу на довкілля»	
<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>...</p> <p>2. Термін "Єдина державна електронна системи у сфері будівництва" у цьому Законі вживається у значенні, наведеному в Законі України "Про регулювання містобудівної діяльності".</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>...</p> <p>3. Термін "Єдина державна електронна системи у сфері будівництва" у цьому Законі вживається у значенні, наведеному в Законі України "Про регулювання містобудівної діяльності".</p> <p>Термін «проект національного інтересу в сфері енергетики» вживається у цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики».</p>
<p>Стаття 2. Зміст і суб'єкти оцінки впливу на довкілля</p> <p>...</p> <p>2. Оцінка впливу на довкілля здійснюється з дотриманням вимог законодавства про охорону навколишнього природного середовища, з урахуванням стану довкілля в місці, де планується провадити плановану діяльність, екологічних ризиків і прогнозів, перспектив соціально-економічного розвитку регіону, потужності та видів сукупного впливу (прямого та опосередкованого) на довкілля, у тому числі з урахуванням впливу наявних об'єктів, планованої діяльності та об'єктів, щодо яких отримано рішення про провадження планованої діяльності або розглядається питання про прийняття таких рішень.</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 2. Зміст і суб'єкти оцінки впливу на довкілля</p> <p>...</p> <p>2. Оцінка впливу на довкілля здійснюється з дотриманням вимог законодавства про охорону навколишнього природного середовища, з урахуванням стану довкілля в місці, де планується провадити плановану діяльність, екологічних ризиків і прогнозів, перспектив соціально-економічного розвитку регіону, потужності та видів сукупного впливу (прямого та опосередкованого) на довкілля, у тому числі з урахуванням впливу наявних об'єктів, планованої діяльності та об'єктів, щодо яких отримано рішення про провадження планованої діяльності або розглядається питання про прийняття таких рішень.</p> <p>Оцінка впливу на довкілля проектів національного інтересу в сфері енергетики здійснюється з урахуванням вимог Закону України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики».</p>
<p>Стаття 3. Сфера застосування оцінки впливу на довкілля</p> <p>...</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 3. Сфера застосування оцінки впливу на довкілля</p> <p>...</p> <p>6. Проекти національного інтересу у сфері енергетики розглядаються з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики»..</p>

<p>Стаття 5. Повідомлення про плановану діяльність, яка підлягає оцінці впливу на довкілля, визначення обсягу досліджень та рівня деталізації інформації</p> <p>...</p> <p>3. У повідомленні про плановану діяльність, яка підлягає оцінці впливу на довкілля, наводиться інформація про:</p> <p>1) суб'єкта господарювання - назва (прізвище, ім'я, по батькові), юридична адреса (адреса реєстрації), контактний номер телефону;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 5. Повідомлення про плановану діяльність, яка підлягає оцінці впливу на довкілля, визначення обсягу досліджень та рівня деталізації інформації</p> <p>...</p> <p>2. У повідомленні про плановану діяльність, яка підлягає оцінці впливу на довкілля, наводиться інформація про:</p> <p>1) суб'єкта господарювання - назва (прізвище, ім'я, по батькові), юридична адреса (адреса реєстрації), контактний номер телефону;</p> <p>...</p> <p>16) у разі реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики рішення Кабінету Міністрів України їх про включення до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики.</p>
<p>Стаття 14. Оцінка транскордонного впливу на довкілля</p> <p>...</p> <p>15. З метою поліпшення управління процедурою оцінки транскордонного впливу на довкілля можуть утворюватися тимчасові або постійно діючі спільні органи з іншими державами. Статус і порядок функціонування таких органів визначаються відповідними двосторонніми чи багатосторонніми угодами.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 14. Оцінка транскордонного впливу на довкілля</p> <p>...</p> <p>15. З метою поліпшення управління процедурою оцінки транскордонного впливу на довкілля можуть утворюватися тимчасові або постійно діючі спільні органи з іншими державами. Статус і порядок функціонування таких органів визначаються відповідними двосторонніми чи багатосторонніми угодами.</p> <p>16. У разі реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики Уповноважений центральний орган в обов'язковому порядку інформує про статус проекту, що враховується в ході консультації із зачепленою державою (державами), а також спільного громадського обговорення громадськістю цих держав таких проектів та звіту з оцінки впливу на довкілля. Такі консультації не повинні тривати більше двох місяців.</p> <p>...</p>

Міністр енергетики України

Герман ГАЛУЩЕНКО

_____ 2022 р.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту Закону України «Про проекти національного інтересу у
сфері енергетики»

1. Мета

Проект акта розроблено з метою імплементації Регламенту (ЄС) 347/2013 від 17 квітня 2013 р. про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури та визначення правових, економічних та організаційних засад державної політики щодо сприяння спільним регіональним інвестиціям в енергетичний сектор та сприяння реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики за категоріями об'єктів енергетичної інфраструктури та Регламенту (ЄС) 2022/869 Європейського Парламенту та Ради від 30 травня 2022 р. про керівні принципи транс'європейської енергетичної інфраструктури, що вносить зміни до Регламентів (ЄС) № 715/2009, (ЄС) 2019/942 та (ЄС) 2019/943 і Директиви 2009/73/ЄС і (ЄС) 2019/944, а також про скасування Регламенту (ЄС) № 347/2013.

2. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Проект акта розроблено на виконання пункту 30 Плану заходів щодо виконання зобов'язань в рамках Договору про заснування Енергетичного Співтовариства, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 03 серпня 2011 р. № 733-р, пункту 63 Плану заходів з реалізації етапу «Реформування енергетичного сектору (до 2020 року) Енергетичної стратегії України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність», затвердженого розпорядження Кабінету Міністрів України від 06 червня 2018 р. № 497-р, пункту 745 Плану заходів з виконання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 жовтня 2017 р. № 1106.

Проект акта спрямований на імплементацію Регламенту (ЄС) 347/2013 від 17 квітня 2013 р. про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури та скасування Рішення 1364/2006/ЄС та внесення змін і доповнень до регламентів (ЄС) 713/2009, (ЄС) 714/2009 та (ЄС) 715/2009, адаптованого та включеного до законодавства Енергетичного Співтовариства Рішенням Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства 2015/09/МС-EnC від 16 жовтня 2015 р. щодо імплементації Регламенту (ЄС) 347/2013 Європейського парламенту та Ради про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури, з урахуванням положень Регламенту (ЄС) 2022/869 Європейського Парламенту та Ради від 30 травня 2022 р. про керівні принципи транс'європейської енергетичної інфраструктури, що вносить зміни до Регламентів (ЄС) № 715/2009,

Міністерство енергетики України
№26/1.1-3.5-15202 від 13.10.2022
КЕІІ: Галушченко І. В. 13.10.2022 17:47
3ED5083160DHC59B04000007C1D30600E0AE7A00
Сертифікат дієвий з 29.04.2022 10:07 до 29.04.2023 10:07

(ЄС) 2019/942 та (ЄС) 2019/943 і Директиви 2009/73/ЄС і (ЄС) 2019/944, а також про скасування Регламенту (ЄС) № 347/2013.

Через складну процедуру отримання дозволів, регуляторні бар'єри або фінансові питання, з якими стикаються інфраструктурні проекти, які є вирішальними для ЄС та Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства, було прийнято рішення про обов'язковість імплементації Регламент 347/2013 в рамках Енергетичного Співтовариства.

Метою Регламенту є упорядкування процедури надання дозволів та полегшення інвестицій в енергетичну інфраструктуру, а саме в проекти спільного інтересу Енергетичного Співтовариства (РЕСІ) та проекти взаємного інтересу (РМІ), для досягнення енергетичних і природоохоронних цілей Енергетичного Співтовариства.

З урахуванням положень адаптованого Регламенту 347/2013 за технічної допомоги проекту EU4Energy розроблено проект акта, який передбачає запровадження зрозумілої та прозорої процедури реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики, сприятиме сталому розвитку енергетичної інфраструктури України, надійному та безперебійному постачанню енергоресурсів, інтеграції України в енергетичний простір Європейського Союзу, розвитку рівноправних взаємовигідних відносин з іншими державами.

В рамках створеної Міненерго робочої групи згаданий проект акта доопрацьовано з Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (НКРЕКП) та компаніями АТ «Магістральні газопроводи України», НАК «Нафтогаз України», ТОВ «Оператор ГТС України», АТ «Укртранснафта», ПрАТ «НЕК «Укренерго» та АТ «Укртрансгаз».

3. Основні положення проекту акта

Положеннями проекту акта передбачено:

визначення поняття «проектів національного інтересу в сфері енергетики», «проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства» та «проектів взаємного інтересу», а також запровадження зрозумілої та прозорої процедури їх реалізації;

формування переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики, в який в обов'язковому порядку включатимуться проекти спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проекти взаємного інтересу. Згаданий перелік та критерії відбору проектів затверджуватиме Кабінет Міністрів України;

створення Міжвідомчої комісії із забезпечення реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики, яка складатиметься з представників органів державної влади та органів місцевого самоврядування та основною задачею якої є здійснення всіх необхідних заходів з метою надання відповідних дозволів, погоджень тощо для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики;

визначення ключових енергетичних інфраструктурних проєктів, а саме: проєктів взаємного інтересу, проєктів національного інтересу у сфері енергетики та проєктів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, а також запровадження зрозумілої та прозорої процедури їх реалізації;

визначення Міненерго компетентним органом, що сприяє отриманню дозвільних документів шляхом координації дій організатора (замовника) проєкту, органів державної влади, органів місцевого самоврядування, установ, організацій та підприємств;

встановлення строків надання необхідних дозвільних документів органами влади;

підготовку посібника процедур, який затверджуватиметься Міжвідомчою комісією із забезпечення реалізації проєктів національного інтересу у сфері енергетики та буде містити покроковий опис отримання дозвільних документів;

залучення громадськості під час підготовки та прийняття комплексного рішення щодо проєктів національного інтересу у сфері енергетики;

надання стимулів проєктам національного інтересу у сфері енергетики, організатори (замовники) яких несуть підвищені ризики у процесі їх реалізації.

Також проєктом акта передбачено внесення змін до законодавчих актів, що дозволить забезпечити реалізацію проєктів національного інтересу у сфері енергетики відповідно до визначених проєктом акта процедур.

4. Правові аспекти

Нормативно-правові акти, що діють у даній сфері суспільних відносин:

Земельний кодекс України;

Лісовий кодексу України;

Водний кодекс України;

Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

Закон України «Про публічні закупівлі»;

Закон України «Про ринок природного газу»;

Закон України «Про ринок електричної енергії»;

Закон України «Про нафту і газ»;

Закон України «Про трубопровідний транспорт»;

Закон України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг»;

Закон України «Про оцінку впливу на довкілля»;

Закон України «Про оренду землі»;

Закон України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності»;

Закон України «Про природно-заповідний фонд України»;

Закон України «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів»;

Закон України «Про інвестиційну діяльність»;

Закон України «Про ратифікацію Протоколу про приєднання України до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства»;

Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація проекту акта не потребує додаткового фінансування з державного чи місцевих бюджетів.

Фінансово-економічні розрахунки щодо впливу реалізації акта на надходження державного та/або місцевих бюджетів не проводилися, оскільки наявні методики проведення відповідних розрахунків не регламентують механізм кількісного визначення гіпотетичних інфраструктурних проектів, які можуть реалізовуватися у відповідності із положеннями проекту акта, оскільки наразі Кабінетом Міністрів не визначено відповідного переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики.

6. Позиція заінтересованих сторін

Проект акта не стосується питань: функціонування місцевого самоврядування, прав та інтересів територіальних громад, місцевого та регіонального розвитку; соціально-трудої сфери; прав осіб з інвалідністю; функціонування і застосування української мови як державної; наукової та науково-технічної діяльності.

7. Оцінка відповідності

У проекті акта містяться положення що стосуються зобов'язань України у сфері європейської інтеграції.

У проекті акта відсутні положення, що: стосуються прав та свобод, гарантованих Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод; впливають на забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків; містять ризики вчинення корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією; створюють підстави для дискримінації.

Проект акта буде направлено до Національного агентства з питань запобігання корупції для визначення необхідності проведення антикорупційної експертизи.

8. Прогноз результатів

Прийняття проекту акта забезпечить: державну підтримку реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики та запровадження зрозумілої та прозорої процедури їх реалізації; прискорення процесу отримання всіх необхідних дозволів для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики; надання організатору (замовнику) проекту національного інтересу у

сфері енергетики, який несе підвищені ризики у процесі його реалізації, будівництва, експлуатації або обслуговування, відповідних стимулів.

Заінтересована сторона	Вплив реалізації акта на заінтересовану сторону	Пояснення очікуваного впливу
Держава	позитивний	Виконання зобов'язань України за Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони; залучення міжнародних інвестицій до розбудови енергетичної інфраструктури в Україні та розвитку рівноправних взаємовигідних відносин з іншими державами
Оператор системи передачі та/або оператор газотранспортної системи, оператор системи розподілу та/або оператор газорозподільної системи, оператор нафтотранспортної системи, оператор газосховищ та/або оператор установки LNG, інший оператор, що розробляє проект національного інтересу в сфері енергетики	позитивний	Запровадження зрозумілої та прозорої процедури реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики, прискорення процесу надання дозволів; встановлення правил щодо транскордонного розподілу витрат; надання стимулів проектам національного інтересу у сфері енергетики, організатори (замовники) яких несуть підвищені ризики у процесі їх реалізації
Потенційні інвестори	позитивний	

Міністр енергетики України

Герман ГАЛУЩЕНКО

_____ 2022 р.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту Закону України «Про проекти національного інтересу у
сфері енергетики»

1. Мета

Проект акта розроблено з метою імплементації Регламенту (ЄС) 347/2013 від 17 квітня 2013 р. про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури та визначення правових, економічних та організаційних засад державної політики щодо сприяння спільним регіональним інвестиціям в енергетичний сектор та сприяння реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики за категоріями об'єктів енергетичної інфраструктури та Регламенту (ЄС) 2022/869 Європейського Парламенту та Ради від 30 травня 2022 р. про керівні принципи транс'європейської енергетичної інфраструктури, що вносить зміни до Регламентів (ЄС) № 715/2009, (ЄС) 2019/942 та (ЄС) 2019/943 і Директиви 2009/73/ЄС і (ЄС) 2019/944, а також про скасування Регламенту (ЄС) № 347/2013.

2. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Проект акта розроблено на виконання пункту 30 Плану заходів щодо виконання зобов'язань в рамках Договору про заснування Енергетичного Співтовариства, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 03 серпня 2011 р. № 733-р, пункту 63 Плану заходів з реалізації етапу «Реформування енергетичного сектору (до 2020 року) Енергетичної стратегії України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність», затвердженого розпорядження Кабінету Міністрів України від 06 червня 2018 р. № 497-р, пункту 745 Плану заходів з виконання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 жовтня 2017 р. № 1106.

Проект акта спрямований на імплементацію Регламенту (ЄС) 347/2013 від 17 квітня 2013 р. про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури та скасування Рішення 1364/2006/ЄС та внесення змін і доповнень до регламентів (ЄС) 713/2009, (ЄС) 714/2009 та (ЄС) 715/2009, адаптованого та включеного до законодавства Енергетичного Співтовариства Рішенням Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства 2015/09/МС-EnC від 16 жовтня 2015 р. щодо імплементації Регламенту (ЄС) 347/2013 Європейського парламенту та Ради про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури, з урахуванням положень Регламенту (ЄС) 2022/869 Європейського Парламенту та Ради від 30 травня 2022 р. про керівні принципи транс'європейської енергетичної інфраструктури, що вносить зміни до Регламентів (ЄС) № 715/2009,

(ЄС) 2019/942 та (ЄС) 2019/943 і Директиви 2009/73/ЄС і (ЄС) 2019/944, а також про скасування Регламенту (ЄС) № 347/2013.

Через складну процедуру отримання дозволів, регуляторні бар'єри або фінансові питання, з якими стикаються інфраструктурні проекти, які є вирішальними для ЄС та Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства, було прийнято рішення про обов'язковість імплементації Регламент 347/2013 в рамках Енергетичного Співтовариства.

Метою Регламенту є упорядкування процедури надання дозволів та полегшення інвестицій в енергетичну інфраструктуру, а саме в проекти спільного інтересу Енергетичного Співтовариства (РЕСІ) та проекти взаємного інтересу (РМІ), для досягнення енергетичних і природоохоронних цілей Енергетичного Співтовариства.

З урахуванням положень адаптованого Регламенту 347/2013 за технічної допомоги проекту EU4Energy розроблено проект акта, який передбачає запровадження зрозумілої та прозорої процедури реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики, сприятиме сталому розвитку енергетичної інфраструктури України, надійному та безперебійному постачанню енергоресурсів, інтеграції України в енергетичний простір Європейського Союзу, розвитку рівноправних взаємовигідних відносин з іншими державами.

В рамках створеної Міненерго робочої групи згаданий проект акта доопрацьовано з Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (НКРЕКП) та компаніями АТ «Магістральні газопроводи України», НАК «Нафтогаз України», ТОВ «Оператор ГТС України», АТ «Укртранснафта», ПрАТ «НЕК «Укренерго» та АТ «Укртрансгаз».

3. Основні положення проекту акта

Положеннями проекту акта передбачено:

визначення поняття «проектів національного інтересу в сфері енергетики», «проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства» та «проектів взаємного інтересу», а також запровадження зрозумілої та прозорої процедури їх реалізації;

формування переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики, в який в обов'язковому порядку включатимуться проекти спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проекти взаємного інтересу. Згаданий перелік та критерії відбору проектів затверджуватиме Кабінет Міністрів України;

створення Міжвідомчої комісії із забезпечення реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики, яка складатиметься з представників органів державної влади та органів місцевого самоврядування та основною задачею якої є здійснення всіх необхідних заходів з метою надання відповідних дозволів, погоджень тощо для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики;

визначення ключових енергетичних інфраструктурних проєктів, а саме: проєктів взаємного інтересу, проєктів національного інтересу у сфері енергетики та проєктів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, а також запровадження зрозумілої та прозорої процедури їх реалізації;

визначення Міненерго компетентним органом, що сприяє отриманню дозвільних документів шляхом координації дій організатора (замовника) проєкту, органів державної влади, органів місцевого самоврядування, установ, організацій та підприємств;

встановлення строків надання необхідних дозвільних документів органами влади;

підготовку посібника процедур, який затверджуватиметься Міжвідомчою комісією із забезпечення реалізації проєктів національного інтересу у сфері енергетики та буде містити покроковий опис отримання дозвільних документів;

залучення громадськості під час підготовки та прийняття комплексного рішення щодо проєктів національного інтересу у сфері енергетики;

надання стимулів проєктам національного інтересу у сфері енергетики, організатори (замовники) яких несуть підвищені ризики у процесі їх реалізації.

Також проєктом акта передбачено внесення змін до законодавчих актів, що дозволить забезпечити реалізацію проєктів національного інтересу у сфері енергетики відповідно до визначених проєктом акта процедур.

4. Правові аспекти

Нормативно-правові акти, що діють у даній сфері суспільних відносин:

Земельний кодекс України;

Лісовий кодексу України;

Водний кодекс України;

Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

Закон України «Про публічні закупівлі»;

Закон України «Про ринок природного газу»;

Закон України «Про ринок електричної енергії»;

Закон України «Про нафту і газ»;

Закон України «Про трубопровідний транспорт»;

Закон України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг»;

Закон України «Про оцінку впливу на довкілля»;

Закон України «Про оренду землі»;

Закон України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності»;

Закон України «Про природно-заповідний фонд України»;

Закон України «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів»;

Закон України «Про інвестиційну діяльність»;

Закон України «Про ратифікацію Протоколу про приєднання України до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства»;

Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація проекту акта не потребує додаткового фінансування з державного чи місцевих бюджетів.

Фінансово-економічні розрахунки щодо впливу реалізації акта на надходження державного та/або місцевих бюджетів не проводилися, оскільки наявні методики проведення відповідних розрахунків не регламентують механізм кількісного визначення гіпотетичних інфраструктурних проектів, які можуть реалізовуватися у відповідності із положеннями проекту акта, оскільки наразі Кабінетом Міністрів не визначено відповідного переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики.

6. Позиція заінтересованих сторін

Проект акта не стосується питань: функціонування місцевого самоврядування, прав та інтересів територіальних громад, місцевого та регіонального розвитку; соціально-трудої сфери; прав осіб з інвалідністю; функціонування і застосування української мови як державної; наукової та науково-технічної діяльності.

7. Оцінка відповідності

У проекті акта містяться положення що стосуються зобов'язань України у сфері європейської інтеграції.

У проекті акта відсутні положення, що: стосуються прав та свобод, гарантованих Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод; впливають на забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків; містять ризики вчинення корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією; створюють підстави для дискримінації.

Проект акта буде направлено до Національного агентства з питань запобігання корупції для визначення необхідності проведення антикорупційної експертизи.

8. Прогноз результатів

Прийняття проекту акта забезпечить: державну підтримку реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики та запровадження зрозумілої та прозорої процедури їх реалізації; прискорення процесу отримання всіх необхідних дозволів для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики; надання організатору (замовнику) проекту національного інтересу у

сфері енергетики, який несе підвищені ризики у процесі його реалізації, будівництва, експлуатації або обслуговування, відповідних стимулів.

Заінтересована сторона	Вплив реалізації акта на заінтересовану сторону	Пояснення очікуваного впливу
Держава	позитивний	Виконання зобов'язань України за Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони; залучення міжнародних інвестицій до розбудови енергетичної інфраструктури в Україні та розвитку рівноправних взаємовигідних відносин з іншими державами
Оператор системи передачі та/або оператор газотранспортної системи, оператор системи розподілу та/або оператор газорозподільної системи, оператор нафтотранспортної системи, оператор газосховищ та/або оператор установки LNG, інший оператор, що розробляє проект національного інтересу в сфері енергетики	позитивний	Запровадження зрозумілої та прозорої процедури реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики, прискорення процесу надання дозволів; встановлення правил щодо транскордонного розподілу витрат; надання стимулів проектам національного інтересу у сфері енергетики, організатори (замовники) яких несуть підвищені ризики у процесі їх реалізації
Потенційні інвестори	позитивний	

Міністр енергетики України

Герман ГАЛУЩЕНКО

_____ 2022 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про проекти національного інтересу у сфері енергетики

Цей Закон визначає правові, економічні та організаційні засади державної політики щодо сприяння спільним регіональним інвестиціям в енергетичний сектор, реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики за категоріями об’єктів енергетичної інфраструктури, сприяння їх реалізації, отримання документів дозвільного характеру у розумні строки, посилення участі громадськості, встановлення правил щодо транскордонного розподілу витрат та стимулювання проектів національного інтересу у сфері енергетики, пов’язаних з ризиками їх реалізації.

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) енергетична інфраструктура – сукупність фізичного обладнання або споруд, або структур, та/або складних конструкцій в рамках інфраструктури в сфері енергетики для передачі/транспортування, розподілу та зберігання електричної енергії, газу та нафти, яка знаходиться на території України або пов’язує її територію з територіями Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства або держав-членів Європейського Союзу та забезпечує надійне та безперебійне постачання енергоресурсів до споживачів;

2) компетентний орган – центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у паливно-енергетичному комплексі або інший центральний орган виконавчої влади, визначений Кабінетом Міністрів України під час внесення проекту до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики;

3) комплексне рішення – сукупність документів дозвільного характеру, що видаються органами державної влади та органами місцевого самоврядування організатору (замовнику) проекту до початку будівництва за координації

компетентного органу відповідно до законодавства України з містобудівної діяльності з урахуванням вимог цього Закону;

4) організатор (замовник) проекту – юридична особа, зареєстрована відповідно до законодавства України, яка ініціювала проект спільного інтересу Енергетичного Співтовариства або проект взаємного інтересу, або має намір підготувати та впровадити інший проект національного інтересу у сфері енергетики, який не має статусу проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства або проекту взаємного інтересу, та подала відповідний запит у порядку, передбаченому цим Законом;

5) перелік проектів взаємного інтересу – перелік проектів взаємного інтересу, затверджений рекомендацією Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства;

6) перелік проектів національного інтересу у сфері енергетики – перелік інфраструктурних проектів національного інтересу у сфері енергетики, що затверджується Кабінетом Міністрів України відповідно до цього Закону

7) перелік проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства – перелік проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, затверджених рішенням Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства;

8) посібник процедур – перелік умов, правил та порядку надання комплексного рішення, які встановлені законодавством України з урахуванням вимог цього Закону, що складається та оновлюється компетентним органом у разі внесення змін до законодавства України компетентним органом, та публікується на його офіційному веб-сайті;

9) проект – комплекс заходів для створення (будівництва) міждержавних зв'язків та внутрішніх мереж, установок або нового обладнання в сфері енергетики за категоріями об'єктів енергетичної інфраструктури, який відповідає критеріям, визначеним у порядку, встановленому цим Законом;

10) проект взаємного інтересу – інфраструктурний проект між Україною, як Договірною стороною Енергетичного Співтовариства, та державою-членом Європейського Союзу, який не має статусу проекту спільного інтересу Європейського Співтовариства та затверджений рекомендацією Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства;

11) проект національного інтересу у сфері енергетики – проект спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, проект взаємного інтересу та/або проект, що має на меті задовольнити суспільні потреби у надійному і безперебійному постачанні та/або споживанні енергоресурсів та забезпечити реалізацію національних інтересів України, який включений до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики відповідно до цього Закону і який реалізується в пріоритетному порядку відповідно до цього Закону;

12) проект спільного інтересу Енергетичного Співтовариства – інфраструктурний проект між Україною та іншими Договірними Сторонами Енергетичного Співтовариства або між Україною та державою-членом Європейського Союзу, який отримав статус проекту спільного інтересу в Європейському Союзі та затверджений відповідним рішенням Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства;

13) Регулятор – Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

2. Інші терміни вживаються у цьому Законі у значеннях, наведених у Господарському кодексі України, Цивільному кодексі України, законах України «Про ринок природного газу», «Про ринок електричної енергії», «Про нафту і газ», «Про регулювання містобудівної діяльності», «Про оцінку впливу на довкілля», «Про стратегічну екологічну оцінку», «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» та інших законодавчих актах України.

Стаття 2. Законодавство у сфері реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики

1. Законодавство у сфері реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики складається з цього Закону, Земельного кодексу України, Лісового кодексу України, Водного кодексу України, законів України «Про регулювання містобудівної діяльності», «Про ринок природного газу», «Про ринок електричної енергії», «Про нафту і газ», «Про трубопровідний транспорт», «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг», «Про оцінку впливу на довкілля», «Про оренду землі», «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності», «Про природно-заповідний фонд України», «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів», «Про правовий режим земель охоронних зон об'єктів магістральних трубопроводів», «Про державний земельний кадастр», «Про інвестиційну діяльність» та інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини у зазначеній сфері, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що визначені цим Законом, застосовуються положення такого міжнародного договору.

3. На виконання зобов'язань України за Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, цей Закон спрямований на імплементацію Регламенту (ЄС) 347/2013 від 17 квітня 2013 року про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури та скасування Рішення 1364/2006/ЄС та внесення змін і доповнень до регламентів (ЄС) 713/2009, (ЄС) 714/2009 та (ЄС) 715/2009, адаптованого та включеного до законодавства Енергетичного Співтовариства Рішенням Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства 2015/09/МС-EnC від 16 жовтня 2015 року щодо імплементації Регламенту (ЄС) 347/2013 Європейського парламенту та Ради про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури.

Стаття 3. Проекти національного інтересу у сфері енергетики

1. Кабінет Міністрів України затверджує перелік проектів національного інтересу у сфері енергетики, поданий компетентним органом та сформований за пропозицією організатора (замовника) проекту. До переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики включаються проекти, які сприяють сталому розвитку енергетичної інфраструктури України, надійному та безперебійному постачанню енергоресурсів, інтеграції України в енергетичний простір Європейського Союзу, розвитку рівноправних взаємовигідних відносин з іншими державами, а також проекти спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проекти взаємного інтересу.

Порядок затвердження переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики та внесення змін до нього встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Такий порядок визначає категорії об'єктів енергетичної інфраструктури та критерії, за якими їх вносять до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики, порядок та підстави їх виключення з переліку національного інтересу у сфері енергетики, перелік категорій об'єктів енергетичної інфраструктури, які можуть претендувати на отримання технічної та фінансової допомоги Європейського Союзу, а також щодо яких організатор (ініціатор) проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства може подавати запит на транскордонний розподіл інвестиційних витрат відповідно до пункту 13 статті 13 цього Закону.

2. Проекти спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проекти взаємного інтересу включаються до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики і реалізуються з урахуванням положень цього Закону.

3. Підтримка реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики забезпечується шляхом:

отримання всіх необхідних документів дозвільного характеру для реалізації проекту з дотриманням вимог цього Закону;

сприяння реалізації проекту у розумні строки та з дотриманням вимог цього Закону;

їх стимулювання відповідно до цього Закону;

забезпечення взаємодії із компетентними органами зацікавлених Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства та/або державами-членами Європейського Союзу.

4. Організатор (замовник) проекту після того, як його проект був включений до переліку проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства або переліку проектів взаємного інтересу в порядку, встановленому Договором про заснування Енергетичного Співтовариства та процедурними актами Енергетичного Співтовариства, подає запит до

компетентного органу на включення цього проекту до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики відповідно до порядку, затвердженого Кабінетом Міністрів України. Не пізніше ніж через три місяці після надходження відповідного запиту Кабінет Міністрів України приймає рішення про включення проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та/або проекту взаємного інтересу до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики.

5. Проектам національного інтересу у сфері енергетики надається пріоритет щодо фінансування при включенні до інвестиційної програми, якщо організатором (замовником) проекту є оператор системи передачі, оператори систем розподілу, оператор газотранспортної системи, оператор газосховищ або оператор установки LNG.

6. Інші проекти в сфері енергетики за категоріями об'єктів енергетичної інфраструктури, які не належать до проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу, можуть бути внесені до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики за пропозицією організатора (замовника) проекту, якщо вони відповідають критеріям, встановленим Кабінетом Міністрів України.

7. Проекти національного інтересу в сфері енергетики повинні бути невід'ємною частиною плану розвитку системи передачі на наступні десять років або планів розвитку систем розподілу на наступні п'ять років з урахуванням плану розвитку системи передачі на наступні десять років, або відповідати заходам із запобігання дефіциту генеруючої та передавальної потужності відповідно до звіту з оцінки відповідності (достатності) генеруючих потужностей для покриття прогнозованого попиту на електричну енергію та забезпечення необхідного резерву згідно із Законом України «Про ринок електричної енергії» або плану розвитку газотранспортної системи, або плану розвитку газосховищ на наступні десять років відповідно до Закону України «Про ринок природного газу», або інших документів, якими передбачається розвиток енергетичної інфраструктури, передбачених законодавством України та іншими актами Кабінету Міністрів України.

8. Виключення проекту з переліку проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства або переліку проектів взаємного інтересу є підставою для його виключення з переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики.

Проект має бути виключено з переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики у разі виявлення недостовірної інформації, наданої організатором (замовником) проекту під час включення до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики та/або переліку проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства.

9. У разі виключення проекту з переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики документи дозвільного характеру, отримані в процесі надання комплексного рішення, залишаються чинними на строк їх дії.

З дня прийняття рішення Кабінетом Міністрів України щодо виключення проекту з переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики припиняється стимулювання інвестицій в такий проект, передбачене статтею 12 цього Закону.

10. У разі виключення проекту з переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики він втрачає всі права та обов'язки, передбачені цим Законом.

Стаття 4. Міжвідомча комісія

1. Для забезпечення координації діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування та сприяння отриманню комплексного рішення відповідно до плану реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики Кабінет Міністрів України утворює міжвідомчу комісію із забезпечення реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики (далі – міжвідомча комісія), яка складається з представників органів державної влади та органів місцевого самоврядування, які задіяні в процесі надання комплексного рішення для проектів національного інтересу у сфері енергетики.

2. Інформаційне, організаційне, матеріальне та інше забезпечення діяльності міжвідомчої комісії здійснює компетентний орган.

3. Положення про міжвідомчу комісію затверджується Кабінетом Міністрів України.

4. Міжвідомча комісія забезпечує:

1) спільно з компетентним органом координацію дій органів державної влади, органів місцевого самоврядування, установ, організацій та підприємств в процесі надання комплексного рішення;

2) підтримку організатора (замовника) проекту у отриманні комплексного рішення щодо реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики у строки, встановлені статтею 8 цього Закону;

3) розроблення згідно законодавства України рекомендацій заінтересованим органам державної влади, органам місцевого самоврядування, установам, організаціям та підприємствам щодо розумного строку, протягом якого має видаватися відповідний документ дозвільного характеру погодження з урахуванням строків, визначених у статті 8;

4) розроблення рекомендацій щодо подовження строку надання комплексного рішення, якщо організатор (замовник) проекту подає відповідний запит через затримки чи інші ускладнення у реалізації графіку надання комплексного рішення;

5) виконання інших завдань, передбачених положенням про міжвідомчу комісію.

5. Міжвідомча комісія за поданням компетентного органу затверджує:

1) графік надання комплексного рішення, підготовлений організатором (замовником) проекту;

2) зміни до графіку надання комплексного рішення, підготовлені організатором (замовником) проекту, у разі затримки чи інших ускладнень в дотриманні строків видачі документів дозвольного характеру, зазначених у затвердженому графіку надання комплексного рішення;

3) посібник процедур, передбачений статтею 9 цього Закону;

4) інші документи, передбачені положенням про міжвідомчу комісію.

6. Якщо органами державної влади, органами місцевого самоврядування, установами, організаціями чи підприємствами не було видано у строки, встановлені графіком надання комплексного рішення, передбаченим підпунктом «д» пункту 5 частини другої статті 7 цього Закону, відповідний документ дозвольного характеру, необхідний для реалізації проекту національного інтересу у сфері енергетики, міжвідомча комісія має право вимагати від таких органів надати в 10-денний термін пояснення щодо причин затримки, вичерпний перелік зауважень до наданих організатором (замовником) документів та матеріалів, а також визначення обґрунтованого строку, необхідного для видачі такого документу дозвольного характеру, якщо інше не передбачено законодавством України.

При повторному розгляді документів та матеріалів, поданих організатором (замовником) проекту, не допускається відмова у видачі документів дозвольного характеру погодження з причин, які раніше не були зазначені органами державної влади, органами місцевого самоврядування, установами, організаціями чи підприємствами, у разі якщо такі документи та матеріали не були істотно змінені.

Дозвіл на виконання будівельних робіт видається органами державного архітектурно-будівельного контролю у порядку, встановленому законодавством в сфері містобудування.

Стаття 5. Компетентний орган

1. Компетентний орган в процесі надання комплексного рішення у строки, визначені статтею 8 цього Закону, забезпечує діяльність міжвідомчої комісії та взаємодіє з організатором (замовником) проекту, органами державної влади, органами місцевого самоврядування, установами, організаціями та підприємства при підготовці та видачі документів дозвольного характеру згідно законодавства України.

2. Якщо підготовка проекту національного інтересу в сфері енергетики суперечить вимогам незалежності оператора системи передачі та оператора газотранспортної системи відповідно до законів України «Про ринок електричної енергії», «Про ринок природного газу», Кабінет Міністрів України

визначає компетентним органом інший центральний орган виконавчої влади під час затвердження переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики.

Інформацію про таке рішення Кабінету Міністрів України визначений компетентний орган в тижневий строк після прийняття рішення Кабінетом Міністрів України надає Секретаріату Енергетичного Співтовариства та опубліковує на своєму офіційному веб-сайті. Організатор (ініціатор) проекту також опубліковує таку інформацію на своєму офіційному веб-сайті.

3. До повноважень компетентного органу у сфері реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики належить:

1) подання пропозицій Кабінету Міністрів України щодо формування переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики та внесення змін до нього;

2) взаємодія спільно із міжвідомчою комісією з організатором (замовником) проекту, органами державної влади, органами місцевого самоврядування, установами, організаціями та підприємствами під час отримання необхідних документів дозвільного характеру, що надаються органами державної влади та органами місцевого самоврядування;

3) подання на розгляд міжвідомчій комісії графіку надання комплексного рішення відповідно до статті 8 цього Закону;

4) погодження концепції участі громадськості, або змін до неї, що надаються організатором (замовником) проекту відповідно до статті 11 цього Закону;

5) співробітництво з Енергетичним Співтовариством в ході відбору проектів до переліку проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та переліку проектів взаємного інтересу та під час їх реалізації;

6) співпраця з компетентними органами держав-членів Європейського Союзу та Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства, а також інших заінтересованих держав при підготовці спільних планів реалізації проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу;

7) подання Секретаріату Енергетичного Співтовариства до 30 квітня кожного року наступного за роком включення проекту до переліку проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства або до переліку проектів взаємного інтересу річного звіту про хід реалізації проекту та, у разі необхідності, про затримки чи інші ускладнення в наданні документів дозвільного характеру, передбачених графіком надання комплексного рішення під час реалізації проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу;

8) підготовка, подання на розгляд міжвідомчій комісії, публікація на своєму веб-сайті та підтримання спільно з міжвідомчою комісією в актуальному стані посібника процедур відповідно до статті 9 цього Закону.

Стаття 6. Відносини між органами державної влади та органами місцевого самоврядування

1. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, установи, організації, та підприємства в рамках виконання цього Закону відповідно до законодавства України та своїх повноважень:

приймають відповідні рішення, надають документи дозвільного характеру, необхідні для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики в строки, визначені законодавством та/або передбачені графіком надання комплексного рішення, затвердженим міжвідомчою комісією;

співпрацюють з компетентним органом та міжвідомчою комісією з метою забезпечення ефективної реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики в строки, передбачені графіком надання комплексного рішення.

Стаття 7. Організатор (замовник) проекту

1. Організатор (замовник) проекту забезпечує розробку та реалізацію проектів національного інтересу у сфері енергетики. Організатором (замовником) проекту можуть бути:

- 1) оператор системи передачі та/або оператор газотранспортної системи;
- 2) оператор системи розподілу та/або оператор газорозподільної системи;
- 3) оператор газосховищ та/або оператор установки LNG;
- 4) інший оператор або інвестор, що розробляє проект національного інтересу в сфері енергетики;
- 5) юридична особа, яка була визначена домовленістю, що оформлена угодою між кількома операторами системи розподілу та/або операторами газорозподільної системи, іншими операторами, інвесторами або їх групами та яка має право брати на себе юридичні та фінансові зобов'язання та нести відповідальність від імені сторін такої угоди.

2. Організатор (замовник) проекту зобов'язаний:

1) подати до компетентного органу запит на включення проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проекту взаємного інтересу до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики;

2) підготувати та надати відповідним органам державної влади та органам місцевого самоврядування всі документи та матеріали, необхідні для отримання документів дозвільного характеру з метою отримання комплексного рішення для реалізації проекту національного інтересу у сфері енергетики відповідно до законодавства;

3) організувати фінансування проекту національного інтересу у сфері енергетики та здійснювати покриття витрат, необхідних для отримання комплексного рішення;

4) дотримуватись процедури та строків надання комплексного рішення, визначених у статті 8 цього Закону;

5) розробити та в продовж трьох місяців після прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про включення проекту до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики подати в паперовій та електронній формі на розгляд компетентному органу план реалізації проекту національного інтересу в сфері енергетики, який включає:

а) розроблення проектної документації;

б) проведення експертизи, оцінки впливу на довкілля та затвердження проектної документації на будівництво об'єктів енергетичної інфраструктури;

в) концепцію участі громадськості;

г) отримання у власність чи на праві користування земельних ділянок, з урахуванням вимог екологічної безпеки, збереження природоохоронних територій та об'єктів, інформації щодо наявності особливо цінних земель, необхідності компенсації збитків власникам та землекористувачам, спричинених тимчасовим зайняттям або вилученням (викупом) земельних ділянок, компенсації втрат власникам і користувачам земельних ділянок у разі встановлення обмежень на використання належних їм земельних ділянок у зв'язку з встановленням охоронних зон, необхідності розробки документації із землеустрою, викупної ціни чи розміру плати за користування земельними ділянками (оренда, суборенда, сервітут, суперфіцій);

д) графік надання комплексного рішення;

е) виконання підготовчих та будівельних робіт, прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів;

6) подавати до компетентного органу річний звіт до 31 березня кожного року, наступного за роком включення проекту до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики, що має включати інформацію про:

а) хід реалізації проекту;

б) затримки в отриманні необхідних документів дозвільного характеру, що видаються органами державної влади, органами місцевого самоврядування, установами, організаціями чи підприємствами (у разі наявності);

7) подавати до Секретаріату Енергетичного Співтовариства та компетентного органу до 31 березня кожного року наступного за роком включення проекту до переліку проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства або до переліку проектів взаємного інтересу річний звіт за

кожним таким проектом українською та англійською мовами, що має включати інформацію про:

- а) хід реалізації проекту;
- б) затримки в його реалізації в порівнянні з погодженим графіком надання комплексного рішення (у разі наявності);
- в) зміни до графіку надання комплексного рішення (у разі наявності);
- 8) розробити та подати до компетентного органу впродовж трьох місяців від початку процедури надання комплексного рішення відповідно до статті 8 цього Закону концепцію участі громадськості та, у разі наявності зауважень, на вимогу компетентного органу внести зміни до такої концепції;
- 9) підготувати звіт про результати діяльності, пов'язаної з участю громадськості до подання повідомлення про початок процедури надання комплексного рішення, включаючи ті заходи, які відбувалися до початку процесу отримання комплексного рішення;
- 10) у разі потреби, подати запит на транскордонний розподіл інвестиційних витрат відповідно до статті 13 цього Закону;
- 11) створити веб-сайт та/або сторінку на власному веб-сайті з інформацією про проект національного інтересу у сфері енергетики та забезпечити їх регулярне оновлення.

3. Організатор (замовник) проекту має право:

- 1) подати запит до компетентного органу на включення його проекту до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики, якщо такий проект відповідає вимогам, визначеним цим Законом, та критеріям, встановленим Кабінетом Міністрів України;
- 2) приймати рішення щодо фінансування проекту національного інтересу у сфері енергетики;
- 3) отримувати підтримку міжвідомчої комісії у разі затримок у наданні комплексного рішення чи у процесі реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики;
- 4) інформувати компетентний орган про затримки чи інші ускладнення, що виникають під час процедури надання комплексного рішення, подавати обґрунтовані пропозиції щодо зміни графіку надання комплексного рішення;
- 5) отримувати документи дозвільного характеру, необхідні для реалізації проекту в строки, визначені законодавством та/або передбачені графіком надання комплексного рішення, затвердженим міжвідомчою комісією;
- 6) подати запит на транскордонний розподіл витрат на реалізацію проекту відповідно до цього Закону;
- 7) подати запит на отримання стимулів у випадках та на умовах, визначених відповідно до цього Закону;

8) в ході підготовки графіку надання комплексного рішення запропонувати розумні скорочені строки видачі документів дозвільного характеру органами державної влади, органами місцевого самоврядування, установами, організаціями чи підприємствами з урахуванням передбачених законодавством термінів (за необхідності).

Стаття 8. Процедура підготовки та прийняття комплексного рішення

1. Процедура підготовки та прийняття комплексного рішення щодо проектів національного інтересу у сфері енергетики складається з двох етапів:

- 1) попередня процедура прийняття комплексного рішення;
- 2) нормативна процедура прийняття комплексного рішення.

2. Для отримання комплексного рішення, організатор (замовник) проекту в продовж трьох місяців після прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про включення проекту до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики подає в паперовій та електронній формі на розгляд компетентному органу план реалізації проекту національного інтересу в сфері енергетики разом з повідомленням про початок процедури надання комплексного рішення (далі – повідомлення про проект).

Компетентний орган в тримісячний строк з моменту отримання від організатора (замовника) проекту плану реалізації проекту національного інтересу в сфері енергетики розглядає та узгоджує його спільно з відповідними органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, які будуть задіяні в процесі надання комплексного рішення для проектів національного інтересу у сфері енергетики.

У разі відсутності зауважень до плану реалізації проекту компетентний орган направляє графік надання комплексного рішення на затвердження міжвідомчої комісії та погоджує концепцію участі залучення громадськості, про що інформує у тижневий строк організатора (замовника) проекту. Графік надання комплексного рішення у місячний строк розглядається та затверджується міжвідомчою комісією.

У разі наявності істотних зауважень до плану реалізації проекту компетентний орган надає письмове повідомлення організатору (замовнику) проекту щодо необхідності внесення змін до нього із зазначення терміну, протягом якого необхідно внести такі зміни, та надає аргументацію щодо необхідних змін до плану реалізації проекту.

Після затвердження міжвідомчою комісією графіка комплексного рішення компетентний орган у тижневий строк в письмовій формі підтверджує початок процедури надання комплексного рішення.

Для проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу, компетентний орган з компетентними органами інших залучених держав узгоджують спільний графік надання комплексних рішень. 3. З метою отримання комплексного рішення, організатор (замовник) проекту надає всі необхідні для цього документи та матеріали відповідним органам державної влади та органам місцевого самоврядування для розгляду відповідно до законодавства, про що у триденний строк інформує компетентний орган. Документи дозвільного характеру в процесі реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики надаються згідно процедури, визначеної законодавством, та у строки, визначені законодавством та/або передбачені графіком надання комплексного рішення, затвердженим міжвідомчою комісією. Відповідний орган державної влади, орган місцевого самоврядування, підприємство, установа чи організація розглядає подані йому документи відповідно до законодавства України і направляє організатору (замовнику) проекту своє рішення у визначені законодавством строки та/або передбачені графіком надання комплексного рішення, затвердженим міжвідомчою комісією, про що організатор (замовник) проекту інформує компетентний орган.

У разі необхідності подання додаткових документів чи виправлення наданих документів організатор (замовник) проекту в найкоротший можливий строк, але не більше ніж місячний строк, подає необхідні додаткові чи виправлені документи відповідному органу державної влади, органу місцевого самоврядування, установі, організації чи підприємству, про що інформує компетентний орган.

4. Попередня процедура прийняття комплексного рішення охоплює період до затвердження проектної документації на будівництво об'єктів енергетичної інфраструктури відповідно до вимог законодавства в сфері містобудування та починається з моменту направлення організатором (замовником) проекту повідомлення про проект.

У разі надання комплексного рішення проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, який реалізують [дві або більше Договірні Сторони Енергетичного Співтовариства та/або держав-членів Європейського Союзу](#) дата підтвердження відповідним компетентним органом останнього повідомлення про проект є початком процесу видачі дозволів.

5. Попередня процедура надання комплексного рішення не повинна перевищувати два роки з моменту направлення організатором (замовником) проекту повідомлення про початок процедури надання комплексного рішення та включає наступні етапи:

- 1) набуття прав на земельні ділянки відповідно до законодавства України, яке регулює земельні відносини (у разі необхідності);
- 2) затвердження міжвідомчою комісією графіку надання комплексного рішення та погодження компетентним органом концепції участі громадськості.

Для проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу, компетентний орган з компетентними органами інших залучених держав узгоджують спільний графік надання комплексних рішень;

3) отримання вихідних даних щодо проекту відповідно до чинного законодавства в сфері містобудування (у разі необхідності);

4) розроблення проектної документації відповідно до чинного законодавства в сфері містобудування;

5) залучення громадськості, передбачене статтею 11 цього Закону та отримання позитивного висновку з оцінки впливу на довкілля відповідно до Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» ;

6) проведення експертизи та затвердження проектної документації на будівництво об'єктів енергетичної інфраструктури відповідно до чинного законодавства в сфері містобудування;

7) підготовка інвестиційного проекту, який має включати проект будівництва, розроблений відповідно до законодавства (у разі необхідності).

6. Організатор (замовник) проекту співпрацює з компетентним органом та міжвідомчою комісією з метою надання інформації, необхідної для отримання документів дозвільного характеру та погоджень, та дотримання кінцевих строків і графіку надання комплексного рішення.

7. Нормативна процедура надання комплексного рішення охоплює період з дати затвердження проектної документації на будівництво об'єктів енергетичної інфраструктури відповідно до законодавства України до дати надання дозволу на виконання будівельних робіт та не повинна перевищувати одного року та шести місяців.

8. Загальна тривалість процедури надання комплексного рішення не повинна перевищувати три роки та шість місяців. У разі якщо компетентний орган вважатиме, що процедура надання комплексного рішення не буде завершена у строки, визначені цією статтею, після відповідного подання міжвідомчій комісії, вона може прийняти рішення продовжити ці строки до дев'яти місяців.

9. У випадку продовження строків процедури надання комплексного рішення щодо проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства чи проекту взаємного інтересу компетентний орган у тижневий термін після прийняття міжвідомчою комісією відповідного рішення інформує про це Секретаріат Енергетичного Співтовариства та надає перелік заходів, що вжиті або які необхідно вжити для завершення процесу видачі дозволів в найкоротший строк.

Стаття 9. Посібник процедур

1. Компетентний орган складає посібник процедур, що використовується під час надання комплексного рішення для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики відповідно до цього Закону, інших законів України,

що визначають порядок підготовки та реалізації проектів в сфері енергетики та нормативно-правових актів, прийнятих на їх виконання та подає на розгляд та затвердження міжвідомчої комісії.

2. Посібник процедур має включати опис процедур, визначених у статті 8 цього Закону, процедур реалізації та моніторингу проектів національного інтересу у сфері енергетики, процедур взаємодії органів державної влади та органів місцевого самоврядування та відповідати процедурам, які визначені іншими нормативно-правовими актами України, включаючи нормативно-правові акти у дозвільній сфері та сфері містобудування.

3. Посібник процедур також повинен містити наступну інформацію:

1) найменування та реквізити компетентного органу, інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування та інших організації, установ та підприємств;

2) посилання на положення відповідних нормативно-правових актів України, які регулюють порядок та умови надання документів дозвільного характеру, необхідних для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики, включаючи екологічні та будівельні норми;

3) форми та інформацію про перелік та структуру документів, що подаються в рамках попередньої та нормативної процедури надання комплексного рішення;

4) перелік документів дозвільного характеру, які повинен отримати організатор (замовник) проекту;

5) послідовність дій в процесі надання комплексного рішення із інформацією щодо кожної стадії процесу, включаючи орієнтовний графік процесу отримання комплексного рішення та часові рамки кожного етапу;

6) опис етапів та способів участі громадськості у процесі надання комплексних рішень, включаючи рекомендації та вимоги щодо розробки та подання до компетентного органу концепції участі громадськості;

7) рекомендації щодо інформації та її змісту, що розміщується організатором (замовником) проекту на веб-сторінці проекту.

4. Компетентний орган опубліковує посібник процедур на своєму офіційному веб-сайті та спільно з міжвідомчою комісією забезпечує підтримання його в актуальному стані з урахуванням змін, що вносяться до нормативно-правових актів, зазначених в частинах першій та третій цієї статті.

5. Порядок складання, оновлення та опублікування посібника процедур встановлюється компетентним органом і оприлюднюється на його офіційному веб-сайті.

Стаття 10. Земельні питання

1. Оформлення прав на земельні ділянки для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики здійснюється відповідно до Закон

України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень».

2. У разі необхідності викуп земельних ділянок та інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, здійснюється шляхом укладення відповідного договору чи у порядку, встановленому Законом України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності».

Стаття 11. Залучення громадськості

1. Організатор (замовник) проекту протягом трьох місяців з дня після прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про включення проекту до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики розробляє та подає концепцію участі громадськості до компетентного органу з дотриманням вимог цього Закону та рекомендацій, викладених в посібнику процедур.

2. Концепція участі громадськості має містити інформацію про:

1) зацікавлених осіб, в тому числі представників відповідних територіальних громад;

2) заплановані заходи, включаючи місця та дати проведення громадських слухань та їх графіки;

3) ресурси, виділені на проведення громадських обговорень.

3. Компетентний орган впродовж трьох місяців з дня отримання від організатора (замовника) проекту концепції участі громадськості за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища погоджує її або у разі потреби надає письмове повідомлення щодо необхідності внесення змін до неї із зазначення терміну, протягом якого необхідно внести такі зміни.

4. У разі внесення істотних (суттєвих) змін до погодженої концепції участі громадськості організатор (замовник) проекту повинен узгодити їх з компетентним органом.

5. Організатор (замовник) проекту під час попередньої процедури надання комплексного рішення має провести не менше одного громадського обговорення, враховуючи рекомендації, викладені в посібнику процедур, та підготувати звіт про його результати.

6. Зацікавлені особи мають право подавати будь-які зауваження чи пропозиції, які, на їх думку, стосуються проектів національного інтересу у сфері енергетики, з належним обґрунтуванням (зауваження та пропозиції, подані без належного обґрунтування не можуть прийматися до уваги під час публічних обговорень).

Зауваження та пропозиції можуть подаватися в письмовій формі (у тому числі в електронній формі) протягом 20 робочих днів з дня оприлюднення повідомлення про початок проведення громадського обговорення та усно під час громадського обговорення із занесенням до протоколу громадських обговорень.

7. Після подання повідомлення про проект організатор (замовник) проекту повинен:

1) опублікувати інформаційний буклет, дотримуючись цього Закону та рекомендацій, викладених в посібнику процедур, та інформувати всіх зацікавлених сторін про проект на своєму офіційному веб-сайті в мережі Інтернет та через інші інформаційні засоби;

2) запросити у письмовій формі відповідні зацікавлені сторони на громадські обговорення.

8. Для проектів, що перетинають кордон двох або більше держав, громадські обговорення повинні проводитись не більше двох місяців з дати початку першого громадського обговорення, передбаченого частиною п'ятою цієї статті.

9. Організатор (замовник) проекту не пізніше трьох місяців з моменту прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про включення проекту до переліку проектів національного інтересу повинен створити та регулярно оновлювати веб-сайт та/або веб-сторінку на власному веб-сайті із відповідною інформацією про проект національного інтересу у сфері енергетики.

Оприлюднення інформації здійснюється з дотриманням вимог законодавства щодо захисту інформації.

Компетентний орган розміщує інформацію щодо проектів національного інтересу у сфері енергетики на своєму веб-сайті з посиланнями на відповідні веб-сайти організаторів (замовників) проекту.

10. Залучення громадськості, включаючи громадські обговорення, передбачені іншими законами України, здійснюється у порядку встановленому законодавством України.

Стаття 12. Стимулювання інвестицій у проекти національного інтересу у сфері енергетики

1. Регулятор визначає перелік індикаторів та відповідні референтні значення для порівняння питомих інвестиційних витрат для порівнюваних проектів за категоріями об'єктів енергетичної інфраструктури з урахуванням індикаторів та їх референтних значень та оприлюднює його на своєму офіційному веб-сайті. Такі референтні значення мають використовуватися організаторами (замовниками) проекту для проведення аналізу витрат і вигід для їхніх проектів, а також можуть використовуватися операторами газотранспортної системи та системи передачі для проведення аналізу витрат і вигід для проектів плану розвитку газотранспортної системи на наступні десять років та плану розвитку системи передачі на наступні десять років.

2. Якщо організатор (замовник) проекту несе підвищені ризики у процесі реалізації, будівництва, експлуатації або обслуговування проекту національного інтересу у сфері енергетики у порівнянні з ризиками, які виникають у аналогічному інфраструктурному проекті, такому проекту має бути надано відповідних стимулів у встановленому законодавством порядку.

3. Регулятор складає та затверджує методика та критерії оцінки інвестицій в інфраструктурні проекти в електроенергетиці та газовій сфері та пов'язаних із ними підвищених ризиків, що виникають в процесі будівництва, експлуатації або обслуговування проекту національного інтересу у сфері енергетики, оприлюднює її на своєму офіційному веб-сайті, а також надсилає до Ради регуляторів Енергетичного Співтовариства.

4. У рішенні Регулятора про стимулювання проектів національного інтересу у сфері енергетики, за винятком проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства чи проектів взаємного інтересу, зазначених у частині другій цієї статті, мають бути враховані результати аналізу витрат та вигід, який розробляється та надається організатором (замовником) проекту з використанням референтних значень, зазначених у частині першій цієї статті.

5. У рішенні Регулятора про стимулювання, проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства чи проектів взаємного інтересу мають бути враховані результати аналізу витрат та вигід, який розробляється та надається організатором (замовником) проекту, та має враховувати результати аналізу витрат та вигід проекту, зробленого Секретаріатом Енергетичного Співтовариства, зокрема, вивчаючи:

позитивні зовнішні ефекти проекту для Енергетичного Співтовариства та на регіональному рівні;

специфічні ризики, понесені організатором (замовником) проекту, пов'язані з новими технологіями передачі, як на суші, так і в морі, ризики, пов'язані з недостатнім покриттям витрат та ризиками розвитку, а також заходи щодо пом'якшення наслідків, вжиті організатором проекту.

6. Регулятор на основі аналізу витрат та вигід проекту, наданого організатором (замовником) проекту, аналізує конкретні ризики, яких зазнає організатор (замовник) проекту, вжиті заходи щодо зменшення ризику та обґрунтування цього ризику з огляду на позитивний вплив, який здійснюється проектом, порівняно з альтернативним проектом з меншим ризиком. Допустимі ризики, зокрема, включають ризики, пов'язані з новими технологіями передачі/транспортування, як на суші, так і в морі, ризики, пов'язані з недоокупністю витрат та ризиками розвитку.

7. Стимули, надані відповідним рішенням Регулятора, мають враховувати специфічний характер відповідного ризику і, зокрема, можуть охоплювати:

правила для попередніх інвестицій;

правила визнання ефективно здійснених витрат до введення проекту;

правила забезпечення додаткового повернення капіталу, інвестованого в проект;

інші стимули згідно нормативно-правовими актами Регулятора.

8. Стимули, передбачені цією статтею, не надаються, якщо проект національного інтересу у сфері енергетики отримав звільнення від застосування окремих положень статей 38, 39 Закону України «Про ринок електричної енергії» щодо нових міждержавних ліній електропередачі або статей 19, 23, 56 Закону України «Про ринок природного газу» щодо нової інфраструктури.

Регулятор повинен уникати подвійного стимулювання проектів національного інтересу спільного інтересу.

Стаття 13. Міждержавне співробітництво

1. Для формування переліку проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та переліку проектів взаємного інтересу, а також реалізації вказаних проектів в рамках Енергетичного Співтовариства компетентний орган, Регулятор, оператор системи передачі електричної енергії, оператор газотранспортної системи та організатор (замовник) проекту взаємодіють з Секретаріатом Енергетичного Співтовариства, компетентними та регуляторними органами, операторами систем передачі та/або газотранспортної системи Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства, держав-членів Європейського Союзу та іншими організаціями відповідно до встановлених процедур.

2. Інвестиційні витрати за проектом національного інтересу в сфері енергетики повинні покриватися за рахунок користувачів системи передачі/розподілу, газотранспортної/газорозподільних системи та інших систем. Розподіл таких інвестиційних витрат має гарантувати, що ціно- та тарифоутворення для кінцевих споживачів не буде непропорційним та дискримінаційним.

3. Проекти спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, критерії яких будуть затверджені у порядку, визначеному частиною першою статті 3 цього Закону, повинні мати право на транскордонний розподіл інвестиційних витрат, якщо оцінка ринкового попиту або очікуваного впливу на тарифи вказує на те, що витрати не можуть бути відшкодовані за рахунок тарифів, які сплачують користувачі, визначені в частині другій цієї статті.

4. У випадку, якщо організатор (замовник) проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства планує здійснити транскордонний розподіл інвестиційних витрат на реалізацію проекту, після підготовки до будівництва проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та консультацій з оператором системи передачі та/або оператором газотранспортної системи України інших Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства та/або держав-членів Європейського Союзу, на які проект має значний позитивний загальний

вплив, подає Регулятору запит на транскордонний розподіл інвестиційних витрат за проектами спільного інтересу Енергетичного Співтовариства відповідно до порядку, встановленого Регулятором в своїх нормативно-правових актах.

Запити на транскордонний розподіл інвестиційних витрат подаються також до регуляторних органів Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства та/або держав-членів Європейського Союзу, яких стосується проект, відповідно до встановленої цими регуляторними органами процедури.

Регулятор не пізніше наступного дня з моменту отримання запиту надає копію отриманого інвестиційного запиту на транскордонний розподіл інвестиційних витрат до Ради регуляторів Енергетичного Співтовариства.

Якщо проект розробляється кількома організаторами (замовниками) проекту, вони повинні подати спільний запит на транскордонний розподіл інвестиційних витрат.

5. Запит на транскордонний розподіл інвестиційних витрат, який розробляється та надається Регулятору організатором (замовником) проекту, повинен включати запит на транскордонний розподіл інвестиційних витрат та містити:

- 1) аналіз витрат і вигід, розроблений організатором (замовником) проекту, при проведенні відбору проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства чи проектів взаємного інтересу,
- 2) бізнес-план з оцінкою фінансової життєздатності проекту з зазначенням джерела фінансування проекту;
- 3) результати ринкових досліджень, де це передбачено нормативно-правовими актами Регулятора;
- 4) спільної обґрунтованої пропозиції щодо транскордонного розподілу інвестиційних витрат (за згодою організаторів (замовників) проекту).

6. Під час розгляду інвестиційного запиту на транскордонний розподіл інвестиційних витрат Регулятор співпрацює з відповідними організаторами (замовниками) проекту, Секретаріатом Енергетичного Співтовариства, регулюючими органами Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства та/або держав-членів Європейського Союзу, до яких подано аналогічні запити про транскордонний розподіл інвестиційних витрат.

7. Інвестиційні витрати, пов'язані із реалізацією проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства враховуються в плані розвитку відповідним оператором системи передачі/оператором газотранспортної системи або організатором (замовником) проекту з урахуванням вимог кодексу системи передачі, кодексу газотранспортної системи, кодексу газосховищ, інших нормативно-правових актів Регулятора.

8. За результатами розгляду інвестиційного запиту на транскордонний розподіл витрат протягом шести місяців з дня його подання Регулятор приймає

рішення, узгоджене з іншими регуляторними органами Договірних Сторін Договору про заснування Енергетичного Співтовариства та/або держав-членів Європейського Союзу.

У ході розподілу витрат Регулятор повинен враховувати фактичні або прогнозні величини:

плати за перевантаження або інших надходжень від сплати тарифів;

доходів від механізму компенсації між операторами системи передачі в рамках їх співробітництва з Європейською мережею операторів системи передачі (ENTSO-E).

При ухваленні рішення про транскордонний розподіл інвестиційних витрат Регулятор враховує очікуваний вплив (економічні, соціальні та екологічні вигоди і наслідки) реалізації проекту для України, інших Договірних Сторін Договору про заснування Енергетичного Співтовариства та відповідних держав-членів Європейського Союзу, а також можливу потребу у фінансовій підтримці, відомості про які надаються Регулятору організатором (замовником) проекту.

9. Регулятор спільно з регулюючими органами Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства та/або держав-членів Європейського Союзу, до яких подано аналогічні запити на транскордонний розподіл інвестиційних витрат, повинен впродовж 10 робочих днів повідомити про рішення щодо транскордонного розподілу інвестиційних витрат Раду регуляторів Енергетичного Співтовариства та надати інформацію, що містить підстави для розподілу коштів між Україною та відповідною Договірною Стороною Енергетичного Співтовариства та державою-членом Європейського Союзу, а саме:

1) інформацію щодо впливу інвестиційних витрат, в тому числі на тариф з розподілу/передачі електричної енергії або тариф з розподілу/транспортування природного газу, на кожну з держав;

2) оцінку бізнес-плану, передбаченого частиною п'ятою цієї статті;

3) можливі позитивні зовнішні ефекти від проекту для регіону або Європейського Союзу;

4) результати громадських обговорень та консультацій, проведених організатором (замовником) проекту, та наданих Регулятору.

Рішення про розподіл витрат оприлюднюється на офіційному веб-сайті Регулятора.

10. У разі якщо Регулятор спільно з відповідними національними регуляторними органами Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства не досягли згоди щодо запиту на транскордонний розподіл інвестиційних витрат протягом шести місяців з дня отримання такого запиту останнім з національних регуляторних органів Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства, вони невідкладно повідомляють про це Раду регуляторів Енергетичного Співтовариства, Секретаріат Енергетичного Співтовариства та/або Європейську

Комісію. У такому випадку для запитів на транскордонний розподіл інвестиційних витрат щодо проекту, який має транскордонний вплив виключно на Договірні Сторони Енергетичного Співтовариства, рішення щодо інвестиційного запиту, транскордонного розподілу інвестиційних витрат та підходу щодо врахування відповідних витрат у тарифах приймається Радою регуляторів Енергетичного Співтовариства у встановленому порядку.

11. На основі прийнятого рішення про транскордонний розподіл інвестиційних витрат Регулятор враховує відповідні витрати, понесені організатором (замовником) проекту при встановленні або затвердженні тарифів відповідно до Закону України «Про ринок природного газу» або Закону України «Про ринок електричної енергії».

12. Організатори (замовники) проекту, до яких застосовано цю статтю, щороку до прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, передбачених проектом, повинні надавати Регулятору інформацію про стан реалізації проекту, понесені витрати та впливи, які спричинив цей проект.

13. Положення, передбачені частинами другою – восьмою цієї статті не застосовуються, якщо проект національного інтересу у сфері енергетики отримав звільнення від застосування окремих положень статей 38, 39 Закону України «Про ринок електричної енергії» щодо нових міждержавних ліній електропередачі або статей 19 23, 5 6 Закону України «Про ринок природного газу» щодо нової інфраструктури.

14. У разі, якщо за пропозиції Секретаріату Енергетичного Співтовариства було призначено координатора проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства або проекту взаємного інтересу в Україні, органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування та організатор (замовник) проекту повинен всебічно співпрацювати з координатором у виконанні завдань, покладених на нього Постійною групою високого рівня Енергетичного Співтовариства.

15. Організатор (ініціатор) проекту спільного інтересу Енергетичного Співтовариства мають право на отримання технічної та фінансової допомоги Європейського Союзу у формі грантів на їх підготовку та будівництво.

Для отримання грантів під будівництво проект спільного інтересу Енергетичного Співтовариства повинен відповідати таким вимогам:

1) аналіз витрат і вигід проекту відповідно до частини п'ятої цієї статті повинен містити підтвердження наявності значних позитивних зовнішніх ефектів, таких як безпека постачання, гнучкість системи, солідарність або інноваційність;

2) щодо проекту було винесено рішення про транскордонний розподіл інвестиційних витрат відповідно до цієї статті (у разі потреби);

3) проект не є комерційно рентабельним відповідно до бізнес-плану та інших оцінок, проведених, зокрема, можливими інвесторами, кредиторами або

національним регуляторним органом. Під час оцінювання комерційної рентабельності проекту серед іншого враховується рішення щодо стимулювання проекту.

Стаття 14 Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Внести зміни до таких законів України:

1) у Лісовому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 17, ст. 99; 2009 р., № 45, ст. 684; 2013 р., № 46, ст. 640):

пункт 1 статті 46 після слів «визначення внутрігосподарської організації» доповнити словами «та внесення відповідних відомостей до Державного земельного кадастру України відповідно до вимог Закону України «Про Державний земельний кадастр»;

у частині четвертій статті 58:

після слова «приймається» доповнити словами «в двомісячний строк»;

слово «погоджується» замінити словами «приймається та погоджується в двомісячний строк»;

2) частину другу статті 85 Водного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 24, ст. 189; 2013 р., № 46, ст. 640; 2016 р., № 46, ст. 780; 2019 р., № 51, ст. 379) після слів «прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій,» доповнити словами «оператору газотранспортної системи, оператору установок LNG, оператору газосховищ та оператору системи передачі для розміщення об'єктів енергетичної інфраструктури та їх обслуговування,»;

3) у Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3, ст. 27; 2005 р., № 2, ст. 25; 2006 р., № 26, ст. 209; 2007 р., № 9, ст. 78; 2008 р., № 27, ст. 253; 2010 р., № 9, ст. 86; 2012 р., № 29, ст. 338; 2013 р., № 7, ст. 65, № 41, ст. 551, № 43, ст. 616; 2014 р., № 1, ст. 3, № 17, ст. 587; 2015 р., № 52, ст. 483; 2016 р., № 47, ст. 801; 2018 р., № 5, ст. 36, № 37, ст. 277; 2019 р., № 13, ст. 465, № 51, ст. 379; 2021 р. № 44, ст. 354;):

частину третю статті 59 доповнити пунктом «г) такого змісту:

«г) оператору газотранспортної системи, оператору установки LNG, оператору газосховищ та оператору системи передачі для розміщення об'єктів енергетичної інфраструктури та їх обслуговування»;

у пункті «е» частини другої статті 92 після слів «оператор газосховищ» доповнити словами «оператор установки LNG»;

абзац третій частини третьої статті 123:

після слів «на об'єкт нерухомості (жилий будинок, іншу будівлю, споруду)» доповнити словами «або такий об'єкт нерухомості (жилий будинок, інша будівля, споруда) перебуває в господарському віданні або оперативному управлінні»;

після слів «повідомляє Верховну Раду Автономної Республіки Крим, Раду міністрів Автономної Республіки Крим, відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування» доповнити словами «протягом одного місяця»;

слова «договір на виконання робіт із землеустрою щодо відведення земельної ділянки» замінити словами «копія договору (договорів), який передбачає виконання робіт із розроблення документації із землеустрою»; статтю 141 доповнити пунктом «з» такого змісту:

«з) припинення права господарського відання або оперативного управління жилим будинком, будівлею або спорудою.»;

у статті 151:

пункт а) частини шостої викласти у такій редакції:

«а) обґрунтування необхідності викупу та/або відведення земельної ділянки, а у разі реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики рішення Кабінету Міністрів України про включення проекту у перелік проектів національного інтересу у сфері енергетики;»;

частину дев'яту викласти у такій редакції:

«9. Якщо викуп земельних ділянок провадиться за погодженням з Верховною Радою України, відповідні органи державної влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим або органи місцевого самоврядування готують свої висновки і в місячний строк подають матеріали погодження місця розташування об'єкта до Кабінету Міністрів України, який розглядає ці матеріали і в місячний строк з дня одержання матеріалів погодження подає їх до Верховної Ради України для прийняття відповідного рішення.»;

доповнити частиною такого змісту:

«10¹. Якщо викуп земельних ділянок здійснюється з метою реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики та потребують погодження та/або прийняття рішення Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, матеріали погодження місця розташування об'єкта розглядаються в першочерговому порядку.»

пункт 2 частини п'ятої статті 186 доповнити новим абзацом такого змісту:

«У разі розроблення технічної документації із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок за рішенням суду, лише після прийняття такого рішення та у разі будівництва проектів національного інтересу в сфері енергетики, така технічна документація із землеустрою щодо поділу та

об'єднання земельних ділянок затверджується особою, яка ініціює відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності;»;

4) абзац шостий частини дев'ятої статті 18 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 51, ст. 553; 2019 р., № 47, ст. 312; 2021 р., № 44, ст. 354) викласти у такій редакції:

«Під час проведення державної реєстрації права власності або право господарського відання чи права оперативного управління на будівлю або споруду набутого внаслідок переходу такого права до нового власника або користувача, який є оператором системи розподілу або оператором системи передачі відповідно до закону, одночасно проводиться державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою попереднього власника будівлі або споруди (особи, за якою будівлі або споруди закріплені на праві господарського відання чи праві оперативного управління), на якій вони розташовані, якщо сторонами договору, на підставі якого оператор системи розподілу або оператор системи передачі набуває право власності або право господарського відання чи право оперативного управління на будівлю або споруду, не встановлено інше. Державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою проводиться без подання відповідної заяви одночасно з державною реєстрацією переходу права власності на відповідну будівлю або споруду (права господарського відання чи права оперативного управління будівлі або споруди). У разі якщо умовами договору встановлено інше, з підстав, що на такій земельній ділянці розташовано/здійснюється будівництво іншого об'єкта нерухомого майна попереднього власника, державна реєстрація припинення права користування земельною ділянкою, на якій розташована будівля або споруда, права на які переходять до оператора системи розподілу або оператора системи передачі, проводиться після виділення оператору системи розподілу або оператору системи передачі частини земельної ділянки під такою будівлею або спорудою з урахуванням охоронної зони в окрему земельну ділянку та присвоєння їй окремого кадастрового номера. У такому разі згода попереднього землекористувача на перехід права користування на частину земельної ділянки під будівлею або спорудою з урахуванням охоронної зони до оператора систем розподілу або оператора системи передачі не вимагається.»;

5) абзац четвертий частини першої статті 4¹ Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483) після слів «якщо інше не встановлено законом» доповнити словами та знаком «або передбачено комплексним рішенням щодо реалізації проекту національного інтересу у сфері енергетики.»;

6) у Законі України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності,

для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 1, ст. 2; 2012 р., № 8, ст. 61; 2013 р., № 7, ст. 65 № 28, ст. 303; 2015 р., № 52, ст. 482; 2018 р., № 14, ст. 80; 2020 р., № 46, ст. 394):

у частині першій статті 1:

у частині першій:

абзац другий викласти у такій редакції:

«викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб – передача земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, за їх згодою у державну чи комунальну власність або у власність осіб, зацікавлених у викупі земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, для задоволення суспільних потреб шляхом укладення договору купівлі-продажу чи іншого правочину у порядку, встановленому законом;»;

абзац четвертий викласти у такій редакції:

«відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності – перехід права власності на земельні ділянки, інші об'єкти нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, за плату в державну чи комунальну власність або у власність осіб, які ініціювали відчуження об'єктів нерухомого майна, шляхом їх викупу чи примусового відчуження для потреб держави, територіальної громади, суспільства в цілому;»

абзац сьомий викласти у такій редакції:

«примусове відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності – перехід права власності на земельні ділянки, інші об'єкти нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, до держави чи територіальної громади з мотивів суспільної необхідності або осіб, які ініціювали відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, за рішенням суду;»;

доповнити частиною другою у такій редакції:

«2. Термін «об'єкт енергетики» вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в [Законі України](#) «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів».

Терміни «енергетична інфраструктура» та «проект національного інтересу в сфері енергетики» вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в [Законі України](#) «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики».

Термін «будівництво» вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в [Законі України](#) «Про регулювання містобудівної діяльності».

частину першу статті 2 після слів «шляхом використання земель державної чи комунальної власності» доповнити словами «а також у разі необхідності при реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики»;

у статті 5:

частину першу викласти у такій редакції:

«1. Викупна ціна складається з вартості земельної ділянки (її частини, яка в результаті поділу формує окрему земельну ділянку), визначеної згідно з експертною грошовою оцінкою, та розміру збитків, завданих власнику внаслідок викупу земельної ділянки, визначених в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Якщо до особи, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, переходить право на житловий будинок, інші будівлі, споруди, вартість такого майна включається до викупної ціни без повторного включення вартості відповідної земельної ділянки. Розмір викупої ціни узгоджується власником (власниками) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, та особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб та затверджується рішенням органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування, що приймає рішення про викуп земельної ділянки, або з мотивів суспільної необхідності, або встановлюється за рішенням суду.»;

частину четверту доповнити абзацом у такій редакції:

«В ході реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики заходи з визначення викупної ціни та витрати на них здійснює особа, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності.»;

в частині п'ятій після слів «оцінкою, проведеною суб'єктом оціночної діяльності, визначеним органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування» доповнити словами «або викупною ціною, запропонованою особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності,»

у статті 7:

у частині першій:

у абзаці першому після слів «Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування відповідно до своїх повноважень та» вставити слова та знаки «, особи, що ініціюють відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності,»;

у абзаці третьому:

слова «, капітальний ремонт, реконструкція та обслуговування» вилучити;

після слів «нафтових і газових терміналів, електростанцій» доповнити словом «підстанцій»;

слова «та об'єктів, необхідних для їх експлуатації» замінити словами «включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти, необхідні для їх обслуговування»;

у частині другій:

у абзаці другому слова «нотаріально чи рішенням суду» замінити словами «нотаріально, чи рішення суду»;

після абзацу другого доповнити новими абзацами такого змісту:

«Підставою для звернення до суду особи, як ініціює відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності є:

відмова власника(ів) у прийнятті рішення про поділ земельної ділянки;

відмова заставодержателів, користувачів земельної ділянки надати згоду на поділ земельної ділянки.

Відмовою вважається також відсутність відповіді власника(ів), заставодержателів, користувачів земельної ділянки протягом місяця з дати отримання ними пропозиції щодо прийняття рішення про поділ земельної ділянки та надання згоди на поділ земельної ділянки, особою, яка ініціює відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності.

У разі відмови власником(ами), заставодержателями, користувачами земельної ділянки щодо прийняття рішення про поділ земельної ділянки та надання згоди на поділ земельної ділянки, та у разі будівництва проектів національного інтересу в сфері енергетики документація із землеустрою розробляється за рішенням суду та лише після прийняття такого рішення і затверджується особою, яка ініціює відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності.»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Рішення органів місцевого самоврядування, відповідно до своїх повноважень, про затвердження проектів землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб, можуть містити рішенням про викуп земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб.»;

у частині першій статті 8:

у абзаці першому слова «та в порядку, визначених цим Законом,» виключити;

у абзаці третьому:

слова та символи «, капітальний ремонт, реконструкція та обслуговування» видалити;

після слів «нафтових і газових терміналів, електростанцій» доповнити словом «підстанцій»;

слова «та об'єктів, необхідних для їх експлуатації» замінити словами «включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти, необхідні для їх обслуговування»;

у абзаці другому частини першої статті 9:

слова та символи «, капітальний ремонт, реконструкція та обслуговування» видалити;

після слів «нафтових та газових терміналів, електростанцій» доповнити словом «підстанцій»;

слова «та об'єктів, необхідних для їх експлуатації» замінити словами «включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти, необхідні для їх обслуговування»;

у статті 10:

у абзаці першому частини першої:

слово «підприємствам» замінити словами «юридичним особам»;

слова та символи «будівництво, капітальний ремонт, реконструкцію,» замінити словами «будівництво та»;

після слів «захисних гідротехнічних споруд» доповнити словами «а також реалізують проекти національного інтересу в сфері енергетики»;

слова «у випадках та в порядку визначених статтею 151 Земельного кодексу України» замінити словами «у порядку встановленому законодавством»;

абзац перший частини третьої викласти у такій редакції:

«Інформація (письмове повідомлення) надсилається особою, яка ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, власнику (власникам) земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, місце проживання яких відомо, рекомендованим листом з повідомленням про вручення або вручається йому (їм) особисто під розписку.»;

у частині четвертій слова «Орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування зобов'язаний» замінити словами «Особа, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна, через органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування та/або іншими засобами зобов'язана»;

у статті 11:

в частині першій слова «відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування» замінити словами «особу, що ініціювала відчуження

об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності,»;

в частині третій слова «представники органу, який прийняв рішення про їх викуп» замінити словами «особу, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності»;

у статті 12:

абзац перший частини третьої виключити;

у абзаці другому частини третьої:

слова «одного року» замінити словами «трьох років»;

слова «відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування не звернувся» замінити словами «особа, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, не звернулася»;

у частині четвертій слова «представникам зазначених органів і суб'єктам, уповноваженим на проведення» замінити словами «особі, що ініціювала відчуження об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності, у проведенні»;

у статті 15:

в частині першій:

абзац перший після слів «державну чи комунальну власність» доповнити «, або у власність іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності,»;

абзац сьомий доповнити словами «та при реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики»;

у абзаці третьому частини першої:

слова «транспортної і енергетичної» замінити словами «енергетики та транспортної»;

після слів «нафтових і газових терміналів, електростанцій» доповнити словом «підстанцій»;

слова «та об'єктів, необхідних для їх експлуатації» замінити словами «включаючи проекти національного інтересу у сфері енергетики та об'єкти необхідні для їх обслуговування»;

у статті 16:

у абзаці першому частини першої після слів «Орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування, що прийняв рішення про відчуження земельної ділянки» доповнити «або інша особа, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності

за письмової згоди згаданого органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування»;

у частині другій слова «, капітальний ремонт, реконструкція» виключити;

частину четверту після слів «держави чи територіальної громади» доповнити словами «або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності,»;

у частині п'ятій слова «органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування, що прийняв рішення про відчуження земельної ділянки» замінити словами «особою, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності,»;

у статті 18:

абзац перший частини першої після слів «держави чи територіальної громади» доповнити словами «або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності»;

абзац другий частини першої після слів «держави чи територіальної громади» доповнити словами «або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності»;

абзац другий частини другої після слів «держави або територіальної громади» доповнити словами «чи іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності»;

абзац третій частини другої після слів «територіальної громади» доповнити словами «або іншої особи, що ініціювала відчуження нерухомого майна для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності»;

7) у статтю 51 Закону України «Про землеустрій» (Відомості Верховної Ради України, 2003, № 36, ст.282) доповнити новими абзацами такого змісту:

«Рішення про затвердження проектів землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб, які передбачають викуп земельної (-их) ділянки (-ок) для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності для будівництва об'єктів, передбачених проектами національного інтересу у сфері енергетики, та об'єктів, необхідних для її обслуговування, повинне бути прийнято в двомісячний термін з моменту надходження на розгляд до органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування. Таке рішення має містити наступні положення:

затвердження проекту щодо впорядкування території для містобудівних потреб;

вилучення земельних ділянок державної та/або комунальної власності у землекористувачів із затвердженням умов вилучення земельних ділянок (у разі необхідності);

надання земельних ділянок державної та/або комунальної власності у користування із затвердженням умов надання, у тому числі вимог щодо відшкодування втрат сільськогосподарського та/або лісгосподарського виробництва (у разі необхідності);

відомості щодо переліку земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які підлягають викупу для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності для будівництва об'єктів, передбачених проектами національного інтересу у сфері енергетики, та об'єктів, необхідних для її обслуговування, відповідно до Закону України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності», а також розмір викупної суми (у разі необхідності).»

8) у Законі України «Про регулювання містобудівної діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст. 343; 2016 р., № 34, ст. 592; 2017 р., № 29, ст. 315; 2018 р., № 15, ст. 121; 2019 р., № 48, ст. 325, № 51, ст. 377):

частину другу статті 1 доповнити новим абзацом такого змісту:

«Термін «проект національного інтересу в сфері енергетики» вживається у цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики»»;

частину першу статті 3 доповнити новим абзацом такого змісту:

«Проектування та будівництво проектів національного інтересу у сфері енергетики здійснюється з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики.»;

у статті 22¹:

частину п'яту доповнити пунктом 12 такого змісту:

«12) можливості обробки інформації (даних), яка міститься в електронній системі, у разі реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики.»»;

частину шосту доповнити новим абзацом такого змісту:

«Електронна система передбачає функцію першочергової обробки інформації (даних), яка міститься в електронній системі, для проектів національного інтересу у сфері енергетики.»;

у статті 22²:

частину першу доповнити пунктом такого змісту:

«16) рішення Кабінету Міністрів України щодо включення об'єкта будівництва до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики.»;

частину другу доповнити новим абзацом такого змісту:

«У разі реалізації проекту національного інтересу в сфері енергетики електронні документи опрацьовуються та створюються з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики»;

частину першу статті 22³ доповнити пунктом 12 такого змісту:

«12) завантаження рішення Кабінету Міністрів України щодо включення об'єкта будівництва до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики.»;

абзац десятий частини третьої статті 24 після слів «(доріг, мостів, естакад, зв'язку),» доповнити словами «, а також магістральних та промислових трубопроводів»;

частину другу статті 29 доповнити абзацами третім – четвертим такого змісту:

«Для реконструкції, капітального ремонту, нового будівництва об'єктів (будівель і споруд) газотранспортної системи надання містобудівних умов та обмежень може здійснюватися за відсутності оформленого речового права на земельну ділянку у випадку передачі замовнику будівництва на праві господарського відання об'єктів права державної власності, що використовуються у процесі провадження діяльності з транспортування природного газу магістральними трубопроводами, на яких планується виконання будівельних робіт. У таких випадках надання містобудівних умов та обмежень відбувається на підставі засвіченої копії договору про передачу на праві господарського відання об'єкта газотранспортної системи державної форми власності.

Для реконструкції, капітального ремонту, нового будівництва об'єктів (будівель і споруд) газотранспортної системи, в межах території діючого об'єкта, будівництво яких не призведе до зміни зовнішніх меж об'єкта газотранспортної системи в цілому, містобудівні умови та обмеження не надаються. У таких випадках рішення про відсутність необхідності отримання містобудівних умов та обмежень приймає замовник будівництва, в господарському віданні якого знаходяться такі об'єкти державної власності.»;

абзац перший частини четвертої статті 34 викласти в такій редакції:

«4. Реконструкція, реставрація або капітальний ремонт об'єктів будівництва без зміни зовнішніх геометричних розмірів їхніх фундаментів у плані, реконструкція або капітальний ремонт автомобільних доріг, залізничних колій, ліній електропередачі, зв'язку, трубопроводів, інших лінійних комунікацій у межах земель їх розміщення, а також комплексна реконструкція кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду і нове будівництво

об'єктів інженерно-транспортної та енергетичної інфраструктури відповідно до містобудівної документації на замовлення органів державної влади чи органів місцевого самоврядування або проектної документації на замовлення організатора (замовника) проекту на відповідних землях державної чи комунальної власності можуть здійснюватися за відсутності документа, що засвідчує право власності чи користування земельною ділянкою.»;

частину третю статті 37 після абзацу десятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Для реконструкції, капітального ремонту, нового будівництва об'єктів (будівель і споруд) газотранспортної системи надання дозволу на виконання будівельних робіт може здійснюватися за відсутності оформленого речового права на земельну ділянку у випадку передачі замовнику будівництва на праві господарського відання об'єктів права державної власності, що використовуються у процесі провадження діяльності з транспортування природного газу магістральними трубопроводами, на яких планується виконання будівельних робіт. У таких випадках видача дозволу на виконання будівельних робіт відбувається на підставі засвіченої копії договору про передачу на праві господарського відання об'єкта газотранспортної системи державної форми власності.»;

У зв'язку з цим абзац одинадцятий вважати абзацом дванадцятим;

9) у Законі України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 51, ст. 833; 2020 р., № 2, ст. 6, № 26, ст. 172):

у частині першій статті 17:

пункт 3 після абзацу шістнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

методику та критерії оцінки інвестицій в проекти національного інтересу в сфері енергетики та пов'язані із ними підвищені ризики»;

доповнити пунктами 25¹, 25² та 25³ такого змісту:

«25¹) співпрацює з національними регуляторами держав-членів Європейського Союзу та Договірних Сторін Договору про заснування Енергетичного Співтовариства, Секретаріатом Енергетичного Співтовариства, Радою Регуляторів Енергетичного Співтовариства, Європейською Комісією та іншими органами Європейського Союзу з приводу реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики, проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного інтересу відповідно до цього Закону та міжнародних договорів України;

25²) узгоджує з національними регуляторами держав-членів Європейського Союзу та Договірних сторін Договору про заснування Енергетичного Співтовариства питання транскордонного розподілу витрат щодо проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проектів взаємного

інтересу;

25³) співпрацює з Секретаріатом Енергетичного Співтовариства, Радою регуляторних органів Енергетичного Співтовариства та регулюючими органами інших держав з метою виконання функцій та завдань, що визначені Регламентом (ЄС) 347/2013 від 17 квітня 2013 року про настанови для транс-європейської енергетичної інфраструктури та скасування рішення 1364/2006/ЄС та внесення змін і доповнень до Регламентів (ЄС) 713/2009, (ЄС) 714/2009 та (ЄС) 715/2009, адаптованого та включеного до законодавства Енергетичного Співтовариства Рішенням Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства 2015/09/МС-EnC від 16 жовтня 2015 року;»;

частину першу статті 18 доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) сприяння в межах своєї компетенції реалізації проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, проектів взаємного інтересу та проектів національного інтересу у сфері енергетики, включаючи транскордонний розподіл витрат та їх стимулювання.»;

11) у Законі України «Про оцінку впливу на довкілля» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 29, ст. 315; 2021 р., № 44, ст. 354)

частину другу статті 1 доповнити абзацом такого змісту:

«Термін «проект національного інтересу в сфері енергетики» вживається у цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики.»»

частину другу статті 2 доповнити абзацом такого змісту:

«Оцінка впливу на довкілля проектів національного інтересу в сфері енергетики здійснюється з урахуванням вимог Закону України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики.»

статтю 3 доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. Проекти національного інтересу у сфері енергетики розглядаються з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики.»»;

у частині другій статті 5 доповнити абзацом такого змісту:

«16) у разі реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики рішення Кабінету Міністрів України їх про включення до переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики.»

статтю 14 доповнити частиною шістнадцять такого змісту:

«16. У разі реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики Уповноважений центральний орган в обов'язковому порядку інформує про статус проекту, що враховується в ході консультації із зачепленою державою (державами), а також спільного громадського обговорення громадськістю цих держав таких проектів та звіту з оцінки впливу на довкілля. Такі консультації не повинні тривати більше двох місяців.»

3. Кабінету Міністрів України, Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону, та привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

4. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

створити міжвідомчу комісію із забезпечення реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики та затвердити-положення про неї;

розробити Порядок затвердження переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики та внесення змін до нього;

доповнити Порядок ведення електронної системи та Порядок ведення Єдиного реєстру з оцінки впливу на довкілля технічною можливістю першочергової та прискореної обробки повідомлень (запитів) щодо отримання відповідних документів дозвільного характеру при реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики;

внести зміни до Порядку видачі дозволу на переведення земельних лісових ділянок до нелісових земель у цілях, пов'язаних із веденням лісового господарства, без їх вилучення у постійного лісокористувача або відмови в його видачі, переоформлення, видачі дубліката зазначеного дозволу з метою визначення строків надання такого дозволу під час реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність з цим Законом.

Голова

Верховної Ради України

Р. СТЕФАНЧУК

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ

до проекту Закону України «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики»

І. Визначення проблеми

Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода) та Договір про заснування Енергетичного Співтовариства, до якого Україна приєдналася у лютому 2011 року, створюють чіткі правові рамки, в межах яких Україна ратифікує відповідні норми законодавства Європейського Союзу, для того щоб забезпечити збалансовані умови для збільшення інвестицій, підвищення енергетичної безпеки та енергоефективності, а також покращення конкурентного середовища як ключового економічного чинника.

Одним із зобов'язань України згідно з Угодою та Договором про заснування Енергетичного Співтовариства є імплементація та впровадження Регламенту (ЄС) 347/2013 від 17 квітня 2013 року про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури. Крім того, 30 травня 2022 року на заміну згаданому Регламенту в Європейському Союзі прийнято Регламент (ЄС) 2022/869 про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури, що вносить зміни до Регламентів (ЄС) № 715/2009, (ЄС) 2019/942 та (ЄС) 2019/ 943 і Директиви 2009/73/ЄС і (ЄС) 2019/944, а також про скасування Регламенту (ЄС) № 347/2013, яким серед іншого розширено категорії об'єктів енергетичної інфраструктури, які носять пріоритетний характер в ЄС та можуть претендувати на технічну та фінансову допомогу ЄС.

Їх метою є визначення критеріїв енергетичної інфраструктури, яка може отримати пріоритетний характер, при будівництві таких об'єктів, прирівняння їх до проектів суспільного/національного інтересу, порядок відбору проектів спільного інтересу ЄС (PCI), проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства (PECI), моніторингу їх реалізації, шляхом оптимізації процедури видачі дозволів і сприяння інвестиціям в енергетичну інфраструктуру, щоб досягти цілей енергетичної та екологічної політики Енергетичного Співтовариства.

Положення згаданих регламентів сприяють модернізації, декарбонізації та об'єднанню транскордонної енергетичної інфраструктури держав-членів Європейського Союзу (TEN-E), щоб допомогти ЄС досягти цілей кліматичної нейтральності до 2050 року, крім того спрямовані на продовження забезпечення інтеграції ринку ЄС, конкурентоспроможності, безпеки постачання та сприяння спільним регіональним інвестиціям в енергетичний сектор, шляхом спрощення процедури видачі дозволів та інших регуляторних бар'єрів та їх стимулювання пріоритетних проектів в сфері енергетики.

Так, положення згаданих регламентів передбачають наступні основні переваги для проектів, які мають пріоритетний характер:

сприяє своєчасній реалізації проектів інтересу шляхом затвердження плану та графіка надання комплексного рішення та закріплення максимального строку реалізації таких проектів, а саме три роки і шість місяців;

оптимізація процедури оцінки впливу на довкілля з одночасним дотриманням законодавства Енергетичного Співтовариства,

підвищення прозорості та залучення громадськості,

встановлення правил щодо транскордонного розподілу інвестиційних витрат та стимулювання проектів національного інтересу у сфері енергетики, пов'язаних з ризиками їх реалізації.

підвищення рівня популяризації та привабливості для інвесторів проектів в сфері енергетики, завдяки удосконаленню нормативно-правової бази, внаслідок чого кошти розподіляються між країнами, які отримують найбільшу вигоду від реалізації проекту, а також

потенційну можливість отримання технічної та/або фінансової підтримки від ЄС.

Враховуючи вищевикладене, виникла необхідність приведення законодавства України у відповідність до Регламентів (ЄС).

Основні групи, на які проблема справляє вплив:

Групи	Так	Ні
<i>Громадяни</i>	-	Ні
<i>Держава</i>	Так	-
<i>Суб'єкти господарювання у тому числі суб'єкти малого підприємництва*</i>	Так	-

Проблему не може бути розв'язано за допомогою ринкових механізмів, оскільки її вирішення можливо досягнути лише шляхом заповнення прогалин в чинному законодавстві та його доповнення, з метою створення ефективних правових, економічних та організаційних засад державної політики щодо сприяння спільним регіональним інвестиціям в енергетичний сектор України та сприяння реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики в пріоритетному порядку.

Проблема не може бути розв'язана у повному обсязі за допомогою діючих регуляторних актів і потребує внесення відповідних змін.

Отже, для вирішення проблеми необхідно розробити відповідний нормативно-правовий акт, а саме, проект Закону України «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики».

II. Цілі державного регулювання

Цілями державного регулювання є необхідність приведення законодавства України у відповідність з Регламентами Комісії (ЄС), шляхом визначення правових, економічних та організаційних засад державної

політики щодо сприяння спільним регіональним інвестиціям в енергетичний сектор, реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики за категоріями об'єктів енергетичної інфраструктури, сприяння їх реалізації, закріплення максимального строку реалізації таких проектів, а саме три роки і шість місяців, отримання документів дозвільного характеру у розумні строки, посилення участі громадськості, встановлення правил щодо транскордонного розподілу витрат та стимулювання проектів національного інтересу у сфері енергетики, пов'язаних з ризиками їх реалізації.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів

Вид альтернатив	Опис альтернативи
Альтернатива 1 Залишення ситуації без змін	Не імплементація Регламенту (ЄС) 347/2013 призведе до порушення зобов'язань перед ЄС. Знизить потенційну можливість отримання технічної та/або фінансової підтримки від ЄС з фондів, які виділяються в рамках ЄС для розбудови енергетичної інфраструктури. Відсутність поняття проектів спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та наявність чітко регламентованих строків реалізації таких проектів ускладнить збільшення інфраструктурних зв'язків з ЄС тощо.
Альтернатива 2 Прийняття регуляторного акта, а саме прийняття Закону України «Про проекти національного інтересу в сфері енергетики»	Визначення правових, економічних та організаційних засад державної політики з питань реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики.

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1 Залишення ситуації без змін	-	Негативний вплив: невиконання зобов'язань України перед ЄС в рамках Угоди та Договору про заснування Енергетичного Співтовариства; невідповідність процедури реалізації проектів РЕСІ та інших пріоритетних проектів в сфері енергетики правилам і процедури, передбаченим Угодою та Договором про

		заснування Енергетичного Співтовариства; зменшення обсягів інвестування з боку міжнародних фінансових установ; відсутність технічної та фінансової допомоги для підготовки, будівництва проектів у сфері енергетики з фондів ЄС; ускладнення подальшої інтеграції до енергетичних ринків ЄС.
Альтернатива 2 <i>Прийняття регуляторного акта</i>	Позитивний вплив: встановлення переліку об'єктів енергетичної інфраструктури, пріоритетних для інвестування; пріоритетна і прозора процедура підготовки та реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики; збільшення інвестицій в сферу енергетики, зокрема в інфраструктурні проекти; покращення позиції України у міжнародних рейтингах щодо виконання міжнародних зобов'язань та прозорості інвестування в енергетичний сектор.	Витрат не передбачається

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян

Проект акта не стосується сфери інтересів громадян.

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

Показник	Великі	Середні	Малі	Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, одиниць*	3	76	—	—	79
Питома вага групи у загальній кількості, відсотків	4 %	96%	—	—	100 %

*За обліковою кількістю операторів системи передачі, газотранспортної системи, газосховищ, системи розподілу, оператор газорозподільної системи, установки LNG та інші суб'єкти господарювання, щодо здійснюють транспортування енергетичних товарів та можуть бути організатором (замовником) проекту відповідно до статті 7 законопроекту.

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1 <i>Залишення ситуації без змін</i>	-	Внаслідок недостатньої урегульованості процесу реалізації проектів в сфері енергетики можливий негативний вплив на: рівень залучення інвестицій та грантів в будівництво енергетичної інфраструктури суб'єктів господарювання в сфері енергетики; інновації та розвиток; доступ до грантів ЄС; ускладнення включення фінансування таких проектів при тарифоутворенні.
Альтернатива 2 <i>Прийняття регуляторного акта</i>	Внаслідок врегулювання процесу реалізації проектів в сфері енергетики позитивний вплив на: збільшення інтеграції та взаємозв'язків суб'єктів господарювання в сфері енергетики України та ЄС; прискорення процесу отримання всіх необхідних дозволів для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики; інновації та розвиток; стимулювання пріоритетних проектів; доступ до фінансів, в тому числі грантів ЄС.	-

Витрати, які будуть виникати внаслідок дії регуляторного акта (згідно з додатком 1 до Аналізу регуляторного впливу):

Сумарні витрати за альтернативами	Сума витрат, гривень
Альтернатива 1. Прийняття регуляторного акта	Витрати відсутні.
Альтернатива 2. Залишення наявної ситуації без змін	Витрати відсутні.

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала

<i>Альтернатива 1</i> <i>Залишення ситуації без змін</i>	1	Відсутність державного регулювання не призведе до вирішення проблеми (проблема продовжить існувати).
<i>Альтернатива 2</i> <i>Прийняття регуляторного акта</i>	4	Цілі прийняття регуляторного акта можуть бути досягнуті повною мірою (проблема більше існувати не буде).

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
<i>Альтернатива 1</i> <i>Залишення ситуації без змін</i>	Вигоди відсутні	Неузгодженість правил і порядків з Регламентами Комісії (ЄС).	2 місце альтернативи у рейтингу, так як вигоди не передбачаються.
<i>Альтернатива 2</i> <i>Прийняття регуляторного акта</i>	<p>Полегшення умов ведення бізнесу в Україні для операторів системи передачі/розподілу електричної енергії, транспортування/розподілу природного газу, оператора газосховищ, компаній, що здійснюють транспортування нафти та інших альтернативних газів, на які поширюються вимоги регламентів.</p> <p>Запровадження зрозумілої та прозорої процедури реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики.</p> <p>Підвищення рівня популяризації та привабливості для інвесторів інфраструктурних проектів в сфері енергетики.</p> <p>Інтеграція до енергосистеми ЄС.</p> <p>Усунення технічних бар'єрів під час введення в обіг та розповсюдження</p>	Не передбачаються	1 місце альтернативи у рейтингу, оскільки дає змогу повністю досягнути поставлених цілей державного регулювання.

	<p>товарів на ринку України.</p> <p>Позитивний вплив на екологічну та енергетичну ефективність в сфері енергетики.</p> <p>Зобов'язання щодо приведення у відповідність законодавства України до європейського будуть виконані, що призведе до збільшення обсягів кредитування з боку ЄС, покращення політичних та економічних відносин з європейським співтовариством.</p>		
--	--	--	--

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи/причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
<i>Альтернатива 1</i> <i>Залишення ситуації без змін</i>	У разі залишення ситуації без змін досягнення зазначених цілей неможливе.	X
<i>Альтернатива 2</i> <i>Прийняття регуляторного акта</i>	Прийняття проекту акта дозволить досягти зазначених цілей державного регулювання.	X

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Розв'язанням вирішення проблеми є прийняття проекту Закону України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики», який передбачає наступне:

введення поняття «проектів національного інтересу в сфері енергетики» та формування переліку проектів національного інтересу в сфері енергетики, в який в обов'язковому порядку включатимуться проекти спільного інтересу Енергетичного Співтовариства та проекти взаємного інтересу;

створення міжвідомчої комісії із забезпечення реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики, яка складається з представників органів державної влади та органів місцевого самоврядування (склад та положення комісії затверджуватиметься актом Кабінету Міністрів України). Основною задачею Міжвідомчої комісії є координація всіх необхідних заходів з метою надання відповідних дозволів, погоджень тощо для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики;

визначення Міненерго компетентним органом, що спільно з міжвідомчою комісією сприяє реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики протягом трьох років та шести місяців у співпраці з організатором (замовником) проекту, органами державної влади, органами місцевого самоврядування, установами, організаціями та підприємствами;

отримання документів дозвільного характеру у розумні строки з врахуванням законодавства та дотриманням строків реалізації таких проектів в цілому;

підготовку посібника процедур, який містить покроковий опис отримання дозвільних документів;

стимулювання таких проектів;

порядок подання запиту на транскордонний розподіл інвестиційних витрат за проектами спільного інтересу Енергетичного Співтовариства, а також внесення змін до деяких законодавчих актів, що дозволить забезпечити реалізацію проектів національного інтересу у сфері енергетики, зокрема в частині вирішення земельних питань.

Міністерство енергетики України для впровадження цього регуляторного акта має погодити проект із заінтересованими органами та подати його на розгляд Кабінету Міністрів України.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Витрати на виконання вимог регуляторного акта для органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування не передбачені.

Тест малого підприємництва (М-Тест) не проводився, оскільки питома вага суб'єктів малого підприємництва (малих та мікропідприємств разом) у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання, не перевищує 10 відсотків.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Строк дії регуляторного акта не обмежений у часі, що дасть змогу досягти цілей державного регулювання повною мірою.

Регуляторний акт набирає чинності відповідно до законодавства з дня, наступного за днем його офіційного опублікування.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Показники	Оцінка результативності
Розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних	0

цільових фондів, пов'язаних із дією регуляторного акта	
Кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія регуляторного акта	79 суб'єктів господарювання
Розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог регуляторного акта	0
Рівень поінформованості заінтересованих органів, суб'єктів господарювання та громадськості щодо основних положень регуляторного акта	100 % (з цією метою регуляторний акт оприлюднено на офіційному веб-сайті Верховної Ради).
Рівень поінформованості заінтересованих органів, суб'єктів господарювання та громадськості щодо переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики	100 % (з цією метою перелік буде оприлюднено на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України та Міністерства енергетики України та постійно оновлюється по мірі перегляду такого переліку).
Рівень поінформованості заінтересованих органів, суб'єктів господарювання та громадськості критеріїв включення об'єктів енергетичної інфраструктури до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики	100 % (з цією метою перелік буде оприлюднено на офіційному веб-сайті кабінету Міністрів України та Міністерства енергетики України).
Кількість проектів включених до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики	Не менше ніж 1 проект рішенням Кабінету Міністрів України включено до переліку проектів національного інтересу у сфері енергетики.

ІХ. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Базове відстеження результативності регуляторного акта здійснюватиметься за статистичним методом відстеження результативності після набрання чинності цим регуляторним актом.

Повторне відстеження планується здійснити через рік з дня набрання чинності регуляторним актом, але не пізніше двох років після набрання чинності регуляторним актом.

Періодичні відстеження результативності регуляторного акта здійснюються раз на кожні три роки починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта.

Відстеження результативності цього регуляторного акта буде здійснюватися за допомогою статистичного методу, виконавцем якого є Міністерство енергетики України.

Міністр енергетики України

Герман ГАЛУЩЕНКО

_____ 2022 р.

Додаток 1
до Аналізу регуляторного впливу

ВИТРАТИ

на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта

Порядковий номер	Витрати	За перший рік	За п'ять років
1	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо, гривень	0	0
2	Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів), гривень	0	0
3	Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам, гривень	0	0
4	Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/приписів тощо), гривень	0	0
5	Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо), гривень	0	0
6	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо), гривень	0	0
7	Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу, гривень	0	0
8	Інше (уточнити), гривень	0	0
9	РАЗОМ (сума рядків: 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8), гривень	0	0
10	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць	79	79
11	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на виконання регулювання (вартість регулювання) (рядок 9 x рядок 10), гривень	0	0

Розрахунок відповідних витрат на одного суб'єкта господарювання

Вид витрат	У перший рік	Періодичні (за рік)	Витрати за п'ять років
Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо	0	0	0

Вид витрат	Витрати на сплату податків та зборів (змінених/нововведених) (за рік)	Витрати за п'ять років
Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів)	0	0

Вид витрат	Витрати* на ведення обліку, підготовку та подання звітності (за рік)	Витрати на оплату штрафних санкцій за рік	Разом за рік	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам (витрати часу персоналу)	0	0	0	0

Вид витрат	Витрати* на адміністрування заходів державного нагляду (контролю) (за рік)	Витрати на оплату штрафних санкцій та усунення виявлених порушень (за рік)	Разом за рік	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/приписів тощо)	0	0	0	0

Вид витрат	Витрати на проходження відповідних процедур (витрати часу, витрати на експертизи, тощо)	Витрати безпосередньо на дозволи, ліцензії, сертифікати, страхові поліси (за рік — стартовий)	Разом за рік (стартовий)	Витрати за п'ять років
Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо)	0	0	0	0

Вид витрат	За рік (стартовий)	Періодичні (за наступний рік)	Витрати за п'ять років
Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо)	0	0	0

Вид витрат	Витрати на оплату праці додатково найманого персоналу (за рік)	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу	0	0

Додаток 2
до Аналізу регуляторного впливу

БЮДЖЕТНІ ВИТРАТИ
на адміністрування регулювання для суб'єктів великого і середнього підприємництва

Державний орган, для якого здійснюється розрахунок адміністрування регулювання:

Міністерство енергетики України

Процедура регулювання суб'єктів великого і середнього підприємництва (розрахунок на одного типового суб'єкта господарювання)	Планові витрати часу на процедуру	Вартість часу співробітника органу державної влади відповідної категорії (заробітна плата)	Оцінка кількості процедур за рік, що припадають на одного суб'єкта	Оцінка кількості суб'єктів, що підпадають під дію процедури регулювання	Витрати на адміністрування регулювання* (за рік), гривень
1. Облік суб'єкта господарювання, що перебуває у сфері регулювання	0	0	0	19	0
2. Поточний контроль за суб'єктом господарювання, що перебуває у сфері регулювання, у тому числі:	0	0	0	0	0
камеральні	0	0	0	0	0
виїзні	0	0	0	0	0
3. Підготовка, затвердження та опрацювання одного окремого акта про порушення вимог регулювання	0	0	0	0	0
4. Реалізація одного окремого рішення щодо порушення вимог регулювання	0	0	0	0	0
5. Оскарження одного окремого рішення	0	0	0	0	0

суб'єктами господарювання					
6. Підготовка звітності за результатами регулювання	0	0	0	0	0
7. Інші адміністративні процедури (уточнити)	0	0	0	0	0
Разом за рік	0	0	0	0	0
Сумарно за п'ять років	0	0	0	0	0

*Вартість витрат, пов'язаних з адмініструванням процесу регулювання державними органами, визначається шляхом множення фактичних витрат часу персоналу на заробітну плату спеціаліста відповідної кваліфікації та на кількість суб'єктів, що підпадають під дію процедури регулювання, та на кількість процедур за рік.

Державне регулювання не передбачає утворення нового державного органу (або нового структурного підрозділу діючого органу).

Порядковий номер	Назва державного органу	Витрати на адміністрування регулювання за рік, гривень	Сумарні витрати на адміністрування регулювання за п'ять років, гривень
Сумарно бюджетні витрати на адміністрування регулювання суб'єктів великого і середнього підприємництва	Міністерство енергетики України	0	0

Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики»

Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики»

Міністерство енергетики України відповідно до вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» оголошує про опублікування проекту Закону України «Про проекти національного інтересу у сфері енергетики» на офіційному вебсайті Міненерго в мережі Інтернет – <http://mre.kmu.gov.ua>, розділ «Діяльність», підрозділ «Нормативно-правова робота», вкладка «Проекти регуляторних актів та аналізи регуляторного впливу до них».

Проект акта розроблено на виконання пункту 30 Плану заходів щодо виконання зобов'язань в рамках Договору про заснування Енергетичного Співтовариства, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 03 серпня 2011 р. № 733-р, пункту 63 Плану заходів з реалізації етапу «Реформування енергетичного сектору (до 2020 року) Енергетичної стратегії України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність», затвердженого розпорядження Кабінету Міністрів України від 06 червня 2018 р. № 497-р, пункту 745 Плану заходів з виконання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 жовтня 2017 р. № 1106.

Метою розробленого проекту акта є імплементація Регламенту (ЄС) 347/2013 від 17 квітня 2013 р. про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури та визначення правових, економічних та організаційних засад державної політики щодо сприяння спільним регіональним інвестиціям в енергетичний сектор та сприяння реалізації проектів національного інтересу в сфері енергетики за категоріями об'єктів енергетичної інфраструктури та Регламенту (ЄС) 2022/869 Європейського Парламенту та Ради від 30 травня 2022 р. про керівні принципи транс'європейської енергетичної інфраструктури, що вносить зміни до Регламентів (ЄС) № 715/2009, (ЄС) 2019/942 та (ЄС) 2019/943 і Директиви 2009/73/ЄС і (ЄС) 2019/944, а також про скасування Регламенту (ЄС) № 347/2013.

Прийняття проекту акта забезпечить: державну підтримку реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики та запровадження зрозумілої та прозорої процедури їх реалізації; прискорення процесу отримання всіх необхідних дозволів для реалізації проектів національного інтересу у сфері енергетики; надання організатору (замовнику) проекту національного інтересу у сфері енергетики, який несе підвищені ризики у процесі його реалізації, будівництва, експлуатації або обслуговування, відповідних стимулів.

Строк прийняття зауважень та пропозицій до проекту регуляторного акта від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань становить один місяць з дня оприлюднення.

Зауваження та пропозиції надаються на адресу Міністерства енергетики України: 01601, м. Київ, вул. Хрещатик, 30; тел. (044) 531 36 9;

Міністерство енергетики України
№26/1.1-3.5-15202 від 13.10.2022
КЕІЛ: Галушенко І. В. 13.10.2022 17:47
3ED5083160DHC59B04000007CDD0600E0AE7A00
ukrayiny-pro-proekty 29.04.2022 10:07 до 29.04.2023 10:07/2

Документи:

 Проект Закону України	353.98 КБ
 Аналіз регуляторного впливу до проекту Закону України	265.36 КБ
 Порівняльна таблиця до проекту Закону України	469.99 КБ
 Пояснювальна записка до проекту Закону України	157.77 КБ

Дата публікації 05 серпня 2022, 17:34**Категорія** [Повідомлення про оприлюднення](#)